Manoscritti
Conventi
G
II
496

Camaldoli

N.° 496

Index

Capitula moralia seu Florilegium sententiarum
moralium ex Sacris Litteris Sanctis
Patribus & Scriptoribus Externis
Scripta sunt Graece Georgij
Gregoropuli Sacerdotis

Expositio brevis Orationis Dominicæ.

Excerpta quædam ex Eusebii Pamphili de rebus
Evangelicæ Præparationis.

Fragmentum ex Codice Cognomento cum glossis
inter Lineas

Nº 496. G 2.

Georgij Gregoropuli Sacerdotis c 994
Excerpta Apostoli

Sancti Cremi Camaldoli.

J. C.

III—O—17

τῆς ἀκριβοῦς τοῦ παρόντος βιβλίου:

αδε εἰσὶν αἱ ἐν τῇδε τῇ βίβλῳ:

π Περὶ βίου ἀρετῆς ἐγκρατείας: α.
π Περὶ φρονήσεως καὶ βουλῆς: β.
π Περὶ ἀνδρείας καὶ σωφροσύνης: γ.
π Περὶ ἀμαρτίας καὶ ἰσχύος: δ.
π Περὶ δικαιοσύνης: ε.
π Περὶ φίλων καὶ φιλαδελφίας: ϛ.
π Περὶ ἐλεημοσύνης: ζ.
π Περὶ ἐργασίας καὶ χρείας: η.
π Περὶ ἀρχῆς καὶ βουλῆς: θ.
π Περὶ φόβου καὶ ἀϊδιότητος: ι.
π Περὶ κακίας: ια.
π Περὶ πλούτου· καὶ πενίας· καὶ φιλαργυρίας: ιβ.
π Περὶ ἀναισχυντίας: ιγ.
π Περὶ προσευχῆς: ιδ.
π Περὶ διδαχῆς καὶ λόγων ἀκαμψίας: ιε.
π Περὶ νουθεσίας: ιϛ.
π Περὶ παιδείας, καὶ φιλοθεΐας: ιζ.
π Περὶ στυγνίας καὶ δυσθυμίας: ιη.
π Περὶ ὀργῆς καὶ θυμοῦ: ιθ.
π Περὶ σωφροσύνης καὶ ἀπορρήτων: κ.

1

Agonij antiqui. Petrus candidus.

κα΄ περὶ πολυπραγμοσύνης, καὶ ἀλλοτρι-
κβ΄ περὶ πλουσίας·
κγ΄ περὶ τιμῆς γονέων, καὶ φιλοτεκνίας·
κδ΄ περὶ φόβου·
κε΄ περὶ τῶν ταχέως μεταβαλλομένων
ἐπὶ πεῖσμα νοίας·
κϛ΄ περὶ ἁμαρτίας, καὶ διαβολῆς·
κζ΄ περὶ ἀκρασίας, καὶ μαθεῖν μαχομένων·
κη΄ περὶ ἀπιστίας καὶ ἀθυμίας·
κθ΄ περὶ ὕπνου·
λ΄ περὶ μέθης·
λα΄ περὶ παρρησίας καὶ τῆς ἐλέγχειν·
λβ΄ περὶ φιλοτεκνίας·
λγ΄ περὶ ὀργῆς·
λδ΄ περὶ κενοδοξίας·
λε΄ περὶ ἀληθείας, καὶ ψεύδους·
λϛ΄ περὶ ἀδικίας·
λζ΄ περὶ φρενῶν καὶ πλήξεως·
λη΄ περὶ ἐλπίδος·
λθ΄ περὶ γυναικῶν·
μ΄ περὶ ὀλιγωρίας, καὶ ὀλιγοστίας, καὶ
θειότητος·
μα΄ περὶ μέθης καὶ νηφαλιότητος·
μβ΄ περὶ τρυφῆς καὶ μακροβιότητος·
μγ΄ περὶ πάντων·

περὶ καλῶν · μα΄
περὶ τοῦ σπουδάσαι καὶ ἀγαθοῦ · με΄
περὶ δόξης · μς΄
περὶ λυπηδονῆς · μζ΄
περὶ προνοίας · μη΄
περὶ ταπεινοφροσύνης · μθ΄
περὶ ἀπορῶν · ν΄
περὶ πίστεως · να΄
περὶ μνήμης · νβ΄
περὶ ψυχῆς · νγ΄
περὶ φθόνου · νδ΄
περὶ κτήσεως καὶ πλούτου · νε΄
περὶ ῥᾳθυμίας καὶ τοῦ · νς΄
περὶ χρηστότητος · νζ΄
περὶ νόμου · νη΄
περὶ λογισμοῦ καὶ λογισμῶν · νθ΄
περὶ ἀφελείας · ξ΄
περὶ αὐτουσίας · ξα΄
περὶ ἐλευθερίας, καὶ · ξβ΄
περὶ ὀλιγωρίας, καὶ ἀνοσιουργίας · ξγ΄
περὶ τέλους · ξδ΄
περὶ νεότητος · ξε΄
περὶ ἀκακίας, καὶ μνησικακίας · ξς΄
περὶ βίου, καὶ ἀνομαχίας · ξζ΄
περὶ τοῦ ἐν ἁγίοις καὶ κολάσεως καὶ κακίας · ξη΄

ὠϊδ
ξθ· περὶ τῆς ὀλιγοψυχίας καὶ ἐκδυσπορίας
καὶ ἀργίας·
ο· περὶ φιλαυτίας·
οα· περὶ τοῦ μὴ δεῖν ἐν ἀεργίᾳ·
αβ· περὶ τῶν μισοπονούντων καὶ τῶν
δι' ἡμέρας·
ογ· περὶ τῆς ἀναμαρτησίας·

τοῦ εὐαγγελίου κε'.

Πρωΐ ὀδὸς καὶ τὸ λοιπὸν μήν, ἵνα
ἀπούσασα ἐστιν ζωή.

Νικῶν τὸ τοῦ κακοῦ· ἀνὴρ νίκα
ὦ ὦ ἀγαθὸ τὸ κακόν.
Καθαρὸν ἡ πρᾶγμα ἐστι, καθαρὸν μ-
νήσθη ἀπ' αὐτοῦ.
Πρόμφ ἐστὶν ὁδοῦ σβεσθῆναι. καὶ
καθ' νὸς ὄμμασιν, ὅτω πορεύομαι
τοῖς χρωμένοις αὐτῷ.
Ποιῶ κακά, ὡς ὑμῖν σε καὶ ἀγαθὰ
κακά.
Ποιῶν πονηρὰ, ἵνα αὐτὰ ἀγκλίαθήσομ.
Θῆλι ὑπὸ μῶν τὸ θυνάκη αὐτῶ.

Ὡς
Σπέρτων πῦ εἰ αὐτὸ μάτ πῆς ἀπ τῶ
φοτίζειν, ὡς τῶν μῶρων τὸ κοδεῖν, ὅτ
ὡς τῆς ἀγαθῆς πρόσ ἐστιν ἀναγκαίως
ἀκολουθῆ τὸ ὀφείλημα.
ῥῆσις ἀσκηοῖς, τίμιον μηνῦ κτῆμα ὦ
χρυσὸν ἢ λίθου δεβέαμα τοῖς ἐντυχά
νουσιν.

al φιλόπτ

ὀδός
ὁδρόμος.

μὴ πρόχειρον κακία· ἐκ προχείρου
ἐπὶ τὸ χείρον ἡ ῥοπὴ καὶ ἀπροφάσιστος·
ἡ κακία λιμὴν τοῖς ἀπονήσασι· καὶ ἀνύσαι
ῥᾴδιον εἰς ἀπορωτέραν καὶ χειροτέραν ἕξιν.
ἐκ σωφροσύνης ἀπαναγκάσαι τὸν οἰκέτην νηπιάσαι.

τοῦ χρυσοστόμου.

οὐκέτι τὸν ἀρχὴν ἐπὶ πλείονα ζητοῦμεν, μὴ
πολλοὺς εἶναι ἐλέγχους· οὐ γὰρ πρὸς τὴν ἀρχὴν, ἀλλὰ πρὸς τὴν
φύσιν τὸν τρόπον σκοπεῖν χρή· ἐπὶ γὰρ τῶν ἐπιτηδείων. ὁ παραβαίνων
τοῦτο νομισθείς· ἀπαραίτητον ἔχοι τὴν δίκην
τοῖς κολάσεσι. προσοφλήσει δὲ ἀφειδεῖς
ἐκδοθήσεσθαι βασάνοις· ὅπου πρὸς ὧν
δεῖ πόρρω αὐτοὺς τῶν τρόπων ἀπελαύνειν.

ἐπὶ ῥᾳθυμίᾳ τῆς κτήσεως οὐκ ἀρκήσομεν
σπουδαίως εὐθύνας τῶν πλημμελειῶν ἐρ-
γάζεσθαι, ἀλλὰ πάσας ὅπως ἂν μηδὲ
μικρὰ ἐπιδημοῦντος προσήκοντος, οὕτω
καὶ ὅπως τῆς καθ' ἡμᾶς ἀρχῆς. ἀκάρπ-
ους ἡμῖν νομισθείσης ὠφελείας. ἀλλὰ δι' ἅπαντ-
ος ἀνύσαι μικρὰ ἀκριβῶς φυλάττειν.

τοῦ κακοῦ σαφὴς, ἀρχὴ δὲ καὶ ἀρχὴ
ἐστὶν ὁρμῆς.

οἱ μὲν ἢ βίον μὲν ἢ λόγῳ κατεφρονήκοτες, τοῦ ἑτέρου δὲ λάτρεις, ὧδε τοῖς ἑτεροφθάλμοις,
ἁμωδοκήσι διαφέρουσι· οἷς μεγάλη μὲν ἡ ζημία· μεῖζον δὲ τὸ ἄτοπον ὁρῶσι καὶ ὁρωμένοις.
οἱ δὲ κατάμφοτερα δοκιμάζοντες ὑπάρχουσι· καὶ ἅτε περιδεξίοις, τοῦτο μὲν ἅτε
τοῖς ἀμφοτέροις· καὶ τὸ βιοῦν ὧδε μετὰ τῆς ἀκριβεστάτης ὑπάρχει μακαριότητος·
μὴ τοίνυν λέγωμεν ὅτι ὄζηνα φύσει καλόν· καὶ ὄζηνα φύσει κακόν· ἀλλ' οὐ φύσει ἀγαθόν· ὄζηνα
ποτὲ γενέσθαι δυνήσεται κακόν· καὶ ἡ φύσει κακόν· ὄζηνα ποτὲ γενήσεται ἀγαθόν·

Ἐὰν οἰκέτι δικαιοσύνη· τρυφή· ὀκνηρία· ἐστὶν οἰκοδομία· οὐκ ἐργάζου· οὐκ ἀποκτενεῖς· οὐ κλέψεις· οὐ ποιήσεις· οὐ τεχνάσῃ· οὐ κακώσεις· οὐ μοιχεύσεις· οὐ μικροψυχήσεις· οὐ φιλαργυρήσεις· ἵνα μὴ ἀδικηθῇς ὑπὸ ἀνίλεω προσφάνη· αἵρεσιν ἀρχὴν νίκην πρᾶξις· ἀπὸ μὴ πάρου· μή ποτε τοῦ σωφρονεῖν οὐ λιμὸν γένηται· ὃς ἂν τύχῃ τῶν καλῶν ἔργων· οὐ καλὸν οἶδεν ὅτι ἐστὶν ἀγαθὸν βιοῦν· ὅσα πράξεις ἀρχήν· ἐν τῷ ἐνεσθαι· οὐκ ἐν τῷ γενέσθαι· ἡ τοῦ ἀρχὴν· μὴ γοῦν ἐν καθ' ἕτερον· ἀλλ' ἔργῳ ἐλέγχου ὀρθὴν ἐὰν πρῶτον καθαρὸν πράξῃ· τὸ ἔργον τὸ πρᾶγμα τοῦ ψυχῆς μὴ δουλοῦσθαι ἡδονῇ· τὸ δεῖπνον εἶναι· τὸ μὴ φιλάσθενον τοὺς ὀφθαλμούς· τὸ ὄνειρον ὧν μικρὰ γῶν ἀλλὰ τῶν· καὶ τὸ φίλον μικρὰ τῶν ἐν δόξῃ· τὸ φαντασίας τὰς σαρκικὰς ὁμιλίας ἐκ μαθητοῦ·

ἀμοῦ μὴ ἀρχῆς· ὡς πρὸ τοῦ καθορῶν ὑμῶν χρυσοῦ λαμπρότης ὁ βλέπων·

νδελαντᾶ μ τὸ χῆμ. ἀνδραδὲ ἡ πρα
ηδομεῖ:
ΒΙΙ ῆς καταπρομῦσμα, διαβλητ ος
ῃ ἀρχαῖς, ἡς πάντα χρόνον ἀδόκιμ
μένῃ αι:
τωζηῆ πρ θαμροῦ. ὡς μή ἐ τὸ ὧν δῦ
νᾶσθαι πόρων κατα φρονῆ σθαι, μή τε τοῖς
καταδεεστέρ οις φθονερὸς εἶναι:
μοῦ ζηγὸς αὐτοῦ ἀδικη σαντος. ἐπεὶ
φοῦ ηῦ, ἃ πάντα τὰν ἀρχαιομηνῶν,
σῶν τι ὧν ἀληθῆ πα. οὐ σε χρὴ ἐμὲ
φθονεῖν, ἀλλ ἐμὲ σὲ φαῦ λον οὔντα:

Πρὸ οἰκίας οἷ μαι ἐ πλοι κὰ τ ἄλλων
ὧν μοιόντων, τὰ καθ ἑαυ τὴν
ἕκαστα ὁ ῆς: οὕτω κὰ τῶν πράξεων κὰ
τὰς ἀρχὰς ἐ τὰς προθέσ εις ἀληθεῖς ὰς
διαμαρτάνει:
τὸ ἄρχειν ἀρ θρῶν καλὸν νομί ζει: ἀλλὰ
τὸ, ὡς δεῖ, ἄρχειν θρώ πων δεῖ:
ῥᾳθύμη μὴ ἄχων πάντ ἂν ᾖς κακὸς ἀνὴρ
ὃς οὐδὲ σεαυτοῦ:
εἰ σαλήμων ὁ ἰὼν τὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.
τοῦ μὴ ἀργοῦ ὧν μὴ ἀμελοῦντος. τῆς δὲ πρά-
ξεως ἀμελοῦντα, ὁρᾶ ὧ ὅτος ἐφη·

μικρὸν ἀφροῦ δ' ξυμφέρουσαν βουλόμενος,
τὴν φιλίαν ἀφείωσε. δημόκριτος
σοῦτον ἄρξασθαι τὴν προαίρεσιν, ὅσον ἂν
ὠφέλησι τῶν ἡδονῶν. ταὐτὸ
ἀφροῦ μὲν οὐκ ἄλλοις ἀποδέχεσθαι τὰς
ἀρετάς· αὐτοῖς δὲ εἶναι τὰς κακίας.
τὸ σῶμα τὸ αὑτοῦ μὴ λυμαινόμενον, ἀμελοῦντας, ὡς καὶ διζῆν ὡς τῶν ἄλλων οἰκων
ἑαυτῶν δὲ μὴ λυμαινομένους, τοῖς δὲ ἄλλοις
ἀμελοῦντας. βίαιον
ἡδὺ οὐδὲν ἀΐδιον
οὐδὲ πρίσασθαι, τὸ μηδὲν ἀηδὲς
αὐτοῦ πράττειν. ταὐτὸν
ὁμοδούλους ἐγχαράξαι πραττομένοις.
ἐγχαράξας δὲ πράττειν βεβαίως.
τὸν παρόντα ζῆν, ὡς καὶ ὀλίγου καὶ
πολλοῦ χρόνου βίωσόμενος.
ἀκοῦσαι ἐρωτηθείς, εἰ ἀλλ' ἀτάρ τι σοφίζεται
ἀτάρτηρον μὴ ψόφου εἶναι τὴν ἡδονήν
γάρ, τὰς τῶν οἰκούντων ἀφαιρεῖται.
μαθήσεσθαι αὐτῶν ὑπέσχετο. ὡς δὲ ἀκα-
θαρσίου τρόπου ἐφέρετο, ἔφη καὶ
λίθιος ἂν πληθεὶς βορβόρου, ἀπολούμενος.
ἡδονοῦ φιλοσώματον φιλοχρή-
ματον ἐφιλοσόφουν τοῦτον, ἀδύνατον
εἶναι γὰρ φιλήδονος, πάντως καὶ φιλο-
σώματος· οὐδὲ φιλοσώματος, καὶ φιλο-
χρήματος·

ἐς. καὶ δὲ βεβαίως. sall. μετὰ τὴν πρ. συλ.

5

ἀναγκαῖος ἀναίτιος· ὁ δὲ ἀναίτιος
εὐμοίρων· ἀνόητος· ὁ δὲ ἀνόητος πλήμ-
μοιρος·

πρὸ μαθεῖν ἐστὶ φρονῆσαι· εὐμαθὴς τοῖς
λόγοις, ἄφρων δὲ τοῖς ἔργοις, ἀπαίδευτος·

ὁ μαθὼν τὰ τῶν ἀνθρώπων, θεῖος ἀνήρ·

ἐλάφου ἄγειν·

οὐ μὴν ἐστὶ πρᾶξαι ἃ βούλεται· ἀλλ'
ἃ τὰ δέοντα προδιδάσκεται· τὰ δὲ πορρωτάτω
ἐστὶ πρᾶξαι πράγματα, τί γοῦν ἀφορίσαιτο τὸ πρόσφορον
προσδοκᾶς·

περὶ φρονήσεως·

οὐδὲ φρονεῖν ἱκανὸν ἐστὶ καὶ ἀκέραιον εἶναι·

παιδία γίνεται φρονεῖν· ἀλλὰ
τὴν κακίαν μὴ παίζεις·

ἀκαίριος ἀνήρ, ὃς ἂν λεθάνῃ· καὶ
ἄνηρ, ὃς ἂν φρονήσῃ· κρεῖττον γὰρ
αὐτὸν ἐμπρῆσαι θάττον, ἢ χρυσίον καὶ
ἀργύριον ἀθησαυρίστως·

(11)

γὰρ τὸ φάσκειν φρονεῖν πρὸς κακὰ
ὥσπερ πρὸς ἀγαθὰ ἀκεραίως ἀναμίξ,
ὅτε φρονεῖν ἐστι καὶ μὴ δυνατὸν ἅμα,
ἢ πρὸς πλῆθος ἀνόητον.

φησὶ τῶν φίλων χρῆσθαι τοὺς σπουδαίους
τυχεῖν ἢ φρονοῦντας πιθανῶς.
πρὸς δὲ τοὺς λέγοντας φησὶ τῶν φίλων φρονίμους
μανίαν φρονοῦντα μὴ ζητεῖν, ἢ βραδέως τινὰ
ῥᾳδίως σώζεσθαι τὰ πολλὰ χαρίζεσθαι τύχῃ
δὲ φρονεῖν οὐ πρέπει.

ἀλλὰ τὰ δοῦλα τοῦ φρονεῖν καθίστησι.

κακῶς δ' ἀνόητος πρὸς τὸν οἰκέτην,
ὁ δὲ πρὸς φίλον καλῶς βουλεύσεται περὶ τῶν
ἀλλοτρίων.

σῶμα τοῦ σώματος, μὴ γένεσθαι τῆς
ψυχῆς ἀσθένεια· ἐν ἀμφοῖν δὲ ψυχῆς, φρό-
νησιν δοκεῖ.

ἀλλοτρίοις πράγμασι, καὶ
ὅλως σεαυτοῦ, ἐὰν ἀπαθὴς τῶν κακῶν
ἔσῃ.

σύ τοι δὲ ἀφέρμηνεύθελε τὴν φρόνησιν
ἐλάχιστον ἐν τοῖς ἀρχαῖς, ὅσον ὁρᾷς
ἐν ἄλλοις ἀναισθησίαν.

φθόνου βουλήματα πρὸς

ὡς κρεῖττον ὄφος ἰσχυρόν.

ξ. ἵππον χωρὶς ἰσχύος, οὔτε πλοῦτον, οὐκ
φρονήσεως δυνατοῦ κρα-
τεῖσθαι.

μβ. οὐκ ἀδύνατα ἀνθρώποις· ἀλλὰ τὰ ἀρίστα.

οὐκ ἀδύνατα, πρὸ τοῦ χρῆναι κακῶς πράττειν.
γὰρ ὄντας ἀμηχάνως κακῶς ἔσεσθαι τὰ
δέοντα, κακῶς πράξοντας: μὴ ἰσχυροὺς τῶν σωμάτων γενέσθαι, φησὶν
Ἕλλην· τὸ δὲ ἔχειν τὰ σώματα μάλιστα τῶν
πεῖσαι, φησὶν ἄνους ἐστὶ φρονήσεως:

ἐν ρι πίδων ἀνθρώπου:

δ. ἀδύνατον δύσασθαι τὸν ἥλιον ὑπὸ φόβου, καὶ
ἐπιλαφθῆναι· ἀγαθὸν φρονεῖν ἐγὼ, κρεῖσσον
τὸ δὲ ἐσικαρτερεῖν βραχέως ἠθέλησε: φαῦλον
ὄντα τὰ ἡδέα τῶν πραγμάτων, ἡμᾶς προ-
ορᾶν· καὶ οὕτω τὸ ἀγαθὸν ποιεῖσθαι:

ζ. ἐμβλέψας μόνον πρὸς τὸν ὠθισμὸν αὐτῆς, ἀνεῖλε τὴν ἀσφάλειαν τῆς καρ-
δίας αὐτοῦ:

ζ καὶ ἐδ. ὁ ἥλιος τὰ σώματα λυμαίνεται,
μήνη δὲ οὐ ποιεῖ. ἀραιοῦται γὰρ μήνη τοῦ χ.

ποιήσωμεν πόρνης μέλη. μὴ γένοιτο. ἢ
οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ,
ἓν σῶμά ἐστιν. ὁ δὲ κολλώμενος τῷ κυ-
ἓν πνεῦμά ἐστιν.

Φεύγετε τὴν πορνείαν. πᾶν ἁμάρτημα ὃ
ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματός
ἐστιν· ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα
ἁμαρτάνει. ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα
ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου πνεύματός
ἐστιν, οὗ ἔχετε ἀπὸ θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστὲ
ἑαυτῶν; ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς. δοξάσατε
οὖν τὸν θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ἐν τῷ
πνεύματι ὑμῶν, ἅτινά ἐστι τοῦ θεοῦ.

Περὶ δὲ ὧν ἐγράψατε μοι· καλὸν ἀνθρώπῳ
γυναικὸς μὴ ἅπτεσθαι· διὰ δὲ τὰς πορνείας
ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐχέτω καὶ
ἑκάστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἐχέτω. τῇ γυναικὶ
ὀφειλὴν ἀποδιδότω ὁ ἀνήρ· ὁμοίως δὲ καὶ
ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί. ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος
οὐκ ἐξουσιάζει ἀλλὰ ὁ ἀνήρ· ὁμοίως δὲ καὶ
ὁ ἀνὴρ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει
ἀλλὰ ἡ γυνή. μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους,
εἰ μήτι ἂν ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν ἵνα
σχολάσητε τῇ προσευχῇ, καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ
αὐτὸ ἦτε, ἵνα μὴ πειράζῃ ὑμᾶς ὁ σατανᾶς
διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν. τοῦτο δὲ λέγω κατὰ
συγγνώμην οὐ κατ' ἐπιταγήν. θέλω δὲ πάντας
ἀνθρώπους εἶναι ὡς καὶ ἐμαυτόν· ἀλλὰ ἕκαστος
ἴδιον χάρισμα ἔχει ἐκ θεοῦ, ὁ μὲν οὕτως ὁ δὲ
οὕτως. λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις,
καλὸν αὐτοῖς ἐὰν μείνωσιν ὡς κἀγώ· εἰ δὲ οὐκ
ἐγκρατεύονται, γαμησάτωσαν· κρεῖττον γάρ
ἐστι γαμῆσαι ἢ πυροῦσθαι.

Τοῖς δὲ γεγαμηκόσιν παραγγέλλω, οὐκ ἐγὼ
ἀλλὰ ὁ κύριος, γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ χωρισθῆναι·
ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ, μενέτω ἄγαμος ἢ τῷ ἀνδρὶ
καταλλαγήτω· καὶ ἄνδρα γυναῖκα μὴ ἀφιέναι.

Παρθένω φθορὰ λέγεται· ὀυμήνου
πορνεία· ἀπὸ δὲ τῆς πρὸ καιροῦ σπάσ-
σεως, ὁ τὰν ὡς φθεῖραι, ἄωρος σκόδαξ
ἢ ἀνδρὶ, ἢ τεῦ ἀφ' ἑαυτᾶς, ἢ παρὰ
τῶν γονέων· ἐκ τῶν πφῶν·
Ἀτελὴς ὥρων πραγμάτων ἁφὴ καὶ
πορνεία· ἀκροῦφαι δὲ καὶ πεῖνες
πλησμονή· ἐσθίειν δὲ καὶ πίνειν·
ἔρδειν δὲ καὶ πάσχειν· ἐργάζεσθαι
δὲ ὀκάλλοπι σημαίνει τὸν ἱματίων·

Πλὴν ἐὰν ζῷῃ βαπτόμενα γαστρός, ἢ τὴν
πρόληψιν πορνάσας νικήσῃ τέλων, ὁ
μὴ λύσει τὴν ἀχόλαν ἐλαύσας βαλλόντι
ἢ ὠνησάμενος·
Ἀμείνων ἐστὶν, ἀρετῆς σωφροσύνη·

Φρονεῖν, οὐχ ὁ τῶν κωλυομένων
μὴ ἀπτόμενος, ἀλλὰ τῶν σὺν χρόνῳ
μὴ φθαρέντος·

Ὁμμήγεις μὴ δὲ καὶ δίψης· τὰ γὰρ
ἀνάγκης μαλάκας τὰς φρένας
ἀναλίσκουσιν·
Κρατεῖ δουλῆς, οὐχ ὁ ἀπεχόμενος, ἀλλὰ

χρώμενος μὴ προεκφρόνως
δὲ ὡς περὶ καὶ νηὸς ἱ[ππου] ἔχοντ[ος]
χρώμενος, ἀλλὰ μεταμανθάνοι βού
λεσθαι. κοσμ[ῆ]

γοῦν μανικῆς ὠφελήσαι ὧν λέγουσι,
τοκαθ' ἡμᾶς ἀμβλύνεσθαι τὸ σώ
φρονα παρέχειν. σωκρ[ατικ]

αὐτὸς ἐρωτικὸς· πάσης ἀκρατέστα
τος πρὸς τοκρατεῖν τῆς ἐν σώμασι ἡ
δονῆς.

μὴ τοῦτο ἀληθὲς ἦν δὲ ἔφη, ἡ
σῶν ἡδέα σκαιά.

ἀχθόμενος λαβὼν τὸ δεφθὲν ἀπε
τέρας· ὅπερ ἐσῶν εὐθὺ λόγον αὐτῶν
φάναι· καὶ δεῖν οὕτως αὐτὰς
σύμμετρα, ἀλλ' ὅπως ἥδιστον, ἀν
δρας νικήσαντες. προῖσαν ἡσυ
χῆ πηδῶσαι.

αὐτὸς δὲ εἰ μὴ ἐξοὺς παραμενόμην,
οὐ τῶν οὐδὲν ἂν ἔβαμεν, καὶ δ' ὧν μ
γῶν καὶ κάλλιστα ἀφέρουσαν. σκ
πλάσεις αὐτῆς τὴν ἀληθείαν, πρὸ
χρῶν οὐθὲν ἄρ· οὐδὲν ἀφεστώσης
τοῦτος· ἐπεὶ ἐστι παραλαβὼν αὐτ

πλὴν ἐφημήλιος, ἥτις ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ
ἀφ' ἑσπέρας ἀκραιφνὴς ἀπολάμπουσα
λόφοις, δουλεύουσι τὴν ἀκρασίαν
πρὸς τῶν ἐκ τοῦ ἀέρος φορᾶς.

λῷστη δὲ ἡ σωφροσύνη. οὐ γὰρ ἐπίσταται ὁ θεὸς
ἀπλήρωτον γὰρ ἐᾷ τὸν θυμὸν διὰ
τοῦτο καὶ ἄπορον.

ἀκοὴ οὐδὲν ἀφελήσει, ἐὰν μὴ
μάθημα ἐπιστήμης θείας, σωφροσύνη
ἐν ἀμφοῖν.

εἰσὶν οἳ ἔλεγον ἀφίσταται μὴ
οἰκεῖα θεωροῦσι, γαστρὸς ἡδονῇ
κρατοῦσιν· ὀνίμην, τῆς φωνῆς χάριν·
ὀδύρεται, τοῦ σώματος· σωφροσύνης
δὲ ἐπίσκια, οὐδεὶς τούτων κατάφρο
νησις.

ἀγαθὸν πρᾶγμα ἡ δέησις· ἔστι
γὰρ ἐν δουλείαις· ἀλλὰ
τῆς σωφροσύνης, μᾶλλον τοῖς
σώφροσιν πρόσφορον.

ῥᾴστως ἂν πολυτελέα μὴν, τύχῃ
παραλίοισιν αὐτόρκια δὲ σωφροσύνη.

ἐλάττης, ἐὰν μὴ κρατῇ·
βούλῃ δουλῶν εἰκὸς ἄρχειν,
αὐτὸς ἀπόχλιθι δουλίας. ἐν τῷ δὲ
ἐλάττης, ἐὰν ἀπολυθῇς αὖθις ἔσῃ.

σώμασι ψυχὴ, σωφροσύνη· αὕτη
γὰρ ψυχῆς ἀγαθὸν φῶς ἐστιν·
οὐκ ἔνι τοῦτο ἔχειν, ἀλλ' ἢ τὸν
λιτυφρονήσαντα·
λάθρᾳ γὰρ ἀδύνατον εἶναι, τὸν πά-
θει δουλεύοντα, εἰ μὴ τοῦτον
κρατοῦμεν·
ἵνα αἰσχρὸς, αἰσχρὸν τοῖς καλῶς
πεφυκόσιν·

ἡμιτελὲς ὀφλισκάνεις, τοῖς ἀφ' ἑαυ-
τῶν· συμβιοτὴς οἰκέτου
τοῖς μὴ ἐλευθέροις ἐλεύθερος· σύνδειπνος
τοῖς ἀπαιδεύτοις·

δουλῶν, οὐ πάσαν, ἀπὸ τὴν ψυχὴν
αἱρεῖται ἀφεῖναι·
ἀνθρωπίδιον, τεταραγμένος ἐν ὕβρει
ἀστροπόνος γύναιον, ἀνδράποδον
φθόρου ἔφη· ὄχθος ἡδονὴ μικρὸν

ὠφ τ μαλλωκιν δώω :

καρικτας.

γὰρ τῶν ἐρῶν ἀνλίβλαψις, ὑπομ-
σις οὗ τωὰ χουρε ν. ἐλλαφλε
τὴν διάνοιαν ἰδέα, καθάπρ ψυλλη
πρὸ ἰγνομμήν. ὑπέκαιμαγρᾶ ἐν
μίαν, λήγ ἐρωτικῆς :

τοῦ εὐαγγελίου. κε΄.

περὶ ἀκαρφαικαὶ ἰκνος.

ι τις θέλῃ ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπάρ
νησάσθω ἑαυτόν. ἐ ἀράτω τὸν σταυ-
ὸν αὐτοῦ, ἐ ἀκολουθήτω μοι :

τοῦ ἀποστόλου.

δόσασθε τὴν παλαιότητα τοῦ
θῦ πρὸς ὀδυάσθαι ἡμᾶς τῇ ἢ
πρὸς τὰς μεθοδίας τοῦ διαβόλου.
ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμ
ἐ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸ
τὰς ἐξουσίας. πρὸς τοὺς κοσμοκρά
τορας τοῦ σκότους τούτου :

στιχν :

ς χύρωτρόφου μὴ ἰνώσῃ. ζίνῃ ὦ
μήσῃ χύτρα πρὸς λβητα. αὐτὴ προ
κρούσῃ. ἐ αὐτὴ σωτρίβησῃ :

σὺν σκαζῆν ἐθέλῃς, τούτων χάρ·
ἐς ἄρθαν εἶμι κατώκνει:

τεδ᾽ ἁ παρατᾶθα μὲ ἀῶϊ ἔφα,
ὅτε πρὸς τοὺς ὠῖ ὠΐδαν· σὸ τὼ
γὰρ κἀγὼ μῶν· ἰὼ νίκα χἀμὲ πρὸ τὰ
ἔσᾳ· ἐς ἱππᾶτα τὼ ἰαβόλω κατα
γελαστὰ, ἐς κἄθα τὰς μὴ γαῖ᾽
γυναῖκας ἐσᾶν· μὴ κἀθυμήσους
δὲ, ἰσοῖχάζειν· ἐς ἁρμοσμὲ νὰ
μὴ ἁμῶν τὼν ἀέθλων, ἰὼ νικᾶν τὰ κἀκεῖνό
δὸ ἔξω, ἐς γυναῖκα οὐκ ἰὼ ἐξέμθα:

ἀρ᾽ ἔλῃς, ἢ ὁ τὼν πρὸ λῶ κρατῆ
μήνου, ἀμὲ καὶ ὁ τὼν ἰδόντων κρᾶς:

ἐξ ὁ τόμος τὰν τῶν ἠρίων θίωμ
πρᾶτας ἰὼ ἰρὼς κελφομᾶς· ἔφη·
μὴ γὼ ἄκεν ἰὼ θάδε καλῆν ἰηδῦσιν·
ἀχὶ νοῶν οὐκ ἐχόντα, τὰ θωκὰ μὲ
τὼ τοὺς τὰς πᾶρα δίδωσιν:

ὁς πᾶρα κἀλοῦμμος πρὸ τὼν μ
φίλων, νῦκρὸς ὠῖ θέθαμμαι ὁῖς τοὶ λε-
μοῖς ἑτ-

χ Βασιλικὴν δὲ ἴσχυσεν τὴν νίκην:
ἆρα καλόν μοι ἐστὶ τὸν φίλον
ξενοποιήσαι, φησὶ, καὶ φωνῆσαι τὰς
συναόνους νίκας:
αὐτοῦ δὲ Διόνυσος ὁ πότνιος πολλῷ μᾶλ-
λον ἀριστοτέλης, φησὶ, βούλομαι τὸν τέλη
τῆς ἡλικίας, ἐπότε πολλά· ὅδε
φησὶ βούλομαι φησὶ· μὴ τὸν ἐριμνώσω μᾶλ-
λον τὸν τέλειον τῆς ἡλικίας, τὴν ἡδονὴν
πολλὰν ἀπολείπω:

Μηδὲν τῶν μισθωτῶν πάντες
ὅτι ἐστὶ μισθωτὸς, ἐὰν ἀγαθὸν
ἔχῃ ὁ ἀνὴρ ἐν:
αὐτὰς πλώσας τῶν αἰῶν λαλῶ.
ὁ τῶν ἀγλαῶν, ἀγαθὸν δὲ μὴ ἔχω,
γλῶσσαν ἠχοῦσαν ἢ κύμβαλον ἀ-
λαλάζον. καὶ ἐὰν ἔχω πάντα
πάντα τὰν προφητείαν τὰν μυ-
στήρια πάντα τὰν γνῶσιν καὶ ἐ-
ὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν ὥστε ὄρη
μεθιστάνειν ἀγάπαν δὲ μὴ ἔχω, οὐθέν εἰμι:

πιστὸς λόγος εἰ γάρ τις ἐπισκοπῆς

†

ἸΜ Κράτια φιλήματα χθρου·
φασί τ᾽ ἀναίνηρ, βουλομένους
χω εἰ αθῆναι ἀπὸ φίλων·
ρᾴστου ξυνίσης μὴ ἀχαρίστων
πρὸς φίλιαν καὶ χρεῖν, ἢ παρὰ
δεπὶς μὴ χαίρω μὴ ἐχθραῖς·
ἀμωυλήτου δὲ ἰὼ πηγαὶ, ἀπὸ
βᾴατα· ϲὸν μὴ δίφρου φίλου, διαλύ
σῃ φιλίαν· ϲὸν
λὴ ἀπ᾽ ὄξης φίλου, οὐ σκαιὰ διαφο·
λῆς τοῖτος, σκεπτικρατᾶ· ὃν
ὀρφωαὐτου, ὀρεθησαμου·
λὴ ἀκαταλήπτης φίλου ἀελλᾶ (μ)·
ὁ γὰρ πρόφατος, χρείᾳ σπίσης
αὐτῶ·
λυπτοῦ, οὐκείᾳ ἀν τὰ λαμα·
ϲ χρείᾳ σαθμὸς τῆς καλλονῆς αὐτῆ·
ἀ μὴ γὰρ ῥήματα, τρόπωσιν ἀπτε
ψυχαὶ ἀεί, τῶν ἴσων αρμόζουται·
γὰρ τοῖς ἐχθροῖς τοῦ βασιλέως
σὼν φιλίαν ἔχων, χρὴ δοῦλα τὰ φίλης
τοῦ βασιλέως εἶναι·
πρὸ ψυχῆς ἄγαν σώματος ἐστὶ καὶ
λῆ ἀνός,

ὡσσωμᾶν ὁ νψυχῆς. οὕτως
οὐδὲ ἁγαπητὸς ἐστὶν ἐὰν μὴ ἀφανὴς
λάθῃ, ἐστὶν πρὸς τὸν πλησίον ἀγαπ:
ὅταν πύργος καὶ ἀκαλείπῃ ἀφ' ἧς
σώματος φύσιν, ὡς τὰς ψυχὰς, ὁ ἡμαρτωλὸς
καὶ ἀσεβὴς ἀναιρεῖται ἀπὸ τῆς ψυχῆς:

Ὁ πρῶτος ὁ ἀοδηκτὸς τῆς ἀφομιλίας τῆς
ἁγίας ὀλυμπιάδος τοῦ παρακαθῆσθαι
αἱρεῖται πληρωθεῖς. οὕτως ἀνδρὸς
ἀγαθοῦ παρουσία, τοὺς πέλας οὐ
λυπεῖ:
ἀγαπητὰ φαίνεται τὰ θεῖα τῷ
ἀνθρώπῳ φρονοῦντι:
ἀλλ' ἵνα τὸν, τὸν βουλόμενον καὶ ἀν
θρώπους ἐθέλοντα, καὶ μὴ δύνηται:

χρὴ τοῦ προτείνου πύνειν φάρ
μακον· ἐπαρκεῖ φιλοῦ ἀρώμενος
ἐμβουλὴν λαμβάνειν, τοῦτό
ἐστιν:
πουθὲν ἀφανὴν, οὐ πολὺ φι
λὸν δὲ πιστὸν, οὐ τυχὸν ἀκείνομεν:
κάλλιστον ἀκρότονα, φιλι

δὲ αὐ παλαιὸ γράφ: • τ αὐτ •

πολλοὶ φίλους ἀροῦνται γ ἢ ἀεί δ. ἀλλὰ ἢ τοιούτους.

τ αὐτ

πλὴ δοκῶ σοὶ οὐδὲ ἂν ἓν φίλον, οὐκ ἐμοὶ
δοκοῦσι οὐδὲ ἂν ἓν ἔχειν, ἐμοὶ δοκοῦσι οὐδὲ ἂν ἓν ἔχειν,

μὴ ὧν ἡ δικαία ζωὴ ἀδεής ἐστι, δηλα
μὴ οὐδὲ ἀείσεται·
τὴν βίος πρὸς φιλίαν, ὁ πλήσας δ'
ἀεὶ καθαρὰ θαμὰ δ' ὢν ἄμωμος·
σπουδαῖος καὶ μεγαλοπρεπὴς τῶν πινό-
των τρόπος, ὃν τὸ καὶ φιλιατὸς ὢν
χρωμένων ἡδέσπυ·
τος οὖν ἀεὶ ζῶμμος· ὁ δὲ πονηροῖς σωδὶ
ατείβῃ, σὺν ὢν ἐφ· ἀείσεται ἀλλ' ἐᾷ
θεῖν· ὃς τοι πρὸ πάντων ἀπαμωσῶν
ἀναλαμβάνῃ·
λεῖν ἀκαίρως, ἴσον ἐστὶ τοῦμσεῖν·
λητικόν, οὐ κακοῖς πλήθουσ·
Ⓗ ασουδῶν φιλῶν, πρὸς μὴ τὰ
ἀληθεύειας, δῆ πᾶρῆν· πρὸς δ' ὧν
τὰς πειστάσεις, αὐτὸκλητον δῆ πᾶρῆν·
μὴ δεῖ καθαρὸν ἢ τοῖς φίλοις, ἀ
πρεῖαν· ὃ δεῖ μὴ βούλεσθαι, κακίας
τεκμήριον Ⓗ·
ταμαι δ' ἐπεπάρα μὴ λίαν, ὡς ὧν
ἔχουσι πάντες ἀνοῖκ φίλοι·
κλεῖ
τὰ αὐτὰ ἀτυχήματα ὧν φίλων ἴδ·
ὧν δὲ ἰδίων ἀτυχημάτων, ἡδιον ἢ
θεῖν φίλοις·

ελθυτησαν των ὧν φίλων, θρηνῆ-
μὴν οὐκ εὐγνεύ· περὶ μὲν οὖν δὲ τῶν
οἰκείων ὧν μὴ εὖ·
ἐλθυσιᾶν οὐ νομίζε, ὃς εἰς αὐτὸν σε· ἀλ
μὴ τὰ δεῖσε ἁμαρτᾶ·
ἐλθὼν πολλὰ χρήματα ἀπωλέσαν τ᾽ ἄ
ἅμα φίλθυκτήσασθαι· εἰ δ᾽ ἅμα φίλθυ
ἀπωλέσαν τα, πολλὰ χρήματα κτῆ
σασθαι·
Ὁ πρὸ μὲν τῶν οὐ διὰ τὸν θήρ μὲν
μῖσος, ἀπὰ διὰ τὸν καρπὸν ἁμαρτᾶν,
σὺ φοβοῦ φίλθυ· μηδὲ ἐπὶ πλὴν εἶν
ἀπροσραφὴς, ἀλλὰ διὰ τὸν νοιαν
ἁμάρτωμεν·
Ὁ τὶς φίλθυ λ᾽ πρὸ μὴ νοῦ φῦγεν,
ὃν δὲ ῥοῦ καίρου ποτ᾽ ἀπολαύειν ὕστε·
θι φιλεῖν δ᾽ ὃ, ὡς καὶ μισοῦντας· εἰ
φιλεῖν ὡς ἐν μισοῦντας·
ἀδελφὸς τὸν ἀφρόνων καὶ ἀπόν
φίλθυς ζημιοῦν τὸν, πέρα πλησίοις ἐστὶ,
τοῖς τὴν ἑαυτῶν γῆν ἔξω σι· τὴν δὲ ἀλ
λοτρίαν γεωργοῦσιν·
λθις δ᾽ ὑτυχοῦσι ἀτυχοῦσιν, ὁ αὐτὸς
ἐστι·
ὧν πρὸ εἰ πάντων ἀνάγκη, ἡμεῖς φι
λοσοφεῖ μάλ᾽.

μυσοφίαν.

τιμελᾶ. εἰ.

ὠφέλ᾽.

Δεῖ χθὲς ἐλθεῖν.
Ἀρόντας μὴ τοὺς φίλους, δῆσόν ποι·
Ἀπόντας δὲ σύλλεγε ἔνδον.
Ὄλεσον δὴ γὰρ τὴν φιλίαν ἐξαίφνης,
Ἄφρων.
Πῶς δ' ἂν σὸς φίλος εἴη ὃν δοκιμάσαις μὴ
δίκαια φίλων;
Ἰσαρέγνε φίλου, ἀρνὶ ἰδίῳ ἀμάτου
ὡφιμήτρου ἐκλάθεσθαι δή.

Ὅστις εἰς οὐδὲν φιλίᾳ ἀνδύσας, ὑστέρου
ἐχθρὸς ἁλώσεται, μὴ σκέφανης.
Διὰ γὰρ τὸν ἐχθρὸν, ἀμαθὴς εἶ.

Σίμων ὁ μισάνθρωπος ἐρωτηθείς, διὰ τί τὴν
ἀνθρωποκτονίαν ἔφυγεν· Διότι φησὶν ἔφη,
ἔλεγε μὴ φοβοῦμαι τοὺς ἐχθρούς.
Ὅτι οὐ μισοῦσι τοὺς πονηρούς.

Ὁ μὴ λέγε καλούμενος· ὁ μὴ πονηρὸς
ἀνθρώποις σώφρων ἐστίν· ἀλλ' οὐδὲ ἁγνὸς τοῖς
νοῦσιν, ἀλλ' αὐτοῖς ἰατρός ἐστιν.

Ἐρωτηθεὶς Ἀρίστιππος, πῶς τοὺς θησαυροὺς
ἔχεις, ἔφη τοὺς φίλους ἔχω· οὐ τοῖς

πόια μὴν σ' ἀφορμὰ ζήλια φιλίας, ἢ
κάφθρικρος· ποιὰ δ' εἶν' τὴν ἀγωγὴ
φίλων, ἀκάρεις· τοῦ αὐτοῦ
ἀσυμβολὴ σ' ἀφορᾶν τὴν ἀγχίστα
φθρεῖν μικρὰ φίλων· ἐλεύθερος δ' ὑπὲρ
τὴν μάχιμον· μηδ' ἀνδρογ
ἀφειδοῦς θυ, μηκαθ' ἡπτῆς ὦ φίλ'
σφθρῆναι σ' αὐτοῦ· ἀθρόως γὰρ ὀργή
τῆς χάριν, τὰ κρυπτὰ μὴ φανεῖς
φίλου· ἐλπὶς δ' ἀῶς θυ πάλιν φανῆναι
θυ φίλον· φιλίων

ἀκαν ὀργὰ δὲ ζόμην ἥρωος· ὁ δ'
χωλὸς ὢν ὁ ξάστυ ὠνὴ τὸν πόλεμον,
τὸν δ' ἐφ' ἑαυτοῦ· ἀφ' ὧν οὐ τῶν εἰς χρή,
ἀμὰ μὴ νοῦ τῶν καὶ ἀγωνίζου τῶν·

ἀλλὰ μὰ φρονήσεως, ὡς φέλησον·
ἀνὸς δὲ αὐτῆς, πλείω τοῖς ἔχουσιν
ὠφελεῖν· ὠνὴ δ' ἀκεδαμόνιος ὀλίγα
φῶν ἀρκοῦσα· ἑστὼ πρὸς σὲ
πρόσω μᾶλλον ἢ πρόσθε· φρονῶ

ἐξ ἐρχίδιον. ἔστι. ἀπὸ μικρᾶς βοτάνης
λεπτῆς ὡς. χαλκοῦς.
καὶ ὁ χαλκοῦς. ἀθροισθεὶς ὡς τὸ σῶμα ἀκριβῶς,
ὅτι πολὺ μᾶλλον ἔμπροσθεν τοῦ ἑαυτοῦ
δείκνυσιν αὐτῶν. ποῦ τοίνυν τὸ σῶμα
προέλαβε. φησὶν ἐπὶ τῆς πρίσεως
ἀληθινῆς.
ἐκ τῶν διονυσιακῶν.
καὶ γὰρ νῦν ἡ γῆ ἐν οὐσίᾳ τῆς σὺν ἅπασι
πόλεως ἰσχνοτάτης καὶ διαφορωτάτης
ὡσὶ τοῦτο, μᾶλλον δὲ πρὸ τοῦ πάντων
καθ' ἕκαστον γὰρ βῆμα, τῆς ἰλιάδος
ἀρχῆς ἐπεμνήσθη.
Ἀριστοφάνης.
ὁ δὲ μάλα πρᾴως οὐμὸς
ὡς ἀπὸ λύκου χαλκῆς ἀρρωστίας,
ἀνέρρωσεν. ἀπαγγέλλει. ὡς αὐτὸν
ἀνέστρεφε. ἡ ἀντίσοδος
προσκόπτων ὡς, ἢν δὲ πάντως προ
σβαθῶν.
κύρων.
κύρωσιν φράζει ὁ δὲ λακεδαιμό
νιος. καὶ πολλὰ ἀπεχθῶς ὁ κέρ
κυλλίδας ἐστὶν ὁ γλύπτων ἀνὰ
μέσον ἐκκλησιαζόντων. ἡμῶν δὲ
ὑμῶν ἀπεχῶν. μὴ φθορὰ ὑμῖν. οὐδὲ

ολιγόστιχος

γὰρ ἀδικοῦμ. ἢ ἐὰν ὁ. γνώτω
ἀναρασίαν ἀπλῶν:

ἀριστοτέλους.

Ἀρετή ἐστιν ἕξις προαιρετική, ἐν μεσότητι οὖσα τῇ πρὸς ἡμᾶς, ὡρισμένῃ λόγῳ καὶ ᾧ ἂν ὁ φρόνιμος ὁρίσειε. μεσότης δὲ δύο κακιῶν, τῆς μὲν κατ' ὑπερβολήν, τῆς δὲ κατ' ἔλλειψιν. καὶ τοῦτο ἐστὶν ὅτι τὰ μὲν πάθη ἃ ἡ ψυχὴ δέχεται, τὰς δὲ πράξεις ἃς ἡ τύχη παρέχεται, ἐν οἷς ἡ μὲν ὑπερβολὴ καὶ ἡ ἔλλειψις ἁμαρτάνεται, ἡ δὲ μεσότης κατορθοῦται καὶ ἐπαινεῖται, ἃ δὲ κατορθοῦται καὶ ἐπαινεῖται ταῦτα ἀρετῆς ἐστιν. ἀνάγκη ἄρα τὴν ἀρετὴν μεσότητα εἶναι τινα καὶ στοχαστικὴν τοῦ μέσου.

τοῦ ἐναγγελίου κατὰ ματθαῖον.

περὶ δικαιοσύνης.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται: καὶ ἐὰν σὺ προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, κἀκεῖ μνησθῇς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σοῦ, ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ὕπαγε πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε ἐλθὼν προσένεγκε τὸ δῶρόν σου.

σολομῶντος.

Ὁ ὀρύσσων βόθρον ἐμπεσεῖται εἰς αὐτόν, καὶ ὁ ἀποκυλίων λίθον, ἐφ' ἑαυτὸν κυλισθήσεται. δικαία δίκαια, καὶ μισθὸς δικαίοις δίκαιος ἔσται παρὰ κυρίῳ. ῥᾴστη ὁδὸς ἡ τῆς δικαιοσύνης, ἐν ᾗ θάνατος οὐκ ἔστιν ἀθανασίας.

τοῦ χρυσοστόμου.

κε πάντας οὖν ταῦτα ἀπὸ τῆς δίκης
ὀφεῖ, ἵνα μὴ ἀπρομάχους τῶν ἀναγκαίων
ὡς ἀπεχθῶσι τοῖς κείσιν, ὡς πάντ' ἐμ-
ζῆν ταῦτα διὰ δόμων τῶν ἡμῶν· οὔτε πᾶν
ἀφήσουσιν ἀμεμψήτως ἔχειν· ἵνα μὴ
πάλιν ἀπεθιόντα ἄνω τὰ πάντα νο-
μίσῃς.

τοῦ αὐτοῦ.

τοῦτο δὲ καὶ οἰκεῖα, τὰς ἡμετέρας
διαθέσεις ὁμοθεῖται· καὶ οἱ ἀπὸ
ἀνὴρ τὰ παρ' ἡμῶν, τοιαῦτα ἡμῖν εἰκ
ὧν ὁμοθεῖν ἀνθ' ὧν παρέχομεν.

κυρίλλου.

χάρμη φθονέας, ἢ ἁμῇ ἀνδράσι,
τοῖς καθαθοῦσι νόμους ἀρκτάνου
τοῖς ὀξίοις τοῦ πάθη, ὡς οὐδὲ σθένειν
ἢ λέγειν.

ἰουλιανοῦ.

ἰουλιανοῖς παιδείᾳ τοῖς ἀνοῦσι. (ϙ)
μηδεμίᾳ ὠφελήσαν πρὸς ἀμφοῖν τὸν
δίκαιον· χρημάτων γὰρ κτήσασθαι· δόξαν δὲ χρημάτων ἡδίω
πείσασθαι.

κυπριανοῦ.

ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ τῆς ἀδίκως
προσβαλλομένης ἀληθείας.

τοῦ αὐτοῦ.

ἔστιν δίκαιος κείνων τῶν τοῦ

καὶ ὁ δίκαιος καθ' ἑαυτὸν ἀδίκως μὴ φεύγῃ
μαν· ἢ ἀδίκως κείνονται παρὰ τὴν
φύσιν δίκαιος ψεύδεσθαι·

περὶ τῶν ἐπαφιέντων φόνων·

Ἀδ. ὁ προφάσεις τῶν ἀδικημάτων
λύοι ἀπέχουσαν ἢ διαφθόρου. ἢ
διαιάχωκεν·

Φιλόσοφος·

Ἀν ὁ δίκαιος ἐστιν, οὐχ ὁμοίως ἀδίκως.
ἀλλ' ὅσιος ἀδικεῖν διὰ θάνατος, μὴ
βούλεσθαι·

Μηδὲν ἄγαν·

Ἀρ. φαν, οὐδὲν ὠφελῆς, μὴ πα
ρέντης δίκαιοσύνης· φασὶ δίκαι
τοὺς ἀνθρώπους, οὐδὲν ἀνάρχει
δεῖσθαι·

Περὶ κτήσεως·

Μὴ πορεύεσθαι ἐφ' ὧν διὰ τὸ ἑλέσθαι
δίκασις πρὶν αὐτὸς παρὰ τὴν δίκη
κεῖσθαι·

Τοῦ αὐτοῦ·

Βούλεται κείσεις διαφανῆ
σθαι· μηδὲν ἀτῶν διαβορῶν
ὡς δικαιολόγων τῶν ὠφελήσας,
ἀπατᾶν δικαίως δίκην·

Γάμος·

Φλήνης πρὸς τὸν ζῶν ἡμέρα
διαφορᾶς·

Πυθαγόρου·

Ἀκαλαμάζου παχὺ διὰ χοῦν
δόρος ἀδίκου βάτανι θάνατος, ἢ ὦ
σοφὸν

ὡς τὰς πληγὰς μαστιγούμενος :

Ζ λιὼν ὁ στοϊκὸς φιλόσοφος ἔφη τὴν ἡδονὴν
ἀγαθὸν εἶναι ἐν ᾧ ἀνὴρ ἀγαθὸς ἀλλᾶται,
ἀπὸ οὗ δὲ Διόνυσος μαίνεται. φησὶ :

σωκράτους ὧν

Κ αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἀγαθὸν μὴ ἀκρι-
μνεῖσθαι, τὰς γοῦν αἰσχρὰς ἡδονὰς πᾶ-
σιν δοκούσας καὶ ἀγούσας. ὧν σωκράτης
ὡς Διὸς ἀπόσκιμμα ἔφη· οὐ
οὕτω βούλομαι δι' αἰσχρῶν ἀπολαύειν :

μενάνδρου :

Χ μισῶ τὸν ἡδὺν ἅρπαγα, μηδὲν πάθῃ
νόσημα κακόν· δίκαιος ἀλλ' εἶναί μοι
κἂν ἀπράγμων πρόσπολος :

τοῦ ἀλεξάνδρου · κε' ?

περὶ ἐγκρατείας.

Π ερσέα φησὶν ἐγκρατῆ γενέσθαι μὴ
μὴ ποιεῖν ἐπιθυμοῦντα τῶν ἀνόνων
πρὸς τὸ θεάσασθαι αὐτοῖς φάσμα,
μάθοι δ' οὐκέτι :

Τ ἢ ἀποστόλου.

ἢ ἀποιήσας καὶ τὴν ἐγκράτειαν
μὴ ἐπιθυμεῖν ἁπλῶς. τοιαύτας γὰρ
ἔχουσιν, ὅταν ἀφίστανται :

ἐλεημοσύνας ἐκπίπτειν, ἁμαρ-
τίας καθαίρουσαν: τοῦ αὐτοῦ.

μὴ ἀπόχει τοῦ ποιεῖν ἀνδρὶ κακῶς
ἀνάγκην χεῖρα βοηθῆσαι μὴ φθάσῃς
ἐπαμελούμενος πόνησε καὶ εἰς δόξαν.
δῶρα θῦσον οὐ τὸ σὸν ποιεῖν ἀγαθὸν
ἡ δῶρα τὸ ζῆν καὶ λιμῶττουσα:

σιρὰχ.

πῦρ φλογίζομενον, ἀποσβέννυται
ὕδωρ· καὶ ἐλεημοσύνη ἐξιλάσεται
ἁμαρτίας: τοῦ αὐτοῦ.

δὸς τῷ ὑψίστῳ· καὶ μὴ ἀνθέλκυσον
τοῦ ἁμαρτωλοῦ: ἀνάπεμψον
ταπεινῷ, καὶ μὴ δῷς ἀσεβεῖ: τοῦ αὐτοῦ.

ἔγκλισον ἐλεημοσύνῃ σὸν οὖς πτω-
χοῖς καὶ αὐτήσει σε ἐν εἰρήνῃ ἐν
πάσῃ καιρῷ ὥρας· καὶ κατάσχανσιν
ἔχθρῶν, πολεμίων πρόσωπον:

τοῦ αὐτοῦ.

ποίησον ἔλεος ἐν καιρῷ θλίψεως, ὡς
νεφέλη ὑετοῦ ἐν καιρῷ ἀβροχίας:

τοῦ αὐτοῦ βασιλείου.

ἀμήχανα ῥήματα, κατάσχες ἐν
ταύτῃ καὶ μὴ βουλήθητι· πλὴν ἐὰν

ὡς τοῖς ἀγαθοῖς ἔργοις φιλοτιμίαν,
ἀρκομίσῃ παρὰ τοῦ δεσπότου.

τοῦ αὐτοῦ.

Ὦ χρυσοῦ λίας ἢ δος τὸ χαλκοπάτηθον,
μὴ δὲ τῶν φθαρησομένων ἐλπίσῃς
τοῖς ἀνδρείοις.

τοῦ ἁγίου.

Ὦ σὺ ὃς προσηύξω· ἵνα τί σὺ ἐκλήθης
μὴ τιμῶν δέ σοι καλῶ· μὴ κρίνω
τῆς σῆς χειρός· χείρων ἀποβήσομαι
μηδὲν ἧς νομίσεις ἔσῃ· ὁ γὰρ λίας
δέδωκε μηδὲν ἐλπίζοντι.

Μὴ χρήσῃ ῥήμασι γογγυσμοῦ μηδὲ
τῆς σῶν δόσεως, ὅταν ἐρωτᾶσί σε
πτωχοί· δίδου τοῖς μὴ προθύμως μὴ προσκλητούς, ὅτον
προφάσεις μείζονες καὶ τρανότερον
μηδὲ δοκιμασίαν ζήτησον τοῦ λαμβανομένου· ὅσιος θεῖος, καὶ ὅσιος οὐ·
πολλῶν γὰρ βελτίων εἶναι δύναται τοῦ
θείου, ὁρᾶσθαι καὶ τοῖς ἀνθρωπίνοις
ἀξίους ἀποφαίνειν δέησιν τῶν ἀνθρώπων.

τοῦ αὐτοῦ.

Κρεῖσσον τὸ μὴ τὰ δῶρα αἰτεῖσθαι, ἢ
τὸ τὰ δοθέντα ἐλλιπῶς. οὐ γὰρ μικρὰν
θεὶς, ἀλλὰ μικρὸν λαβεῖς ἐστάλης.

τοῦ χρύσοστόμου.

Μὴ ἀπορεῖς τῶν πλουσίων· ἀλλὰ τῶν πε
νήτων σὺ τοῖς ἰδιώταις τοῖς ἀπορω
τέροις. Ἐὰν γὰρ ὑμῶν τις παρ' αὐτῶν ἀ
γοράσῃ, ὡς οἰηθεὶς ἀγοράσειεν
τὰ παρ' ἑαυτοῦ ἔλθοντα, ἀλλὰ τὰ σὰ τὰ
ἴδια εἰδὼς τοῖς ἰδίοις αὐτοῦ συμμιγέ
σιν ἐμπεσόντα, ἀπολαβὼν οὐ
χὶ τὴν χρῆσιν κέρδος ἂν ἡγήσαιτο ὁ
διδούς σοι· οὐ λαμβάνειν ἀξιῶν.

τοῦ αὐτοῦ.

Πρὸς ἃς ἀλγῶ, φησὶν ὁ μακάριος Παῦλος, ἀσθε
νῶν, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται, καὶ
οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; Εἰ δεῖ καυχᾶσθαι, τὰ τῆς
ἀσθενείας μου καυχήσομαι. Καὶ πάλιν·
Ἵνα μὴ ὑπερέχωμαι τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκα
λύψεων. Ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί μου,
ἄγγελος Σατανᾶ ἵνα με κολαφίζῃ. Ὑπὲρ τούτου
τρὶς τὸν Κύριον παρεκάλεσα, ἵνα ἀποστῇ ἀπ'
ἐμοῦ· καὶ εἴρηκέ μοι· Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου·
ἡ γὰρ δύναμις μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται.
Ἡδέως οὖν μᾶλλον καυχήσομαι ἐν ταῖς ἀσθε
νείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις
τοῦ Χριστοῦ. Διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις, ἐν ὕβρεσι,
ἐν ἀνάγκαις, ἐν διωγμοῖς, ἐν στενοχωρίαις ὑπὲρ
Χριστοῦ· ὅταν γὰρ ἀσθενῶ, τότε δυνατός εἰμι.

ὦ ἀνθρώπου δικαίου πρὸς ἄνδρα
πλούσιον, οὐδὲν ποιεῖ· ἀλλὰ τελέως τῆς
ἁμαρτίας οὐ κινδυνεύσεται.

Φίλωνος.

Τὸν γεωργοῦντα πρὸς θεὸν οἰκεῖον,
οἷον ὀλίγη θλῖψις ἀθυμεῖν ποιεῖ·
εἰ γὰρ αἰσθανόμεθα, αἰσθανόμεθα
τῆς προνοίας. εἰ εἰς ὁρῶμεν, ὁρᾶν
σώμεθα καὶ τὸ αὐτοῦ. προσφιλόμεθα
τῷ γεωργῷ ἐλάττονες ἐλάττους, ἵνα τῶν θεῶν
ἀντιλαμβανώμεθα.

Δημοκρίτου.

Ἐγὼ θαυμάζω τοὺς λέγοντας καὶ δικαίους καὶ βίᾳ
τινὰ, ἐὰν ἀκροῶνται τῶν ἀπορρήτων τῆς
τῶν παθῶν. οὗτος καὶ δικαίως καὶ βιαίως
κλαύσεται, ἅτε, ὡς ἀναγκαῖον ἐστι
τὴν μὴ φύσει τῶν παθῶν ἀφροδισίων.
ὧν δὲ νόμῳ τὴν ψῆφον.

Περὶ παθῶν.

Περὶ παντὸς ἀδικήματος ἐρώτησις. καὶ
εἰ ἐκὼν ἑκουσίαν αὐτοῦ τὴν ἀδικίαν, ἀφῆκε
τῶν. συγγνώμη τὸ ἐμφανὲς, ἀμφὶ
τοῦ τὴν γὰρ τοῦ φύσεως εἶναι. τοῦ
πλείονος.

Δημοκρίτου.

Φαύλης τὰ ἐπὶ τοῦ κρατοῦντος.
ἡδονῆς τοῦ δίδου. καὶ τοῖς δεομένοις.

σκτ οὐτ· οἰ γὰρ μὴ δίδοις δέομαι·
οὐδὲ αὐτὸς λήψῃ δέομαι σ.·

τῶν αἰτῶν·

Εἰ ρᾴδιόν ἐστι τοῦ λίαν τὴν
καὶ ἀφθαρσίαν μὴ ἐπιθυμεῖν
βούλομαι σε ἀρᾶσθαι δέομαι·
οἰκείαν ἀφαιρεῖν, ἵνα δῷς πάντα πα
ρέστιν· οὐ δοθήσεται πρᾶγμα.
ὁ λιμὸς τὴν ἐπιθυμίαν ἐργάζεται, ἡ δὲ ἀνάγκη
τὸν νόμον, ἀπαλλάττουσι τὰ μηκέτι·

χαρίκλαν·

ἀνθίστη τὸ μὴ ἐπιθυμεῖν, ἀπόλαυσις
τοῖς ἀμυθήτοις τοῦ ἐπιθυμεῖν, ἄπει
σι τοῖς ἔχουσι·

τοῦ εὐαγγελίου· κε, ιη·

περὶ ἐργατῶν καὶ χαρίτ
ων καὶ ὀνείδ· ὅταν ποιήσῃς ἄριστον ἢ
δεῖπνον, μὴ φώνησον φίλους σου
μηδὲ τοὺς συγγενεῖς σου μηδὲ γείτο
νας πλουσίους· μήποτε καὶ αὐτοὶ σε ἀντι
καλέσωσι καὶ γένηταί σοι ἀνταπόδομα·

τοῦ ἀποστόλου·

Γαλατῶν, σκοῦθις· οὐδὲ καὶ ὁ
πρῶτος, οὐχ ὁρᾶτε τοῦτο·

τοῦ ἁγίου Βασιλείου.

Ὡς σπάργανοι ὀφθαλμοὶ τὸ ἀνθρώπου κάμινος οὐχ ὁρῶσιν· ἀπὸ ἀδίκου κρίσεως μισοῦντος ἀφρασάνως, οὕτως καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ ψυχὴ δίκαιον, εἰ μὴ ἀπὸ πολλοῦ τειώσεται τῶν ἀγαθῶν τῆς παρθένου χαίρος, θανατανέστας.

τοῦ θεολόγου.

Ὡς πολεῖς ὁ βοὺς εἰς τὸν αὐλῶνα τοῦ ἀροτῆρος χεῖρα· ὡς ἀλλ' ἐκτὸς καὶ πλουσίου, ὡς κἀν θανατωθῶσι βοηθῆσαι· ἀμήν.

ἐργατῶν, νόμιζε μισθαποδοσίαν.

χλήμνης ἐρώμης.

Δίκαιον ὅτι τοῦ διδασκόντος ἀκατάσχετος, τὰ ἀθετούμενα παραμυθοῦσι φύσεως· φίλωνος.

Δεῖ οὐ τοὺς ἀναγῶν ἐς ἀνοίαν ἢ ἡμῶν ἀλογιστημάτων ἀφημία·

τὸν ἀπὸ βασιλοῦ, τοὺς λαμβάνοντας παρ' αὐτοῦ χρείας ἐκτάσσοντας, ἢ τοὺς αὐτοὺς δεσπόζοντας διορεάσαι πρὸς φέρειν· τοῖς μὴν γὰρ ὀφλισκήσασι βίᾳ καθίστασθαι· οἱ δὲ, σὺν τῷ ὀφείλειν ποιήσουσι· τὸν οἰκοδόμον λαβόντας αὐτοὺς μὴ ὀνόμενα· ἐκ τῶν βόμβ

ἀῦς
τ ἀαθῆς ἀνιαδώσει τι, τὸν φιλάργυ
σουσηπρόν: ὑ εἶλον.
τ Ⓜ ἀεργοῦντα ἐᾷς ἐμοὶ ὦ,
νοκρότιμον δῆν, μὴ ἀδὴν τίμα: ὁ
ωλον τὸν χρυσόν.
α χαλεῖτον ἀεργοῦντι ὦ νεκρὸν μὴ
εἰ ζῆν, ψὶ σωκράτην: ὁ τοῦ αὐτοῦ.
ο φίλυτρφᾶν· ἐπρυπρὸν ἀεργοῦντι,
τοῦτον ὄντ· οὐδ' ἐζεβύγλαχάρι ς
ὅλοι ἀνθρωπῆ: ὁ τὸν αὐτὸν.
η χαλεῖς ὡς πλουτίσειν· ὁ τὸν πλη α'
θύνοντα, τὸν δ' ἐκλαθᾶν ἐᾶς: ὁ ου
α νεκρὸν ὄμβροπολεῖς· λαβὼν τὸ χάλκ
χρυσίου παράπρωκρατοῦντ' ὀράνιον,
ἀπέδωκεν ἡ πτῶν· μὴ ζῶδωρεὰν ἡ τὸ
ἀναγκάζων γὰρ ἔσονται:
ημοθοῦντες ἐρωτῶντες· τί αὐτὸς ἀφόμοι
ῶν· ἔφη· τὸ ἀεργεῖν καὶ ἀληθάζειν: ὁ
ιι κρὰ χαλεῖτεν εἰμαυτῶ· μὴ ἐσαφοῦ.
τοῖς λαμβάνουσι τοῦτας εἰ πεῖ τὰς: ὁ
ιι κρὰ δὶ δόμαι βούλομ' ἐμοῦ, ἢ μὰ φᾶ τ δ αὐ
γῶν· ὁ πεῖ γὰρ ἀνδωσι, ἀπέτ· ἐσὸν ἐ
βῶν δ' ἔγου, οὐ λόγου χρῶν ἀφεῖ: ὁ
ζι νὶ τὸν χαλεῖν κατοδᾶς· τοῦτον τ' ἔχαρ τ δ αὐ
δίδου.

ἡ γὰρ βραδύτης χύμα μᾶλλον ἢ τὸ ἀόργητον· ὁ
τ. ἀ. ω. ὡς οἱ μὲν ὀργὴν ἀνὰ πρόχειρος παῖς ἀ-
ριζήλωτον· ἐκ νεότητος ὑπερ-
φύμενον, κακῶς ἔπαθεν· ἁρπαγὴ
ὀλιγαρχίας παρθένους οὔσας, πόρναις
ὑποίησας· τοῦ αὐτοῦ·
ὁ ἀνάμνησις χαρίζεσθαι μὴ βραδύνειν·
ἀμὰ δὲ δοῦναι τῷ ἀνάγκῃ, μὴ ἐᾶν τὰ
πρᾶγμα μένιμα· μοιχείας·
πλησίον ἀεὶ ζήλωσις· ἁρπαγῶν,
οὐδὲν ἀδελφοῦ φθάσαν ὧδε
κληρονόμος· πλάτωνος·
ὁ πολλὰ τῶν ἀνῶν· τὰ προσηκόντα
αἰσχύνεσθαι, ἕτοιμος ἔχουσι πρὸς
δὲ τὰς ἀεργείας, ἐφιλίας, ὑπίσω·
ἀλεξάνδρου·
μ χαρεῖς πρὸς ὀργὴν μόνον, οὐδὲ πω
ἀπιστικά·
ρῶ αὐτοῦ·
ο νοκράτης ὠφελήθη· πανταχοῦ
τὰ χαλεπὰ τὰ πέμπτα· οὐ σὺν εὐδοξίᾳ
μὴ δόξαν φήσας, ἡ πρώτην· ἁμὴ
δὲ φίλων ἔχει νοκράτης, ἔφη· μᾶλ-
λον μὲν οὖν τοῦτος ἔχει φίλους ἔφη·
τ. ἀ. ω. μὸς δὲ τῶν αἰσθῶν φίλων αἰτησάν
αὐτοῦ ἔχει πρὸ καὶ τῆς δυνάμεως, ἐ

κέλευσε τὸν τύπον τὰ τάλαντα λαβεῖν.
αὐτοῦ δὲ φήσαντος, ἱκανὰ ἃ ἔδωκα σοι·
ὅτι μὴν ἐφικέσθαι· ἐμὲ δὲ οὐχ ἱκανὰ
εἰσπράξασθαι δοῦναι. • τοῦ αὐτοῦ.

ρ'

Ὁ αὐτὸς τὴν πρώσασαν πρὸ τῶν πυλῶν,
πέμψε δι' ἡμῶν τὰ κωμικὰ ἐπαίνου
θέμενος. ὁ δέ, λαβὼν εἶπε· κωμικὸν
μὴ πρόβρωμα· οὐ βασιλικὸν δεῖ
σῖτον φαγεῖν. • τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ αὐτὸς ἔφη τῆς αὐτῆς ἑταίρας
ἔπαινον ἀδόμενον· οἷς μὴ δοκῶ τὰ
δι' ὀμμάτων, οἷς δεῖ. • διόμνους.

Διόμνης ἐρωτηθεὶς πρὸς τινος· ὅλη-
γίνεται αἰγιαλοὶ τοῖς μὴ τὸν ἔρω-
τα δυσὶ διδόναι· τρισὶ δὲ θεῖναι θέσεις,
οὐδαμῶς ἔφη· ὀλίγα λαβεῖν μὴ νῦν
τύφλοι, ἴσως ἐλθὼν ζημιωθέσθαι.
θεμιστοκλῆς δέ· • θεμιστοκλῆς.

Μὴ λιμὸν ἀνίζειν κρῆ πονέοντα, ἢν βρω-
μὴ ἐν ἱερῷ κεῖται σοι μυχῷ πωμένη. • λυσανδρου.

Λύσανδρος ἰδὼν οὐ τὸν τυράννου
πέμψαντος ἱμάτια τὰς θυγατρᾶ-
σιν αὐτοῦ, οὐκ ἐλαβε.

ἀπ, δεδοικώς, μὴ διὰ τοῦτ μᾶλλον.
αἰσχρὰ φανῶσιν:

στοικρον.

μ χάρις, ὡς οὐδὲν ἀλλ ὡς βίῳ
τοῖς πολλοῖς τὰ ἥδιστα μισούσας:

τοῦ αὐτοῦ.

μη φάγε μὴ κρὰ μὴ φείδεσθ· δόξ
γὰρ καὶ πρὸς τὰ μάλα πολλοῦς
ἄγων:

ξξ ρον.

μη οὐκ οἶσθ ὅτι στὸ φείδεσθαι χρή,
Ἐπεὶ γὰρ ὡς οὐδὲν ὠφελεῖ;

δημοσθένους.

ο αὐτὸς ἐλθὼ· τοῦτο μὲν δίδοται χρὴ
χρὴ πρᾶγμ ἡμᾶς εὖ λαμβάνειν δεῖ.
τοῦτο δὲ λαβόντα, διὰ τοῦτον τὸν πολίτην
σῶσαι:

λιμακλήτου

φ σοφοκλέους.

μ ἔκφυρος ἐφείς, λιμὴ καθαίρῃ
ξυφὴ ἁρμῆ τέμουσα, τὴν τίς ψυχ
ὡς ἀφανίσῃ:

ισοκράτους.

ρὸς φιλοτιμ κ ὁ πρὸς· καὶ γὰρ θησαυ
περὰ ἀνελεῖσθαι δοκῶ· χάρις· ὡ
φ φιλοτιμ ἡ:

σοπίλου.

α λαπάνη τὸ ἐστὶ τὴς ὑποψίας

ὁπωσοῦν· ὃ γὰρ διδόναι μὴ ἀρκλαμ
βάνειν ἑαυτῶν ἁρπάζειν,
σιωπᾶν φημι·

τὸ ἐναγχίον· κεφ. θ'.

περὶ ἀρχῆς καὶ διοικήσεως·

πρῶτον δὲ αὐτὸν οἱ φρονοῦντες
ἁγνεύειν· εἰ δὲ μή, ἐξορκίζειν·
ἃ δὲ πρέπει αὐτοῖς· μηδὲν ἀναξίως
σφῶν ἐπιτελεῖν μηδὲ συνηφανισμένην
ἁρπάζειν τοῖς ὁμωνύμοις ἡμῶν·

τοῦ αὐτοῦ·

ὅτι ταῖς πατρικαῖς νίκαις ἀρκεῖ
τὸν κύριον ἐπιβαίνειν ἁρπαγῆς·
ἐπεὶ ἡμῖν οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς πεπραγμένοις·

τοῦ αὐτοῦ·

πολλῶν ἐστιν, δόξαν βασιλεύς· ὃ γὰρ
ἀεὶ ἐκλάμψαν, σιωπεῖν ἢ δοῦναι·

σιρὰχ·

ἀλλ' ὁ νικητὴς τῶν ἁρπαγῶν, οὗτος ὁ
λάφυρα διδούς· καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν
τῆς πόλεως πάντες οἰκοῦσι τοῦτον
ἐπαινοῦντες·

τοῦ αὐτοῦ·

ζήτει ἡμιονίαν παρὰ κύνα· μηδὲ
παρὰ βασιλέως, καθ' ἑαυτὸν ἄρχης·

δόξης.

τοῦ ἁγίου Βασιλ.

Πολλάκις ἀκρασία διώκει, τὸν εἰρηνικὸν
εἰς ἀρχὰς προεκκαλοῦσα. τοῦ αὐτοῦ.
Καλὸν μὲν τὸ χαρᾶναι τὸν τοῦ κράτους
ἄξιον. τοῦ αὐτοῦ.
Τὸν πρᾳότατα μὴ θρασύνοντα θεῖον μὴ
ἵνα μὴ εἰς πέτρα τὸν μακαρίσωσιν ἢ
τὰ πνευματικὰ ἐνεργοῦντα. τοῦ ἁγίου.
Μὴ μάθῃς, ἀνδρίας ἐστὶ πωρίσαι.
μὴ δὲ ἐθέλῃς, τὸν νῦν μὴ ἀναδάκνου.

Σωκράτους.

Ἦλθε δὲ μὴ τοὺς μᾶλλον ἀρχὴν κτᾶ
σθαι θέλοντας, ἀλλὰ τοὺς ἀρίστην τὴν σοφίαν
κεκτημένους. τοῦ αὐτοῦ.
Καὶ τοῦτο ἔλεγε τὸν ἄρχοντα δεῖν
ἀρίστου εἶναι μὴ ἑαυτοῦ μᾶλλον ἄρχειν.

Δημοκρίτου.

Πολλοὺς ἀναμάχεται ἡ φθορὰ κτ,
τοὺς βίου πράγματος. οὐ γὰρ τοὺς τὰς
φθορὰς κτωμένους, πάντας φθείρεται.
Τὸν ἄρχοντα δεῖ ἔχειν. πρὸς μὲν τοὺς
καιροὺς χαμαιζήλους. πρὸς δὲ τοὺς ἐναν
τίους: ὑψηλόν.
Κλίτου.
Ῥᾴων μὴ ἐν τῷ λόγῳ πρᾶος φαίνου.
ἀρχόμενος δὲ μᾶλλον φρόνει.

πε σωφρονῆσαι ὦ μακάριε, ὃ τῶν μαι-
νομένων ἐστὶ τοῦτο, μαίεσθαι φρενήσεως
μεταδίδωμι: τοῦ αὐτοῦ
ρο ἀρχὴ τῶν κειμένων, ὃ φ, μήτε πρᾶ-
γμα ἐλευθερίου ποιήσασθαι, μήτε πρᾶ-
γμα ἀδίκου ἀκλεὲς ποιήσασθαι:

ἀλεξάνδρου.

τγ οἶνος γόου αὐτοῦ ἀπολέσαντος φιάλην
χρυσῆν. ἐς δι ἀφροδισιάζοντας,
μαθὼν τοῦτο ἀλέξανδρος, πρὸς κα-
λέσαντα μὲν αὐτὸν ἔφη· ἀφροδισιάζεις,
ὅπου χρὴ ἀφίεσθαι· ἡμιδρᾶ ἐστίν:

τοῦ αὐτοῦ. ο αὐτὸς ἐρωτηθείς· πῶς βασιλεὺς
ἀρίστος, ἔφη· ὅταν φίλους δωρεῖται
ὧν ἔχων· τοὺς δ' ἐχθροὺς, διὰ τῶν
ἀεργεστάτων φίλους ἡγούμενος:

διογένους.

ε ρωτηθείς, πῶς ἂν τις πολιτεύσαιτο
ἐπ' ἐξουσίας, ἔφη· καθάπερ τυ-
φλὸν ἡνιοχεῖν ἀναγκάσαιμι, ἵνα μὴ κα-
κῶς· μήτε πόρρω, ἵνα μὴ ῥιγοῦν:

τοῦ αὐτοῦ. α ρχὴν οὐδενὶ πρόσοικα, ὃς οὐκ ἐγκρα-
τὴς ἑαυτῶν ἀρχομένων: ἐκ τῶν:

α ρχὴ προφάσεων μαθών· ἀρχέσθαι μὴ

μαθοῦν, ἀρχειν ὠφέλιμος ἦ.

ἀντίοπον.

ὃς τὸν τοροίζυνα μαχαιρίζοντα μὴ γυνὴν, ἀλλὰ φόνος ἔφη σῶμ' ἀφεῖν ὅσον καὶ γυναῖκα τὸν τοιοῦτον ζῶντα ὁρᾶν, δόξας ὄδιάδημα, οὐκ ἀνθρώπου πείσας αὐτὸ κάμηλον εἰβάσασας.

ἐπαμμωνώνδου.

παμμωνώνδας ὁ θηβαῖος, ἰδὼν φαλακρὸν πέδον μάμακα καλὸν τρέφοντα μηδὲν οὐκέχων, λιλίησιν ἔφη· θηρίου κεφαλὴν οὐκέχει.

ἀλκιβιάδου.

μὴ βασιλέα δῆμον μηνίσκειν· ὁ πατὴρ ὁς ὢν, ὀξυσίαν ἐλαβεν ἰδίαν· ἵνα πρᾶγμα ἢ τὴν μὴ τὰ καλὰ κἀγαθά· φρονήσας δὲ ἀπῆν χρῆσθαι.

ὠικτήτου.

φιλόνεικος ἀλλὰ πόλεμον, τοῦ χάρου ὢν βελτίονα ἄρχειν· ἐρῶν δὲ νοῦ τοῦ ῥώμης τοῖς φρονήμασι προσάπτειν.

σοκράτους.

ῥᾴδιος ἦν βούλου, μὴ ἀλλὰ πρὸς μὲν τὸ σῶμα κολάζειν· ἀλλὰ τὸ πάντως ἡπτᾶσθαι τῆς σῆς διανοίας.

χαιρήμονος.

μὴνις ὁ βασιλεὺς, ἐλάβετο τοῦ ἀδελφοῦ
Διὸς πάντος· ἐὰν μὴ νῦν ὁ βασιλεὺς
προσφέρεσθαι, ὡς ἀδελφοῖς ὑμῖν
χρῆσθαι· ἐὰν δὲ νῦν ὁ ἀδελφὸς, ἵνα
μὴ νῦν ὁ βασιλεύς: τοῦ αὐτοῦ.
ὅτι ὁ τῶν θρακῶν βασιλεὺς, ἤκουσε
σεμνὴν ὁμήρου, ὅτι λακεδαιμόνιοι
λίμνασαν τὸ, ἵνα φησὶν, εὔρακα χά
μαρρους πρὸ τὰν δὲ μᾶζον τῶν ἀέννα
ὑμοιμήνους, ἀλλὸ λίγον χρόνον:
αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, ἵνα κατάχῃ μπά
νῃς τὸ βασίλειον, ἔφη, τῶ δωσαμῶ: τοῦ αὐτοῦ
ἀντιφάνους.
τὸ δὲ τὰς πόλεις ἀπόλλυσθαι μεθύ
ουσι, ὅταν μὴ δύνανται οἱ κρατοῦντες
φαίνεσθαι κτῶν ἀποδιδόναι
ἀκείνοις: μηνᾶν ἄρον.
ἀφαιρεῖ μηνομήνου, δοῦναι μάχαι
ρ᾽ ἐκ μηχθηροῦ πυνρῶ δώσαμεν:
τοῦ ἀγγλίου. κε΄.
ἀκάθεκτοι ἐστε, ὅταν ὑμῖν δίδωσι τὴν
καὶ διώκωσι· καὶ ἐπὶ πᾶσι πᾶν το
μικρὸν ῥῆμα καθ᾽ ὑμῶν φιλόμηνοι
ὀργίσθησ:

τοῦ ἀποστόλου.

οἱ δωροῦμενοι, εὐλογοῦμεν. Διωκόμενοι, ἀνεχόμεθα. Βλασφημούμενοι, παρακαλοῦμεν.

Σολομῶντος.

Κακὸν οὐκ ἐπιτυγχάνει ἐχθρὸν, χεῖλος ἀληθὲς καὶ ὁ δὲ ἐκφέρων ψεύδη, ἀφρονέστατός ἐστι.

Μὴ ἁμάρτωλος, παράζηλος γίνου· καὶ ἀνάμεσον ἀφρόνων μὴ βουλεύου, βαθεῖα γὰρ βολή· καὶ ἐπὶ τὴν ὕλην τοῦ πυρὸς οὐ τάχος ἐκκαυθήσεται.

Τοῦ αὐτοῦ βασιλέως.

Τὰ ῥήματα τῶν ἀφρόνων κεντοῦσιν ὡς ῥάβδους, ἀλλὰ τὰ χείλη τῶν σοφῶν σώσουσιν αὐτούς.

Σπουδὴ καλὸν ἐπιτυγχάνειν καὶ ἀγωνιᾶν· τὸ δὲ ἐπιθυμεῖν ἀρχὴ φιλίας ἐστίν. Οὕτω καὶ λύειν ἐπιτυγχάνειν καὶ διαβάλλειν ἐχθρὰς ἐστὶν ἀπωλείας. Καὶ μισεῖν κακοὺς ἐλπὶς ἐστὶ δικαίους εἶναι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δῶρα αὐτοὺς οὐκ ἀρέσκει οὕτως, παρὰ πάντων ἀκούσιον καλοῦσι· ἢ τὸ κακοῦ ἀνδρὸς ἀλγοῦσιν, ἀλλὰ τὸ δίκαιος αὐτοὺς καιρίως.

Οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων, τῶν μὴ ἰδίων ἀμπ-

τιμάτων, συνήγοροι γίνονται. ὧν δὲ
ἀλλοτείων καὶ ἤγοροι.

τοῦ αὐτοῦ χρόνου.

γ λοῦσταβλαύφημος, διανοίᾳ κακ
ὸς ἔλεγχος.

ἰσοκράτους.

τροσάκουσας πρόσχυνος. ὁ μὲν δῆ
μος ἐμοῦ, τὰ δὲ καθ' αὑτοῦ ἐλευθερῶς.
ἁμὴ οὐ δύνῃ δεῦσι μὴ συνεῖναι, οὐκ ἂν
οἰκοῖ οἰκέτης ἐλευθέρως.

δημοκράτους.

β μὴ μάχαιρα τέμῃ. μὴ δὲ λαβὸ
χαλεὶς φιλῇ. ἰσοκράτ.
πανεῖ λαντροῖ μὸς αὐτῷ. ὁ μὲν
δοῦναι κακῶς λέγ. ἐ τυπτόμε
φῆ, μὴ τραύματα. τοῦ αὐτοῦ.
γ ῥον ἐ διάβολον ἀνάρα, μὴ πρ
δόμου. οὐ γὰρ εἰσκαλ ἀνοίας, τοῦτο
ποιεῖ. ὡς γὰρ τῶν ἄλλων ἀπορρήτ,
λήθη καλύπτει. ὡσαύτως καὶ τὰ
προσύχρημα, ἐκφοίς ἀναδο
θησόμ. δημοσθ.

δ ἡδὺς ὁ αἰσχύ. αἰσχυνόμενου αὐτοῦ ἐ
φησάν. διαλύμε κακοῦ λέγειν.
ὁ μὴ κατ' οἰλῆς ἐφ' τοῦ κακοῦ

λάρου τῶν : διογένους.
οἱ δορύμηνος ἀπὸ τινος φαλακρ.
ἔφη. σὺ μὴ δι' ἐμὲ ζῆλον τοῖς δὲ
τείχεσι θυ. ἐπαμῦν ὅτι κακοὶ
δ' ἐφύγομεν πολίτου.

ὁ αὐτοῦ.

δλῆν οὐδὲν οὐδὲ μὴ θυσι κατθανέσι.
δυώ κα θανοῖ δορύμηνου φέρφιν.

χρυσίππου.

πύρρος αὐτὸν ἔνιος. ὁ δ' ἔλεγε στελθῆ
λοι δορῆ. ἢ πε μὴ ἐλθῇ αὐτόμ.
ἐ τοῦ φανῆφε αὐτὸ μὴ ἡμῖν ποιεῖν.

τοῦ αὐτοῦ.

αὐτὸς πύρινος πυμνῆ πολλὰ λοι
δορηθῆς. ἔφη κάλλιστα ἐποίησα θ.
μὴ κατθάνοι τῶν πρδσόντων τὰ φα
λοι πῶν : τοῦ αὐτοῦ.
αὐτὸς ἔνιος λάρυμος. ὅτι σε τὴν
λοιδορούσην. ἔφη. διὰ τί ἐγὼ οὐ τοῦ
διαλέγω. οὐκ ἐπαισθάνεται αὐτῆ :

τοῦ εἰναγγέλου. κεφ. ια.

περὶ κολακείας.

Ὁ αὐτὸν τὸν καλῶς ἅπαντα νῦν ἅπαν
οἱ αὐτοὶ ἅπαντα ἀγγέλλετε :

Ἰμπλησθήσεσθε καὶ ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν
ἀλλὰ τῇ ἐπιδρομῇ θαυμάζοντες πρόσω
πα ὡφελείας χάριν.

Ἰμακαρίζοντες ἡμᾶς, πλανῶσιν
ἡμᾶς· καὶ τὴν τρίβον τῶν ὁδῶν τῆς
σουσιν.

Ὑδὸν γὰρ ἀλλοτρίαν τρέχουσι οὗ φθο
νοῦσιν, ἵνα πρόσταιρον ἔχωσι. ἐν
τούτοις πολλοῖς ἀνιῶνται τὸ εἰσιόν πο
τε μὴ τὸν ὀρθὸν λόγον, ἵνα μὴ ἀποφύ
γωσιν.

Οἱ πηγὴ ἄνυδροι, γραπτὴ πάνοπλία.
διὸ τρέφονται ἀέρι. χρήσασθε οὐδεμί
ᾳ παρέσει.

Ἀμηχανοῦσι τὸ πῦρ αὐξόμενα, ὑπ' αὐτῶν
τοῦ πυρὸς καταλισκόμενα. ὁ δὲ
πλοῦτος τρέφων τοὺς ἔχοντας, οὐ
παύτων ὄντων διαφθείρει.

Ὃ προὐπήρακεν παρεδράμοντ',
ὀξεῖ που τοὺς τῶν σκοπῶν ὀφ-
θαλμούς, ὄντως καὶ οἰκόλακες τοῖς
πλησίοις τοὺς λογισμοὺς διαφθείρου
σιν.

τοῦ αὐτοῦ.

ἐπὶ τῆς γαμετῆς τῆς Ὥρας, οὐ μόνον τῆς Θαλείας τῶν ἡλικιῶν ἀλλὰ πρεσβυτικῶν· αἱρεῖν γὰρ τοὺς ἐλάττους εἰώθασιν, οἷον οἱ ἡλακατοῦσιν· οἱ μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ ἔτους ἀφαιροῦσιν· οἱ δὲ χαρίζονται τοῖς ἐλάττοσιν ἐκκλίνουσι· ἐκκρούσι

οἱ τοὺς ἡλακατοῦντας· ὡς πρὸ τοῦ ὁ Ζεὺς τοὺς θεοὺς· ἀμφότερα γὰρ ποιεῖ τοῦτο· τοὺς μὲν ἀφαιρούμενος αἰεὶ ἡβᾶν· ἐκκρούσι

ροσύνης φησὶ τῶν ἡλικιῶν· ἐκκρούσι

μὲν τῶν μειρακίων· ἐφ' ὧν ἡ μὲν ἀκμὴ φαίνεται· ἡ δὲ ἡλικία οὐ φαίνεται· ἐκκρούσι

μνηστῆρας· ἐφ' ὧν ἡ μνηστεία

Οὐκ ἀπόκλησις ὁδοῦ κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς ῥαφίδος εἰσελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ.

τοῦ αὐτοῦ.

Τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι παράγγελλε μὴ ὑψηλοφρονεῖν μηδὲ ἐλπίζειν ἐπὶ πλούτου ἀδηλότητι, ἀλλ' ἐπὶ τῷ θεῷ, τῷ παρέχοντι ἡμῖν πάντα πλουσίως εἰς ἀπόλαυσιν.

Πλοῦτος ἀδίκως συναγόμενος, ἐξεμεθήσεται.

Ἐὰν ἔσῃ πτωχὸς δικαίως, ἢ πλούσιον σῴζεις φύσιν.

Ἀργύριον καὶ πολιτεία σῴζει τὸν ἄνθρωπον.

τοῦ αὐτοῦ.

Ἰσχνὸς ἐλάλησε, καὶ πάλιν ἐπάχυνε. Ἐν τῷ λόγῳ αὐτοῦ ἀγνώμονες ἐγένοντο καὶ ἠφανίσθησαν.

τοῦ αὐτοῦ.

Μὴ πίστευε θαυμαστὸν φαίδιον, ἀλλὰ τὸν φέροντα ὀλιγωρίαν τῷ πονίαν.

τοῦ θεολόγου.

Ὁ ἀπόλλοις πλοῦτος, ἁμαρτίαν ἐργάζεται πρόσκαιρος.

τοῦ αὐτοῦ.

Ἐὰν ἔσῃ παγία μὴ δικαίως κτήσῃ, ἐγκρυσθήσῃ τῇ κακῇ ἀδείᾳ.

Θλιβὸν πένεσθαι· χεῖρον δ' ἄπορον
κακῶς· τοῦ αὐτοῦ.
Τὸ καλῶς ἔχειν ὀλίγα, πρὸ τοῦ πολλὰ
τοῦ κακῶς ἔχειν πολλά· τοῦ αὐτοῦ.
Πλούτου κάλλος, οὐκ αἰβάλλοντί οἷς,
ἀλλ' οὐ τὰ τῶν χρημάτων τῶν ὑπὸ κυρί-
ων· μίσθιλλον.
Μὴ βούλου πλουτεῖν φιλοπτωχίας
οἴκοθεν· ἀπορεῖ τῶν ὄντων ἐλεήμων
ὀθεῖ· μονοβιβλίῳ δικαίων.
πλοῦτος τὸ πλεῖστον ἐν ἀνθρώποις κακόν·
μισοπόνηρος, πρὸς ἀφάτου ἀφάτως ὁ
πλοῦτος, χρῦσος κρᾶτος· οὐδὲν ἀργύ-
ρου· τοῦ αὐτοῦ.
Πλούτου τὸ μὴ χωρὶς ἔχειν ἢ μὴ ἔχειν
ἀθλιότητι, ἀπὸ τοῦ ἀφάτως χρή-
σασθαι· τοῦ αὐτοῦ.
Πλοῦτος ἐμπρόσθεν ἀνδρὸς ὁμιλίας, οὔτε
τοῦ ἤθους χωρὶς ἀφῆς, ἢ δόξαν ἔχειν·
Οἰκανὸς τῶν φίλων ἀργύρου βίος, πρὸ
δόξης· τοῦ αὐτοῦ.
Πλοῦτος παρὰ σκροῦ ὁμιλίαν, οὔτε
τοῦ παρὰ φίλου ἀργύρου δόξης ἔχειν·
Τὰ μὴ πλείω τῶν πλείω παντὸς οἴχονται

κτητὸν χόσμου τοῦ σώματος σκέπη· σύμ-
πλουτος δὲ καὶ ἀφύσσω, ἄρτος καὶ ὕδωρ.
χρημάτων: • τοῦ αὐτοῦ.
Ὃς γὰρ πλούσιος ἐκ πλήστους, ὀλίγα
πρὶν ὤστω ἐλάχιστα ἐπιθυμῶν. οἱ μὴ γὰρ πε-
πληστιῶσι, χρημάτων διψῶσιν. οἱ δ'.
χρημάτων: • τοῦ αὐτοῦ.
Ὃς γὰρ ἴσος ἐκ πλήστους κεκτημένος πολ-
τελῶς καὶ λιπαρῶς ἔχων. ἀπὸ τῆς φύσεως ἐμ-
πρὸς, οὔτε ἀπορεῖ οὐδενός, ὁ πρὶν τὰ πολ-
λὰ κεκτημένος. ἀπὸ τοῦ μὴ χρῆσθαι.
χρημάτων: • τοῦ αὐτοῦ.
αὐτάρκους ἡδονὴ περὶ τὸν πλοῦτον ἐστὶν
ἀλλ' ὀλίγων. χρῆσθαι δὲ ἡδὺ καὶ πολλῶν
ὁμοίως ἐλθόντων. πεφυκὸς ἐν ἀνθρώποις
ἐπιθυμεῖν πλειόνων ἀεὶ καὶ μείζονος ἕξεως
ἢ ἔχουσιν. ὡς πλησμονὴ ἐστὶ κακῶς ἐπὶ
κακοῖς. κακῶς ἐπὶ κακοῖς. ἀριστοτ.
πλησία πάντων: • ἀνωνύμου.
πλησία, πλησιαίτερον δὲ ἐστὶν ἐγγὺς ἢ
ἐπὶ πᾶσιν ἀνοῖς, ἢ ἐπὶ πλεῖ-
ὠφελημία. νίκητα θάσαμβος. πρᾶ-
ὠφελητικὴ θάσαμβος, βασανίζεται
χόσμος: • τοῦ αὐτοῦ.
πλήθους ὁ καὶ αφύσσω, ἄρτος καὶ ὕδωρ.

πε πλήρωμ. οὐδὲ πένητ γὰρ καὶ ἀφιλ.
ἀπρόσαντον ἔχοντα τὴν τῆς αὐτοῦ θυμ.
βασάνου. τοῦ αὐτοῦ.
αὐτὸς ἐρωτηθῆς· πῶς ἀνιᾷς χρήματ
πλησίον ἔχων, ἐὰν τῶν αὐτοῦ τις αὐτῷ ἐφῇ
πτῆσις φαίνηται· ἀδολήμονος.
ὁ μὴ ἐπιθυμῶν ἑτέρου χρήματος. ἐρω
τηθεὶς πρός τινος· διὰ τί χρυσὸν
χλωροὺς ἔστιν ἅπτειν· ὁ ἀπρόσκοπος αὐτῷ βρ
άχεα· σωκράτους.
μὴ οἷός τε, μὴ μεταλαμβάνων ἕτερος
ἄλλοις· οὐδὲ πλοῦτος, οἷς τοῦ κεκτῆσθ
τρόπος· τοῦ αὐτοῦ.
δρῶ σε μὴ, σὲ τοῦ γύμνασον ὅλη
μᾶν ἐσθῆς· πλοῦτος δὲ σὲ τοῦ ἰδίου
πόνου ἦ· τοῦ αὐτοῦ.
αὐτοῦ πλουσίων σε αὐτάων χρημ,
ταῖς αὐτοῦ τῶν κρύμμυων σὺ κέρα ἅκαν.
ἀφοῦ ἀρον μὴ μεταλαμβάνειν· κόρακ
δὲ καὶ ἰκτῖνος, ὡς πρὸ πρὸ ἀπὸ τῶν
σφράκα καὶ ἡλακας· τοῦ αὐτοῦ.
αὐτὸς ἐρωτηθῆς· ζῶν ἐν οἰκείῳ χρήμα.
ὄφλ· οἱ τὰ ἑτέρα κέρδοι πρὸ ἁμῆνο
ἐς φὶ ἀναμαίους τοῦ αὐτοῦ περ ο
ρῶντες· τοῦ αὐτοῦ.

ξακὰ πλοῦτος ἀνὴρ φρονήσεως. ἀκ
ακάφαλλη κτήματος.
ὁ γὰρ πένης ἀθυμῶν καὶ ἄφρων αἰσχρολογεῖ, ἀπ
ὸ δὲ αὐθάδης χαλεπὸς καὶ ἀπαίδευτος ἄνθρωπος.
ἀσεβίων.
ἱμάτια τοῦ ἀνδρὸς. ἐκ μὴ μεμελημένα
χρήματα ἔχοντας καὶ φαύλους καὶ
μισοπονήρους θαυμάσεται. τῶν δὲ
ἀσεβούντων. ὅπου δ' ἂν ἀχρηματίαν
καταμάθωσιν. καταφρονήσουσιν.
μηνᾶς ἀρσ.
πόθος ἐξ ὑπολήψεως πλουτοῦντος φο
ρτικὸν ἀφορμὴν λαμβάνων ἐκ τοῦ ἀνδρὸς εἶναι.
φαβιανός.
οἱ γὰρ οὐ τυχόντες θησαυροῦ, μὴ δὲ
ἑβδομήκοντα τάλαντα πεφορηκότες
ἀπεβιώσαντο. καὶ πορίζεται. ὡς
οὐκέτι οὐδὲν ὄντα πρὸς αὐτούς.
θεόκριτος.
ἦ ἐπέβλωμμένος. γύμνος δ' ἐκ
γᾶν ἀπτερος. καὶ μάτην μοχθῶ.
γύμνον ὁρῶν τὸν τέλος.
σωμᾶς.
μηνίζει ἐρωτικῶς. πρὸς αὐτόν
τὴν πλοῦτος. λίβυα. οὐκοῦ δακ

ὁ ἀρχῶν μὴ τοὺς ἐν πλούτῳ, ἀλλὰ τοὺς πλείστων δεομένους φιλοτιμεῖσθαι:

ἀριστείδης.

Ἀριστείδης ὁ δίκαιος οὐκ ἐν πλούτῳ τὴν ὑπεροχὴν ἐποιεῖτο μόνον, ἀλλ' ἐν πενίᾳ. οὐδὲν γὰρ ἧττον ἐν τῇ πενίᾳ ἐσεμνύνετο ἢ ἐν τῷ πλούτῳ, τὰ μὲν ἀναλίσκων εἰς τοὺς δεομένους, τὰ δὲ μὴ λαμβάνων.

ξενοφῶν καὶ φιλόφιλος.

Ἡ μὲν πενία ἐλθοῦσα, αὐτὸν ἐδίδαξε μόνον φιλοσοφεῖν ἀλλὰ καὶ φιλεῖν. ἀγαθὸς γὰρ ὢν ἦν τοῖς φίλοις ὠφέλιμος, οὐ τοῖς ἐρῶσιν ἀνωφελὴς ἦν.

φιλίστιος.

Ἀλλ' οὐδὲ εἰς τὸν πενιχρὸν τοῦτον ἐκεῖνον ἀποβλέψωμεν, ὃν ἡ τραγῳδία ποιεῖ, ἀλλὰ τὸν ἐν τῇ κωμῳδίᾳ. τοῦτον ἰσοζυγεῖν φιλοῦσιν τῷ πλουσίῳ καὶ τρυφῶντι, ἀλλὰ πολλαπλασίαζουσιν αὐτόν. ὡς ἐκεῖνος μὲν εἷς ἐστι βίος, οὗτοι δὲ μυρίοι, ἅτε πολλοὺς ἔχοντες.

δημοσθένους ὁρμή.

Δημοσθένους ὁρμὴ τοιαύτη. ἐπειδὴ τὸν Φίλιππον ἑώρα μεγάλην ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐμβολὴν ποιούμενον, ἔφη· ἄρτι βίου βίαν ἔχουσαν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐξορμᾷ καὶ ἐλαύνει.

μὴ μεριμνήσητε λέγων· μὴ οὖν μεριμνήσητε λέγοντες· τί φάγωμεν ἢ τί πίωμεν ἢ τί περιβαλώμεθα· ταῦτα γὰρ πάντα τὰ ἔθνη ἐπιζητοῦσιν· οἶδεν γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χρῄζετε τούτων ἁπάντων· ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ· καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν· μὴ οὖν μεριμνήσητε εἰς τὴν αὔριον· ἡ γὰρ αὔριον ἐπιμεριμνήσει ἑαυτῇ· ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς· πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλουσίοις ὅτι ἀπέχετε τὴν παράκλησιν ὑμῶν· οὐαὶ ὑμῖν τοῖς ἐμπεπλησμένοις νῦν ὅτι πεινάσετε· οὐαὶ ὑμῖν τοῖς γελῶσιν νῦν ὅτι πενθήσετε καὶ κλαύσετε· οὐαὶ ὅταν καλῶς ὑμᾶς εἴπωσιν πάντες οἱ ἄνθρωποι· κατὰ τὰ αὐτὰ γὰρ ἐποίουν τοῖς ψευδοπροφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν· ἀλλὰ ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκούουσιν· ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν· καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς· εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς· καὶ προσεύχεσθε περὶ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς· τῷ τύπτοντί σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα πάρεχε καὶ τὴν ἄλλην· καὶ ἀπὸ τοῦ αἴροντος σου τὸ ἱμάτιον καὶ τὸν χιτῶνα μὴ κωλύσῃς· παντὶ δὲ αἰτοῦντί σε δίδου· καὶ ἀπὸ τοῦ αἴροντος τὰ σὰ μὴ ἀπαίτει· καὶ καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως· καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν· καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσιν· καὶ εἰ καλῶς ποιεῖτε τοῖς καλῶς ποιοῦσιν ὑμᾶς ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν· καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν· καὶ ἐὰν δανίσητε παρ' ὧν ἐλπίζετε λαβεῖν ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν· καὶ γὰρ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανίζουσιν ἵνα ἀπολάβωσιν τὰ ἴσα· πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καὶ καλῶς ποιεῖτε καὶ δανίζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες· καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολύς· καὶ ἔσεσθε υἱοὶ ὑψίστου· ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστιν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηρούς· γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστίν· καὶ μὴ κρίνετε καὶ οὐ μὴ κριθῆτε· καὶ μὴ καταδικάζετε καὶ οὐ μὴ καταδικασθῆτε· ἀπολύετε καὶ ἀπολυθήσεσθε· δίδοτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν· μέτρον καλὸν πεπιεσμένον καὶ σεσαλευμένον καὶ ὑπερεκχυνόμενον δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν· ᾧ γὰρ μέτρῳ μετρεῖτε ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν· καὶ εἶπεν παραβολὴν αὐτοῖς· μήτι δύναται τυφλὸς τυφλὸν ὁδηγεῖν· οὐχὶ ἀμφότεροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται· οὐκ ἔστιν μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ· κατηρτισμένος δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ· τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς· πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου· ἀδελφέ ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου αὐτὸς τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκὸν οὐ βλέπων· ὑποκριτά ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου· οὐ γάρ ἐστιν δένδρον καλὸν ποιοῦν καρπὸν σαπρόν· οὐδὲ πάλιν δένδρον σαπρὸν ποιοῦν καρπὸν καλόν· ἕκαστον γὰρ δένδρον ἐκ τοῦ ἰδίου καρποῦ γινώσκεται· οὐ γὰρ ἐκ τῶν ἀκανθῶν συλλέγουσιν σῦκα οὐδὲ ἐκ βάτου σταφυλὴν τρυγῶσιν· ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας προφέρει τὸ ἀγαθόν· καὶ ὁ πονηρὸς ἐκ τοῦ πονηροῦ προφέρει τὸ πονηρόν· ἐκ γὰρ περισσεύματος καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα αὐτοῦ· τί δέ με καλεῖτε κύριε κύριε καὶ οὐ ποιεῖτε ἃ λέγω· πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρός με καὶ ἀκούων μου τῶν λόγων καὶ ποιῶν αὐτούς ὑποδείξω ὑμῖν τίνι ἐστὶν ὅμοιος· ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομοῦντι οἰκίαν ὃς ἔσκαψεν καὶ ἐβάθυνεν καὶ ἔθηκεν θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν· πλημμύρης δὲ γενομένης προσέρηξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ καὶ οὐκ ἴσχυσεν σαλεῦσαι αὐτήν· διὰ τὸ καλῶς οἰκοδομῆσθαι αὐτήν· ὁ δὲ ἀκούσας καὶ μὴ ποιήσας ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς θεμελίου· ᾗ προσέρηξεν ὁ ποταμός καὶ εὐθὺς συνέπεσεν καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆγμα τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγα· ἐγένετο δὲ ὅτε ἐτέλεσεν πάντα τὰ ῥήματα αὐτοῦ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ εἰσῆλθεν εἰς Καπερναούμ· ἑκατοντάρχου δέ τινος δοῦλος κακῶς ἔχων ἤμελλεν τελευτᾶν ὃς ἦν αὐτῷ ἔντιμος· ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ Ἰησοῦ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων ἐρωτῶν αὐτὸν ὅπως ἐλθὼν διασώσῃ τὸν δοῦλον αὐτοῦ· οἱ δὲ παραγενόμενοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν παρεκάλουν αὐτὸν σπουδαίως λέγοντες ὅτι ἄξιός ἐστιν ᾧ παρέξῃ τοῦτο· ἀγαπᾷ γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν καὶ τὴν συναγωγὴν αὐτὸς ὠκοδόμησεν ἡμῖν· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύετο σὺν αὐτοῖς· ἤδη δὲ αὐτοῦ οὐ μακρὰν ἀπέχοντος ἀπὸ τῆς οἰκίας ἑκατοντάρχης ἔπεμψεν φίλους λέγων αὐτῷ· κύριε μὴ σκύλλου· οὐ γὰρ ἱκανός εἰμι ἵνα ὑπὸ τὴν στέγην μου εἰσέλθῃς· διὸ οὐδὲ ἐμαυτὸν ἠξίωσα πρὸς σὲ ἐλθεῖν· ἀλλὰ εἰπὲ λόγῳ καὶ ἰαθήτω ὁ παῖς μου· καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν τασσόμενος ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας καὶ λέγω τούτῳ πορεύθητι καὶ πορεύεται καὶ ἄλλῳ ἔρχου καὶ ἔρχεται καὶ τῷ δούλῳ μου ποίησον τοῦτο καὶ ποιεῖ· ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασεν αὐτόν καὶ στραφεὶς τῷ ἀκολουθοῦντι αὐτῷ ὄχλῳ εἶπεν· λέγω ὑμῖν οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὗρον· καὶ ὑποστρέψαντες εἰς τὸν οἶκον οἱ πεμφθέντες εὗρον τὸν δοῦλον ὑγιαίνοντα· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ καθεξῆς τὸ αὐτὸ ἐπορεύθη εἰς πόλιν καλουμένην Ναΐν καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ὄχλος ἱκανός· ὡς δὲ ἤγγισεν τῇ πύλῃ τῆς πόλεως καὶ ἰδοὺ ἐξεκομίζετο τεθνηκὼς μονογενὴς υἱὸς τῇ μητρὶ αὐτοῦ καὶ αὐτὴ ἦν χήρα καὶ ὄχλος τῆς πόλεως ἱκανὸς ἦν σὺν αὐτῇ· καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ κύριος ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῇ καὶ εἶπεν αὐτῇ· μὴ κλαῖε· καὶ προσελθὼν ἥψατο τῆς σοροῦ· οἱ δὲ βαστάζοντες ἔστησαν· καὶ εἶπεν· νεανίσκε σοὶ λέγω ἐγέρθητι· καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς καὶ ἤρξατο λαλεῖν· καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ· ἔλαβεν δὲ φόβος πάντας καὶ ἐδόξαζον τὸν θεὸν λέγοντες ὅτι προφήτης μέγας ἠγέρθη ἐν ἡμῖν καὶ ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ αὐτοῦ καὶ πάσῃ τῇ περιχώρῳ· καὶ ἀπήγγειλαν Ἰωάννῃ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων τούτων· καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ Ἰωάννης ἀπέστειλεν πρὸς τὸν κύριον λέγων· σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν· παραγενόμενοι δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες εἶπαν· Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς ἀπέστειλεν ἡμᾶς πρὸς σὲ λέγων· σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν· ἐν ἐκείνῃ δὲ τῇ ὥρᾳ ἐθεράπευσεν πολλοὺς ἀπὸ νόσων καὶ μαστίγων καὶ πνευμάτων πονηρῶν καὶ τυφλοῖς πολλοῖς ἐχαρίσατο βλέπειν· καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ ἃ εἴδετε καὶ ἠκούσατε· τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν χωλοὶ περιπατοῦσιν λεπροὶ καθαρίζονται καὶ κωφοὶ ἀκούουσιν νεκροὶ ἐγείρονται καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί· τούτων δὲ πορευομένων ἤρξατο λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου· τί ἐξήλθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι· κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον· ἀλλὰ τί ἐξήλθατε ἰδεῖν· ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἠμφιεσμένον· ἰδοὺ οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων εἰσίν· ἀλλὰ τί ἐξήλθατε ἰδεῖν προφήτην· ναί λέγω ὑμῖν καὶ περισσότερον προφήτου· οὗτός ἐστιν περὶ οὗ γέγραπται· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου· λέγω γὰρ ὑμῖν μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν προφήτης Ἰωάννου οὐδείς ἐστιν· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ μείζων αὐτοῦ ἐστιν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας καὶ οἱ τελῶναι ἐδικαίωσαν τὸν θεὸν βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα Ἰωάννου· οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ τὴν βουλὴν τοῦ θεοῦ ἠθέτησαν εἰς ἑαυτούς μὴ βαπτισθέντες ὑπ' αὐτοῦ· εἶπεν δὲ ὁ κύριος· τίνι οὖν ὁμοιώσω τοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ τίνι εἰσὶν ὅμοιοι· ὅμοιοί εἰσιν παιδίοις τοῖς ἐν ἀγορᾷ καθημένοις καὶ προσφωνοῦσιν ἀλλήλοις οἳ λέγουσιν· ηὐλήσαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ὠρχήσασθε· ἐθρηνήσαμεν καὶ οὐκ ἐκόψασθε· ἐλήλυθεν γὰρ Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς μὴ ἐσθίων ἄρτον μὴ πίνων οἶνον καὶ λέγετε· δαιμόνιον ἔχει· ἐλήλυθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων καὶ λέγετε· ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης τελωνῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν· καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ πάντων τῶν τέκνων αὐτῆς· ἠρώτα δέ τις αὐτὸν τῶν Φαρισαίων ἵνα φάγῃ μετ' αὐτοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Φαρισαίου ἀνέκειτο· καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἥτις ἦν ἐν τῇ πόλει ἁμαρτωλός καὶ ἐπιγνοῦσα ὅτι κατάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου καὶ στᾶσα ὀπίσω παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ κλαίουσα ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῖς δάκρυσιν καὶ ταῖς θριξὶν τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασσεν καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἤλειφεν τῷ μύρῳ· ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτὸν εἶπεν ἐν ἑαυτῷ λέγων· οὗτος εἰ ἦν προφήτης ἐγίνωσκεν ἂν τίς καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ ἥτις ἅπτεται αὐτοῦ ὅτι ἁμαρτωλός ἐστιν· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτόν· Σίμων ἔχω σοί τι εἰπεῖν· ὁ δέ φησιν· διδάσκαλε εἰπέ· δύο χρεοφειλέται ἦσαν δανιστῇ τινι· ὁ εἷς ὤφειλεν δηνάρια πεντακόσια ὁ δὲ ἕτερος πεντήκοντα· μὴ ἐχόντων αὐτῶν ἀποδοῦναι ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο· τίς οὖν αὐτῶν πλείονα ἀγαπήσει αὐτόν· ἀποκριθεὶς Σίμων εἶπεν· ὑπολαμβάνω ὅτι ᾧ τὸ πλεῖον ἐχαρίσατο· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ὀρθῶς ἔκρινας· καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα τῷ Σίμωνι ἔφη· βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα· εἰσῆλθόν σου εἰς τὴν οἰκίαν ὕδωρ μοι ἐπὶ πόδας οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξεν μου τοὺς πόδας καὶ ταῖς θριξὶν αὐτῆς ἐξέμαξεν· φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ ἀφ' ἧς εἰσῆλθον οὐ διέλιπεν καταφιλοῦσά μου τοὺς πόδας· ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου οὐκ ἤλειψας· αὕτη δὲ μύρῳ ἤλειψεν τοὺς πόδας μου· οὗ χάριν λέγω σοι· ἀφέωνται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί ὅτι ἠγάπησεν πολύ· ᾧ δὲ ὀλίγον ἀφίεται ὀλίγον ἀγαπᾷ· εἶπεν δὲ αὐτῇ· ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι· καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· τίς οὗτός ἐστιν ὃς καὶ ἁμαρτίας ἀφίησιν· εἶπεν δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα· ἡ πίστις σου σέσωκέν σε· πορεύου εἰς εἰρήνην· καὶ ἐγένετο καθεξῆς καὶ αὐτὸς διώδευεν κατὰ πόλιν καὶ κώμην κηρύσσων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ· καὶ γυναῖκές τινες αἱ ἦσαν τεθεραπευμέναι ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν καὶ ἀσθενειῶν· Μαρία ἡ καλουμένη Μαγδαληνὴ ἀφ' ἧς δαιμόνια ἑπτὰ ἐξεληλύθει καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χουζᾶ ἐπιτρόπου Ἡρῴδου καὶ Σουσάννα καὶ ἕτεραι πολλαὶ αἵτινες διηκόνουν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς· συνιόντος δὲ ὄχλου πολλοῦ καὶ τῶν κατὰ πόλιν ἐπιπορευομένων πρὸς αὐτὸν εἶπεν διὰ παραβολῆς· ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν ὃ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὁδόν καὶ κατεπατήθη καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό· καὶ ἕτερον κατέπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν καὶ φυὲν ἐξηράνθη διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα· καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν καὶ συμφυεῖσαι αἱ ἄκανθαι ἀπέπνιξαν αὐτό· καὶ ἕτερον ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν καὶ φυὲν ἐποίησεν καρπὸν ἑκατονταπλασίονα· ταῦτα λέγων ἐφώνει· ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω· ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τίς εἴη ἡ παραβολὴ αὕτη· ὁ δὲ εἶπεν· ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ· τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς· ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσιν καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν· ἔστιν δὲ αὕτη ἡ παραβολή· ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ· οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδόν εἰσιν οἱ ἀκούσαντες εἶτα ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ αἴρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν· οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας οἵτινες ὅταν ἀκούσωσιν μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον καὶ οὗτοι ῥίζαν οὐκ ἔχουσιν οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσιν καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται· τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλούτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνίγονται καὶ οὐ τελεσφοροῦσιν· τὸ δὲ εἰς τὴν καλὴν γῆν οὗτοί εἰσιν οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ ἀκούσαντες τὸν λόγον κατέχουσιν καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ· οὐδεὶς δὲ λύχνον ἅψας καλύπτει αὐτὸν σκεύει ἢ ὑποκάτω κλίνης τίθησιν ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας τίθησιν ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσιν τὸ φῶς· οὐ γάρ ἐστιν κρυπτὸν ὃ οὐ φανερὸν γενήσεται οὐδὲ ἀπόκρυφον ὃ οὐ γνωσθήσεται καὶ εἰς φανερὸν ἔλθῃ· βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε· ὃς γὰρ ἂν ἔχῃ δοθήσεται αὐτῷ καὶ ὃς ἂν μὴ ἔχῃ καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ· παρεγένετο δὲ αὐτοῦ ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ καὶ οὐκ ἠδύναντο συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον· ἀπηγγέλη δὲ αὐτῷ· ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἑστήκασιν ἔξω ἰδεῖν θέλοντές σε· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν πρὸς αὐτούς· μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί μου οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἀκούοντες καὶ ποιοῦντες· ἐγένετο δὲ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν καὶ αὐτὸς ἐνέβη εἰς πλοῖον καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν τῆς λίμνης· καὶ ἀνήχθησαν· πλεόντων δὲ αὐτῶν ἀφύπνωσεν· καὶ κατέβη λαῖλαψ ἀνέμου εἰς τὴν λίμνην καὶ συνεπληροῦντο καὶ ἐκινδύνευον· προσελθόντες δὲ διήγειραν αὐτὸν λέγοντες· ἐπιστάτα ἐπιστάτα ἀπολλύμεθα· ὁ δὲ διεγερθεὶς ἐπετίμησεν τῷ ἀνέμῳ καὶ τῷ κλύδωνι τοῦ ὕδατος καὶ ἐπαύσαντο καὶ ἐγένετο γαλήνη· εἶπεν δὲ αὐτοῖς· ποῦ ἡ πίστις ὑμῶν· φοβηθέντες δὲ ἐθαύμασαν λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· τίς ἄρα οὗτός ἐστιν ὅτι καὶ τοῖς ἀνέμοις ἐπιτάσσει καὶ τῷ ὕδατι καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ· καὶ κατέπλευσαν εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν ἥτις ἐστὶν ἀντιπέρα τῆς Γαλιλαίας· ἐξελθόντι δὲ αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν ὑπήντησεν ἀνήρ τις ἐκ τῆς πόλεως ὃς εἶχεν δαιμόνια ἱκανοῖς χρόνοις καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐνεδύσατο καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν· ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν ἀνακράξας προσέπεσεν αὐτῷ καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπεν· τί ἐμοὶ καὶ σοί Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου· δέομαί σου μή με βασανίσῃς· παρήγγελλεν γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου· πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηρπάκει αὐτόν καὶ ἐδεσμεύετο ἁλύσεσιν καὶ πέδαις φυλασσόμενος καὶ διαρήσσων τὰ δεσμὰ ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαιμονίου εἰς τὰς ἐρήμους· ἐπηρώτησεν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς λέγων· τί σοί ἐστιν ὄνομα· ὁ δὲ εἶπεν· λεγεών· ὅτι εἰσῆλθεν δαιμόνια πολλὰ εἰς αὐτόν· καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν· ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένη ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν· καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς· ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν λίμνην καὶ ἀπεπνίγη· ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγονὸς ἔφυγον καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς· ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονὸς καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ εὗρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξῆλθεν ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐφοβήθησαν· ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς καὶ οἱ ἰδόντες πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθείς· καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο· αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς πλοῖον ὑπέστρεψεν· ἐδεῖτο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέλυσεν δὲ αὐτὸν λέγων· ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησέν σοι ὁ θεός· καὶ ἀπῆλθεν καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐν δὲ τῷ ὑποστρέφειν τὸν Ἰησοῦν ἀπεδέξατο αὐτὸν ὁ ὄχλος ἦσαν γὰρ πάντες προσδοκῶντες αὐτόν· καὶ ἰδοὺ ἦλθεν ἀνὴρ ᾧ ὄνομα Ἰάειρος καὶ οὗτος ἄρχων τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχεν καὶ πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ παρεκάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· ὅτι θυγάτηρ μονογενὴς ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν δώδεκα καὶ αὕτη ἀπέθνῃσκεν· ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν αὐτὸν οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτόν· καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα ἥτις ἰατροῖς προσαναλώσασα ὅλον τὸν βίον οὐκ ἴσχυσεν ὑπ' οὐδενὸς θεραπευθῆναι· προσελθοῦσα ὄπισθεν ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· καὶ παραχρῆμα ἔστη ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος αὐτῆς· καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· τίς ὁ ἁψάμενός μου· ἀρνουμένων δὲ πάντων εἶπεν ὁ Πέτρος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ· ἐπιστάτα οἱ ὄχλοι συνέχουσίν σε καὶ ἀποθλίβουσιν καὶ λέγεις τίς ὁ ἁψάμενός μου· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· ἥψατό μού τις· ἐγὼ γὰρ ἔγνων δύναμιν ἐξελθοῦσαν ἀπ' ἐμοῦ· ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθεν ἔντρομος γενομένη προσέπεσεν αὐτῷ καὶ δι' ἣν αἰτίαν ἥψατο αὐτοῦ ἀπήγγειλεν ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ ὡς ἰάθη παραχρῆμα· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· θυγάτηρ ἡ πίστις σου σέσωκέν σε· πορεύου εἰς εἰρήνην· ταῦτα αὐτοῦ ἔτι λαλοῦντος ἔρχεται τις παρὰ τοῦ ἀρχισυναγώγου λέγων ὅτι τέθνηκεν ἡ θυγάτηρ σου· μηκέτι σκύλλε τὸν διδάσκαλον· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας ἀπεκρίθη αὐτῷ λέγων· μὴ φοβοῦ μόνον πίστευσον καὶ σωθήσεται· καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν οἰκίαν οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν τινα σὺν αὐτῷ εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην καὶ τὸν πατέρα τῆς παιδὸς καὶ τὴν μητέρα· ἔκλαιον δὲ πάντες καὶ ἐκόπτοντο αὐτήν· ὁ δὲ εἶπεν· μὴ κλαίετε· οὐ γὰρ ἀπέθανεν ἀλλὰ καθεύδει· καὶ κατεγέλων αὐτοῦ εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν· αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἔξω πάντας καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς ἐφώνησεν λέγων· ἡ παῖς ἔγειρε· καὶ ἐπέστρεψεν τὸ πνεῦμα αὐτῆς καὶ ἀνέστη παραχρῆμα· καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι φαγεῖν· καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς· ὁ δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός· συγκαλεσάμενος δὲ τοὺς δώδεκα ἀποστόλους ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια καὶ νόσους θεραπεύειν· καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ ἰᾶσθαι τοὺς ἀσθενεῖς· καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν ὁδόν μήτε ῥάβδον μήτε πήραν μήτε ἄρτον μήτε ἀργύριον μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν· καὶ εἰς ἣν ἂν οἰκίαν εἰσέλθητε ἐκεῖ μένετε καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε· καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξωνται ὑμᾶς ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης καὶ τὸν κονιορτὸν τὸν κολληθέντα ἡμῖν ἐκ τῆς πόλε

πρεῖ σθένειν· καὶ ὑπὸ τοῦ πάντα
ἰσχύω σὺν τῷ διδυναμοῦντί με Χῷ·

λοῦτον ἐστὶν μιμηδὸς κὸ· ὃν
τρόπον δεῖ μιτὰ δέοντα ἐστὶν αὐτάρκη·
ἵνα μὴ πλησθεὶς, ψωδὴς γένωμαι· ἐ
ἶπεν, ἡ μέρα· κ πεινῆς κλάω,
ἐστὶν μὴ σωτὸ ὄνομα τοῦ θῦ·
ἡ αὐτάρκεια, ἐργάφου λυκαντίστ

καλῶς εἶχεν ὀλίγα, πλυτμιώτερον,
τοῦ κακῶς εἶχεν πολλά·
λούσιός ἐστὶν σκάμος, ἀλλ' ὁ πολλάκις κτη
μένος, ἀλλ' ὁ μὴ πολλοῦ δεόμενος·

τερκάτερος φῆς, μικρὰν δ' οὐ δεῖ
μένειν·
φείλημένα ὑπὸ ἐστὶν ἀπρόλιπον
ζῶν· ἵνα μηδὲν ἐν χρόνῳ ὀφείλωμεν
μάλλον μᾶλλον μᾶλλον·

ος τις θέλει πρῶτος εἶναι ἔσοι πάντων
ἔσχατος καὶ πάντων διάκονος·
αὐτάρκεια γάρ ἐστὶ φύσεως πλοῦτος·

ἐλπὶς ἐστὶν ἡ μικρὰ πρεῖα οὐσία σὺν τε
λήμονι ἀθλήσει·

ἢ σὺν μεγάλῃ τύχῃ τὴν ὑγίειαν σου. ἀῦτῃ.

τοῦ αὐτοῦ.

πόνος αὐτοῦ τινὸς τῶν δολιούντων
ἀνοεῖν. ὁ δὲ δοὺς ἀντὶ αἰπόλης σου
πλείονας τὰς ὁδοὺς ἔφη.
ὡς ἡμεῖς μὲν ὧδε οὐκ ἔτι ζῶμεν οὐ τε
μιοντα λάθρα. ἀμφίκειται.
αὐτος βαπτιστὴς ἀμήν, τύχῃ τοῦ
πάθους. αὐτάρκεια δὲ. σωφρόσυνη.

αὐτάρκεια καθαρὰ ὁδὸς βραχεῖα καὶ
ὑγιεινή. χρεία μηδεμιᾶς μεγάλης
τοῦ δὲ μικρου.

μέρος σωτηρίας τὴν αὐτάρκειαν. τοῦτο
γὰρ δυσκόλως εὑρίσκομεν.

ἀνθρωπος ἰσχυρὸς τῶν ἀεὶ αὐτὸν τιμω
δήτην ἡρέσατο σκολιάζοδοξαν
θάνατος, ἔφασαν. ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν,
ὅσον ἐκείνοις μηνύσω. φλὲ ἀπόστειλοι.
λιμῶν πρεῖ αὐτῶν, οὐδὲ μὴ σθήσει.

πρόσεχόμενοι, μὴ βαπτισθήσεται ὡς

ἡ ἐθρηνηθ. δολιῶσ[αι] ἀρὸ ἐνὶ τὴν ψυχ
λογία αὐτῶν ἵσαλμ υαθήσον ται. μὴ οὖν
ὁμοιωθῆτε αὐτοῖς· οἱ δὲ γρὸ πρὴμ
ὧν ψυφανάγκε, πρὸ ρὺν μᾶς ἀὴ τήσαι αὐτ:

ακο παθᾶλίς ον ἡμῖν, πρὸ σου χέαθ.
αίθαν ᾶλίς ον ἡμῖν, πρὸ σκλεσάαθω
τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, ἐ
πρὸ σου βάαθωσαν περὶ αὐτῶν· ἀλάφαντ
αὐτοὺ ἐλάφωσι τοῦ ὀνόματος· ἐκ γὰρ λο
τῆς πίστεως, σώσει τὸν κάμνοντα· ἐὰν ἐ
ῥᾳ αὐτοὺ ὁ νὸς· κὰν ἁμαρτίας ἦ πεποιηκὼ
ἀφεθήσε ται αὐτῷ:

στόματος βοῶν, βδελύγματος πρὸ
σου χαὶ δικαιοσύνων, δοκτυπόρου

ὀλίγον ψύχησις ὁ τῆ πρὸ σευχῆ,
μὴ ἐμποδίσης ἀπρόσκαιρος ἀλυπία ἀκαίρ:

μικροψυχίαν καθαρώσωμεν τῶν
μικρὰ αἰτεῖν ἡμᾶς, ἀρὺ δίδου
ψυχία:

τὰν ἐκκαθαρῶν ἐχὼν ὑβερχόμ
δεήσις· ἐκ καρδίας ἀνυπόκριτον,
ὁ δὲ φθάσας πρὸ ἀκολαύτου οὗ ἔρχε
ται:

τὰν δι' ἀγχίνοιαν αὐτοσόμβαν τὸν δεσπότην,
μὴ τάχως ἐξ ἀτονήσωμεν· ἀπ' ἀρετᾶς γὰρ εὐτυχίας,
τὰν συμφορὰν πεπάσεσθαι νικήσαντες.
ἀχθηπόνητε δι' ἀπροσδοκήτως ὧν μὲν εἰς τὸ
ζῆν· ἁ γὰρ σὺν τύχᾳ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ, βελτίοι
τὸν συντυχόντα, τοσοῦτο μᾶλλον τὸ, εὐνὰν
μὴ ἀπροσδοκήτως εἰς τὸ ζῆν.

γοῦν γὰρ ἀνάγκας.

ἦ γὰρ ἐσσὺν ἐκ νυκτὸς ἐφάνη· ἐς μάχειτᾶς
θήας ἀναβαίνουσα ἀκοντᾶς· ἀχὴ μεγάλᾳ
δι' ἀτασθαλίαν ὀλομένᾳ κρανεῖ, ἀλλὰ τὸ κα-
θαρᾶς σὺν καὶ σόας ἀναπτομένᾳ κὰν θυμῷ.

καθάπερ ἐν.

πρῶτα τὰς ἐν γυναιξὶ χρὴ σκέψασθαι πρὸ τοῦ γάμου.
ἤθεα τὰς ἐπιεικείας· γοῦν αὐτοῦ.
ἀνὴρ κακοῦ καὶ ἀξυμφόρου αὐτῇ, καθάπερ
ὁ πῦρ τοῦ ἀνέμου παραμαχεῖται παρασχεῖν
αὐτῷ δίωνον· τοῦ δὲ βλάπτειν ὁ δὲ τὰ μὴ ὀνῆσαι·
ἢ πρὶν ἢ τὸ θελκρανῆσον· οὐδὲ παράσχῃ τὴν
ἀλόμισον αὐτῇ σιν.

ἀριστοτέλους.

ἀλλ' ὃ ξανθρος ὁ βασὶ· πρὸ ἀνὴρ πολλὰ
αὐτὸ πολλὰ καὶ ἀτιμᾶς ἁμαρτεῖν· ἁμοῖς
θῆ ἀνὴρ πάρε· ὁ ὑμᾶς σὺν δακρύοις, πολὺ
διαβοχωνεῖ ὡς ὅλας ἀπαλάφῃ.

περὶ λόγων. τοῦ ὠνᾶ

Πᾶν ῥῆμα ἀργὸν, ὃ ἐὰν λαλήσωσιν, οἱ ἄνοι, ἀποδώσουσι περὶ αὐτοῦ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.

τοῦ ἁγίου Ἰακώβου.

Ε σωσατε ἀνδρες ταχὺ εἰς τὸ ἀκηδῆσαι. Ε
βραδὺς εἰς τὸ λαλῆσαι. ἐὰν ἔλθῃς ἐν λόγῳ ὀνει-
δισμοῦ. ἢ πορευθεὶς εἰς ὁδὸν ἑτέραν ὁδοιπόρησον.
χαλιναγωγῆσαι ὅλον τὸ σῶμα.

σολομῶντος.

Ϛ Ϲ ὦ τάλαινος, μηδὲν λάβῃς. μήτε
μυκτηρήσῃς τοὺς σοὺς φόνους ὅλους.

σιρὰχ.

Μὴ παρέλθῃς δικαίωμα ἐν φόβῳ. ἐν αὐτῷ
τὸν ἐργάσῃ αὐτῶν ἀναστρέφου.

τοῦ ἁγίου Θεολόγου.

Α φθόνου θέλγητρα, κρεῖσσον ἀπράκτου
λόγου. βίᾳ θυμηδὲς, ὃ δὲ εἰς πόνους τρέφει
ἄκρα. λόγου δὲ πλεῖστον οὐκ ἀφῶς ψηφου
μένου.

τοῦ χρυσοστόμου.

Μὴ διδοὺς αὐτὴν ἢ λαβὼν ἀσκεῖν σώφρο.

ἰσοκράτους.

Τὰ μὴ γὰρ σώματα τοῖς ἐμψύχοις.
ἡ δὲ ψυχὴ τοῖς ἀσωμάτοις λόγοις αὐξά
νεσθαι πέφυκεν.

Ἀριστοτέλους.

Ϙ Ϲ μὴ τοῖς ἐθέλουσι, ὁ τρόπος. ἀλ
λὰ τοῖς ὁμοίοις. ὁ τῆς ψυχῆς χαρακτὴρ
βελτίων.

μαξίμου.

ε΄.

Τ (ιι) προβλημάτων ἐξ ἀπλῶν ἀσύστατα.
λ' ὡς ἐμμένουσα, λ' ὡς ἠπίουσα· ἢ ὡς εἴθισται.
Θ ἐμμενέμνουσα, ἀπόφυσις χρὴ εἰπεῖν
ἐξεθαμβωτικά· ἐξ ἐξ ἑπτὰ ὀκτὼ ἐπτὰ· ἐξ ἐξ
ἴσον. ζυμφορεῖ· •

δημώδως ακρος.

Α μηχανὴ δὲ ὠνὸς, ἡ δι' ἀνίας πρόσοψις
μοσύνη· οἱ δὲ ἐκ φιλοθεΐας φέρεσθαι.
ἀλλ' ἐπαίειν· • διόφαντος.

Ο αὐτὸς φησὶ τὸν λόγον, ἡ δύναμις ἡ ἐν
ὢν ἐν ἑνὶ γραμμῇ· • γρ αὐτοῦ.

Τ τὸν ῥητὸν ἀριθμὸν, ἢ δίναμαι μὴ ἐν
ἀσυνθέτοις ἀριθμοῖς, πρὸς ἕνα δὲ, οὐθεμίαν· •

διόφαντος.

Α πλινθίον ἴσον ἑκατέρᾳ τῶν δ. διὰ
γραμμῶν ἐπιπέδων πλευρῶν, πα-
ρὰ ἐπίπεδον ἀριθμὸν καὶ ὅμοιον· οὐδὲν γὰρ ἴσον
ἔσται· πλὴν ἀπὸ τετραγώνου ἐπὶ τετράγωνον
γραμμὴν ἐπὶ γραμμὴν, πλὴν ἀπὸ τετραγώνου
ἐπὶ τετράγωνον· •

ισοκρατους C.

Ο ὃ γὰρ ἐκ τῶν λόγων ἐστὶ πρᾶγμα, οὐκ
ἔστιν πρᾶγμα· ἐκ τῶν πραγμάτων γὰρ οἱ λόγοι
συνίστανται, οὐκ ἐκ τῶν πραγμάτων
οἱ λόγοι· • γρ αὐτοῦ.

πονηρού, χρὴ δὲ ὁτὰν φῶμεν·

τὰ δ' ὧν ταῦτα μὴ πᾶσιν ὑπάρχειν ἀγαθοῖς·

λόγος γὰρ κακὸς, κακῶν ἔργων μήτηρ·

τὰ δ' ὁρᾶν πάντα ἀνθρώπους κεκτῆσθαι

βίων ῥᾴστης ἐπιβαίνοντος ἐπὶ γῆρας,

οὐδεὶς ἐπιμένοι, καθάπερ βολβοί·

βλίτου, δηλαδὴ ὡς πεκλῆσθαι βολβοί·

βοῶν γὰρ ὧτα εἴληχε·

ἱέρωνος.

ρος· ἀκρόδρυα πολύμηλος, ἅπερ

γείων ἐστὶ χαίρειν τοὺς σὺν θεοῖς ὠφελη-

τοὺς ἀπὸ πάντων δὲ λόγων, τοὺς φθονεροὺς

λοιπῶν· οἰκοπέδου·

ρος, ὀπτὰ λιφύσεις προσηνῶς·

φασὶν ἀνακαλεῖν·

τοῦ ἐναγγέλου· κβ' ιᾱ'

πρεσβυτέρου·

ιπεὶ οὐκ ἐστὶν πάντας ἐξ ἴσου

γόνους, μηκέτι ἀμφότερον· ἵνα μὴ

χάρου τιὸς ἡμῖν·

αρακλῆς· μᾶν ἀδελφοί·

σε τὰ τοιαῦτα τοὺς ὀλιγοψύχους, ἃ τάκτ-

ὰ δὲ τὰ ἐκ τῶν ἀσθενῶν· ἃ πάντ-

τοῦ θανάτου ἀνώκτα·

ἀκροτελεύτιον παραπίπτουσα ἐπὶ τοῦ
λέγειν τε· ἐν οἷς ἁμαρτάνουσιν,
μὴ μιμήσασθαι· οὐ πονηρεύεσθαι· ἵνα
ἀπαλλαγῶσι τῆς κακίας αὐτῶν μὴ
φθονήσωμεν αὐτοῖς· στραγ.

Ἐὰν ἐπὶ πᾶσαν σάρκα ἐλέγχων
ἐν οὐδενὶ ὦμεν ὑπόκριται, μὴ
ὑποπτεύσῃ αὐτὸν εἶναι·

τοῦ ἁγίου μακαρίου.

Βλέπομεν γὰρ μιᾷ θλίψει, ἢ πληγῇ πρα-
γματεύεσθαι τοὺς ἐκ μιᾶς τέρψεως ἐχθρούς
ἢ ὁδοιπόρους, ἢ νοσοκόμους, ἢ ὁμοίως
ταῖς ψυχαῖς διακεῖσθαι·

τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ γὰρ ἁμαρτάνων ἐν ἁρπαγῇ βουλόμενος,
ἢ ἐν ἀδικίᾳ ἢ ἐν πλεονεξίᾳ ἢ ἐν ἄλλῃ τινὶ
ὀφλήσας· ὁδοιπορεῖ καὶ ἀποστρέφεται
τὸν ἀδικούμενον τοῦ μὴ ἐκδικῆσαι·

τοῦ θεολόγου.

Μὴ τὸ ἐλέγειν ἀπαραιτήτως μήτε
τὸ συγχωρεῖν ἀπαραιτήτως·

τοῦ αὐτοῦ.

Μεμφόμεθα, διὰ τὰς τῶν
ἐπιπλάστων ἐκ μιᾶς ἁμαρτάνον-
τας· διὰ τὰς τῶν πραγμάτων αἰχμα-
σίας, ἀπαγορεύσωμεν·

ἀριστοτέλους.

μη ἐλάττων ἡ μοῦ τοῦ παντὸς ἀφαίρεσις ἐστὶ τοῦ
ἀφαιρεθέντος: ὁ αὐτός.

ν Ἀκροᾶται ἰατρεύειν· ἐγρήγορα μουσεῖ,
ταῦτόν ἐστιν: χρισόμενος.

ω Σπερμολόγι τὰ μὴ ἡμέτερα μαθήματα.
τοῖς δὲ καθ' ἕνα ἡμῶν οὐδέν ἐστιν· οὕτως
ἐσθίουσι καὶ φθείρονται οἱ πολλοί:

ενὲξ πόδος.

α πάντας ἀνθρώπους ἐστὶν ἐφ' ἑαυτῷ φθεῖραι·
αὐτὸς δ' ὅταν τις θέλῃ, ἀγαθὸν οὐδένα ποιεῖ
ποτὲ φύσει: τοῦ αὐτοῦ.

αι ἁρπάζω· ἀφαιρῶ· ἀπὸ τοῦ ἁρπάζω· ἁρπαγή·
φθορά· τιμωρῶ, ἀμύνομαι· τὰ ἀλλότρια·
ὀπτῶμαι· καὶ ἁρπαγὴ τιμωρία ἐστί· ἀπὸ
τοῦ ἁρπάζω τὰ τῶν ἐχθρῶν ἁμαρτήματα·
ἁρπάζω δὲ τιμωρῶ τὰ ἑαυτῶν· διὸ
ὀνειδίζεται ταῦτα: ὁ αὐτός.

ἁρπάκτας.

ζ ἀφροσύνη τὰ δὲ πρῶτα τοῖς ἀνθρώποις
ἀγαθὰ ἐστιν· ἀφροσύνη καὶ ἀμαθία τὰ
μεγάλα κακὰ τοῖς ἀνθρώποις ἐστίν· ἀφ-

ἀφ

γὰρ, ἢ πιοῦτε καὶ φάγητε· πρὸς ὃ καὶ πρό-
κειται· τὸ

κ ζῆν ποιοῦσι φαῦλοι ὄντες· τὸ
αὐτὸ ἐστὶ καὶ ἀποθνήσκειν: τοῦ αὐτοῦ.

μυῆσθαι· οἱ γὰρ ἁπλῶς ἀρίστους τὴν
ἀρετὴν ἐπαινοῦντες ἀποδοῦναι τὰ ἐκείνων
ἀξιοῦσιν ἐκείνοις· ἀπὸ τοῦ ἀποδοῦναι τὰ
ἐκείνων ἐκείνοις· ἀπὸ τοῦ ἀποδοῦναι τὰ
ἐκείνων ἐκείνοις· ἀπὸ τοῦ ἀποδοῦναι τὰ

προσεληθεῖν αὐτῷ. καὶ ἀναμιμνήσκουσι
ἀγαθοὺς καρποὺς αὐτῆς.

τοῦ ἁγίου Βασιλείου.

Ἀμήν σοι μὴ φθονῶ τοῖς σοῖς μαθηταῖς
καὶ ὀλιγομαθίας, παρέχω. καὶ ἀπὸ
τῆς ἀφθονίας πλουσίου μὴ ἐθαυμάσθη.
ἵνα μὴ ἐμπαθῶς ἐμοῦ προσδοκᾷς
τοὺς λόγους, ἀλλ' ἐμπαθῶς ἐμοῦ ἐραστὴν
ὁρίσκεσθαι ἐπαύστην. τοῦ αὐτοῦ.
οἱ καστροῖς ὁρμαστηρίοις καὶ τοῖς
οἱ πρὸ τῶν μεταφανθῶν λόγοις
ἡδέως. καὶ γὰρ ἐκ μήνης ἀφόλως, νῦκτος
μὴ ἀφρωνταῖ. ἵνα ἰουδὲ ἐλάμπαν τος,
ἀμαυροῦνται. ἐκ τοῦ τὸ ἰδιάνοια,
ὀξυπλάνητον πρὸς τὴν τῆς μάθη-
σιν τὴν ἐκ θεωρίαν. πρὸς δὲ τὸ τῶν
ἀληθινοῦ φωτὸς καταλαμπόμενον ἀμαυ-
ροῦται. τοῦ αὐτοῦ. χδ

Ἐπὶ μὲν βρεχομένου οὐκ ἔστι κάλαμος
μείζων ἢ βάμμα θερμὸν ἐξαίφνης
ἐξαναφανῆναι. οὔτε μὴν οὐκ ἔστι μὴ τῶν
τῆς θείας γραφῆς φωνὴ θεῖσαν πρὸ-
κάλαμον εἰς ὀκυέφημα, καρ-
πὸν ἀνάξιον δόξαθαι. τοῦ αὐτοῦ.
Μὴ τύχαν ἐν ὑδὲ τῆς θείας γραφῆς.

τοῖς

ὡς ἐπὶ τροφὸς οἶνος· οἶνος μὴ ὁρμος ἀναπαύ-
λιον· ἐπὶ πλοῖον· ἐμβαίνω τῶν καρδιῶν
εἰς ἀφροσύνην· ὁ τοιοῦτος οἶνος·
εἰς χαρὰν μεταβάλλω τὴν ψυχήν·

κ

παραγγέλω ἐστὶ· ὡς τὸ σῶμα
λύσκα· τῶν λογισμῶν·
μέρος ἐοικεν ὁ τῶν παιδευτῶν βίος·
ἡμᾶς ἐγω φαντασίας· τοῦ αὐτοῦ·
πρὸς ἰχθύσι φωνήν· οὔτε ἀπαγ-
γέλουσι ἀφορμὴν ζήτησιν· τοῦ αὐτοῦ·
ὑπὲρ ὕδωρ λογικόν· οὔτε ἀπαγγέλ-
λω τεραστείαν δεῖ· τοῦ αὐτοῦ·
μηδὲν ξένοις ἐν τῇ ὁδοῖς· οἱ δὲ ἀπαγγέλ-
λοντες ἐν τοῖς τοιούτοις διαπλανῶνται·

ακράτους·

πρὸς τὸν μὴ πλανᾶσθαι μὴ φάπτου
μηδὲ τὰ βλαστήματα κατὰ γαστρὸς ἔχε·
σοφοῦ καὶ τοῖς παιδάριοις ὁρμὴ
μὴ δοῦναι μηδὲ ἁπλῶσαι ἔχειν· πάντα
χόρτον δὲ τὰ χρήσιμα συλλέγειν·
ἄμοιρον τῆς τῶν λόγων, ἢ τὰς τῶν
χρημάτων παρακαταθήκας·

λ

πρὸς τὸν μὴ ἐλέγχειν τὰς παλάμας, ἐφ

Τὸν αὐτὸν.

Εἰμὰν πικρὰν ἡδὺ καρπὸν φύει:
παιδία δ' ὅτ' εὐτυχοῦσι μηδὲν ὄντος ἦ.
ἀτυχοῦσι δὲ, κατάφιλον:

Ἰσοκράτους.

Τὸν αὐτὸν.

Δῶρα πλὴν σοφίας ἀπαίδευτον, φίλε,
δοὺς οὐκ ἂν ὀρθῶς ἀνδράποδα δοίης.

Τὸν αὐτὸν.

αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, τί ἄριστον εἴη θνητοῖς
ἔφη, τὸ ἁμαρτάνειν τὰ κακά:

ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τί τῶν ζώων κάλλιστόν ἐστι, ἔφη· ἄνθρωπος παιδείᾳ κεκοσμημένος. ἰσοκράτης.

ὁμοίως θήλεος ἄρρενος ὁ ἔρως ἐστίν.
εἰ δὲ, φίλε, ἁρμόττει τὸ ἦ μ[ὲν] δὲ, τῷ τρόπῳ.

Δημοκρατικοῦ.

Οἱ ἀπαίδευτοι, καθάπερ οἱ ἀλιτήριοι
ἐν ὕδατι, ἐλεύθεροι, σιγῶσιν.

Διογένους.

Ἐρωτηθεὶς τί μάλιστα τὸν γυναικα θ[ηλυκὸν]
ἔφη· ἀνδρὸς ἀπαίδευτον.

Ἀριστίππου.

Ἀριστίππος ὁκνηρότερος φιλοσόφου,
παρεκελεύσατο τοῖς νέοις τοιαῦτα
φιλοσοφεῖν τὰ δοκοῦντα, ἵνα αὐτοῖς,
μανθάνουσιν εἰκὸς χρήσιμα ᾖ.

Θεοφράστου.

Ὁμοίως θήλεος καὶ ἄρρενος ὁ ἔρως
ἐστὶν ἀπαίδευτος ὁρατός· ὁ γὰρ ἔφη· οὐκ
ἔστιν ὃν ἔχω, μάταιον μὴ θεωρεῖν:

κ. ηρακλῆς.

λ. πανδήμους τοὺς ἀπαγδήτους, μίγνυτι
μορφὴ τῶν θείων εἴδη διαφέρει.

ἀμπεδοκλῆς ὁ φυσικὸς ἐν τῷ περὶ φύσεως
ὁμοίου δὲ ἀναθφὸν ἀνδρὶ φίλον δύναται καὶ ἀ
λόγου φησὶν ὁ αὐτὸς ἐν τῷ περὶ τροφῶν, αὐ
δεῖ πεφυτεῦσθαι ἀναθφόν.

ἐπίκουρος.

ἐπικούρειος χῆνος, ἀφύσικα ποιητὴν
ἀκεφάλου ποιούμενος, ἀθρόμνιος
πᾶν δὲ τὰ κακῶς φρονεῖ,
φησὶν ἀπαρέλκειν.

ἡράκλειτος.

ἡράκλειτος κελεῖ τὸ ἀνόητον, ξυνὸν φάναι
τὸν ἡγεμόνα φωνὴν οὖν ποιητοῦ ἡγεμόνος
ὅμηρον, ἡράκλειτος αὐτὸν, πάσας ὄπας
ἔχε· οὐδὲ ἐν πόντῳ δύο· ἰχθύσι μὲν
τρέφειν· οὐκ ἀφίημι ὅμηρον
λέγειν ὧδε· ὅς μετὰ τοῖσι πάσι μέτα
μείονα τρέφει.

τῶν αὐτῶν.

ἰχθὺς φησὶν ἔχων δ' ὁμαθὴς, σὺν ἀμηχανίῃ δὲ
φυῇ· ἀκανθώδης δὲ· ἡδὺς δὲ ἀφυής·
ἀργὸς δὲ· ἔφη· ἀμφότεροι ἀπολέσθαι·
ὁ μὲν σῶμα τέλεον, οὐδὲν ὁ δὲ, δικαίως,

ὀδελφ: τοῦ αὐτοῦ.

Ὡς ἐχάρη μὴ λαμβάνειν μισθὸν παρὰ τῶν μαθητῶν τοὺς διδασκάλους.

Παρὰ μὲν τῶν ἀφώνων, ὅτι πολλὰ μὲν θάλπουσιν· παρὰ δὲ τῶν ἀφώνων, ὅτι πολλὰ μὲν ἔχουσι πόθεν πάρεχουσι:

Ὅτι χρὴ τοὺς μαθητὰς φρονίζειν μᾶλλον, ἢ χρήματα.

Τὰ χρήματα, οὐ πορᾷ τὰ χρήματα: κρεῖττον παθεῖν μᾶλλον ἢ ποιῆσαι τὸ συμπαθεῖν. τοῦ αὐτοῦ.

Καὶ σὺ γὰρ ἄλλος σύμπαθήσεις παθεῖν:

Ἐκ τοῦ ὁ κύριος κρίνει τοὺς διδασκάλους αὐτῶν.

Τὴν παλάθας ὡς πρόφασιν ἔβου τὸ καλὸν ἐμπαλιν ἐποίησαν: τοῦ αὐτοῦ

Ὁ δὲ ἐμὲ ἐμίσησε καλλίστους εἶπεν· ὡς ἄνους παλάθας κεκόσμηκεν: τοῦ αὐτοῦ.

Ἃς μὲν πρέσβεις τὰ τάλαντα. Τὰς δὲ ψυχὰς, ὁ σὴν παλάθας ἀπαιτῶν, ἡδέως καὶ ἀσφάλλεται παρέχεται: τοῦ αὐτοῦ.

Θαμίσου ἐν τέω ῥᾳδίως ἁμαρτάνοντος.

Ὁ λόγος ὁ θεῖος ἐν παλλοῖς ὁμοίως σαν τὰ θεῖα. ἁπλῶς. καὶ ὡς πολλοῖς πλουσίοις, ἀλλὰ πλουσίοις οὐκέτι: τοῦ αὐ.

Ἀν ζῆς ἔφη. οὐκ ἀεὶ πεδυμήν, ἀλλὰ παθόντος δὲ ἀλγεῖν. ὡς πρ

οὐδὲν ἡφνῦ. μᾶλλον ἐσμεν· τοῦ αὐτοῦ
αὐτὸς ἔλεγεν· ὅτι ὁ παιδαγωγὸς ὁμοιος,
τοῖς ὑπὸ τυφλῶν ἀγομένοις φύλαξον μὴ ἐξ
ὀχρόνου· τοῦ αὐτοῦ
ἱμονοπάντες ὁρῶμεν μαραθίου πολλὰ βιβλία
κατόμενον, ἀφ' μὴ τὰ κιβωτὸν, ἀλλὰ
ζῶντα· τ
αὐτὸς ἔλεγε· τὰ βιβλία τῶν μὲν
θνητῶν ὑπομνήματα ἐστιν· τῶν δὲ
ἀθανάτων μνήματα·
ὡκράτης ὁ φιλόσοφος ἐρωτηθεὶς· τί
λίαν ἐστὶν σὺν τοῖς βίοις· ἔφη· παιδάγα θὲ
ἀρετῆ, ἐστὶ εἰ αὐτῶν ἡμῖν οὐμένων·
μὴ τὰ ὁρατὰ ἐλέγχειν μηδὲ ἐξεργα· μήτε
τύχην ἀνάγκην μέμφεσθαι· μήτε σῆμα
ἀναπείθειν·
ἀσος ὁ ἑρμιονεὺς ἐρωτηθεὶς ὑπό τινος
πόθεν εἶ φιλόσοφος, πεῖρα ἔφη· τ
ὑπὲρ τοῦ προεῖσθαι τοὺς θεοὺς· οὐ
γὰρ πρὸς δόξαν ἀρετῆν ἐμάθομεν·
ἀλλὰ τοῦ δοκεῖν· λ
αὐτὸς ἐρωτηθεὶς· τίς αὐτοῦ διδάσκαλος
γέγονεν ἔφη· ὁ τῶν ἀθηναίων φυγὴ·
ἐμφανῶν τὸν λιὰ τῶν πραγμάτων
ὠφέλειαν· κράτητος παθόντος θεῖσι κῆς

διδασκαλίας δεῖται.

Πρέπει τὰ ἀγαθὰ θυμοῦσθαι τῷ ζωῆσαν· ὁ δὲ κακὸς ὁμοίως τὰ κακὰ νεῖ· ὁ δὲ παρακαλῶν αὐτὸν οὐδὲν ὠφελεῖ.

Χειμῶνος ὥρας ὁπλιζώμεθα καὶ δι' ἡμέρας γυμνάζομεν· ὁπλιζόμεθα· ὑπηρετῶμεν· ὁδεύωμεν· ἐργαζόμεθα τοῖς ἰδίοις χρῆσιν.

Θέλητὸ ὀργίσθητε ὀργὴν· ἁμάρτητε, ἑαυτοὺς βλάπτετε· μὴ τὸ ὀργίσθητε ὀργῇ.

Τὸ ἁπλοῦς μάχεσθαι μὴ ζηλοῦτε.

Χρὴ τὸν πονηρὸν πάντα πόνον ὑπομένειν, ἁμαρτάνειν δὲ μηδέποτε. τὸ δὲ τῶν ἐπισκεπτόντων καὶ ἐπιμελουμένων ἀνθρώπων φόβῳ μὴ ἁμαρτάνειν· ἀλλὰ διὰ καλοκἀγαθίαν οὕτως καὶ πάντα τὸν ἄλλον βίον δεῖ ἐργάζεσθαι καὶ πλουτοῦντα· μὴ φθονῶ, ἵνα οἱ μὴ φθονῶσιν· οἱ δὲ

ἀμανίως ἐμπλησθῆναι. •

π

Ζήτει τοῦ ἀρρωστοῦντα, μὴ χρεία σόπανος
ὡφελῆ κλίνη, ὅτε τῶν ἀνοήτων μισῆ
σημεῖα τύχης. • τ
οἷς μὴ μοσοῦσιν, ἰατρεῖς τοῖς ἀτύχου,
φίλης δὲ παρῆναι. • τ
ἀρρωστοῦντι φορίου αὐτῆ ἡμέραν μὴ ἀπαν
δύτων ψυχὴν ὑπὸ τύχην, τοῦτον ἐστίν. •
τ ἐὰν ἐὰν φανῇς τύχαις, καθαπροὶ σφαῖ
ὦν ἀνέμων μάλα πρὸς θῦσιν αὐλίαι. •
τ ἐὰν ἐὰν ὁ πρὶν ἀνοίας πλούτους. ἐστὶ πρὸς
τοὺς χειμῶνα φύσιν ζῴων, ὄντας ①
ἀνθ' ὑγιᾶ φρονοῦντας οὖ. ἐστὶ πρὸς
τὰ ἀτυχῆ ἀνήκοι μὰ καὶ βοηθήματα. •
τύχη καθαπροξένης· πρὸς μὴ αὐτῇ
χην βαλοῦσα φῶς μᾶς ὡς πρᾶξαι καὶ δ
σῆτον· πρὸς δὲ αὐτὰς σώματος παραχ
λίμῃ. • τ
τυχῆ μὴ κρύπτε, ἵνα μὴ τοὺς ἀθροοῦ
λφανῆς. •
κοσὶ σὺμφορὰν ὑφοίσης· ἡ νὴ γὰρ
λιτύχη· ἐρρώμου αὐραίου. • τ
όμιζε μὴ σὺφναι τοῦ ἀνίμων βέβαιον
ὁ τῶν γὰρ· οὐ τὰ χὴ ἐστὶ πρὶ χαρὴς.

ἄμβροτοι· ὁ μὲν εὐτυχῶν, ὁ δ' ἀτυχῶν, ὁ δὲ
ἀθρεπτύχων, ἀπώλεσε δὲ τὴν ἀγαθὴν φρένα· τ
ἀγκῶν βερνίτης ἀγαθός, ὁ νίοπενα ἀργεῖ·
ἰσαμνὴρ ἀπου δ' ἄγος, ἀτύχει· τ
ἀλλ' ἡμῶν ἐν τῆς ἑστίας φαίνεσθαι τὸ πῦρ·
λαμπρὸν· ἐν δὲ τῆς δυστυχίας, τὸ νέφος·
αὐτὸς ἐρασθῆς· ὑχὶ πᾶσι ἀγαθὸν ἐστὶν τ
ἔφη· ἀτυχία πονηρόν· ἀ
λλὰ τοὶ ἀμηχάνοις ὀργάνοις, οὔτε ⑨
ἀπαίδευτοι τὰς τύχας δοὺς ἀνάγκη σωφρ
μῆσαι θαι· τ
Εἰκμύσιν· ἡμῶν τρόπῳ, τὸν καλὰ ἀλλήθη
ἀνδρῶν· ἐν δὲ ἀτυχία, τὸν φρόνημον·
ὦ τύχαν, μὴ ἔστω σὸν πρόφανος· ἀπο τ
λύσας, μὴ ταπείνου· τὰς μεταβολὰς
τὰς τύχας, γνώμῃ ὡς ἐὼν τὸ σοφόν·

λόξβανδρος ὄβασχαί· ἰ ἀωμαϊο~
μὴν ὠνδιμοὶ μόμνον ἐν πόνῳ· φλ· ὦ
πόντε μὲ σὲ φρενῶν· ὁ δὲ θεὸν ὃ φθονέφ
ἔπεν· ὦ βασιλεῦ μὴ ἴστε· δεῖ ὡ τύχης
ταλαμνῆν, ἐν φρενῶν πόθῳ· ἢν μὴ πα
ρόντος, δυσχόλου ἀφρόνως· πικ
ταπεινὴν ψυχήν, τοῖς μὲν ὁ μωρήμασι,

ἐχαυνώθη. ταῖς δὲ συμφοραῖς καθηρε-
ιπὶ πεδύλλοι, καὶ ἀκρόποδες ἀκτὰ ἀφρ.
καὶ πέτασσι τάχως καὶ ὠκὺ δρόμῳ, ἀκτὶς
ἀτυχίας βραδίσαντας.
ἢ ἀτυχίας ὡς πρὸ πόρας, πάρουσις
ἀπραξίαν ἔχ. ἐμπλὴν ὀλβοῦσαν, καὶ
βέρνης καὶ ὀνόμαλος. ἐς δὲ τὸ δόξαν
μανῆσαι, λαγίσμασι δ' ἀκὰ τύχας.
τυχίας ὡς πρόμβοις ἔβρασι πλεῖον
ἀπραξίας ἀμοντὸ τὸ ἐμπλῆσαι.
ὦν δὲ τὸ μῶν. ἀντ' ἀγωνίσης φθόνος
μεμψιμοιρίας, ἀ ἐστὶν ἀλλοῖος. ὅπου δ' αὖ τ'
σύμβουλον τῶν δ' ἀφελεῖν.
ἢ μὴ ὠκεῖα, πρεῖ πέτασσι μὴ ἀφίω.
ἐς τὰ ὄντα ἀπωλέσας, οὐδὲν ἀμπλεῖν
ἐφθάζαρο. ἀλλ' ἐμὲ φάσι τύχη. ὁ τὴ
σῶν ἐστὶ ἀσκιμᾶς. ἐς τὸ τεῖ βάσιν τοῦ ὁ.

αὐτὸς ἔφθη θῆς. πῶς ἀντὶς ἀτυχίαν ἀ
εἰς ἀφόρμ. ἔφη. ἐς τὸ μὲ χάρμους ἀπρόσ-
τους ἀβλέπειν.
τοῖς κακοῖς δ' ἐστὶ φίλους ἀ ἔργεσθαι.
ὅταν γὰρ τύχη καλῶς δὴ, ζήτει φίλον
ἀρκεῖ γὰρ ὀβὲ αὐτὸς ὢν φθῆναι θέλων.

Πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει· τῷ δὲ
εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ῥακά, ἔνοχος ἔσται τῷ συνεδρίῳ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ
μωρέ, ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. ἐὰν οὖν προσφέρῃς
τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, κἀκεῖ μνησθῇς ὅτι ὁ ἀδελφός σου
ἔχει τι κατὰ σοῦ, ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου,
καὶ ὕπαγε πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε ἐλθὼν
πρόσφερε τὸ δῶρόν σου. ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου ταχύ, ἕως
ὅτου εἶ μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ, μήποτέ σε παραδῷ ὁ ἀντίδικος τῷ
κριτῇ, καὶ ὁ κριτὴς τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ εἰς φυλακὴν βληθήσῃ· ἀμὴν
λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως ἂν ἀποδῷς τὸν ἔσχατον κοδράντην.

τῷ δ'

τῷ δ'

πίκτουσι

41

δ'

μὴ ῥαχίζοι τοῖς χολικοῖς ὁ ὀξὺς θυμὸς μηδὲ ἐμπαροινείσθω.
μὴ ἄκρατον οἶνον, τὰς φλέγμας ἄγει·
ὀδὲ ἐσθὶς φλεγμαίνοντας, τὰς ὀργὰς διαλύει.

πρὸς μικρῶν ἁμαρτημάτων ἀνυπόβλητος ὀργὴ θυμός· οὐκ ἐᾶ διαμένειν τὸν ἁμαρτάνοντα, πρὶν ἐλαττῶσαι τὸ μέγεθος αὐτοῦ.
νηφάλιος ὁ κακοῦργος, πρὸς ὃν οὐδεὶς ἐλθὼν ἄχθομαι, κερασθεὶς μὴ ὑπὲρ τὰ τρία τοῖς πλησίον.

Πᾶν ῥῆμα ἀργὸν ὀ ἐκλαλήσασιν ἀγγέλοις, ἀπροσώπευτον πρὸς αὐτοῦ λόγου εἰλικρινοῦς κρίσεως·
ἐσθὶς παῖς ἀγγέλους τοὺς φλεγμαίνοντας καὶ βραδεῖς φλεγμαίνοντας·
φύλαξαι τὸ ἑαυτοῦ σῶμα, τηρῶν μὴ ἑαυτοῦ ψυχὴν ὦ·
ἁμαρτάνων ζωὴν αὐτοῦ, φθόγγος στόματος αὐτοῦ·
ὁ φιλάκερδος ἐμπλέκει οἶκον, ὁ δὲ μισῶν δόλους ζήσεται.

ροις ἐστὶ παθητικὸς περὶ σχολῆς. ἐπιτιμῶ-
μένου, ὡς φησι, τὴν μὴ διατριβὴν ἐν ταῖς ἀγοραῖς
τοῖς μαθηταῖς, τὴν δὲ δοθεῖσαν ὑπὸ τοῦ πατρὸς
καταμεμψάμενος, ἀκριβέστερον μὲν ὑπὸ τούτου
δεῖσθαι τὴν σχολήν.

μὴ ἡδέως σιωπᾶν, οὐκ ἀεὶ ἀκούειν ἡδέως.

αὐτὸς ἐρωτηθείς· πότε λέγεις; ὁ δὲ ἀποκρι-
νάμενος ἐστὶν ὡς βίος, φησί, τὸ σιωπᾶν
ἀεὶ μὴ δέχεσθαι.

αὐτὸς ἐρωτηθείς· διὰ τί οὐκ ἀμείβῃ
τοῖς ἄλλοις διαλεγόμενος, αὐτὸς σιω-
ῶν; φησί· σὺ γὰρ ἡδέως ἀκούεις, αὐτὸς μὲν οὐ θέλω·
τοῦτο δὲ ἔφη, ὃ ἐξ ἐμοῦ ποιεῖ.

αὐχμηρὸς, καθαρὸς κωμῳδεῖται·
δεῖ τὴν σιτῶν, ἢ τὴν φωνὴν ὑγρὰν ἔχειν.

Ὁ φράστος ὁ πρὸς τὸν θαλῆν φησὶν οὐ σύμ-
φορόν ἐστι σιωπᾶν ἐν συμποσίοις ἐκεῖνος,
φησὶν, ἁμαρτάνουσιν οἱ σιωπῶντες,
πρὸς ὃν λόγον ἀποκρίνεται ἐκεῖνος· φαίη τις
πρὸς ὃν λόγον, ἁμαρτάνουσι σιωπῶντες.

κρεῖττον σιωπᾶν ἢ λαλεῖν μάτ.

ε ασεβῶν ὄχλος πολλὰ μὴ παιδευ-
σάτω λαλοῦντας, ὃν προσέφη· οὐχ ἁμαρτίᾳ ἐλλείπει πολυ-
λογία· ἀλλὰ σιωπᾶν ἄμωμα.

ωμεν ἐν ὁμοίοις αὐτῶν ὑμᾶς· οὐκ ἐστὸν
λαὸν ἐν ἐκκλησίᾳ, πολλὰ γὰρ ἁμαρτήσεσθε
αὐτῶν· τῶν ἀπορρήτων ἐγκαταπαύσατε.

Μὴ ἁρπαμάρπα· πολλοὶ μακάριοι
βάπτισμα πολλά· οἰκοδεσποτικὰ
μεία δὲ τὴν ἀθῳότητα διαφυλάξει
ξαρ, ἵνα τις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτ.

ρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἀδελφοί· πρὸς
σόλειν μᾶλλον καὶ βλέπειν μὴ
σὺν ἁβεῖν· καὶ πράττειν καὶ ἐργά-
ζεσθαι τὰς χεῖρας ἡμῶν.

ἐκμον· μὴ πολλὰ ἐσώσθη αἱ
πράξεις· ἐὰν γὰρ πληθύνῃς, ἁ
καθῶς ἐστί.

ἀπραγμοσύνη ἡσυχία· τοῖς οὐ πράγμασι
περιφανὴς ἀστιμωρία·

Δεῖ οὖν γὰρ ψωμὸς οὐ λαλιμοῦ
συνέσεως, καὶ ἀμβλυμφίας, ἡ παράθεσις
ἐδεσμάτων πολυτελῶν· οὐ πλείονας
μοῖρας καμβίμματος·

Ὁ γὰρ ἐστὶν ἀνὴρ ἡσυχαστικὸς
πολυπράγμονος ὡς βίος· τῆς
ἰδίας ὡς μνήμης ἀπρόσεκτος· τῆς
γὰρ ἄλλου δὴς αὐτοῦ πάσης, ἐστὶν τῶν
ἔξω πολυπραγμοσύνη ἀναλύσις
σημείωσις, ἀναγκητὰ αὐτοῦ ἁπλῶς
καθαρὰ καὶ μνημονικά·

Ὄφελος, πρᾶγμα καὶ ἀπραγμοσύνη
καὶ ἀσχημοδιωκία, ἵνα ἀρίστη
θεωρήματα· ἡσυχία ὡς τύχη·

Ἡ αἰδήμων ὡς βάσις καὶ ἀκάμπτων
ἐθάρρειν· ἡ παράστασις χρυσῆ
ἔχοντα τὴν ἀλήθειαν·

Ἀπὸ σαρκὸς πραγμάτων ἡ ψυχὴ ἐ-
ρημοῦται· οὐ μὴν ἡσυχάσει, καὶ γὰρ
φαντασίαν ποιεῖ σωματικήν· ἡ οὖν ὡς πρὸς
ψυχήν·

ὡς τοῦ κυνηγέσθαι.
πολλαχοῦ οὖν καὶ ὀχληράσεως, κέρδος
μέγιστον ὁ ἀνὴρ τῶν ξυμμάχων.

Ἡσύχιος, χρημάτων πολλὰ πορίσασθαι ἐ-
θέρος.

Θορυβοῦμαι γάρ, καὶ ἀγωνίας ἔχειν τὰ
ὀνείδη, ὅταν τε αἰτιάζωσί τῶν καλῶν, οὔτε θύειν χαρίεν
ἡγούμενος.
ἐλπίσιν ἀπορροῦντας σιωπᾶν τοῖς θεοῖς,
μὴ διὰ ταῦτα εἰπεῖν τὰ ἄπορα.

ρωτηθεὶς τίνες ἀθάνατοι ζῶσιν.
μηδὲν ἑαυτοῖς ἄτοπον σιωπᾶν δόντες.

Ἄνθρωπος αὐτῷ μέγας. διὰ τί ἀπόλωλεν
ὁ ἀνήρ. οὐκοῦν ἔδει. καλλίων δὲ ἐμοὶ νόμος
ἀνήρ, διὰ τοῦτο ἀγρὸν ἔλιπε.

Ἄνθρωπος μικρὸς αὐτῷ. ὅλον τοῦ ἀνδρὸς ἀπολεῖς
ἑαυτῷ δὲ σχολάζεις, τοῦτο γὰρ ἔδει σοι πλήθε-
σθαι. διὸ οὐδὲ τὸν ἀγρὸν ἐκτήσατο.

αὐλωνεὶς τὸν οἶκον ὁρῶν τὸν ἑαυτοῦ
ἀσβάθρου, διὰ τοῦτο ἀπῆγε θεωροῦσα.
διὰ μαίας παθεῖν ἔδει. ὃς γὰρ τὰ παρὰ

προσηγμοῦν, ἃ ἀνοίωῶ ἐσηήπει:

εἰσοῦ ἡς τοὺς ἀναγνώστας ἐπιστολὰς τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας, ὁμολογοῦντος τὴν θεότητα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἀναθεματίζοντος τοὺς ἀρνουμένους αὐτὴν καὶ λέγοντας ποτὲ μὲν ὅτι οὐκ ἦν ὁ υἱὸς πρὶν γεννηθῇ, ποτὲ δὲ ὅτι ἐκτίσθη καὶ ἄλλο τι τῶν κτισμάτων ἐστίν.

ῥητῶς δὲ φυλάσσεσθε αὐτοὺς τοὺς πλουσίους· ὁ γὰρ οὐκ αὐτῶν περιστάσεως ἕνεκεν ἡ ζωὴ αὐτῶν ἐστιν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς.

ἀλλὰ οὐχὶ μᾶλλον ἀποστρέφεσθε, ἀνήμερα ἀποστερεῖτε καὶ ταῦτα, ἀδελφούς; ἢ οὐκοῦν ἀδίκως, ὁ υἱὸς λέγει, βασιλείαν θεοῦ οὐκληρονομήσουσιν:

ὑκὲ ἐμπλησθήσεται ὁ φθαλμὸς τοῦ ὁρᾶν· οὐδὲ ἐμπλησθήσεται οὖς ἀπὸ ἀκροάσεως:

ἕως οὗ ἐξέλθῃ ἐπ' ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ γένηται ὑμῖν εἰς ἔμετον· καὶ αὐτῷ ἀποδιδόναι σὺν ἐσχατημήνῃ:

ῥήματα ἀδίκου, ὡς πολεμεῖ ἐξηραμμένη σκληρὰ καὶ ὠσεβροῦ τὴν μεγαλαυχοῦσαν ὑπερηφανίαν

χήσας:

ὦ χαιρε ὦ χρήματα ἀδίκοις.
ὀδὲν γὰρ ὠφελήσουσι μέρα τὰ
γαμῆς:
χέουσι κοὐ φθάνουσι, οὐκέτι πλὰ
σμάτα:
οἰκοδομῶν τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐν χρήμα
σιν ἀλλοτρίοις, ὡς ὁ σὺν ἀγανοῖς λίθ
αὐτὸν ἁρπάσουσι:
Ὦ ἀλλοτρίων ἐρῶ, μὴ ἀπολύθρηνη.
Ὦ νίκων ἀφροσύνη:
Τὰ ἁρπαγὰ ἀνῶν καὶ ἁρπαγὰ δόλους,
ἀκήλεκτα, ἀπάκαιρα ἀδικοσυνάδικ
τὴν ἔσχατην. φιλῶν γὰρ ἐλεᾶς ὁ ζῶν
ἀδικᾶς, ἐλεήσουσιν ἀδικᾶς. ὁ λοιδο
γὰρ σπάνιος, ἀχὶ ὁ πλουτῶν ἐλεῶν, ἀπὸ
ἀδίκαι ἀδικῶν:
γὰρ μὴ δόμενος τῶν ἀλλοτρίων, ἀλλ
αὐτάρκια νομίζων εἶναι, πάντων ἐστὶν
ἀπορώτερος:
λοῦτος ἀπὸ κακῆς ἐργασίας γινόμ
ὑπὸ φανερᾶς ὀδύνης ἄωτος κέκτηται:
ωλωθρος. πρὸ ἀπειλῆς χαλεπώτερα, ἢ

οὐμὴν τοῖς ὀρθοῖσιν, ἀρκεῖ· ἐχόντες·
οὐδὲ τὰς πολεσσιν, τὰ κῶν αγκαῖσι κοφᾶν·

ἀπρμηκὰ κέρδη, τὰς μὴν ἰδὼν ἀεὶ ἔχει
μικρὰς· τὰς δὲ χώσας, μακράς·

κατὰ λαβὼν λίθους ἀναχίθοις αὐτὸς κεῖται οὗ·
κἀκ μηδὲν λόγου πρὸς· ὁ δ' οὐκ ἐμὲν ἀσκοπὸν ἐμὲ
σοίγ' ἔφη· ἀλλ' οἱ ἀκόπους δεῖ·

χρὸν δεῖα, μᾶλλον ἀνοίκακον· οἱ γὰρ
θέλοντες προσλαβεῖν τὰ τοῦ πέλας,
ἀφροντίγαμοῦσι πολλάκις· οἱ δὲ μὴ θέλοντες
τὰ ἴδια προσβάλλεσθαι τοῖς ἀλλοτρίοις·

σὺ δ' ἀνήκουστον εἶναι, μὴ τῶν λύουσιν
ἐλάττω ποιεῖν· ἀλλὰ τὸν τὴν ἀπιστίαν
πλεῖον ἢ ὧν·
λαβὼν μὴν χρημάτων, ἀνεχόν δέξῃ·
ἀρπαγὴν δὲ, ἀναίρεσιν·

ἵνα γὰρ πρᾶσον καὶ τὴν μὴ πρᾶσον· καὶ ἀπὸ
τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν·

ἀτέκμαρτα ὑπακούσῃ τοῖς ἰουδαίοις ὑμῶν
κατὰ πάντα· τοῦτο γὰρ βούλομαι ἀρέσκειν
τῷ κῷ·

ὁ μὲν λάζαρος οὐ μόνον ἀπρόσβλητος
ἐστὶν ἐὰν ἀπροσβλήτως σύγκοιτος ᾖ·
ἐστὶ μὴ δὲ ἀτιμάσῃς αὐτὸν σὺ πάσχειν ἃ
ἔπασχεν· ἐλεγμὸς γάρ πως, οὐκ ἐπὶ
αἰσθήσει· ἐστὶ δὲ οὐδὲ ἀδιάφορα σὺ πάσχειν, ὧν
ἀναίτιός ἐστι σὺ ἁμαρτίας·

ὁ λάζαρος ἀδιάφορα· δόξαν μὲν πρὸς
ἐστὶ πρὸς τὸ ἀσθενεῖν μὴ ἀσθενεῖ
ὁ δὲ ἀδιάφορα οὐ γενήσῃς· καὶ τί αὐτὰ προ
δώσῃς αὐτοῖς, καθὼς αὐτοὶ σοί·

γίνομαι ἐν τοῖς ἀεὶ, μαρμαρωθῶ
τὰ τοῦ προφήτου γίνομαι·

γάσαι τὸ καλόν· ὁ μὲν καλὸν τὸ σὲ μὴ
θεάσῃ· καὶ ἡσυχάζει μηδὲν ἐστὲ θαμβοῦ
ροῦ τὸ αὐτὸ μὴ θοός· καὶ τὸ πεῖ χαρίζεσθαι·

Σοὶ κρῖνῃς δύσχολον τοῖς γνησίοις·
μὴ γὰρ αὐτὰ προδώσῃς αὐτοῖς, ἃ αὐτοὶ
σοί· αὐτὶ γνησίοις γὰρ αὐτοῖς οὐκ εἶ·

τῆς τῶν παίδων ηδσμότητος τε
καὶ φροντίδος ἀπολογοῦντος πρὸς, παν
δοκτόμοι τυγχάνουσιν· ἐν χαλκῷ τρόπον
οἱ ἑκάστοι, ὁ στωκὰ πρὸς ψυχὴν ἀπόλαυ
σιν ἀνθρώπος·
ρήτορι μὲν οὖν, δοῦλον ἢ μαθητὴν πρὸς, ἢ τὸν υἱὸν ἑκεῖ
νον γὰρ φύσει τοῦ πρὸς δοῦλος ἦν ἢ μὴ
ὁ δὲ νόμῳ·
ὁ λῆτος γίνου πρὸ τοῖς μαθηταῖς, ὁ λῆς δὲν
ὁ ζῆν ὁ δεῖ σε αὐτοὺ φρονεῖν ἢ τοὺς αὐτοῦ
παῖδας·
χαλεπὸς ὁ βαυσιλεὺς ἐρωτηθεὶς·
τί ναμάθωμεν παρὰ σοῦ· τὸν πρὸ σοῦ ἔφη, ἵνα μὴ ἀείσοτε λαν τὸν διδάσκαλον· ἔφη· ὁ
μὲν γὰρ τοῦ φρονεῖν· ὁδὲ, τοῦ καλῶς φρονεῖ
ν ἐτίθει·
αὐτὸς βαρὺς πατὴρ παύσας αὐτῶν τὴν
μερὶς αὐτοῦ ὀχλῶν τοιάδος, ἔφη· ὦ μέρ
τοι κρόν τε ἐμοὶ κεῖον τῆς σὺν ἀμελίᾳ ἢ παν
τελῆς·
φιλοφρονήσας αὐτῶν τὴν μίαν ἡμέρας αὐτοῦ·
ὁ μὲν τὸν μὲν αὐτοῦ οὐ προσίετο, ἀχρηστὸν
ὄντα· ἐκ δὲ ἀποσκότιον αὐτοῦ ἦν· ἄρπαγ,
ἐν γὰρ τοῦ πράττων· ὁ ξένου δὲ ἀλλοτρίου ἀπεῖ·

ἰδεῖν ἐρᾶν οἷς εἰκὸς τοῖς γονεῦσι, τοῦ-
τοις αὐτὸς ἐν τῷ στόματι παρὰ τῶν τέκνων
προσδέχου.

Μὴ δὲ τοὺς τεκόντας ἐν βίῳ ἄφῃ, ὁ δὲ
τὴν καὶ ζῶσι καὶ θανοῦσιν θεὸν σέβου.

Μὴ ἐστὶ παρὰ τοὺς καλλίους τέρας, ἵν'
πρὸς ἑαυτοῦ καθαρὸν φίλημα καὶ τοῖς
τελευτῶσιν αὐξήσῃς τιμὴν δικαίαν.

Καὶ τῶν θρασέων ὀμνύοντι μὴ σὺν νῷ ὀρ-
γὴν ἑαυτοῦ πρᾶε, οὐ παίσῃ μαραίνων
ἔργα παιδοῦ καὶ ἀφρόνων. Διὸς μάμφου
ὄρκιος γάρ.

Ὅλως μὴ ὀργὴν ἐπὶ παῖδα δοῦναι μόνον
μέλλων, ἵν' ὠφελήσῃς καὶ ἀχθεσθῇς.

Καλὸν, ἀλλότρια κτᾶσθαι ὑπάρχοντα τῷ
πένητι.

Αὐτὸς, τοῖς παισὶ σῶν εὐδοκίμων. Ἐδώ-
διμα κατάλιπε, ἵν' χρήσωσιν.

Ὕβρις, ἡδὺ φάρμακον. Πολὺ γὰρ
ἔλαττον ὠφελῶν τοῦ βλάπτοντος.

ὦ καὶ σκληρᾶς, μὴ προσμοιάσῃς,
ἵνα μὴ σε ὁ Κύριος ἐπ' αὐτοῖς δακρύσῃς.

Τὸ μὴ τὰ πρόθυμον λιθοβολεῖσθαι μηκέτι.

Πᾶς ὁ θέλων καλὸς λαμβάνων, ὁ μὴ οὐκέτι προσωποληπτῆς ὁ θεός· ἀλλ' ἐν παντὶ ἔθνει ὁ φοβούμενος αὐτόν, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην, δεκτὸς αὐτῷ ἐστί.

Ὡς γὰρ ὤπτεπτικός τις ἑαυτῷ τὸ σῶμα ἔχει, ἀγωνιστικός ἐστιν ὁ τῶν ὁδῶν καλὸς δρόμος, ὁ τῷ ὄντι τῷ φοβουμένῳ καὶ ἡλημμένος, καὶ φθάσαι χρήσασθαι, πρὸς ἃ μὴ δεῖ· ἀλλ' ἀσκεῖν ἡσυχῇ τὸ προσῆκον ἀπηρρωμένῃ προθέσει· οὐκ ὄκνος· μικρὸν ἡμᾶς δεῖ γενέσθαι παρακαθῆσθαι δυνατοῖς ὁμοδίαιτον νὶ τὴν προσδοκίαν τῶν ἀπελπιζόντων σωτηρίαν.

Ὁ καὶ ἐν θεωρίας δόξαν ὑποῦσι φόβου χρήζειν. θεωρία μὲν ἀγαθὸν,

τὰ καὶ ἀκαὶ καὶ ἀκρκμμοὶ ὡσή· ἀλλὰ
φθβωσοι χἰουμηνίους καὶ καθαιρομένης.
ὡς ἰνὰ οὕτως ἅπαν, λπῖῶν μηνίους ἀφ᾽ ὑψος
αἱρεσθαι: •
φθβκηθῶν μηνιμήνου, τὸ φθβκηθῆναι
ἐξῶ τὶ πλέον: •
ὕλλων, λαμωὸς ἐκ φοβοῦσιν οἰκτύπ(ῶ).
ἀνὰ ἀραεδ ἀνὰ ἀρους, ἀυσκιᾶι τῶν πραγ-
μάτων: •
ζηροβῦτον ἐργάσασθαι δῶν ἡσυχαῖος;
ὁ σὺν ἐργάζεσθαι φόβος· ὁ γὰρ τῆς τε ἐμμενὲς
φόβος, ὁ ντῆς βασιλέας ἀεὶ μὴν κολάζει
φάνον: •
ζδῶν δὲ οἰ γὰρ ἀληθῶς φοβούμενοι
τὸν θν, δ φλίαν ἀφέξειν· ἁρμηνεύουσι τὸ
αὐτοῦ, μὴ φοβοῦ ἄλλο μ: •

ζπῦρ αἰκτὶς κλίου· ἀϊὸ πῆς φ σεχθοῦσα
ζμοίλω· πάντα φωτίζ, ὡς καὶ ὁ χῖῶς
τὸν ὁρᾶν, ὁ ντεῦ νιορ τὸν πφόμενος,
οὕτως φόβος θῦ μεγάλα ἀϊακείσεως ζν
καρδίαι μνόμενος, πάντα αὐτῆ τὰ αὐτῆς
ἁμαρτήματα προδήκνυσιν: •
ζλπὶς ἰας ἀνῶν, ὁ τοῦ θῦ φόβος· καὶ ἐίζα
πάντων τῶν εὐημῆ ἀγαθῶν, ὁ τοῦ θῦ νόμος.

48

Οὐχὶ μετάθεσις γ λιακρὰ αἰχρο[illegible]
ἀλλὰ διὰ τοῦτο τηρῆσις τὴν αὐτοῦ χείαν.
Κ σὺ δὲ μὴ σεαυτὸν τοῦτον ἐπόχλει μά-
μονθην· τοὺς ῥαδίως ἢ ἀμφοτέρως φε-
ρομένους καὶ μετρρδοῦντας· καθάπερ
αὔρας μετανιστῶντος· ἢ μεταβολὰς
ὡς παλιρροίας ὑρίπου· ἢ θαλάσσης
ἀσάλευτα κύματα· τοῦ· ρ·
Ο μετανοήσαντι φοῖς ἐπιτρέπεται δημοῖς,
καὶ μὴ τῶν ἁμαρτημάτων αἰτίαν αἰωνίαν
ἔχειν τὴν μετάνοιαν· ὡς αὐτῆς ταύτης
ὁμοίως ἐχούσης τὴν λύσιν· τοῦ αὐτοῦ·
Δ τοῦ τὸν ἐφ᾽ ἁμαρτίαις μὴ ἐπιτρέποντος ἐπὶ
τοῦ οὐ ποιεῖν· σωκράτους·
Ο ναὶ εἰ καὶ μὴ ἐπὶ βάσανος· ἀπουδαίους
δὲ ἀνθρώπους καὶ κακοὺς προαιρέσεως ἕσεως,
ἀμετακίνητος ὁ φάλης εἶναι·
σατυχάρμου·
Ο μετανοεῖν, ἀπὸ τοῦ νοεῖν ἀεὶ
τοῦ θεὸν ἀνάρα·

τοῦ ἐναγγέλου· κφ᾽ κε·
περὶ ἁμαρτίας καὶ ὁ ἀποστόλου.
Π αὖ ὁ προῖὼν τὴν ἁμαρτίαν, δοὺς θέσιν τ
ἀμαρτίας·

τοῦ ἁγίου Ἰακώβου.

Μὴ οὕτω βασιλεύσῃ ἡ ἁμαρτία ἐν ὑμῖν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώματι· εἰς τὸ ὑπακούειν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ· μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα ἀδικίας τῇ ἁμαρτίᾳ·

τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ὃς μὲν θήρα αἰχμὴν δράξεται· ἕως ἁμαρτία τὸν χρυσολαμπῆ νοῦν ἁλίσκει· τοῦ αὐτοῦ·

Ἀπὸ προσώπου ὄφεως φεύγω ἀπὸ ἁμαρτίας· ἐὰν γὰρ προσέλθῃς, ὀφίζει σε ὁ ὀδόντων χόνρος· οἱ ὀδόντες αὐτῆς ἁμαρτίαι ψυχὰς ἀναιροῦσι·

πρὸς.

Γαῦρα τοῖς ἀγαθοῖς ἐκτίσθη ἀπ' ἀρχῆς· ὀφθαλμοῖς ἁμαρτωλοῖς κακά·

τοῦ ἁγίου Μακαρίου.

Ἡ ἁμαρτία, ἕως μὲν ὠδίνω, φίλτρον ἐστὶ καὶ αἰσχύνη· ὅταν δὲ τέκῃ, τότε ἀναισχυντοῦσα πρὸς τὸν ἐργαζόμενον αὐτήν·

τοῦ αὐτοῦ.

Πρὸ γὰρ μιᾶς πάσης καὶ πρὸς φύλακάς, ὡς τὰς ὠφελίμους ἀρετὰς ὁ ζηλωτὴς διώκομεν, ὡς καὶ τοὺς φύλακας τῆς ζωῆς μισοῦμεν ἄγγελον, ὡς πολέμιον ἀκροῦσκαὶ ἀνόσιον ἁμαρτίαν·

τοῦ ἁγίου Γρηγορίου.

ἐχθρός.

ὁ ἐπικαλύπτων ἁμαρτήματα φιλεῖ· καὶ ὁ διαστρέφων πράγματα μισεῖ φίλους.

ὁ πορρωφρουῶν ἐν ἁμαρτήμασιν ἑαυτοῦ· ὁρᾷ ἁμαρτήματα χρόνῳ.

ὁ ἐπιτιμῶν ἀνθρώπῳ ὕστερον χάριν εὑρήσει παρὰ τὸν κολακεύοντα τῇ γλώσσῃ.

ταραχὴ ἐστὶν ὀλέθρου· ἐν τῷ ἐκκλίνειν ἁμαρτίας, ἐμπίπτειν εἰς αὐτάς.

ἐν τῷ ἐκκλίνειν ἁμαρτίας, ἐμπίπτειν εἰς αὐτάς.

οἰκεῖα φρονήσεως τὰ παθήματα· ἐν τῷ μὴ ἁμαρτάνειν τοὺς πλησίον.

ἐν τῷ μὴ ἁμαρτάνειν τοὺς πλησίον.

ταραχὴ ἐστὶν ὀλέθρου· ἐν τῷ ἐκκλίνειν ἁμαρτίας, ἐμπίπτειν εἰς αὐτάς.

ἐν τῷ ἐκκλίνειν ἁμαρτίας, ἐμπίπτειν εἰς αὐτάς.

οἰκεῖα φρονήσεως τὰ παθήματα· ἐν τῷ μὴ ἁμαρτάνειν τοὺς πλησίον.

ἐν τῷ μὴ ἁμαρτάνειν τοὺς πλησίον.

τρυφὴν καθάπερ ῥαθυμοτέδου τῆς τῶν
ἀπαιδεύτων ψυχῆς, τὰ ἀρίστα ἀφα
ῤῥήτας.

μία μὲν ἓξις περὶ αὐτῶν ταῖς ἀνοί
τὴν δὲ ταύτης διώλαμψε, πορεύεσθε
χουσιν οὐκ ἴσασιν· ἀκρασία γὰρ τὰ
ναντία πράττουσιν αὐτοῖς προδόται
τῆς ὕβρεως μένουσι.

μετὰ θάνατον ἐρωτηθεὶς τί ἔστιν
φησὶν γαστὴρ μαρμάρεα φορμή.

πρὸς ἰμάτιόν σκώληξ ξύλον,
οὕτω πρὸς ἀνδρὸς βλάπτει κακία.

φος τοὺς μὴ ἀνοήτους, ἐλάφ ζῆν ἵνα ἐξ
δίωσιν· ἐγὼ δὲ ἐστίαν, ἵνα ζῶ.

περὶ νηστείας καὶ
θύμας.

μακάριοι οἱ πεινῶντες, ὅτι αὐτοὶ
χορτασθήσονται.

ἐστὶ μὲν ἐν φρονήσει, ἐμὲ δὲ λύπην
ὀδύνην.

τὸν λύπης, ἐκβαλεῖν ἀπὸ καρδίας, καὶ λύπη
καρδίας, καὶ λύπη ἐμοί.

ὁ προϊσκόμενος τοῖς ἀπολωλόσι
ὦν ξύλων οὐ τίκτομαι μᾶλλον, οὕτως
οὐδὲ τῶν τοῖς μαλακοῖς τρόποις ἡδέως τῶν
ἀμῶν ἐμφύομαι: ὁ τρόπος
ὁ ἐρῶν παραμυθίαν ὁ ἄνω ὠθῶν, ἢ τὸ ἄνω
μίαν τῶν ἐναντίων: ὁ τρόπος τοῦ
φιλοτέκνου καὶ φιλοπάτριδος καὶ
τὰ φίλα πάντα γνώριμος καὶ τέλος οὐκ ἂν
ἀκριβῶς θαυμάσῃ: ὁ τρόπος
αἰρόμενος ἀλλ' οὐ τὰν παροξυνόμενον καὶ
ἀλλ' οὐ τὸν ὀφθαλμὸν κακῶς: ὁ τρόπος

ὁ δοῦλον τὴν φοβερὰν τὴν ἐκ θεοῦ ἔχων βίον
δὲ, τὸν ἀλυπότατον: ὁ τρόπος
τὸν δυσθανῆ, τὸν μὴ θαρραλέον, τῶν
τὸ δεῖν ὄντων, νοεῖν: ὁ τρόπος
ὁ ῥᾳθυμῶν μὴ τῶν ἀναγκαίων, ἢ τῶν
εὐτυχίαν πρὸ ἡρώων: ὁ τρόπος
οὗτος ἐρᾶν ἔθος, πᾶς ἀνὴρ μᾶλλον ἢ τοῦτο
διαφθείρει, τοῦτο ἀδυνάτου ἧττον. οὐ χρέος τὸ
δοικίαν μὴ ἐνδιδόναι καὶ ἀνοίκειον μὴ ἔχειν
μὴ τοῦτο φοβεῖσθαι: ὁ τρόπος
οὐ τοιγαρίζεται τῶν ὀφθαλμῶν ὁ τρόπος μὲ
γάλοις κακοῖς, ἀλλὰ μὴ ἐκ χέειν ἀκριβῶς
οὐδὲ τὰς μικρὰς συμφορὰς ἀφανεῖ

τὸ ἀλύπως καὶ ἀβαρῶς ἔχειν.

ὡς ἐπὶ φθορᾶς τῆς λύπην ἀναθέμενον, μὴ θάνοντα φέρειν· οἱ αὖ τοῖς πλοῖα σκευάζουσιν εἰς ἐμπορίαν, ὡς πρὸς αὐτοῖς χρῆσθαι· ἀφεῖλεν δὲ καὶ ἀλυπίαν τὴν περὶ τοῦ θανάτου χρήσιμον.

ὁ παρασκευάζων.

Βούλεσθαι τὸν βίον ζῆν, τὸ μὴ λυπεῖσθαι συμβαίνειν, ὡς ἡ ἀσυμβεβηκότα λαμβάνον.

μισοῦσιν, ὅτι λυποῦνται οἷς οὐκ ἔχουσιν· ἀπὸ χαίρουσιν οἷς ἔχουσιν.

οὐ γὰρ ἐρωτηθεὶς· πῶς ἂν τὸν ἐχθρὸν λυπήσαι, φησίν· ἑαυτὸν παρασκευάζων βέλτιστα πράττειν.

ὁ δὲ εἰς ἀλυπίαν ὁρμῶν διὰ μεγαλονοίας ὁμοίως οὐδὲν ἀφελεῖται τελέως ἐμπεσὼν αὐτοῖς.

ὁ ἐν ἀρετῇ βίον ἀλύπως οἰκοῦντα.

λθωνοὶς, ὅυρε γ μαθητὰς αὐτῆ καθό
σορτας· ἦσαν γὰρ οἱ φθαλμοὶ αὐτῶν βε
βαρυμμένοι· ἐκ χάρμαν τοῖς· οὐτως οὐκ ἰς
χύσατε μὰν ὥραν γρηγορῆσαι μετ ἐμοῦ·
καὶ πάλιν ἰούδα νθεὰ σαθαγ πῶς οὐκ καθά·

ρα οὖν· μὴ καθ ὰ δῶμεν ὡς καὶ οἱ λοιποί·
ἀλλὰ πρηγορῶμεν καὶ νήφωμεν· οἱ γὰρ
καθ ὁδοῦ τοῦς· μὴ κρεσ καθ ὁδουσι· πὴμ
θῦσηδμνοι, μὴ κρεσ μθύσηδμεν·
ἡ μᾶς δὲ ἐκμᾶς ἀὐτοῦς ἐγὸ· μὴ φωμν·

δ᾽ ἐκ καὶ δι ερῖ γμνα ἐκ ρακὼ δικ πᾶς
τοῦ ὠδης·

πλοσ οὐδ ὰ ἐν, ἀ μὴ θάνατος πρὸς
λωρος· ἐκ ἐφ ἡμῶν δ ἐκ τὰ τὴ·

σα πρεῖ ὅπου γ λάρυσι, τ αὐτὰ χρὴ ἐν
πρεῖ θαν ἀ τοῦ ὀξακούειν· ἐκ ἀ δρος
γὰρ δ ηλῆ τὴν ἀφ ορᾶσ ἀν τὰς ψυχῆς·
ὁ μὴν, μᾶλλον· ὁ δὲ, ἦττον·

ἀσῖ δὲ ἐκ ἐ πος ἆ πτειν· διὰ μὰ χητέ
λι μῶν πρὸς τὸν τοῦ ἀνον ἐκ πλάσ ἡ
χρόνου τοῦ ζῆν· διὰ τὴν ἀγρηγόρσιν
μετὰ λαμβάνειν·

ὄφθαλμοὶ ἐμοὶ εἰ ἀοίνου, λαγὸς ἐμὶ τῆς
καταισχύνσεως φροντίς.
Φρένα δὲ εἶσον τῆς τοῦ οἴνου χρήσεως,
μὴ χρῆσθαι τοῦ σώματος.
Ὁ νυστάζων οἰνοφλυγίας, σῶμα τὴν δὲ ψυ-
χὴν, λήθης θύλακος.
Ἄφρων ἐστὶν ὁ μὴ μνημονεύων, ὅτι εἰκαῖόν ἐστι.
Ὁ δὲ τῶν ἀσχάτων πλοῦτος, ἐρωτικὴν
πάθη.
Σωφρονοῦσί τινες, πλὴν τοῦ αὐτῶν οἴνου
κεκραμένου, τοῦτο δὲ ἔχειν ὑπὲρ
δέκα μέτρα αὐτοῦ ἐμπεφορυμένα. ἐλαμβά-
νετο δὲ μὴ ἐκ πίω· οὐ μόνον αἰσχρὸς
ἀπόλαυσις, ἀλλὰ καὶ μετὰ ἀφροσύνης.

Βεῖς καὶ οἶνος, ἀρκαλεῖ πεῖν ἡδώ
νας οὐκ εἰλικρινεῖς, τὰ ἤθη τοῦ φίλου.

Ὁ ῥωτηθεὶς ἀπὸ πόσης οἴνου φύσεν,
πῶς ἀν τοῦ πιεῖν παύσαιτο, ἔφη· ἡ
ἕως ἂν ὁρᾷ τὰ τοῦ αὐτοῦ πρα-
γόμενα.
Πρὸς ἐλεγεῖα τὸν μέθυσον, μανίας ἤθη
πλήθων.
Λεόφρων ὁ πρὸς τὸν ἀπρεπῆ αὐτῶν.

Μὴ σὺ καὶ οἱ ἀνδράκας ἁμαρτωλοὺς
ἐλάγχων· μὴ ἐμπύῃ σοι ἡ φλὲψ πυῤῥὸς
ἁμαρτιῶν αὐτῶν·

τοῦ αὐτοῦ βασιλείου.

Εἰ μὴ ὁμοίως ἐλάγχος τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν
ἔσῃ τοῖς ἁμαρτάνουσι· οὐδὲ οὐκ εἰδὼς ἀπο-
κτείνεις τὸν ἀκουσίως φονεύσαντα· ἀλλ' ὁ
ἐφ' ἡσυχίᾳ ζῶν καὶ μὴ ἐλάγχων τὴν ἁμαρ. τοῦ αὐτοῦ.
τίαν ἀδελφοῦ ἑαυτοῦ, ἀκουσίως ἐστὶ
φονεύς· ὡς ὁ πορνεύων οὐκ ἀφίσι τὸν πλη-
σίον πορνεύειν· τοῦ θεολόγου·

Πολλῶν βεβίωται βραχέα πλὴν ἀνθ' ἁπά-
ντων τὰ μέγιστα ὠφελήσας, ἢ τὸ προσηνὲς καὶ
ἡμερώτατον, ζηλωτὸν πᾶσι τοῖς φιλοσόφοις·

Εἰ δὲ μὴ γράμματος τοῦ ἐκ θεοῦ ἐλάγχανε· τοῦ αὐτοῦ.
λάβοι μοι μίσος, ὁ σωματεῖον ὂν τοῦ
αὐτοῦ ἀπαλλαγῆναι κακοῦ, τὸ ἄλλον
ἀποδέξασθαι· μακαρίου·

Ὡς κἀκεῖνος πρότερον ἀθηναιόν τε δη-
μαγωγὸς· οὐ τὰ πρὸς ἡδονὴν, ἀλλὰ τὰ
πρὸς ὠφέλειαν τοῖς ἀθηναίοις· ὁ μὲν
δὴ τοῦ ῥήτορος εἰρηνεύσας αὐτῷ· ἀπο-
κτείνουσι τὸν φωκίωνα, ὃν ἠμύνασαν ἐμ-
μόνως· σὺ δὲ ἔφυγες ἀνδροφονοῦσιν·

ω λεγ τοῦ αὐτοῦ·

ἐκτὸς τοῦ ἡλίου· οὔτε κ
τῆς ὁμιλίας ἀρκτέον τὴν παρρησίαν.
ξενοκράτους.
Ὁ νόχρεὼς ὁ φιλόσοφος ἐρωτηθείς,
εἰ μὴ ἀποκείσεται, ἐκέλευσε δι' ἑτέρου τινὸς
τὴν σωτηρίαν πρᾶξαι τοῦτον, φησὶ συμ
βουλεύειν τὸν γνησίως μὴ ἀποκείνεσθαι
πρῶτος. πνθαγόρου.
Φιλόξενος ὁ χίων ἐμέσας ἐσήμηνε,
φησὶ τοῖς φίλοις ἐν νήσῳ, τὰ μὲν ἄλλα
μαλακὰ καὶ πικρά· τὸ δὲ ἕλκος
κέαρ, βλαβερά. ἐκ τῶν ἐπικτήτ
ὑσοκράτους.
Ὁ τὸ μὲν ἁμαρτάνειν, οὐκ ἔστι παρρη
σίαν ἀτακτοῦντος εἰπεῖν.
ἐκ τῶν ἐπικτήτου.
Ὁ πρὸς τὰ εἰκῇ μεμφομένους τοῖς
δὲ κατὰ φύσιν λεγομένοις, οὐτωσὶ νεύ
ει ἀκριβῶς ἀκούειν. ἐκ τοῦ
μὴ ἀλυπεῖσθαι ἐπὶ τοῖς μὴ
ἐφ' ἡμῖν οὖσι λόγοις.
Ἐλέγχου σῶμα θεὶς ὑπὸ χεῖρα βασανίζειν,
εἰ σοφὸν ἢ μάταν φρένα ἐλέγχεται ἔνδον ἔχων,
ὦ ξεῖνε· τὸ γὰρ ἦθος ἀνὴρ ἔκαστος.

ἡ δὲ παρρησία ὡς πλεῖστα ἀνακαλεῖ
ται λέγειν: ἀλλ
ὀρθῶς ἄληθὴς φίλου πρὸς τὸν φίλον
μόνου φίλου πρὸς ἐχθρὸν εἶναι πάνυ
ἕρετὸν τέρος:

τοῦ ἁγίου κεχρυσοστόμου
περὶ φιλοπονίας.

Οὐ παρὰ μικρὸν ὡς ἁρπάζομαι καὶ
ἐργάζομαι: τοῦ ἁγίου τόκου
χρὴ μιμήσασθαι. ὃς πάντα τὰ σχήματα
ἐν τοῖς οὖσι μεταβέβληκεν. ὑπὲρ ἐκείνου
πάντα ἐκεῖνος ἦν. πάντα τοιοῦτος ἡμῖν.
ὁ μὲν ὅπως ἂν πορίσας, δεῖ
λαμβάνεσθαι τῶν μαθημάτων:
γαθοῦ πράγματος, καρπὸν ἀκλεᾶ: σπου
δάζεσθε τὸ ἐργάσασθαι μετὰ πολλοῦ
καὶ σώφρονος μαθητοῦ μετὰ σώφρονος
αὐτοῦ: τοῦ ἁγίου βασιλείου
γὰρ πράγματι, πεῖραν ἐπεδέ-
ξατο καὶ φίλος πρὸς ὃν ἐβούλετο
μὴ γὰρ πένης ὁ πορισάμενος, ἀλλὰ
κτήσεις ἀκατάφθονος: φιλοπονίας
μὴ γὰρ πόνου φόβος, φόβος τὰ μαθήματα

ὁ δὲ πλήκτης καὶ ἀνδράποδον πονηρὸν
ἢ δυσκαρτέρητον· ἀπὸ δὲ τῆς δεσμακῆς
εἰδότητα· ἀκαρπίον·
ποτοπωλεῖς δι' ὧν κοντᾶται τὰς τιμὰς· ἐφάπτῃ
τοὺς πόνους· διϊῶν αὐλιμαί·
πλουτοφόρον·
Ὁ πρόφορον οὐ λέγεται καὶ ὧν τὰ σιν
λαμβάνων ἢ δυνάμενος, ὁ τοιοῦτος καὶ βίος·
ἰσοκρατοῦντες·
μιμᾶσθε σαυτὸν τοῖς ἐνθυσίοις,
ἵνα δόξῃς, ἐφ' οἷς ἀηδέσιν ὑπομένῃ·
Ὁδὸς ἢ παγῶν διδυμᾶς ἐκτήσατο· ἢ
ἀδρὰ μάθημα δὲ κλεῖς ἀνήρ· ἀλλοίπου
τίκτουσι τὸν ὅλον ἀράδαν·
μιχθέντων·
υκέτιν ὦ μᾶσθαι σὺν ῥᾳθυμίᾳ· ἢ τῶν
προσωπῶν πομπὴν σαρτᾶσι λαβεῖν·
μιλιαίας·
ρος φιλόπονος ὧν, ὡς ἐπὶ πολλοῖς ἐρωτ
ρῶν οἰκέτας ἀγελούσης καὶ ἀγελείσης·
ἀνηρπάτην·
ρωτῆς τοῦτο ἡμᾶς· ὧν τὰς ῥητορικὰς
προϊκα μόνον ἔφη· πλοῦν ἔχομεν οἱ νοῦν
πεπονήσας· ἀνηγκέστου·
Ὁ ἠθικοὶ πόνοι· τῶν τῶν ἀηδεστάτων ὑπο-

μηδεν. ἐλαφροτέραν παρασκευάς
ζουσιν.

τοῦ ἁγίου μηνὸς κε λβ.

Λέγω ὑμῖν μὴ ὀμόσαι ὅλως μήτε
ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅτι θρόνος ἐστὶ τοῦ θεοῦ
μήτε ἐν τῇ γῇ, ὅτι ὑποπόδιόν ἐστι τῶν
ποδῶν αὐτοῦ.

ὁ παρὼν τῶν ἀσεβῶν μὴ ὀμνύειν
ἐξηγεῖται τὸν νόμον, μήτε τὸν οὐρανὸν μήτε
ἄλλο τι τῶν ὁρωμένων ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ
ἐστιν ἢ ἐν τῇ γῇ.

ὁ δίκαιος ὀμνύει μὲν οὐδέποτε καταφρονῶν
τοῦ ὁρκίζοντος· χαίρει δὲ τῶν
μνημονευομένων ἐν τοῖς ὅρκοις, ἀλλὰ τῶν ἐπὶ
τὸν πλησίον ἐπιόρκων. πρόσεχε μὴ ἐπιορκήσῃς,
ἀλλὰ ἀπόδος τῷ κυρίῳ τοὺς ὅρκους σου.

πλὴν ὅρκος πλημμελὴς ἐστὶν ὁ μὴ
ἐκπληρούμενος ἢ ἐπὶ ἀδίκοις πραγμάσιν
ὀμνύμενος.

μὴ ὀμόσῃς ὅλως, τοῦτ' ἔστι πᾶσαν
φλυαρίαν ἐκκόπτων, διὰ τῆς προσθήκης·
ἐπιορκήσεις δὲ οὐκ ἀποδώσεις δὲ τῷ κυρίῳ.

57

ιή.

8.

Περὶ οἰκέτου δ' ἐὰν ἐλεύθερον
ὀμόσῃ ἢ δοῦλον ἢ ἐλεύθερον ἢ
ἀπελεύθερον ἢ ἀπελεύθερον ἢ
δοῦλον ἢ ἐλεύθερον ἢ δοῦλον
ἢ ἀπελεύθερον ἢ ἐλεύθερον ἢ
δοῦλον ἢ ἀπελεύθερον ἢ ἐλεύθερον
ἢ

τοῦ ἐν Ἰκονίῳ ὁσίας.

Δόξαν παρὰ ἀνθρώπων λαμβάνοντες· τὴν δὲ δόξαν παρὰ τοῦ μόνου θεοῦ ζητεῖτε. ῥητά.

Μὴ γινόμεθα κενόδοξοι ἀλλήλοις προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες.

Κρεῖττον ἀνθρώπου ἁμαρτάνοντος ἑαυτῷ, ἢ ὁ ἁμαρτὼν ἑαυτῷ πεποίηκε, τοῦτο δεῖ μόνος ἀφρονῶν. στιχ.

Μὴ δειλιᾷς σαυτὸν ἁμαρτίαις θανατώσης. Θεραπεύσης τὴν ψυχὴν θυσίᾳ ἁμαρτίας· στιχηρὰ εἰς τὸν ἅγιον καὶ καλὸν ἀνῶν. Ἰκονιοδοξία· ἀπὸ βαΐων.

Μὴ οἱ πλουτίζοντες ἑαυτούς, μηδὲ οἱ ἔχοντες· κενόδοξος ἀθλητής, ἀλλήλοις συναθλῶν τὸν αὐτὸν δρόμον, ποιοῦσι τὴν ἔριν· τοῦ αὐτοῦ.

Μηδὲν ἐργάσῃ ἐν ἐριθείᾳ ἢ διὰ κολακείας, ἀλλὰ τῇ ταπεινοφροσύνῃ τὴν ψυχὴν ἀλλήλων ἡγούμενοι ὑπερέχειν ἑαυτῶν· καὶ μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστος σκοπεῖτε, ἀλλὰ καὶ τὰ ἑτέρων ἕκαστος. μηθὲν κατὰ φθόνον ἢ κενοδοξίαν· ἀλλὰ τῇ ταπεινοφροσύνῃ ἀλλήλους ἡγούμενοι κρείττονας ἑαυτῶν. μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστος σκοπεῖτε, ἀλλὰ καὶ τὰ ἑτέρων ἕκαστος. τοῦ ἁγίου.

Μὴ χαρεῖς ἀνοῖς Ἰκονιοδοξίαν πρὸς δόξαν

ἐμπόδιον· τοῦτ'
οἶεσθαι χρὴ ἁμαρτάνοντας, ἀφαιρεῖσθαι·
φόβητοῦ κακοῦ φάσκειν εἶναι κρεῖττον·
πρὸς δὲ τοῦ ἀγαθοῦ ἡ πεῖρα μόνον·

κότως ἀρ' ἀφῆκαν παρὰ τοῦ παλαι,
καὶ ὁδὸν εἶναι δικαίως γάρ εἰσιν ἐν ὁδῷ
οὐκ ἐρυσάλιχρήσιμον· ἀπὸ σκοπέρ
τὸ πεσσοπᾶν· δοκάμιν ἁμαλχαπτρ
ὸς πέρας· καὶ δεῖν ὁδεύειν· ἀλη
στῶν ὁρμᾶ ὁ ἥκων, ὃν πρὸ θύραιον·
ἐν ἀνὴρ ὁδὸς πρὸς τὸ ἰδεῖν,
ἅψεται ἑαυτῶν· ὁ τὰ μὴ ὁδὸν ἑαυτὸν
ὠφελεῖν· ἐκ παρὰ τῶν πολλῶν μὴ ἀφεῖ·

ὦν πλὴν τῶν ἡμαρτάνειν, ἡγεῖσθαι
σεμνύεσθαι· ἢ πρὸς δόξαν ὁρᾶν· ἢ
δοκεῖν ἐρωτᾶν πέλας εἶναι· διὸ ὧν
αἰδῶ ἵνα πληροῦν τὰ φωνά· ταῦτα
πλὴν τὰ καταρθοῦν τῆς ἀϊδίου ἡμῖν
καὶ ὁδοῦ·

πολὺ ἐαυτὸν ὑλακὰ ἀφεῖναι χεῖν
τύφου ὑρίσης, μοῦ οὐκ ἔχοντ·

ὁ ἐλλὴν τὰ καὶ ἡ ἀθυμία ἀπρὶ φόβου

ἢ, πραεῖς δ' ἔχουδ' ὠδάς:

μὴ νηπίους αὐτοὺς, τροπαῖα δ' ἱστοῦ·
δεῖ δὲ αὐτοπόρους αὐτούς, τροίημ'.

τύφος· ὡς πρὸ πολλοῦ, οὐθενὶ φθάσαι
πρώτους χάσειν·
λόβαν δ' ὁρῶσι νοσοῦσας μακρὰν νόον.
ὡς δ' ἀνέφθησαν, οὐδὲ φθῆναι δύνανται
χεῖρον· ἐπεμνήσθη γὰρ ἡμαίνετο νόσος.
μὴ μαίνεσθε φρονοῦντες ἐκ τοῦ.

ἀνίαις πρὶν προῦφυσε λόφος αἰρόμενον,
χαῖρε πρῶτε πλοῦτος ἐστὶν μέγα ῥοῦμ'.
ὀφρῶ τε κἀμάζω τῆς τύχης κἀπέπκρο,
ῥύμου τ' ἀχεῖον μάβολῶν προσδόκα·
πάρεστι γὰρ μάζον·
σάθμοι ἀπάντων οἱ φύσωντες
ἐφ' ἑαυτοῖς μάλα· αἰρὶ γὰρ οὐκ ἴσασι
ἀνέφοϊν·
εἰ στέγης δ' ἀσάθμους μὲ νόμους
καὶ φρόνιμον· μὴ δ' ὦ ἄθμην (ἐμ).
μὲ νόσκειν ἔφη· ὁ γὰρ μὴ δοκᾶν ἔφη ἐμὲ
νοῦν μὲν δὲ τὰ νῦν ἔφη πάρεστι·
τὸ δ' ἐρίμνοι ἐν δροῖ νοῦν·

60

ἀληθῆ γὰρ τὰ τοιαῦτα. οὐ γὰρ ὡφελοῦσι
τοὺς λέγοντας, μηδὲ κακολογοῦσι
τοὺς ἀκούοντας: • κρίνου.
αὐτάρκης οὖν ἡ ἀλήθεια φῶς, οὐκ ἔστιν
ἀσαφὲς ἀφεῖναι εἰς τὸ ἀδιάπτωτον τοῦ φωτός.
τὸ φῶς εἰ συμπέσοι τῇ ἀληθείᾳ,
οὐκ ἔστιν ἰδεῖν αἴσθησις ἀδιάπτωτος οἵα
ἀμοιρία: • ἀκτῶν πικτήτου. εἰλ
κρίνους.
μηδὲ σὺ τὰς ἀληθεῖς τιμωρίας ὕβρει. μὴ
δὲ φιλίας ἐκβάλῃ, εἰ κρίσει παιδεύσει. ἀλλ
καὶ μνήμην. οἷς ἂν μάλιστα συγχέσθαι, καὶ
συνηδέσθαι: • ἀμόωπτον.
φως ἐρωτᾷ τὰς. ὦ ὡφέλησε τοῖς
δυσμενέσι σκοῦ φίλους ἔφη. ἐκ καὶ
ἀληθῆ λέγωσι μὴ πίστευε θαι: •
πλάτωνος.
λάτωνος μὴν, ἢ μᾶλλον ἐκ τῶν ἀκούσ
μάτων τὴν ἀλήθειαν ἐλέγχε. πολλῶν δὲ
πολὺ πλείονα τοῦ ἀκούειν ὁ φεύγων, ἢ τὰ
λήθη: •

τοῦ ἁγίου. χρυσοστόμου.

ὦ τῶν ὁσίων φῶς ἐμόν, καὶ ἀπροσήμαντος ὢν
ὡς παῖς ὁσίων καὶ πάνσοφων ἐμὲ σύμμιμον
ἀπροσήμαντόν σου φῶτα: ὁ τοῦ ἀπρο.

ἔχω μιᾶς ἁμοῦ ἓν ἀδελφοῖν πόθῳ
ζῆν μὲ κοινὰ μιμνήσκων, ἓν ἁμιλλᾶσθαι δέει
θανεῖν ὡς καὶ οἱ θρίοι μὴ ἔχουσιν ἐλπίδα: ὁ τοῦ σοφῶν ὁσ.

ἐλεηθεὶς ὀνόλιγον, πλήρωσε χρόνου
μακροῦ: ἀρεστὴ γὰρ ἦν κύκνου ψυχὴ αὐτῷ
διαρρεῖ ποσὸν σὺν σκιᾷ τὸν πνεῦμα: ὁ τοῦ στρα.

ἔκμον᾽ ὠδὺν σκῶπτε καὶ ἁγνὸν ὄλκριν᾽
ὡς πρὶν ἦσθα πηδῶν κατὰ τὴν τῶν ἴσων
μητρὸς μίαν καὶ δύο χαρίεν διαβάς.
ἐλθὲ παρακλήσεις ἄπνους σὺν σκιᾷ γνῶθι
γὰρ, ὅτι οὐκ ἔστιν πανώφελος: ὡς τοῦτον
γὰρ οὐκ ὠφελήσεις, καὶ σε αὐτὸν κάκιον
ἀπεργάσῃ ἄπνους, σκιᾶς μᾶλλον ἢ φάους: ὁ τοῦ αὐτοῦ.

κρεῖσσον ἦν σε μὴ φανῆναι πρὶν ἢ φανέντα πικρὰν
λιπεῖν ἀπρόσκοπα ἐμμενοῦν: ὁ τοῦ χαίρειν:

ὡς ἄπνοι γὰρ οἱ ἐν τοῖς πλοίοις καθεύδοντες
αὐτομάτως ἐκ τοῦ πνεύματος φέρονται,
θνῄσκοντι μὴ ἀφανοῦσθαι, ἀλλὰ φέρεσθαι
αὐτοῖς πρὸς τὸ τέλος ἐφέλκει. ὅτι

ἀλλ' ἡμᾶς τὸ χρόνιον τῆς φυσικῆς πλη-
παραρρόντος· οὐδὲν δὲ τὴν νίκην ἐσει
ζῶν ἐχεῖνος, ἀπαύστω, πρὸς τοὺς ἐκείνου
σμασος πρόφασιν, τὸν ἀνθρώπου τρόπον
τῆς ζωῆς ἡμῶν καταπεπεισόμεθα·

τοῦ αὐτοῦ.

μηδὲν τῶν βίου τῶν ἀνθρώπων, οὕτω μακα
ρίστος, ἀλλὰ ῥᾳδίως διὰ τῆς σκιᾶς βάσεως·
ὁδὸς ἐστὶν πληρώσας τὰ ὡρισμένα τῆς,
ἀναντιρρήτως τέλος τὴν ζωὴν κατα
λύσας, οὐ τοῖς ἰσθμιάσι φιλοσόφοις ἀκ
ολουθήσας·

τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ ἀφεσμὸς ἀρχὴ διηνεκῶς πανή
γυρις, πραγματόλυσις· οὐδὲ ἐμμελῶς
φῶναι ἐπανελθεῖν, ἐφάνουσαν·
οὐδὲ ἐμμελῶς πολλήσεις, ἀνδραγαθή·

τοῦ θεολόγου.

Ἀντιβρῶτος, θρήνησον τὸν πᾶσαν
τάφος·

τοῦ χρυσοστόμου.

Ἀνγαρόσκης, σῖτε καθεστηκῦπα·

τοῦ αὐτοῦ.

Πόλιν ὅκ πόλεως ἀμφοῦσιν, ἀνθρώπου
γαρ φωνῶν ἀδόξου τὰ πολλὰ μᾶλλον
μὴ ψυχῆς τῆς σαρκὸς ἀπάρασα· ἐπὶ
τὴν μὴ οὖσαν μὴ ἐπανῆλθε ζωήν·

Μὴ ὁδηγοῦντων αὐτὴν δεήσῃ.
ἀριστοτέλους.
Κρυβῇ γὰρ κρατίστου ἐστὶν ἀποξεσθῆναι,
ὡς ἄκουμμένου. μὴ τεδιῶντα,
μὴ τεμνόμενα. τοῦ αὐτοῦ.
Συνόσοδοιάδηκας πράφων, παρὰ
πλήσια παάχει. τοῖς σὺν ἐμοὶ θανεῖν
λαβεῖν ὁδὸν πρὶν εἰς ἀρχομένην.
τὰ τῆς γυνὸς τὰ τῆς γυνὸς ὁπλα.
κλείταρχον.
Ῥᾴστου ἀπαθανεῖν, ἢ διακρασίας
ἡμῖν ἀμαυρῶσαι. μοσχίωνος.
Ἆρ' οὐ θεὸς ὁ θάνατος ἀλλ' ἡμᾶς σῶσι κατα
λαμβάνουσας. ὃ δ' ἄωρος παρῆκεν
ἀναβάσεως. διογένους.
Ὁ γῆς ὁκωιηδὸς ὁδυρομένους ἐᾷ.
ἕως εἰδὴ σῶι ξύγκριμα τεχνῶν,
εἶτε ζῷ ὁδύρηται μάτην. πάντα γὰρ
ἡ ὁδὸς ἡ αὐτὴ εἰς ἅιδην.
ἀρίστωνος.
Χρὴ γὰρ ἡμᾶς σύλλογον πρὸ μόρων,
τὸν φῶτα θρηνῆν εἰς ὅσα ἔρχεται
κακά. τὸν δ' αὖ θανόντα. ἐπὶ πολυ-
πετεῖ πλοῦτον, χαίροντας, ὃ φρενῶν
ἐκπέμπει δόμων.

πρὸς μηδὲν ἁπλῶς ἀνωφελῆ ἀφανεῖς
προεῖσθαι· χαρίεν δὲ θανάτῳ πᾶν
τὸν ἀνῃ, πρὶν ἀτείχιστον οἰκοῦμεν.

Οὐκ ἐθέλει τὸν ἀνεπικέφαλον ἡμέραν, κ
λῶς βιῶναι· μὴ πρὸ τέλους αὐτὸν
ὧν ἐφάπτεσθαι βίου.

τοῖς ἀπροβλήτοις ἀεὶ μάχη πρὸς ἀγρ-
λαΐαν γὰρ τοῖς ἀκρώτοις τελευτῶ
σιν.

τροις ὁσίοις· ἐν ἡδονῇ πρίπε
σιν, ὡς ἀνωφελῆ, οὐδ' ἐμὲ φιλεῖ
πολὺν ἡδονὴν ζωΐα· ἐν δὲ μόνῃ
αὐτὸν τοῦ βίου.

τεῖ σάθμιον τε καὶ τὸ μὴ προφάσ
πολλῶν τε μᾶλλον ἐστὶ, τὸ κῦφρονεῖν.

ψυχὴν σώματος ἀγαθὸν ἡδονῆς.
τοῦ γὰρ κακῶς ζῆν, τὸ θανεῖν κρεῖττον.

ζῆν τοῦ θανόντος τὰ ἐν τοῖς βροτοῖς.
χαρὶς διαρρεῖ πᾶσα τοῦ σκήπτου.

Διανος.

ρος θεα σάμβρος μάχαιραν Ἕρριμμένη,
ἔφη· τί σε ἀπώλεσεν, ἢ τί να σύ;

τοῦ αὐτοῦ.

αὐτὸς, ὡς καλοῦμ' ἐγώ τὸν θάνατον
ὡς τέκμωρ ἀπωλίας, ἔφη· μ' αὐτὸν
καλεῖς ἀνέ· οὐκ ἂν αὐτὸν καλέσαις ἥξει.

Σωκράτους.

ρος καὶ ἀδίκως θεὶς ἀρ' ἀθηναίων
καὶ ἀκρίμνηθῆναι· τῆς γὰρ ἀκοῆς
ξαμβήπτης κλύσης ἐχαίρουσης, ὡς
σώκρατες· ὡς ἀδίκως ἀπεθάνησκ'.
εἶπεν· οὐ οὕτως ἐβούλετο μᾶλλον
ἀποθανεῖν· τοῦ αὐτοῦ.

αὐτὸς ἐρωτηθείς· τί ναί σὺ τὰς ἀδάς;
ἔφην· οὔτε γὰρ ποτε πεπόνθαμεν,
ὁ πρὸ τῶν ἐκάστοτε ὑπέμεινα.

Ἡλιοδώρου.

νῆμ' ἐθάνατος, οὐκ ἀπώλλυσιν· ἀλλ' ὁ
κακῶς βιώσας· ἐπιγράμματος.

μηδ' εἰς ἀπέθνησκεν· ἀτίμωρη
ἀνθρώπων κακία· τοῦ αὐτοῦ.

κάμων· ζώντων μὲν, ποιοῦσιν μὴ
ἀπολωλότων δὲ ἐθάψαντα σώματα τῆς
συμμαχίας· ῥοῦ γὰρ ἀρκοῦσι.

σὺν δροσιῶ ψυχὴ καὶ σῶμα
μ. μάτην οὖν ὁ πολὺς πόνος πρὸς τὰς
ταφάς: • ἀνάγνωσμα.
Ὁ δὲ δάσκαλος ἀφανὴς ὁ μαθητὴς
τοῦ τέκτονος ὁ ἀθάνατος χριστός.
Ἔλεον θέλω: • ἐκ τῶν νικο
λάου σοφιανοῦ:
Κ αὐτοὶ δὲ νοί. ὑμεῖς μὲν γὰρ μόνους θρη
νεῖτε. ὑμᾶς δὲ τετελευτηκότας. μακα
ρίζομεν: •
τοῦ ἁγίου μύρωνος. κε' λε'.
περὶ εἰρήνης καὶ πολέμου.
Εἰς τὴν οἰκίαν εἰσερχόμενοι. πρῶ
τον λέγετε εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ. καὶ ἐὰν
Ἐκεῖ ᾖ υἱὸς εἰρήνης. ἐπαναπαύσεται ἐπ
ἀυτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν: •
τοῦ ἁγίου τόμου.
Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν. εἰρήνην τὴν
Εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν: •
σολομῶντος.
Κ ρεῖσσον ψωμὸς μετὰ δόμου εἰρήνης
ἢ οἶκος πλήρης θυσιῶν μετὰ μάχης: •
σιραχ.
Μετὰ σοῦ ἡ εἰρήνη καὶ ἀνέσις σου ἔσται

ἀνταπολλύμενοι ἀλλήλων, ὁμονοίᾳ ἀλλ-
ήλων καὶ εἰρήνῃ τῶν πλησίον. ἐὰν ἀρι-
θμῶμεν συμπεριφερόμενοι: •

τοῦ αὐτοῦ πατριάρχου.

Ὅσον ἐστὶν ὁ τῆς εἰρήνης ἀγαθός, μὴ χρὴ
λέγειν πρὸς ἀνδρας ὑβριστὰς τῆς εἰρήνης·
ὁ δὲ ἱεροπρεπέστατος καὶ ἁγιώτατος χριστιανῶν,
ὁ τὴν εἰρήνην ποιῶν. διὸ πρέπον ἐστὶν
πᾶσι τοῖς μαθηταῖς μιμητὰς εἶναι
αὐτοῦ γενέσθαι: • τοῦ θεολόγου

Ἐν ἐσχάτοις πάντων κακῶν πολέμου, ἡ εἰς
χωρίζουσα θεός: • τοῦ αὐτοῦ

Πολὺ ζημιοῦται εἰρήνην μὴ ἄγων, πολ-
λῶν πολέμων καὶ παθῶν δεξάμενος· καὶ γὰρ
μήνιος ὁ λῳδιωτόρων τὴν ψυχὴν κα-
τεσκέδασε: • τοῦ αὐτοῦ

Πρὸς μάχην ἀπαλλαττούσης, νόος
ἀφαμίζεται· καὶ φωτὸς φανέντος,
οὐκ ἔστι σκότος· οὕτω καὶ
τῆς εἰρήνης ἀπιφανούσης, χρὴ τὰ
πάντα τὰ σκοτεινὰ τοῦ πολέμου πά-
θη μὴ πάθῃ: • τοῦ αὐτοῦ

Ὁ λεπτὸς οὐδοξος, εἰρήνης ἀρχὴ
ἀρίστη: • τοῦ αὐτοῦ

Ὁ γὰρ θεὸς ἀνόητος ἐστὶν, ὅστις

πολλῶν μετ' εἰρήνης αἴρεσθαι.

εὐριπίδου.

φθονεῖν γὰρ οὐ βούλομαι, τὸ πολλὰς ἁρ-
μονικὰς σειρὰς ὀλίγῳ ἁμαθίᾳ κακῶν.

μενάνδρου. κε΄ κη΄.

μὴ χάριτας ἐς τὰ πράγματα τοῦ σώματος·
ὁ μὲν γὰρ ἀπολαύσεται. οὐδὲ θεὸς ἐρεῖ σοι.
ἀλλ' εἰς ἄμουσα ἔργα καὶ ἀπρεπῆ καμεῖ.
ὁ πᾶς γὰρ ἡμῶν ὁ σώμασος, τροφὴ αὐτά.

μὴ χρῶ πολυτελείᾳ, οὐκ ἔστιν ἔχειν·
ὁ γὰρ βλέπων σε ζηλοῖ καὶ ἐπιβουλεύει. ἢ δὲ ὁ
μὴ βλέπων, δι' ὃν πολυτελὴς ἀπόλλυ
σθαι δράσεται.

χρεία σου ἔχειν, ὡς ἐν πλουσίου πάλιν
τάκησαι. ἐὰν μὴ σῇ, ὡς οὐ σωφρονεῖν
χρήσομαι.

μὴ χρῶ ἀλλοτρίοις. ὡς φθονήσαντος χρόνου
προσῆκεν ἡμῖν ἔχειν. ἐὰν ὡς ἡμέτερα
καταχύσωμεν ὑπὸ πλούτου ἀνοδίαν.

μὴ χάριτας ἐς ἀρχὰς ἀγίνειας. ἐὰν ἐς
ζῆν ἡ πίστις σοι ἐν ἡμῖν καὶ καλὰ φρονῆσαι.
ἢ ζῆν σὺν ἐμοὶ σὲ ἔφθασαν αὐτὸν ἢ πρὸ
σὺν αὐτ.

τοῦ αὐτοῦ.

Τὴν ἐλπίδα ἐλπίζων, οὐ τὴν ἀπόλαυσιν κατὰ τὸν βίον μισῶ· ἐλπὶς γὰρ ὀνήσιος, οὐδενὸς ἀπολαύσεως· ἐπεὶ τί σοι κακὸν ἐλπὶς ἔσται; παραμύθιον γάρ ἐστι, μὴ ἐλπίζειν ὧν ἄρχουσιν.

τοῦ αὐτοῦ.

Πάντων ἐστὶ πόνος τὰ ἐλπίδας ἔχειν μεγάλας.

τοῦ θεολόγου.

Τὰν μεγάλαν ἐλπίσαν τῶ, ἀνθρώπως τοῖς ἐλπιοφθόροις οὐ τὴν ὠνὴν ἐλαττῶ τᾶς ἀφύκτου ὁρᾶν τὰ φαινόμενα.

τοῦ αὐτοῦ.

Μὴ φόβαρα θάρρει, μὴ δ' ἀπελπίζ' ἄγαν· πολλὴν γὰρ ἐλπὶν πρόδε, ἀμαυρὸν ἔπος.

τοῦ αὐτοῦ.

Γόρτις, ὡς παθέμοιν δ' ἔδαικε, τὰν τέρψιν τῷ καὶ μὴ πάθῃ· ὁ δ' ὀλοῖς πρὸς ὁρμὰν ὁ πλοῦτος ἔδακάφ· πολλοὶ πρὸς ὁρμὰν ἐκτρικὺμίαν.

τοῦ αὐτοῦ.

Ἢ ἀθυμῶν ἀπελπίσας ὁλκὰν ἐλεύσομαι, μήτ' ἐκλαθὼν ὁρμὰν ἀθυμίαν.

τοῦ αὐτοῦ.

Ἔστιν οὐ τοῖς σὺν τῷ θυμῷ, ἢ πρὸς θεὸν ἐλπίς· τὰ δὲ ἄλλα πάντα, οὐκ ἔστιν.

Φίλος.

65

θ'

ἀπὸ ὁρμῆς ἀγαθῆς. τοῦ αὐτοῦ.

μὴ γένοιτο τοῦ τέλους ἐκπεσεῖν τὸν ἐν ἡμῖν διὰ νοὸς ἐν ἐλπίδι τὸν θεὸν ἔχοντα, περὶ αὐτοῦ πάντα τὰ φρονοῦντα. τοῦ αὐτοῦ.

προσδοκῶν ἀπαλλαγήσεσθαι τοῦ σώματος, ἀλλ' οὐκ ἀνδρός εἰμι· ἀλλ' οὐδὲ τοῦ καρποῦ, τοῦ ἐν ᾧ ἀριθμούμεθα. αὐτοῦ.

ἀπροσδόκητον κακὸν, τὸ ῥοῦβδα τὸν πτελεατῶν. τὸ δὲ προσδοκᾶν, ὃ ὥρα τὴν πρόσταξιν πάρεστιν ὁρᾶν τοὺς ἀγωνιῶντας, ἡμῶν φόβητρον πρὸ εἰσόδου εἶναι κρίνομεν. προκοπίου σοφιστοῦ.

ἐλπὶς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ ἐστὶ σωτῆρος πρεσβευτής· ἀπαραμύθητον ἄλγος πάθους. τοῦ αὐτοῦ.

τὴν ναῦν ὁ ζωγράφος ἀκριβείου, οὐ τὴν βίβλον ὁ κυβερνήτης ἐλπίδος ὁρμίζεται. τοῦ αὐτοῦ.

ἀσπάζεσθαι τὰς τῶν πεπαιδευμένων ἐλπίδας, ὡς σὺν χρηστῇ τῇ γνώμῃ φρονοῦσας. τοῦ αὐτοῦ.

μηδὲν τῆς ἀρετῆς ἐλπίσθω, ἰσχὺς ἀφαιρεῖσθαι τῆς ψυχῆς· ἀθλητὴς κακίας, νόθοι. σωκράτους.

προνηφαλίους δεῖ, ὡς πρὸς ἰκανοὺς ὄ-
ντας, ὧν τὰ ἁμαρτήματα αἰσχύνην φέρει.

Ἐγκρατὴς ἔστω εἰς ἀνδρός, ὃς ἂν ἐλπί-
ζηται φιλόσοφος, ὡς εἰς πρόνοιαν μὴ ἀχρήστως ἔχειν.

Τὰ γὰρ ἡδέα καὶ μὴ πρὸς τὸ πρέπον τὰς ἐπιθέσεις ποιεῖται.

Ὁ γὰρ ἐπιθυμητικὸς τῆς ψυχῆς ἐστιν ὀρεκτικὸν ἡδονῆς μόνον, ἃ πρόχειρα παρασκευάζει τὰς καμάτους.

Μὴ γὰρ τοῦ κινδύνου φόβος, ἐθορύβησε τὰς τῆς ψυχῆς ἐπιθέσεις. Διὸ ἐπὶ τοῦ τυχεῖν, ἐκαλύπτει ἡδονὴν τοῦ φόβου, ὃν ἔσωκε καὶ ἐπίσωσε φόβητρον. καὶ ἐν χαίρῃ τρόμος.

Πρὸς αὐτοὺς ἐφαρμόσαι ἐκ τῶν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. ἐκ τοῦ ἀποστόλου.

Μὴ οὖν ὑπόστασις μανθανέτω τὰ τοῦ προστάτου.

γυναικὶ δὲ μὴ διδάσκειν οὐκ ἐπιτρέπω
οὐδὲ αὐθεντεῖν ἀνδρός· •

σολομῶν τος·

Μὴ πρόσεχε φαύλῃ γυναικὶ μηδὲ γὰρ
ἄρκυς θηρατικωτέρα ἐστὶν ἀνδρὸς ἡ
πρόσωπον αὐτῆς πάντοτε σοὶ φαίνεται·
ὑποβρύχιον ἕξει σε πρήσεις τοῖς κρείττοσιν·
ἐὰν δὲ ἐπιδυνηθῇς μάτην μαχαίρας ἀίσσει· •

τοῦ αὐτοῦ·

Πικρὰ ξύλα σκώληξ, κακὸν φάος
ἀνὴρ ἀπρακτῶν· οἰ γυνὴ κακοπλόος· •

σιρὰχ·

Κρεῖσσον οἰκεῖν μετὰ ἐρήμου, ἢ μετὰ γυναικὸς
ἐπιμόχθου καὶ ὀργίλης· •

τοῦ χρυσοστόμου·

Γυναῖκα καὶ χαλκὸν καὶ δράκοντα τὰ δύο
δοκεῖ σοι, εἰ σὺν οἰκεῖν ἢ μετὰ γυναικὸς
πονηρᾶς· τοῦ αὐτοῦ·

Πονηρᾶς γυναικὸς ἀπάτη ἐστὶν
τὰς αὐτοῦ φιλίας τῶν σοὶ πλησίον
καταβαστάζουσι· τοῦ θεολ·

Τῶν γυναικῶν ἀφρονέστατον ἄρρενος
σοὶ καλλωπισμός, πρὸς τὰ χρώματα
φόβητρον· καὶ ὡς σαλπίσματι
κοσμίως θεατεῖ ὁμιλεῖ, διευθύνεται

πυθαγόρου.

Ὡς πῦρ ἐφ' ὑγρῷ καὶ ἐμπεσὸν, ἰσονὶ
πάρχει: σκοῦμα λον.
Εἰσῶ δος ὁ θφῆς ἐρῶ τῆς· Ἐέσι γωὴ,
ἅπερ ἀνδρὸς ναὶ ἀμέου· οἱ ηδυζάμη·
ἀνδρὶ μὶ μφας ἐμπόλιου· βίου ἀλῶ· σὶς
καθημδύνη χμία· αὐθρήθρ ομάμ·
πολῦ πλῆς· πόλημα· σὺν ἐσθιόμην·
σὺγκαθημήμπδιμα· σὺμπλεη
μήμη χέαμα· κεηδσημήμησκύλα·
ζφοῦ πονηρου· ἀναγκαίου κακοῦ:

τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ αὐτὸς ἔφη· τεῖ ὡῦκακὶ τ ὅ σ ὰμ· ἀμ
μᾶς· πρίαν· ὁοὐχημήνης γωαγκ·
Ὧν ὁὸ ὁὸ ἐφῦου· ὁοὐχημήνης γωαγ
ηης· σκφῦγῆ ὑοὐκίχμοα:

Ἡράξίκλου.

Ἡράξικλος ὁ ποιητὴς· ἁπλοῦ ζηὴς· δι
αὖ Ἰθφῆκλῆς· παφσαγῆτας γωαῆκας·
αὐτὸς δ ἐφαύχας πρῆς· ἔφη· ὁπ Ἰθφῆ
κλῆς μὴν, ἵναπτὰς γωαῆκας ἄγῃ·
ἀγὼ δὲ, ὁἰαῆσομ:

τοῦ αὐτοῦ ἀρβρίου. κε' αι'.

Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη ὀφθαλμὸν
ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ
ὀδόντος· ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ἀντι-
στῆναι τῷ πονηρῷ· ἀλλ' ὅστις σε ῥαπίσει
εἰς τὴν δεξιὰν σιαγόνα, στρέψον αὐτῷ
καὶ τὴν ἄλλην·

ἀνὴρ μοιχὸς οὐ λίσσεται τὴν
κακὴν γυναῖκα τὴν ἑαυτοῦ μὴ ἐρᾷ τοῦ πλησί-
ον ζῆτος τοῦ πλησίον τι, οὐ συμπείθουσα
ζῆτος· λιὸ οὐκ εἰκὸς ἐξουσίαν ὀκρα-
νὰς τοῦ πηλοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ φύραμα
ποιῆσαι, ὁμοίως, ἵστι μὴ νοσκάλος· οὐδὲ
εἰς ἀτιμίαν·

Ἀνὴρ, σίδηρον ξύει· ἀνὴρ δὲ πα-
ρὰ ξύει πρόσωπον ἑταίρης·

Νεμεσσῶμαι, οὐ γὰρ φιλῶ τὴν
σωφρονοῦσαν, πλὴν σπανίως εὑρίσκεται·

Μὴ γίνου θρασεῖς αὐτὴ πλὴν σκυθρωπὴ καὶ
ἀηδὴς καὶ παρεισφρέουσα τοῖς ἔργοις·

Εἰς κατὰ μόνος ὁ μοιχὸς, ἡ δὲ πόρνη· ἐὰν
μὴ κατὰ μόνος ᾖ, ἐκ τέσσαρα·

Ἀνὴρ ἡμίσεια· γυνὴ αὐτοκράτορα τὴν καὶ ἀ-

ν· πρὸ τακτοῦ δ' εἰκμύσει· καὶ εὐσχήμονα
ταπείνωσιν μένειν·

τοῦ αὐτοῦ·

Ἀλλὰ γὰρ ταῖς νουθεσίαις φρονήματα πρὸς
τὸ βιαιοκρατεῖσθαι, αὐθαδίζεσθαι· ἐκ καθα-
πτικοῦ ἐξεπαιδεύθη μυρίοις πληγαῖς, τοῦτο
μαθεῖν ἀναπτεσθαι, ὅ ἐστι πρᾳοσφόρον
τρόπον καὶ ἀπενθέτως·

ἀμνησικακεῖν τὰ τῶν ἁμαρτημάτων
εἰς χρόνους ἐκπραγμάτων· ἐκτὸς ὅσων
σωτηρίας, πρὸς τὸ μνησθῆναι δέον τοῦ
ἰδεῖν τοῦ χάριν φύσις, καὶ ὅ ξυνοίσει κρί-
νειν μνημονεῦσαι·

νεοδεὲς βλάμμα· ἐμπεδώρος αὐλή·
ἐσωσχησκώνησις ὀφρύων· ἐβαδισμὸς
στεσωβιοπλόου· καὶ τὸ αὐλῆμηδὲ νῦν τῶν
φαύλων ἐρύθριαν, σημαντικὴς ἐστὶν
ἀρχῆς· τοὺς ἀφανεῖς τῶν οἰκείων ὀνό-
ζειν· τύπους ἀγγραφούσης, τὸ φανερ-
ρὸν βρέμβους·

Μὴ γράψαι τὸ αὐτὸ δὶς καὶ ἁμάρτημα·
Ἐπεὶ ζῶσι αὐτῷ φαῦλα δὶς ἐπεπράμη·
πῶς τοῦτο τελεσθὲν φλότα ἁμαρτήσεται·

ἀριστοτέλους·

μὴ ἁμάρτειν ἔθος κακοῦ ἄνδρός, καὶ ἀεὶ ἀνδρ

βολῆ: • τοῦ αὐτοῦ.

λώσατη θρασία μὴ χρῆσθαι· πολλάκις
γὰρ τὸ θρασὺ, σὺν αὐτῷ λιώλεσε τὴν κεφαλήν: •

ρασύμυθον, οὐδὲ ὀξὺν ὀπωπόνων δὲ
σ᾽ ἡμῶν ἀμότητι. σὺ δ᾽ ἴθι μάκαρ, ἄρξων ὅπως
τήσασθε: • μενάνδρου.

γκείσῃ ἀνοίας οὐδὲν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ
τολμηρότερον: • μενάνδρου.

δοῦς τὸ θρασὺ αὐτοῖς ἐξίσος ἔσῃ, ἐὰν
δείξεις αὐτὸν ἀγαθὸν· ἀγαθοῦ σωτῆρα,
σ᾽ ἄμεινον οὐκ ἂν κτήσει: • τοῦ αὐ.

λὶς ἁρμόζειν, σκαιὸν ἀγαθὸν
ἑαυτοῦ μηδὲν ἁρμόττειν χάριν
ἔχειν: • τοῦ αὐτοῦ.

αὐτὸς ἐαυτὸν μὴ ἀκήρυκτον ἐργάσεται ἀνήρ,
ἔφη· θάρρει· τὸ θρασὺ γὰρ ἀφαιρεῖται χρῶμα: •

τὴν ὑπερβολὴν, ἐξωθεῖν ἑαυτὸν, καὶ
πρεῖττον πάσης ὁρμῆς ἔχειν· ὅταν δὲ πράσσῃς,
σκληρὰς τὰς χεῖρας ἔχειν, καὶ ἀλγεῖν σε ζωὴ
κοινὸν ὄρον οὐ τελεῖς: •

τοῦ αὐτοῦ.

Ὅταν πορείαν χεῖρας ἐκπερᾷ
λεγόμενα μόνα, ἀνορθώσασθε καὶ
τὰς χεῖρας ὀρθὰς πρὸς σὲ ἐκτείνασα πρὸς τὸν θεόν μου.

τοῦ αὐτοῦ.

Ἐὰν ἐκβῇ, ὁδοὶ δικαίων.

τοῦ αὐτοῦ.

Ἐὰν μὴ θῇ πρὸ ἐμοῦ τὸ φῶς μου, καὶ ἐγὼ
σκοτεινὸς, καὶ ἀσύνετος.

τοῦ αὐτοῦ.

Ἀτιμάσεις ἀνθρώπου τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. ἐὰν
γὰρ ἐξέλιπεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, ἐπιστρέψεις.

Ὡς ὑπὸ ἀγαθοῦ πολίτου, κείσεται ἐν πρώτοις
τόποις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ μου.

Ἐὰν ἐκτείνῃ τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐκτάκησεται ἐν
ἐλαττώματι σώματος.

Ἀφέστηκεν ἡ πίστις καθ' ἡλικίαν οὐδεμίαν,
ὅσον τὰς φρένας πίστις ἔχει.

Πολλὰ γὰρ, ὅταν εἰς χολὴν, ἀπὸ μιᾶς
ἁφῆς.

τοῦ αὐτοῦ.

Ἐὰν μὲν ἐν ἀβάκῃ. μηδὲ πρωτεύῃ
πάντως. οὔτε γὰρ ἐν τῇ διαφορᾷ τῆς
ἡλικίας, ἀρετῇ καὶ κακίᾳ, ἀλλ' ἐν τῇ
διαφορᾷ τῆς γνώμης.

κακοπαθείαν τῇ μακροθυμίᾳ τοὺς
προφήτας· οἱ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι
κυ· ἰδοὺ μακαρίζομεν τοὺς ὑπομείναντας·
τὴν ὑπομονὴν ἰὼβ ἠκούσατε καὶ τὸ
τέλος κυ ἴδετε· σχόλιον
ιβ μακρόθυμος ἀνήρ, καὶ ἀσθενὴς καρδίᾳ·
ὁδὸς ἁβδὴς, ἀφειρημένη· τοῦ αὐ
ιγ ἀνὴρ ἐὰν πληθυνθῇ, οὐ δικαιωθήσεται· καὶ ἀλ
λαγμὸς ταπεινώσεως· ὁ ὑιὸς πυὲ
χρυσὸς· οἱ ἀνῆροι δοκιμεῖον καμίνῳ φ
ταπεινώσεως· ἀνὴρ βασ
ιδ μὴ ὀμνύετε ὅλως μήτε κατὰ τὸν οὐρανὸν μήτε
κατὰ τὴν γῆν μήτε ἄλλον τινὰ ὅρκον· ἤτω δὲ
ὑμῶν τὸ ναὶ ναὶ καὶ τὸ οὒ οὔ· ἵνα μὴ ὑπὸ κρίσιν
πέσητε· ἀπὸ τῆς κρίσεως γὰρ ἀπόλλυται
καὶ ἡ ὑπομονὴ ἀπὸ ἀνέσεως, ὡς ἀπὸ σκαφίδος
ἀμπελίας· μέτρον
ὁ ἐργάτης· ὡς μὴ θέλειν ὑπομένειν
ἐμφορᾶσθαι μᾶλλον καὶ ποικίλως ἀφορ
σώσης ἴδιον· σχόλιον
ὅλως πρὸς πύστασιν τοῦ λόγου,
μὴ μεταμέλου δὲ αὐτῷ ὅτι
ὧν ἐρρύετο, ἵνα τὰ ἀμπελάκια ἐπιμελῶς
μὴ σκυλεύσωσιν ἀλώπεκες τὰ δὲ ἀκανθώδη
βλάπτουσι πρὸς τὸ

τοῦ ἁγίου παθεῖν, ἵνα ἀνοῦ ἀλιάσω:

πύθαρος.

Μὴ γάλλῳ παθεῖν νόμιζε· ζῶντας ζῶντι φέρειν ἀπαθυσίαν: πρόσω.

Μὴ ζητᾶμεν ἃ θαμὰ γίνομεν ἀλλὰ ἐὰν γίνωμεν ἀμεταθέλως ἐὰν τὰ γίνομενα μένειν:

περὶ σπάνιος.

Ἐὰν μὴν ὁ τὰν καλὰς φωνὴν οἱ ἀοιδοὶ καὶ ἀ ταῦτα γὰρ ποιοῦσιν οἱ ψόλοι προφῆται οἱ πρεῦ αὐτῶν:

περὶ ἀφροσύνης.

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος ἐξέρχεται εὐλογία καὶ κατάρα· οὐ χρὴ δὲ ἀδελφοὶ ταῦτα οὕτως γίνεσθαι· μὴ τερὴ πηγᾶς ὀ αὐτᾶς ὀπᾶς βρύει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρόν:

σοφομωρία.

Δοκίμιον ἀργυρίου καὶ χρυσίου πύρωσις· ἀνὴρ δὲ δοκιμάζεται ἐν στόματι ἐγκωμίου αὐτοῦ:

στρ.

Ἐὰν ἐγείρηται ὁ πνεῦμα τοῦ ἐξουσιάζοντος ἐπὶ σέ, τὸν τόπον σου μὴ ἀφῇς· ἵησις γὰρ παύσει ἁμαρτήματα μεγάλα:

περὶ θεολόγου.

Ὁ μὲν γὰρ τοιοῦτος πάντως οἶδα, ὅτι οὗτος

σαφῶς ἐκ τῶν δώσεις :

γὰρ παιδιῶν πρὸς εἰδέναι τὰς κρὸς
μιᾶς μόσης θεραπείας αὐτὴν ἀπε
φέρησθαι :
ἐὰν ἐρωμένος ὢ τὰ καλὰ δίδου, πλέ
μηδὲ φθονῶν ἀθαθὰ, ἐπὶ πρόσχειν γὰρ
εἰκὴ φύσιν ἔσῃ. παιδιῶν τε γὰρ,
μαστὶ γῶν :
Κρόσεστι τοῖς ἐρωμένοις, τοῖς ἐρῶσι,
ἡ κόμη γοί· τοῖς δὲ παιδικοῖς τοῖς ἀνο
μένοις οἱ πολλοί :
θέλης καλῶς ἀκούειν, μὴ λέγειν
καλῶς λέγειν· πρῶ καλῶς προέπειν·
καὶ ὁ τῶν καρπῶν σκοπὸς καλῶς ἀκούειν :

καταμαθεῖν τὴν κρίσιν τοῦ ἀνδρὸς· πῶς ἔχει
αὐξάνει· οὐκ ποιᾶ οὐδὲ μὴ ἐπιθυμεῖ·
γὰρ ἐμῶν· ὁ ζῶν οὐδὲ ἐθέλει ποιῶν πα
τὸ ὄχι καὶ τοῦ πρεσβύτερος, ὡς ἐν
γόνατων :
ὁ γὰρ μαθὼν γυμνάζεσθαι σὺν καταστολῇ
μᾶλλον μᾶλλον ἀμελεῖ σώματος ἐπιμελεῖται
ἑαυτοῦ·

μὴ σὺν πλάσμασιν. ἢ χρῦσῷ· ἢ μαργα
ρίταις, ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ·

σοχομῶν τος·

Ἡτενικὴ δὲ ὡ κάλλος οὐκ ἔστω ὑμῖν· μὴ δὲ ἐμφάσεις σοῖς ὀφθαλμοῖς·

στρος·

ἢ ἐν ἱματίοις ἀνδρὸς σὺν κάμφαι ὡ τοῦ· κάλλος πρόσωπου ὡ ἢ λικίας αὐτοῦ·

τοῦ θεολόγου·

κάλλος νομίζετε τὸ ὡ φρονεῖν ὀλιγόσωμα·

τοῦ αὐτοῦ·

Τὸ φιλοξενητὴς ὑλης δ' ἀπαιτη
σήσης, ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου ζητεῖται· ὁ δὲ λογισμὸς ἐμπαθὴς ὢν ἐστὶν ὡς ἔστιν μητραγυρτοῦ τοῦ τὸ τεκεῖν μαθεῖν·

τοῦ αὐτοῦ·

Ἡτενικὴ δὲ ὡ κάμοις οὐκ ἔστω ὑμῖν· μὴ δὲ σωφρονεῖν ἐστὶ τοῖς βλεφάροις· ἀλλὰ τὸ μαχεῖν καὶ πορνεύειν·

ὁ καὶ προσκύνησις θεοῦ· καὶ φησὶν καλῶς φάναι· ὃς εἰ οὐ μοιχεύσεις· φησὶν ἁμαρτῶς· τοῦτο ὁ ὄψεσι ἐλλιπῶς· ὡ ρα-ϊζε καὶ οκαρδία·

φθαλμοὶ γὰρ ἀλλήλοις, ἀντανακλῶσι ἀρμάτων· ὡς εἰ καὶ τὸ πρῶ,

ἥδιον σωμάτων φάλαγγα: ὁ αὐτός
οὐ διδάσκαλος καὶ παιδευτὴς ὁμοίως
εἶναι ἔφη, ἀλλὰ βαίοις ἔχουσιν ὄζος:
ὁ τεοκλέους.
μνήμη μνήμου τινὸς ὡὶ τῶν καλῶν. ἂν
γὰρ μὴ φήσομεν ὡὶ τὴν ὥραν μεγάλου φόβου,
ἢ παρακαταθήκην τοῦ μικροῦ χρόνου
ὄντες: αἰσώπου.
οὐ τὸ σὸν δὲ ἐλόμενος ἀπότινος ὁ τὴν
χαλκῆν ἔχων τὴν ὄψιν, μὴ μυθολόγει.
ἀλλὰ σὺν νόῳ πρόσεχε: σοκράτους.
τὰ τῶν καλῶν φίλτρα, φύλαττε σὺ
δή. ὡς τῶν ἐμβόλων δίγματα:
περὶ τῆς μόγμου σκρίσεως.
τοῦ αὐτοῦ κεμέ.
μὴ φθονήσῃς τοῦ ἀνθρώπου τὴν
δόξαν τοῦ πρὸς αὐτόν, μὴ ἀτῶν ἀλλὰ
αὐξηθῇ: ὡς ποτε ἀποδώσῃ ἑκάστῳ κατὰ
τὰ ἔργα αὐτοῦ: τοῦ αὐτοῦ.
καὶ σὺ τὸ ἔργον, φαμέρου γνώσῃ.
μὴ γὰρ κινδυνεύσῃς: ὅτι ὁ πυρὸς ἀπο
καλύπτει: ὡς ἑκάστου τὸ ἔργον ὁ πόλεμον
ἐστὶ τὸ πῦρ δοκιμάσει: σπεύσ
δασπούδαιος, καὶ ἀνταποδώσῃ πᾶσι

ὃ τι ἂν τὰ προδοῦναι αὐτὸ, ἐκ κεφαλαίου
αὐτῶν ἂν τὰ προδώσει: •

τοῦ χρῦσοστόμου.

κ αὐθάδη μὴ εἶναι τοῖς οἰκέταις τοῖς ἀνιῶσι
δὲ μὴ τὸν ὀργὴν ἀφιέναι, ἀλλὰ κατὰ τὸν
εὐαγγέλιον πολλοῦ μὲν ἄξιον ἐστὶ τὸ
ζητεῖν τοὺς πόθεν τὰ δόξαντα χρήματα·
ὃ πρὰξις καὶ τρόπος, καὶ ποῖα, καὶ πό-
σα, καὶ ὅθεν· ὀλίγης δεῖται παρατηρήσεως,
ἀλλὰ καὶ τῆς κατὰ τὰς ἀθῶν: •

τοῦ αὐτοῦ.

ι πολλὰ πάσχουσι καὶ μὴ ἀδικούμενοι, ἢ
βλάπτουσι καὶ δεδικαίωνται ὀφλήσουσιν. αὐξήσει
γὰρ αὐτοῖς ἡ τῆς τιμωρίας καὶ τῆς μα-
κροθυμίας ὁ δοῦλος: • τοῦ αὐτοῦ.

ιαὐ ὅτι τῆς σωτηρίας, ὁ δοῦλος. ποικρίαν
ἐσωφρόνησαν, ὀρθοὺς τὰ δράγματα· ἠλάνησεν
ἐζήμησαν, εἰς ἔσπερα ἐλάπησαν· φύλαξ
τοῦ ἔλους, φύλαξ ἡ γῆ σεῖ ὁ ἔλος· ἐβδελύξ
ατο σφηκοῦ, βδελύξῃ σεῖ ὁ λιμὸς τοῦ
χόσαν: • διόκειν σιον τοῦ ἀρε

τοῦ αὐτοῦ.

ὁ κολάζεσθαι σὺ ταῦτα καὶ, ἀμὰ ὁ δὲ
τῆς σὺ ἡ σεῖ μὲ εἶναι κολάσεως: •

ὁλως πολλακις ἡ ὀργὴ παρέλαβε, ὑπερ
της μελλουσης γαρ δοξης καταμαφε
ρουσι, πληρουσι τὰς ἡμων ἀθλιότητος.

ἀριστοτελους.

Ἰσωμα μάλιστον ἐστιν, ὁυτω καρπᾶσθαι
ἡμας. ἀλλα τὰ ἀξιον ἑαυτου ἡγη
σομένους ἐσθαι. ἰσοκρατ.

Μετὰ δόξης ζηλῶις, ὑπερ των καλων
ἀγαθων πράξεις. ἡρακλειτου.

Σωφρονεστατῳ ὁδος ἐλαχιστος ἑαυτῷ
ἐις ὁδος ἐιμι, τὸ μηδεν ἐθαι ἀγαθον.

τοῦ ἁγιου μαξιμου. κεφ. μζ.

Λόγους ἐν ἡμῖν. ὁ μὴ παρρησιαζομενος
ὁ ἐν λαλιᾳ φρονιμος ἀνοι, ἀφροσυνῃ
λῃ γνωρισθησεται. ἐκ γαρ τῶν λογων
σου δικαιωθησει. καὶ ἐκ τῶν λογων σου
κατακριθησει.

Σωπᾶ ἀμος, ταχὺ ἁρπασον ἀκουσας.
Βραδὺς ἁρπασον λαλησας.

Λωσατω λαλῶ. μὴ ἀμαρτῃ. μὴ δὲ
τῳ στοματι βλασφημησῃ τὸ πυρ αὐτου ζυλα.

C. φύλαξαι σὲ ἑαυτοῦ τὸν ἔσω, ὅπερ ἐστὶ τὸν
ἐμαυτοῦ ψυχικόν.
ἀσφαλὲς γὰρ εἶναι σοι ἐν τῷ σῷ τόπῳ κε
κλεισμένῳ.
ὁ δρόμος βαθύς, τὸ μὲν παραμύθιον·
ὁ δὲ πόνος ἐπίπροσθεν, ἐπιτελεσθήσεται
ἀνάγκη.
ὁ δὲ ὠφελήσων τοῦτο μάλιστα μενεῖ φύλακι μέ·
καὶ ὅπου τῶν ἐχθρῶν μου ἀφαιρεῖται ἡμῶν
μὴ ἐκ τοῦ ἔσω ἀπαίτησις, ὡς ἐπὶ τῶν ἐμῶν
ἀπωλέσαμεν.
κλέπτος ἀνοῖς, πλὴν ἐμὲ γὰρ κλέβε
μηδαμῶς.
ἐν χειροδύναις οἰκίαις δόξεις. τουτέστι,
λάθρᾳ ἀνοῖς, ὡς περὶ τῶν παρακρατῆς,
ὁ μὴ βλέπουσι μὴ ποιήσεται.

ἀλλ' ἀδῆ. ὡς ἔκφρων ὦ δῆ. ὡς οὐ καὶ κοῦ ss
ἀ μὴ δεῖ.
κρέας γαστρὸς, κράτα καὶ πλοῦτος.
ἵνα μὴ τῆς σωτ, ὑπὸ ἁρπάσῃ σου τὸ
τῆς δὲ, τὴν ἀνάγκην ἀνόητος ἐλάβετο.

ἀνόητ' ἀνωμολήσῃς ἔρειν, πρόσεχε μὴ

ψεύσασθαι προτρέψασθαι δὲ ἀνθρώπους
ἐπὶ πολλοῖς ἀγαθοῖς ἡμῶν.

μὴ θέλε ἀκούειν, μηδὲ ἅπτεσθαι ὁμιλεῖν
θέλε λέγειν, μηδὲ ἀκούειν τῶν καταλύοντων
μάχας ὁ μὴ νουθετῶν.

μὴ σύμπροσώπος γίνου τοῖς λαλοῦσιν
τοσαῦτα ἐφρόνησε, ἐφη, οὐκ ἀνὴρ τοσοῦτος
ἐλέγετο.

ῥᾳθυμήσας δὲ, ὁ λόγος μία ἀνελεύθερον
χωλήν, ὦτα δὲ, δύο. ἐφη. ὁ μὴ ἁπλῶς
ἀκούειν τοῦ λέγειν.

ὀκνηθήσομαι. πολλὰ σφάλματα ἄγει. τοὺς
ἀγαθοὺς, ἀσφαλεῖς.

κελεύειν. τοὺς δὲ πράττειν ἀφεῖναι.
τοῖς βουλομένοις τοὺς μὴ βουλομένους
αὐτὸς, τοὺς ῥήτορας ἔφη, ὁ Θεμιστοκλῆς
ἐποίει.

πλὴν κεφαλῆς πᾶσα ἡ ῥιζομηρία ἁγία.

Βάθος πλούτου ἡ θεία καὶ σοφία τοῦ θεοῦ· ὡς ἀνεξεραύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ· καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ.

Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου· ἢ τίς σύμβουλος αὐτοῦ ἐγένετο· ἢ τίς προέδωκεν αὐτῷ καὶ ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ.

Ὅτι ἐξ αὐτοῦ καὶ δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα· αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν κυρίῳ ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε· μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραΰτητος· μετὰ μακροθυμίας· ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ· σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἑνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης.

Ἓν σῶμα καὶ ἓν πνεῦμα· καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν· εἷς κύριος· μία πίστις· ἓν βάπτισμα· εἷς θεὸς καὶ πατὴρ πάντων· ὁ ἐπὶ πάντων καὶ διὰ πάντων καὶ ἐν πᾶσιν ἡμῖν.

Ἑνὶ δὲ ἑκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ χριστοῦ· διὸ λέγει· ἀναβὰς εἰς ὕψος ἠχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν· ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις· τὸ δὲ ἀνέβη τί ἐστιν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς· ὁ καταβὰς αὐτός ἐστιν καὶ ὁ ἀναβὰς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν· ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα· καὶ αὐτὸς ἔδωκε τοὺς μὲν ἀποστόλους· τοὺς δὲ προφήτας· τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς· τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους· πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων· εἰς ἔργον διακονίας· εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ χριστοῦ· μέχρις οὗ καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ· εἰς ἄνδρα τέλειον· εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ χριστοῦ· ἵνα μηκέτι ὦμεν νήπιοι· κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας ἐν τῇ κυβείᾳ τῶν ἀνθρώπων· ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδείαν τῆς πλάνης· ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀγάπῃ· αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα· ὅς ἐστιν ἡ κεφαλή· χριστός· ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογούμενον καὶ συμβιβαζόμενον διὰ πάσης ἁφῆς τῆς ἐπιχορηγίας κατ' ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ ἑνὸς ἑκάστου μέρους τὴν αὔξησιν τοῦ σώματος ποιεῖται εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ.

δι' ἀόριστον· ἐπεὶ οὐδὲ καλῶς φρονοῦσι
τῶν ἀγροικότερον· ἀλλ' ἧττον μᾶλλον·
ὅθεν· ὁ καὶ μᾶλλον φιλῶν· εὐπλούστερον πᾶν
ἐθέλων· τὸ ἐναμφίβολον ἀνωΐστοις ἐᾶν·

ἀεὶς τὴν μακαρίαν φιλίαν· ὁπόταν
καὶ ἀφ' ὁποιασοῦν ὁρμὴν εἰς αὐτὴν ἔλθῃ·
εἶτα οὐκ ἀναγκάζεται· ἢ τὰ αὐτοῦ κακὰ τὸ θεῖον ἐπιτρέπειν
με· μηδὲ χωρὶς αὐτοῦ δύνασθαι νικᾶν
μέλλειν·

σὺν τοῖς δικαίοις τὸ θεῖον ἐναγωνί-
ζεται· τοῦτον τοῖς ἀδίκοις εἰναντιοῦται·

ἐπὶ ταπεινώσεσιν·

Παῦσον ἐπαίρων ἑαυτὸν ταπεινωθήσῃ·
ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται·

Μὴ ἐπαίρου ἐπὶ φρονήσει σου, ἀνιάτοις
τοῦτο νοῖς σὺν ἀπαγόμενος·

σὺν μάσῃ σου τοῦτον ταπείνωσον
σαυτόν· ἐπεὶ ἀντιτύπου ἡ ὑπερηφανίᾳ·

Ἐλεῆσον οὖν τὸν ὑφηνιῶντα ἐπὶ πά-

κηδευτικὸν· πολλῷ μᾶλλον

καὶ ἂν, ἢ αἷμα ἔχοντα διαφόρως
ὑπερεκτείνεσθαι:
σὺν πολλῇ μὲν ἀσχολίᾳ ὁ φλεγματώδης ἢ ὑγρὸς
μείων, ὅσῳ δὲ ἐλάττονι ἢ πλείονι:
ἀκαθαρσίᾳ τοιαύτῃ ἐνέχων. τὰ
τοιαῦτα δὲ τὸ φρόνημα:
ὁμοίως καὶ ἄρχοντι. ἐὰν ὑφ' ὑφοτέρῳ, ἢ κ-
ηδεμόνι:
μηδὲ τῶν πλείω, πάσχειν ὁμοίως τοῖς
ὑβερνήτῃ. οὐδὲ τῷ ἰδίῳ ὠλιγωρεῖσθαι
δι' ὠμότητα βέλτιον:

ὁ χρὴ ἐν ἐχυρῷ οἰκίᾳ ἰατρεῖον
ἰατροῦ, ἀλλ' οἰκ ἀκακῶς ἐχούσης:

ρχίας ὀρθὰς προὐσάλει τοῖς πρὸ αὐτῆς,
ἵνα μὴ προχωλῶσι κραυπῇ, ἰσθμὸν ἐμποιῶν:

ραῦμα ἀνήρ, καθ' ἰατρόν:
πὶ σημείῳ ἰατροῦ, ἀνιλλώσῃ κεφαλήν:
ὡς οὐ λογιζόμενον, θαυμασθήσεσθαι:

τεφυκὸς πάντη τῆς τέχνης, ὁ

γ. Ἡ αὐτὴ πάσας ἐλπίδας ἔχειν ἀκόλουθον. ἀλλὰ δεκτὰ μὲν τὰ τῶν χρημάτων μὴ τὰ τῶν ἡδονῶν, αἱρούμεθα δὲ παρὰ τοῦτο καὶ τοῖς καὶ τῶν κυβερνητῶν μᾶλλον τοῖς πλείοσιν ὅσῳ πρὸς ἡμᾶς. οὐδὲ δὲ πρὸς σωμάτων ἄκρου πλάσεως αἱρούμεθα οὔτε καὶ τοιαύτης ἐγγενέσθαι τοῦ, τὰς πρὸς ἡδονὰς ἐλπίδας οὐκ ἀφιέμεθα.

Τοῦ ψυχικοῦ σώματος, τοῦτο τίμιον ὄγκος, τῶν τὰ σώματα θραυστούντων, ὁ τὰς ψυχὰς ὀλεωθρεύοντας.

Ἡδονῶν ἀνδρὸς χάριν. οὐ γὰρ θραυστοῦ παῤῥησίας, ἀλλὰ τοῦ μηδὲν τῶν ἀφελεσθέντων ἐπιθυμεῖν παρασκευάσαντος.

Ἀπεθηνὲ φιλονικοῦ, τοῦ σὺν ἀνάγκῃ ἀσκοῦντος.

Αὐτὸς τοῖς ἀγγέλοις ὁ τυχὼν ἐλθὼν. ὁ τὰς μὴ ἐκ τύχης αὐτῶν, ὁ πλούσιος ὁρᾷ· τῶν δὲ ἀπὸ τύχης, μὴ τυφλὸς ὢν.

Αὐτὸς ἀγγέλοις ἡδονῆς ἀκόλουθον ἔχειν. Πᾶν τὸ τιμωρητικὸν εἶναι. ὁ μὴ οὐκ ἐᾷ τοῖς ἀφροδισίοις καθαρὰ πᾶσι τὰ τοιαῦτα τοῦ ζῆν ἀπολ

ψ εγκλείσθ λογισμηθήνη παῦσα ἀπὸ τῆς
τοῦ αὐτοῦ.
ϟ καταφρόνησιν τῶν πραγμάτων κακὴ τῆς
γαστρὸς ἀδηφαγία, τὴν αὐτῶν ψυχὴν ἀφαιρεῖ
ται.
τοῦ αὐτοῦ Βασιλείου.
ψ νῆψις ἐθνῶν σωτήριον σῶμα, σφάλματος οὖν ἀφα
ιρούμενον τὸ ἀκόλουθον ὠφελεῖ.
τοῦ αὐτοῦ.
Ο δὲ εἰς πᾶσαν ὁρᾶν ἐπιτεταμένος, πλήσσει
καταπαίοντα τὸν ἡδὺν ὕπνον. ἡ γὰρ ἔντασις
ἀναβίνοντα τῶν παθῶν. πρόσωπον δὲ ἡμῶν τὸν
ψυχὴν ἡδὺ βάθος κακῶν γνώμη πουσάμ,
ἐναφῶσαι τὴν ἀπόλειαν.
τοῦ θεολόγου.
Π ᾶν γὰρ αἴτιον ἀφορμὴ ἁμαρτίας ἐστὶ τὸ φῶς
δ' ὀφθαλμός· δι' ὃ ὦτα· δι' ὃ χεῖρες·
δι' ὃ πόδες· ἐν ὧν πρόκειται τούτων βλάβη,
δι' ἡμᾶς ἔστιν ὅτε χρὴ ἀπαμῶσθαι
μέλη· ψυχὴν ἀντὶ μέλους ἀφαιρεῖσθαι· ἀν
ταῦθα γὰρ ἀπωλέσομεν, μικρὰ ζημιούμε
θα· ἐκεῖ δὲ σώματος μέλος ἀντὶ ψυχῆς.
ἀνάγκη πᾶσαν αἰ ψυχὴν κἀν τῶν ἀδοκήτων
αἰρεῖν ἁμαρτάνουσαν ἀπαλλάττειν ἀφαίρετον εἶναι. τὸ
γὰρ ἀφθαρτον ἀγαθὸν ἡ τοῦ ἀσεβοῦντος ψυχὴ,
ἀπέρανται τοιμαείας κὴ μὴ θνήσκουσα.

πλὴν ἀκόλουθον ἐαυτῷ τέλος λαβεῖν ἃ
κέχουσιν:
ὡς ψυχὴ ὡς σῆμα δῆλον ὡς ἀμφότερα.
τοῦδε σώματος, ὡς φαίνεται τοῦ σπείροντος:

ῥᾳδίως παντὶ δῆλον ἐστὶ γενέσθαι τὸ
σῶμα ἔμψυχον, ὅταν ἀθάνατον ἐνδύσηται
σαθαν:
ψυχὴ, θάνατος οὐκ ἀπόλλυσιν, ἀπὸ
κακὸς βλέπει:
ψυχὴ, σῶμα ἐς ἀναλυόμενον· ἵνα
αθαν· τοῦ γὰρ κακῶς ζῆν, τὸ τεθνάναι
κρεῖττον:

λεγόντες δέ τινες προφῆται, ἐνόμισαν
ὁπόταν ἐλθεῖν ἀναπαύσεται· καὶ ἔλαβ (ν)
καὶ αὐτὸ ἀγαθὸν ἀεί· λαβόντες δὲ
φόβῳ ζῶσι κατὰ τοῦτο ἵνα μὴ ἔσπορον· ἐκ
μόντες, ὁπόταν ἐφάνη μὲν ὡραῖα
σωθῆναι, καὶ ἴσους εἶναι αὐτοὺς σωθῆναι.
τοῖς βασάνοις τὸ βάρος καὶ τὸν καύσω
τῆς ἡμέρας· ὃς δὲ, ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς
αὐτῶν· οὐ μὴ, οὐκ ἀδικῶσε· ἀλλὰ μὴ ἄρα

Συμφώνησατῇ· ἀργυρολόγῳ, καὶ
τῷ· θέλω δὲ ἑνὸς τῶν ἐλαχίστων
δοῦναι, ὡς καμοί· ἢ οὐκ ἔξεστί μοι ποι-
ῆσαι ὃ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς; ἢ ὁ ὀφθαλμός
σου πονηρός ἐστιν, ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι·

τοῦ ἀμπελῶνος·

Πρωΐ ἦλθε καὶ ἐργάτης, Κἂν ἐκαλλιέργησε,
Ὡς πᾶν φαΐλον στράγμα·

σχοινωνικοῦ·

Μὴ οὖν δύνῃ πνεῦμα ἐκβαστάσαι μηδὲ
ὁπλιθῦσαι στῆσαι τῶν ἐδωδιμάτων αὐλόν·

σιρᾶ·

Μὴ σὺν βουλόμενος ἁρπαστὴς μηδὲ
ἀρτῶν ζηλωτὴς ὁ κρυφοβουκλώβης·

τοῦ ἁλογοβασιλείου·

Μὴ νᾶσ ἐξ ἐφόδρας ἐπὶ ἀλλοκακοῦ, μὴ
ἐπ' ἀλλοτρείου ἀγαθοῦ· τοῦ αὐτοῦ·

Ὡς πρόσκαιρα τὰ ἀγαθὰ μὴ ἀφανίσῃ, ὃν
ἀκολουθεῖ τὸ ἀΐδιον ἀφθόνητος·

τοῦ αὐτοῦ·

Ὡς πρόσκαιρός ἐστιν ὁ πόνος, ὁ τοῦ καὶ ὀφθ-
ναι ἔχουσαν αὐτὸν ψυχὴν ὀξὺν ἀλίσκει·

τοῦ αὐτοῦ·

Μὴ ὁρᾷς ἢ λίθον κακοῦ μὴ ἀποκείσῃς, καὶ
αὐτὸν καρπόν σε ἐξ οὗ φύτευσε· τοῦ ἁρδιπλόου

τὸν ἥλιον οὐκ ἐφθόνουν μάχεσθαι τοῖς ἀνοίξασι τὰς ὁδούς.

τὸν θεολόγον.

Μὴ φθονήσῃς ὧν κατορθοῖς· ὁ φθόνος μηδὲν ἐκ φθονοῦντος πείσας, ἐξ ἀλλοτρίου καταγνωσθείς.

ὁ φθόνος εἰς ἑαυτὸν ἀναλίσκει ἡ πολύσπλαγχνός· καρδίας ὀξύτατος ἰός· πρὸς γὰρ ἥλιος ὀξύτερος· ὅτι σκιὰν τίκτει· ὁ φθόνος τὴν ἀρετὴν αὐτὴν καὶ ἀνατρώσκει.

ἀριστοτέλους.

Εὐδοτέλης· φθόνος φησὶν, ἀνταγωνίσασθαι τοῖς ἀτυχοῦσιν.

ἀλκαίου.

Ἀλκαῖε, καὶ φθόνῳ πρὸς ὀλίγον ὦν σκιᾶς ἀθήρου μόνον, ὧν καὶ ἐγὼ θύτης, ὧν τῆς ἀναλαμπῆς.

πλάτωνος.

Οἷς μὴν ἀλλοτρίου κλίνουσι πρὸς ἀμηχάνοις, ὅπῃ ἀκόλαστα ἀναγκήσασι· τοῖς δὲ ἀλλοτρίοις τοῖς ὀρθοῖς βαδίζουσιν, ἀκόλουθος φθόνος.

ἀνακρέοντος.

Τοῖς ὀρθοῖς κάλλος, ὡς πρὸς πρωΐου τοῦ φθόνου, ταχὺ μὴ ἀφέρῃ.

Ἀνάκρεον ὁ σκώπτης ἐρωτικῆς, ἀλλὰ

αὐτὰ μὲν οἱ ἀμοιβαῖοι τῶν πόνων τε καὶ
ἡδονῶν. οὐ μὴν ὁμοίως αὐτοῖς τὰ ἴδια κεκαλλιέργηται
ἀλλὰ καὶ τὰ ἀμοιβεῖα ἀμαθῆ: •

Ἀκμαιόκριτος.

Ὦ ἀνάμαθοι ἔφης, ὦ φίλη μοι ζηλοτύπε καὶ βλαπτοσαπρόμηθες: •

Κλεόβουλος.

Αὐτὸς δὲ νουθετῶν ἐλλοσᾶν ἀναπτὴς ἀληθείας: • τοῦ αὐτοῦ.

Ὥσπερ ἐπὶ τοῦ σώματος οὕτω καὶ τῆς ψυχῆς τοὺς μὲν ἰδίους καὶ οἰκείους ἀσπαστοὺς καὶ ἡδεῖς ἡγούμεθα, τοὺς δὲ ἀλλοτρίους καὶ ἐχθροὺς ἀποστατέον: • τοῦ αὐτοῦ.

Αὐτὸς δὲ νουθετῶν φίλε τὰς ψυχὰς ἀσκεῖν πειθοῖ: • τοῦ αὐτοῦ.

Κλεόβουλος ὁ Λύσιος. Ἐρωτηθεὶς τί ἄριστον ἀνθρώποις, ἔφη· τὸ μὴ φύναι· δεύτερον δὲ ἀποθανεῖν ταχέως.

Ὦ νὺξ ἐχθρὸν τὸ σὸν βουκόλιον: •

Ἐπίκουρος.

Ἐπίκουρος ἔφασκε τοὺς μὲν ἀνοήτους ὡς ἀεὶ κακοδαίμονας εἶναι, τοὺς δὲ σοφοὺς ὡς ἀεὶ μακαρίους· τοὺς δὲ ἰδίοις ἀγαθοῖς, ὡς ἰδίοις ἀλλοτρίοις

κακοῖς:

κἀγνοεῖ ὁδοὺς θεοῦ· ὃ γὰρ οἰκεῖον τέλημα τοῦ κυ-
αὐτῷ ἐμπεποίηκας, ἁρπάσαι σε πρὸς
ὁδὲ μὴ μύοις πεποίηκας δεῖξαι τὴν
ἁρπάσαι ὀλίγων· τοῦ αὐτοῦ
ναὶ δέσποτα, ἐὰν μὴ ἀγαθὸς ᾖ σου
εἰ γὰρ ἐκ τοῦ πρὸς τὰ ἔσω, μᾶλλον ἔχ-
φάσκειν, οὐ σὴν ὁρμὴν ἀνέπισχον μου·

ὁ μὴ τεμάχα, ἐκ σεαυτοῦ τοῦτο· ἐὰν δὲ
οὐκ ἐπίσχες μὴ κτῆσαι, ἵνα μὴ ἀπο-

πίσω τῶν ὤμων σου, μὴ πορεύ-
ἐκ τῶν ὁρόξεων, καλόν· ἐὰν
γὰρ χωρήσῃς τὴν ψυχήν σου ἐν δόκιμον,
ὡς θυμὸν ποιήσεις ὡς χέρσον·

τοῦ ἁγίου Βασιλείου·

ἀγαθὸν καὶ, οὐ τὸ ἐφ' ἡμῖν,
ἀλλὰ μᾶς αὐτούς· ἀρχὴ γὰρ καὶ εἴσα-
τῶν ἁμαρτιῶν, τὸ ἐφ' ἡμῖν· ἐὰν οὖν
ἐστίν· τοῦ αὐτοῦ·
παμοῦ μὴ γὰρ ἐστι κατὰ προαίρεσιν

φιλαθηναίου ἀγροικοτέρου ἀναγκαίου
ἀστείου χρόνου ὀπωρινοῦ προαιρετικοῦ
χοίνικος, χοικοχύτου οὐδενός.

ὀμβρηγαρὰ ἠὺσσεν, ἀμυνόμενος τρηχὺν
ἐς ἀφαλὲς ὄρεος. ἐς ἀμφιπολεῦσι δὲ μοῦνος
ὄρθος, ἀμείδητον. ἐς ἀμφὶ δὲ φῶτα καθαρὸν
χρόα, τύραννικὸς ὀξυτάων.

ὅς πρωτοφανὲς ἀθάνατος πλεῦσε φάος,
οὐδενὶ κρατὸς παμβόας ἀλήτι. ἀλλ'
ἀφικνεῖται μάλα περύσιμος, οὔτε
ἐς σοὶ τῶν λογισμῶν οὐδενὶ φάος,
ἀλλὰ κατὰ κράτος κρατὸς πουλυπαιδείων
ἡμέων ἀλφῆς.

ὃς καὶ ἀγκατωμόνως ζωὸν ἐχόμην
οἰκείοις. οὐ γὰρ τῶν τοῦ πολυόν
μνησιν αὐτοῦ χουσῇ τὰ τὰ ἐμφ
φῶτα τὰς πρωινοτικὰς ἐλλάμψεως
ἀπαμβχώφαν.

ἀμφὶ ἀκόσια ἀμφὶ τὰ μάτα, ἐνόμ
σύγχωρᾶ. ἐς θὲ πορφυρᾶ φιλάνθρωπον,
ἐς οὐκ ἀπωνης ἐς τῶν ἐπιουσίων.

ὃς δὲ ὡς ἀθάνατα ἀγαθὸν ἐναγβεβαγ.

εἰ μὴ κατὰ προαίρεσιν οἰκείαν. ὁ
γὰρ ἀφ' ἑτέρου ἀναγκασθεὶς ἀγαθὸς γενό-
μενος, οὐκ ἀγαθός. ὅτι μὴ ἰδίᾳ προαι-
ρέσει ἐστίν, ὅ ἐστιν· τὸ γὰρ κατὰ φύ-
σιν ἐλόμενον, ἀρετὴ ἐλόμενον ἐστὶ τοῦτο ἀγαθόν·
ἐστὶ δὲ καὶ μὴ τοῦτο κακόν· ὁ δὲ καὶ ἄ-
ξυλον προτέρων φύσιν, ἐμπαθῆ
σαρκὸς ἕξιν φαμερῶσαι τὴν ἑκάστου
διάθεσιν· ὁρισμοῦ·
ἐκ φύσεως ἀγαθόν, ἀδόκιμον· τὸ δὲ
ἐκ προαιρέσεως, πανάγαθον·

(ν) ἑαυτοῦς πυθαγόρας·

μὴ ἀκούσιον, οὐκ ἀνόνυχτος καὶ
φθόνος· τὸ δὲ ἑκούσιον, οὐκ ἀνό-
νητος ἐστὶ φιλοφροσύνης·

συγκλητικοῦ·

Βούλεται ὁ λόγος ἐκ προαιρέσεως ζῆν,
πρῶτον σὺν οἰκείοις ἤθεσιν, σύμπαν
ἀγαθοὺς εἶναι· δεῖ δὲ ἀγαθοὺς, ἀγρύ-
πνους μὴ σήπεσθαι παρόλεις· τοῦτο δὲ
ποιοῦντας, ἥκιστα, ἐὰν μὴ νοις ἀγρυπνῶ-
μεν γὰρ τοῖς φύσει ἡ
μαθητεία· ἅμα δὲ ἡ δουλαγωγία πο-
λὺ φθόνου καὶ ἔριδος συμβουλεύσει ἡ
χρηστότης ἐστὶ ἡ ἐλευθερώσει·

τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου κατὰ ματθαῖον.

Βλέπετε τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου· τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς;

τοῦ ἁγίου ἀποστόλου.

Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; τῷ ἰδίῳ κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει.

τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου τοῦ χρυσορρήμονος.

Θεὸς πάντα οἶδε καὶ ὁρᾷ τὰς καρδίας ἡμῶν· ἀφῶμεν οὖν καὶ ἡμεῖς ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, ἵνα καὶ ἡμῖν ἀφεθῶσιν αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν.

τοῦ ἁγίου ἐφραὶμ τοῦ συρου.

Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ἐμῆς ζωῆς, πνεῦμα ἀργίας καὶ περιεργίας καὶ φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μὴ δῷς μοι περὶ ἐμοῦ.

τοῦ ἁγίου βασιλείου.

Πάντες ἁμαρτάνομεν καὶ ὑστερούμεθα τῆς δόξης τοῦ θεοῦ· ἀλλ' ὁ μὲν τέλειος κακοῦται ἐὰν ὑπερηφανεύσηται· ὁ δὲ ἑαυτοῦ ἀμαρτωλὸς ἐὰν μετανοήσῃ δικαιοῦται.

τοῦ θεολόγου.

Ῥᾴδιον ἑαυτὸν πλανῆσαι, ἢ τοὺς πέλας· ῥᾴδιον γὰρ αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν ἁμαρτεῖν, ἢ τοὺς πέλας.

τοῦ χρυσοστόμου.

Ὅσον μέλλει διαστῆναι ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς,

ὁ μηδὲν ἑαυτὸν εἶναι νομίζων. τ
ιβούλεται μὴ ὑπολαμβάνειν, πρὸ λαβὼν πῶς δεῖ
σαυτόν. ια
ὁ ἡδόμενος ἀδίκῳ μάχῃ. θρασέως γὰρ
ὡς δικαίῳ ἐνδίδωσιν ὁ μὴ δίκαιος,
ἄκαιρος σώφρων. ιβ
ὁ μὴ κρατούμενος ὑπὸ τῶν ἡδονῶν: σωφρ
ὁ βασιλεὺς πᾶσιν, ὡς ὁ νόμος
ἄνθρωπος. πρεσβυτῶν ὁ μὴ μάτην,
ταῦτα πρὸ τοῦ πρόβλου εἶχεν ἐν
χρυσῷ φορᾶς, τοῦ τυχεῖν ἐν πορφ.
ὑπὸ πλουσίου ἢ, τοῦ χρόνου ἀδικῆ
ται. ἀνάλγητος ἢ, τοῦ ἀνοίας
ἐστὶ φρόνημα. ἀνόητος φρονῆς, τοῦτο
ἐστὶ σωφρονεῖν, μὴ δὲ σωφροσύνη πρέσει, ὑπάρχει
ἐν μηδενὶ εἶναι ἑαυτόν: πλατωνικῶς
οὐκ ἐν μιᾷ ὁδῷ, τῆς αἱρέσεως ἐστὶν
αὐτὰ πλανᾶσθαι ἐστίν. οὐκ ἐν ἑνὶ φρονεῖν
τὸ μὴ ὑπερφρονεῖν ἑαυτοῦ. χρηστὸν μὴ τρόπον
γὰρ ἡμῶν, τὸ μὴ ὑπερφρονεῖν: ιγ
ῥᾳθυμήσαι ἐὰν ὦσιν, πάντων γὰρ ἐν
σοφῷ τὸ μὴ ὑπερφρονεῖν ἑαυτοῦ μηδενὶ
δόξαι: ιδ
μηδενὶ ἐπαρθῆναι ἐὰν οἰκείως ᾖ

χρήσιμον.

εἰ οἱ πτέχνην παρόμηνος ὁ τὰκὰ
εἰμὶ, ἀμεχόμην ὧν οὐδ' ὁ τὰν λήθης,
ὁ μὶ πτομὰ καλὴν ἔχω· ἰάθι· ὁ τὶ φὶ πτω
ἀγαθῶ, μάμαφεύγεις·

Ἀγαθοποιεῖτε καὶ δανίζετε, μηδὲν ἀπὲλ
πίζοντες· καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πο
λὺς· καὶ ἔσεσθε υἱοὶ ὑψίστου· ὅτι αὐτὸς
χρηστός ἐστιν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πο
νηρούς·
νεανδὲ δὲ φιλάλληλους χρηστοὶ· φιλαδέλ
φοι· φειδήμονες ἑαυτοῖς· καθὼς
καὶ θὲς ἐχαρίσατο λιμὴρ·

ρηστοὶ ἔστω παοἰκτίρμονες ὡς καὶ
ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστίν·
ὁ χρηστὸς ὢν· καὶ ἰδοὺ πλάσμα οὐ
τὸ ἀνθρώπινον τοῦτο, οὔτε καλεῖ π
φιλάνθρωπος αὐτῶν·
ὁκαθ' ἡμέραν ἐχαρίτου τὸν ἡμῖν θεὸν ἡμῶν κ
θὸν δίκαιον ἐστὶ δεῖνον, ὃν τὸν χρηστὸν
μνεύθη·
ἀσπάζεται ὑμᾶς ὁ χρηστός· πολλοὺς δεκαὶς ἡμῖν·

μηδεὶς πονηρὸν πρᾶγμα, χρηστὸν ὢν,
ποιεῖ.

πλουτῶν χρημάτων τὸ χρηστὸν εἶναι, κἂν
σὺ τεχνῇ δῷς εἶναι.

τοσοῦτος ὁ λόγος, ὅσον χρηστὸν ἐστὶ
πιστεύεσθαι δεῖν.

ἀτεχνῶς τέχνην μὲν, τὸ ῥιμᾶσθαι ἐκτὴ
σάμενον πολλούς· διὰ τοῦτο τρόπον
δὲ, τοὺς πλείστους φίλους.

τοσοῦτος ὁ λόγος, ὅσον χρηστὸν πιστεύ
ειν δεῖ.

Ἡ κείσεται ἐπὶ δίκαια εἶναι· ἀλλὰ θεσ
μοὶ εἰσὶν· οὐκ ἄμμιγνυσθαι, ἀλλ' ἀφ' ὧν καὶ ὅπως
φασὶ· καὶ εἰ τῶν νόμων δὲ τὸ πᾶσιν ὠφέ
λιμον γράψαι· ὅτι δὲ ἀνὼν ἀμφοτέρων, ἀ
ληθὲς εἶναι·

σοὶ ἀνόμως ἐμοὶ τοῦτο, ἀνόμως ἐμοὶ ἀπο
λεῖται· ἐὰν δὲ σοὶ νόμῳ, ἐμοὶ ἀνόμως ἀπο
νόμενον εἰσπράττεται·

τὰ ἄλογα ἀεὶ ὑποπτεύειν καὶ φυλάττεσθαι

ὁλων ὀνομηθῆς. ἐρωτηθεὶς πρότ-
πως ἀεὶ σα αἱ πόλεις οἰκοῦν το φη. ἐὰν
οἱ μὴ πολῖται τοῖς ἀρχουσι πείθωνται,
οἱ δὲ ἄρχοντες τοῖς νόμοις.

ἀρκεσίλαος.

ρκεσίλαος ἔλεγεν. ὡς πρὸ πουφάρμα
κα πολλὰ, ὡς ἀστεῖ πολλοὶ οἱ τοῦτον
θι πλῆσαι, οἰκεῖ ἀναγκαῖα δικαίαμικρά.

ἀκμάζοντες.

οἷς μὴ δοῦλοις, λλ' ἀνάγκη νόμ. τοῖς δὲ
ἐλευθέροις, νόμος λλ' ἀνάγκη.

σωκράτης.

ρός τινα ἐρήσ, ὡς ἀφελεσθῆναι νόμ.
τὸν μὴν γάρ, οὐδεὶς ἂν ἀφελέσθαι
ποτ' ἐπ' ἴσῳ δοῦναι, τὸν δ' ἂν ὠνεῖται μη
κάτω λῆρος τραύτων, πολλάκις λῶν
μεμνῆσθαι.

ἰσοκράτους.

ς πρὸς τοὺς νομοθέτας ἰσαγωγῆς σωτῆρ.
ς τοῖς καὶ τοῖς ἀδιηγημένοις οἰνόμ.

θαλῆς ἄνυδρος, εἰς τοῦ θαλοῦ θησαυροῦ.

Ακρασία τῆς ἀλαζονείας. ἡ τοῦ πονηροῦ
ἀλόη, ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ, ἐκβάλλει
τὰ πονηρά: τοῦ αὐτοῦ.
ἀγαθοῦ πλάτης ἡ τῆς ἀρετῆς ἀκμή. οὐσαρκικά, ἀλλὰ δυνατὰ τῷ θεῷ πρὸς κάθαρσιν ἐστὶν ὁ χρόνος μάτων. ἁγίσματα καθαροῦ τοῦ, ἐστὶ παρὰ ῥῆμα παρὰ τὴν τῶν ἀκουόντων σύνεσιν ἐπὶ μᾶλλον τὰ παρὰ νόημα ἄγειν τὴν διάκρισιν τοῦ λόγου:

σχολὴ ἀνδρός.
ὁδοὶ ζωῆς, διάνοιαι μετανοίας. ἀπροτρεψίδιανοημάτων αὐτοῦ, πλὴν θήσεις ἁμάρτημα ἀγαθός:

πλοῦτος ἀρχόντων.
ἢ τῶν πράξεων ἀρχὴ δικαιοῖ τὸν πιστόν, ἀλλὰ τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτίας, εἰλικρινῆ: τοῦ αὐτοῦ.
σωστεῖ τῶν μικρῶν, πολλάκις τὰ μέγα. ὡδὲ ἐλαττώσεται τὰ τοιαῦτα:

τοῦ αὐτοῦ.
κρημνοῦ πόδας ἡ ἀκοή. εἰς ἣν ἐκ τῆς ἀληθοῦς ψυχῆς τὴν ἁμαρτίαν ἐξελεάθαι δεῖ: τοῦ αὐτοῦ.
ὡς πρὸ ξένου νόμου μὴ κρίνεις πόλεως

φυγαδεύειν τασιάσεις καὶ δόλου, ὅλης τῆς
ἕκτης ψυχῆς, τοῦ πρὸς τὰ φαῦλα καὶ
κληδόνους: φιλιστίωνος.
Ὃν λῃσμονῶ πάντα περιέστησεν
συμπαθῆ, τὸ κακὸν ἀφαιρεῖ· τὸ ἀγαθὸν
δεξάμβανε: παύθεωρου.
μὴ δίκαιοι εἶναι, μηδὲ σώφρονοι εἶναι:
τοῦ ἁγίου. κε' ξ'.
περὶ ἀφροσύνης.
Πᾶν ὃ ἀκούσωμεν μῦθον λόγον τοῦτον
ὡς μὴ ποιῶν αὐτούς, ὁμοίως θήσῃ αὐ-
τὸν ἀνελεήμονα: τοῦ ἁγίου.
μὴ παιδία γίνεσθε τῇ φρενί· ἀλλὰ
τῇ κακίᾳ νήπιάζετε· τῇ δὲ φρενὶ
τελείοι γίνεσθε: σχολαστικοῦ.
Καρδία ἄφρονος, οὐδὲν ἡ τῶν κτησά-
των αὐτῆς: τοῦ αὐτοῦ.
Ἐὰν ἄφρονος μὴ πληθύνῃς λόγους·
ἵνα πρὸς ἀσύνετον, μὴ πορεύσῃ:
τοῦ αὐτοῦ.
Υχρήσαι ἀφροσύνῃ, οὐδὲν ἧς φρονῶν·
πολλοὶ γὰρ ἤδη καὶ ἀφροσύνῃ: σιμ.
τῶν ἡκρωκλαύσου· ὃ δὲ εἰ πεγαλ-
φφνή· κ' ὧν ἡ μφρωκλαύσου· ὃ δὲ

μπεγαρ(ι)νεις· τῶν γαμικῶν·
ὡς προὶ αὐτῶν τοῦτον χρήζουσιν
ἰατρικῆς, ὁ τὸν φίλον ἀφρονεῖν ὧν
δέονται· τοῦ δεομένου·
ἀφρονεῖν δεόμενος αὐτὸς ἔσται
ἕτερος· γέρων τὰ δ' ἄφρονα δρῶν δόλῳ·
τοῦ αὐτοῦ·
ἢ χοιθαλαάσης, ἀνδρὸς ἄφρονος ὡς
λόγοι βεβουλευμένοι, οὐ πάνυ
χλιαροί· τοῦ χρησίμου·
ὧδε νὺ τοῦτο ποιεῖν μοι δοκεῖ, ὡς τὸν
ἐμὸν ὅταν οὐδὲν ἀδικοῦντα χύτρα
πῶς οὐκ ἐχάλκευσα νόος ἀζόμενος;
φιλοπλουτίας·
ἐφύκει δ' ἄφρονα δὴ, ὃν μὴ νοῦν ὀρθὸν ἔχειν
κἀνόνητον· λίβυς ἀεὶ ναυπαγεῖ σχεδίας
μηχανᾶται ἄνεμος· πλοῦτον τὸν ἀγαθόν·
ὃν μὴ τοῦτο φίλον λαβεῖν· ἐξ ἐμβουλίης
ἀνόητον, οὐ θέσιν· τοῦ αὐτοῦ·
τὸ δ' ἄρρωστον πλουτεῖν, οὔτε ἀνόητον
ἀπαλῶς δ' ἔχειν ἁβρῶς ἔσθειν·
κρατητικός·
κρατῆσαι πάντα καλὸν ἐρῶν ἀνοήτους τοὺς
ἀνῶν, τρυπανοῖς· ἀνάγκη γὰρ δεσπόζειν
κἀνάγκης, μηδὲν ἐθέλειν τῶν δεόντων
ποιεῖν·

δημάδους.

μαθητὰς τοὺς ἀθλιωτάτους καλέσαι αὐτοῖς. ὧν γὰρ τὰς ἀρετὰς τῶν λοιπῶν ὑπερβάλλουσιν.

τοῦ ἁγίου. κς ξα.

περὶ ἀσωτίας.

Καὶ μὴ συμπροσλάβῃς ἀνδρὶ ἀσώτῳ, ἵνα μὴ μετ' αὐτοῦ πτωχεύσῃς. πᾶν γὰρ ὕδωρ ῥέον ἐπὶ χώραν μακρὰν ἀποδημεῖ καὶ τὴν οὐσίαν αὐτοῦ, ὃν ἂν ἀσώτως.

τοῦ ἁγίου.

Μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστὶν ἀσωτία.

τοῦ αὐτοῦ.

Καὶ ἀσωτευόμενος ἐκ παιδὸς ἀσώτως, οἰκήσει ἐν αὐτῇ ἕως γήρους, ὁδὸν δὲ ἀσώτου μὴ ἐκζητήσῃς μετὰ φρενῶν σου.

τοῦ χρυσοστόμου.

Παιδὸς ἡδονὴ πρόπαππος. ἐκλαβὼν τὰ αὐλητοῦ, πρόσωπος αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐχθροῖς. ⓜ τὰ μὲν οὖν ἀλλότρια ἔσχεν καὶ γήρους. ⓒ τῶν ἀφ' ὧν οὐκ ἀπέλαυσε λύπη. ⓐ δὲ τοῦ κτήσασθαι, ἐν οὐδενὶ μετανόησεν, οὐκ ἐμνήσθη δὲ ὡς ἐκ θεοῦ.

μηνᾶ ιε τροπ.

ⓢ λόγος ἡδονὴ ἀσώτου πρὸς ἀσέλγειαν.

ἐὰν δ' ἐπὶ πρᾶκτήν τι. λίτου αὐτοῦ οἴου.
ἐὰν δ' ἐπὶ ναῦν ἀπεδόξατο βασιλεὺς μάσιγα,
ὀλίγ' εἰσή. ὡς ἀγαθοῦ τύχῃ ὅτι αὐτῷ ἐν
ἐμμήνῳ ὁ βασιλεύς. ἀλλὰ δὲ λαμβάνοῦ
παρὰ βασιλέως πλουτεκμίαν. οἱ δὲ παῖδες
παρ' αὐτοῖς, ὡς πρὸ μαθήματα ἀληθῆ
διδάσκουσι: γῆ
ἀδ' ἐν μηδὲ παῦσι, ἀ μὴ χρὴ καὶ ψεύ-
σασθαι δὲ πρὸ πρὸ ζώνης ἔστω:

ιε'

Ο τοῦ πρὸ σωβασιλεύς, πρὸ μὴ τοῦ δὲ
σῷ, πρὸ τοῦ δυσὶ ἀλάζονα. πρὸ
δὲ τοῦ πίνειν. πρὸ σωφροσύνης: πολε
μᾶν δὲ μὴ ἐν οὐ τοῦ, πρὸ ἀνάρχας:
ἡ
γάθυρσι, ἀβρότατοι ἀνάρ ἐν φόσι: ὡς
χρὶσοφόροι τὰ μάλιστα: ὧν ἡ ἡ ἰνοῦ δὲ
ὧν γὰρ ἀκοῦ, τῶν μὴ ἐν πλεῖστα,
ἵνα καὶ γνῶσι τί τε ἄλλη χωρεῖσι καὶ οἰκή
ἐν τοῖς πάντοις, μὴ τε φθόνῳ. μὴ ἐ ἔχθη
χρόνια πάντες: πο
νος, ἀρχὴ δὲ μὴ ἀπὸ μικρῶν. ἀνὴρ δ'
μηνοῦ δὲ τῶν ἀχθομένων λαμβάνῃ

ὀργανικῆς ὕλης ἐκ τῆς σαρκός, σάρξ
δὲ ἐστὶν ἡ ὀργανικὴ ὕλη ἐκ τοῦ σπέρ-
ματος: τὸ
δὲ τέκνα τῆς σοφίας, ταῦτα τέκνα ἐστὶν
ἀληθῆ τὰ τέκνα τῆς παιδεύσεως. λαμβάνεται
εἰς σπέρμα: ὁ
σπείρων ἀδίκως, καὶ θερίσει τὰ μὴ δίκαια: τὸ
δίκαιον γὰρ ἀθανάτῳ ζωῇ τροφὴν ἔχοντα, τὴν
ἀΐδιον φλογὸς ὥρᾳ εἰς ψυχὴν διαμένειν:
τοῦ
ὀκνοῦντος πρᾶξαι, καὶ προφάσεις
πρεσφανεῖς: ὀργὴ τῆς ἀληθείας ὁμοῦ,
καὶ ἀδικίας σκάνδαλον ἀπαντᾷ τὰ ὁρμώμενα: οὐδὲ
γὰρ ἵππου ταχεῖα πρὸς ἀκτὰ τάττεται μ
φῶν: ἀλλ' ὡς πορτῶν ἄλλων ζώων ἡ ὀργὴ
ἐν ἑαυτῷ θεωρεῖται ἑκάστῳ, ὁ τῶν καλῶν
προσήκων ὄγκος, ὁ κτῶν ὑπερχόμενος μ
αὐτῶν κατορθωμάτων ἐμπαρτῦρόμενος:
τοῦ
ἀμπρὸν καὶ πίσσαν, ἀπρεπεῖς φάσεις
προφάσεων, ἀλλὰ ψυχῆς ἀφετηρίᾳ. πρὸς εἰ
ωθεν: ὁ
ὁσίῳ γνώστικὸν καὶ καλοῖς μὴ λίαν καὶ σωτὴρ
κάλλος μὴ ὠθῆται τῆς ὄψεως. ὁ φρονῶν δὲ,

ὠν τὰς ψυχὰς· ἀν ἀρα δεῖ πάμφορον
τὸν τῶν χαρίτων δεσποτὴν διατελεῖν
ἔχοντα· ιϛ
μὴ ἀνομμύουσιος· τῶν ἐν τῷ ἀνω
θὴ μὴ ἐσθίοι, οἰκεῖα φρονοῦντες πε
πλούτου· δόξης· ἡδονῆς· ζωῆς· ὧν ἡ
ἀνάντων πλουτίσωσιν· πατρίας·
ἀξίας· πόνου ἀνάτου· θ
μὴ ἐσθίειν ἀνομίζε· μὴ τοὺς κ̄ῶλ
καλῶν καὶ ἀγαθῶν γάμων ἡμῶνος, ἀλλὰ
τοὺς καλὰ καὶ ἀγαθὰ πράγματα ἀνόν·
ζ
αὐτὸς φη· μὴ δεῖν ἐσθίειν τοὺς ἀν
θίζειν ἐκ μεγάλων πόλεων ἀφίκ̄ν, ἀλλὰ
μεγάλης πόλεως ἄξιοι· θ
πὶ πρόγονων ὀνήσθαι, μὴ δὲ ἀρκεῖ
αθω· πᾶν γὰρ ἐχουσι πάντες τοῦ ἡμῖν
πρόπαλαι· καὶ οἱ ἐν πατρίας ἀβύσσω
δ ἀπανώμενοι· σ
ὡκράτης ὁ σοφὸς, θεασάμενος
τινὰ τῶν μαθητῶν, τοῦ μὴ ἀκροᾶσθαι
λύμενον· τῆς δὲ πρόφασεως ἀκηδῶσ τα
ὁρᾶν φη· μὴ δεῖν ἀκροᾶσθαι
βουλόμενος, τὴν ψυχὴν ἀπειθῶς·

τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Περὶ τελωνῶν.

Οἱ τελῶναι νῦν οἱ τελωνοῦντες, ὁ λῃστὴς δὲ καὶ κλέπτης καὶ μοιχὸς καὶ ἅρπαξ καὶ ὑπερήφανος καὶ τύραννος καὶ ἀνελεήμων καὶ ἀπάνθρωπος καὶ ἀσπλαγχνος καὶ ἀκατάστατος καὶ ἀκατάπαυστος καὶ ἀκόρεστος καὶ ἀπαίδευτος καὶ ἀνόητος καὶ ἀσύνετος καὶ ἀσύμφωνος καὶ ἀσύνθετος καὶ ἀσύμβατος καὶ ἀσύμμετρος καὶ ἀσύγκριτος καὶ ἀσύγκριτος καὶ ἀσύγκριτ

ἀναλύσας· εἶτα πρὸς αὐτὸν εἶπεν ὁ
ῥάμαλε· ἀναμία· οὐδέ, φησιν· ἰδοὺ ἀμὴν·
ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· ἀναστὰς πορεύθητι
εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ τὰ περὶ σοῦ διη-
γοῦ καὶ οἰκία ἰούδα, σὺν τῷ υἱῷ ὁ-
μαλιὴλ τῷ ρσέα· ἰδοὺ γὰρ πρὸς σὲ ἔρχομαι·
εἶτα δὲ αὐτὸς ὁ ῥάμαλε ἀνέβη ἀρὰ ὀνόματι ἀνα
νίαν· εἰσελθόντα καὶ ἐπιθεῖναι αὐτῷ
τὰς χεῖρας ὅπως ἀναβλέψῃ·

σ

ἀφ' ἡμέρας αἰῶνος ἦν οὐ πληθῆναι
ρασθῆναι· σι

ἃς ὁ δρακὼν ὁ μέγας σκιὰς καὶ ὁ λόκαν
ἀνήγγειλε, ὅτι πρὸς ὁ προσέρχομαι αὐτοῖς·
γὰρ ἐπὶ τὰ καθύπνου φαντασμῆ·
ὧν καθημερινῶν αἰνοιῶν φόνων αὐτοῦ
χήματα· τ

τοῖς ἀνθρώποις τὰ κατὰ τὸν βίον ἡμῶν
ἐπὶ τὸ ὄνειρα· τοιαῦτα ἀναγκαῖα ἦν
εἰς τὰ αἰνίσσεσθαι· τὸ κατὰ ὄναρ ἐν ταῖς πο-
δύμναις· φρήτοις ἁγιαστοῖς παραμυ-
θίαν·

ἀγγάρ ἐπίθη, καὶ ἀπὸ δὲ φαμὰ δὲ δουλ
μηνοι, ὅτι τὸ ἱόνου ἀμοῦ τὰ γνήσιον
ἐφ' ἁλικεινῆ, οὐτε οὐ ἀράβων ἀ πάλλαν-

τὴν τῆς φθορᾶς·
τοῖς οὐ φείσεται τῶν ὄντων, ἃς ἀπαναλώσιμος·
κ
τοῖς οὐ φείσεται τῶν σχόντων. ἔοικε τῷ λύκῳ
σκληρῷ αὐτοῦ διώκοντι· ὅταν αὐτοῖς
ὕστερον τοῖς δαίμοσι τοῖς θεοῖς, ἀρξώ
μεθα τότε λιτάν, καὶ ἀγοραῖοι τῶν ἐμ
πλήξουσιν·

Ἀμὴ λέγω ὑμῖν· ἐὰν μὴ στραφῆτε
καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδία, οὐ μὴ εἰσέλ
θητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν·
τοῦ
ῥᾶτε· μὴ τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινὶ ἀποδῷ·
ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε·
σ
ἀλλ' ἐμπεσεῖται ὁ ἀγθρωπος, μὴ ἀνῇ χρὴ
αὐτῷ· οὐδὲ τῶν προσκείμενον αὐτόν,
μὴ πατάξουσιν ὁ πλήσιος καὶ οὐκ ἀρέσῃ
αὐτῷ· ἐὰν προσάψῃ τὴν θύμην αὐτοῦ ἀπ' αὐ·
κακοῦ πᾶσι ἀπαντῶ λέγω· ὁ δὲ μὴ χρόνου τ
ἔχουσι τὰ ἀκάκοι τῆς δικαιοσύνης οὐκ αὐ
χεῖν θήσεται·

φεν ἀδίκημα τῶν πλησίον, καὶ τὸ
δεινὸν φρονοῦσιν, ἢ ἁμαρτίαν συγχωροῦσιν:

μηδὲν γὰρ κακὸς, ταῖς σαῖς ἀνταγωνίσει
τὸν ἀγαθόν· οὐδὲ ἀγαθὸς, οὐδὲ τοῦ κακοῦ
ἀγαθότερος· τὸ γὰρ ἐς κακίαν, ἀγχίνοιαν
οὐδὲν δεῖ πόνοις ἀνδρὸς χρέων:

τὰν δ' ἀκριτον χθονὸς γῆν τε καὶ πόντου φάτας
χαίρεσθε σαῖς, μὴ νόμιζε τιμωρίας ἀπὸ
σοῦ μακρὰν ἀκάμπτου φωτὸς ἐν καιροῦ. Διὸ τοῦτο,
τότε μανίεσθε, δ' ἀφ' ἡδονῆς τῶν ἐχθρῶν,
ὅταν αὐτῶν γλυκὺ πάθος κίνηται:
χὤπως ὀργὰς, μὴ ἀνῇς χὤπως πόνους· πάγχυ
γὰρ ἀσφαλὲς ἐκφυγεῖν παλίντιν' ἄτας:
ὃ δ' ἐς κακῶν κακὸν ἰέναι· ἀπ' ἀγαθοῦ
τὸ κακὸν:
ὃ δ' ἀρετὴ δώσει κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ὀκέ
ξουσ' ἀθῆ κακά, σκοτοῦσι ἡδυσμοῦ:

ὧν γνώσεσθε τὸν ὑμῶν ἁμάρτημα, συγγι-
νώσκει καὶ αὐτὸς τοῖς ἐς τὸ πλημμελοῦσιν·
ὃ δὲ ἀφεστὰν ἀνὴρ δόλου ἀφεστὼς· καὶ
πρὸς τοὺς ὁμοδούλους ἡμῶν καὶ ὁμαγεῖς,
τὰς δ' ἀσόρ γῆς γένεσθαι ἀπαμαγεῖς:

νοῖς πλησίον, ἄλλους δὲ θέλεις. οὗτος
βλάβλω ἐστὶ ζητῶν μάζωκ.
ε
χθροῦ δὲ κακοῦ, μὴ ἀπροφάσιστον ἀ
ξιώσῃς πλοῦ, ἀφαλίζου σεαυτόν· οὐδὲν
κακοῦ διαφέρει. θ
πόδα βεταχρόνιε ἔνθρα, ὀλίγου χρόνου
ποιεῖσθαι· τὰς δὲ ἁμάρτας, πολυχρονίους.

μὴ χάρων ὑμῖν ὁ τὴν κλαυσόμενος καὶ θρ
μήσῃ· οὐδὲ ἡδόμενος, χαρήσῃ ἐπ' ἐμοὶ
δὲ λυπηθήσεται· ἀλλὰ λυπήσει μᾶλλον, ὡς
χαρὰν χρήσας· ἡ γυνὴ ὁ τὰν τίκτει,
λυπεῖ ἀφ' ὅτι ἐλθοῦσα ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅτε
δὲ ἐγέννησατο παιδίον, οὐκέτι μνημο
νεύει τῆς θλίψεως, διὰ τὴν χαρὰν· ὅτι
ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον.

ζ τοῖς πλουσίοις οὐ συμπαθῶ· τοῦ φρο
νεῖν μὴ ἐν ὑψηλοφρονεῖν· μὴ δὲ ἐλπίζειν
ἐπὶ πλούτου ἀδηλότητι·
ἀπρόσιτος ἡ τοιαύτη ἐστὶν ἡμῶν κτῆσις

ὀβλῆς λίαν, ὡς ἡ γνησία φέλης· σκιὰ γάρ,
παρόδους ὁ βίος ἡμῶν· τοῦ αὐτοῦ
ἰὼ φέλης σμικρὰ λίαν ἔδρα φανία λίαν ὧν· ἐ
πὶ ς ὁ πλοῦτος ἐμῆς ἀλαζωνίας συμβέβληται
λίαν· ὥσπερ ἂν εἰ πάντα σκιᾶς ἦν σκιά· ὡ
ὡς ἀγλαΐα διαγράφουσα· ὡς νῦν ἱέρχομαι
καὶ βερνόμενον ὕδωρ· ἧς διάβασις αὐτῆς,
οὐκέτι ἴχνος ὁρᾶν· οὐδ' ἄρα τὸν πορφα
αὐτῆς ἀνήμασιν· λίαν ὀρνόν ἀναποῶ τοῦ
ἀέρα οὐδὲ ἂν ὑρίσκεται τὴ μικρίου πορφαν·

Σπρὸς ὧν θάμαστα ἀμήχανον· ὧν πολὺ
τῶν αὐτῶν διαρκέσαι· τὰ γὰρ ὧν, λίαν ἐ
σαθρά, μικροῦ ἔσορον ὁ βίος ἀνθ' ἡμῶν
γραῶν ὁμοῖον· ἐς πάλιν τὰ ἁμαρτήματα σου
ἐβραισόμην ὧν τῶν κλάδων ἀναβαθμὸν
κατεσόρησεν, ὁ τῶν κατὰ τὸν βίου πραγ-
ματα, ῥᾳδίως λαμβάνει πρὸς ἐμὲ φαῖς ἐφ' ἑ
κάτερα·

Σπρὸς γὰρ τὸν πλησίον ὑπάρχων φθο-
νερὸς ὁ ζῆλος ἐν τῷ βίῳ, πολλοὺς ἀνθρώ-
πους ἐμίανε· καὶ μὴν αὐτοῦ ἁμαρτωλοὺς ἐφ'
ἡμῖν ἐποίησεν· ἐκ τοῦ γὰρ ἐμπορεύεσθαι τὸν βί-
ου τοῦ, ἐκ μὴν ὀλίγου φανέντας, ἐκάλυψε·
τοὺς δὲ ἐν πλείονι χρόνῳ ἀναρκέσαντας ἐξ αὐτοῦ κα

τοσοῦτος ὢν τ
ὀκνῶ ἀχρηστότερα, τὰ λαμπρὰ τοῦ
τοῦ δόντος βίου τ
ὁ δὲ τὰ φαινόμενα τῷ σοφῷ κρίνειν.
ἰδιώτου ἐστὶ τῶν μηδεμίαν τοῦ μήκους τοῦ
ἀγῶνος αὐτοῖς προτίθεσθαι ἐκτάσεως:
αὐτοῦ ἐστιν ἡ ἀτυχία, μᾶλλον φρονεῖς· καὶ π
ὡς ὁ λίθος ἀρὰς ὁδοῦ τὰ δὲ ἁρμάτων:
α
οἰκονόμος, θεὸς λόγῳ. διὸ πολλάκις χά
εἰσὶ τὰ καλλίστου ἐν αὐτῷ καὶ ἀφ' οὗ ἀπ' ου:

αὖ στῶν καιρῶν μὴ ἀβολαῖς, ἢ μὴ οἱ φόβῳ
δεῖ δοῖ, ὧν ἀσθενεστέρων οὐδὲ ἀξίνης;

πελλῆς ὁ γράφων ἐφ' ἑστηκὼς. ἐὰν
τῶν τύχῃ καθ' ἡμῶν ἄγραφον, ἅπαν·
ὃ γὰρ ἐστὶ κεφαλή:
ἢ τὸς πεφύκασι, τὰ δὲ πίθῳ πρὸ
βλέπῃ:
ἐβαιοῦ οὐδ' ὡς ἐστὶ τῶν ἡμετέρων ἐν.
βλῆ γὰρ οὐδ' ὡς ὃν πρᾶγμα τὸ ἡμέτερον:
οὐ
αὐτὸς ἐλάβε· τὸ βλῆμα οὕτω μεγάλῳ, ὡς
κελεύω κόλπου χρόνου βλαστόμενον:

κ πρόλθωντα γοῖτὰ ἀφθαρτοιήσαντ.
εἰς ἀνάστασιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ φαῦλα
πράξαντες, εἰς ἀνάστασιν κρίσεως:

δεκάλογος τῆς πατρικῆς εὐσεβ.
ἀδίκως δὲ φονεύσῃς μὴ ἀνκρίσεως: καὶ μὴ
ζημιώσεις τὴν ψυχήν:
μὴ οὖν μηδένα ἀκουσίως, πανουργό
τερος γένῃ καὶ ὁ ἄκακος:
δίκαιον ἀτιμάσας τὴν ψυχὴν σωθήσῃ,
ἐὰν καθύπνωσῃ δὲ ξένος ἐν ἁμαρτίαις:

ἀλλὰ σώφρονες ἐν τοῖς φαύλοις ἴσως ἀ
τιμαζόμενοι, πολὺ προθυμότερον
τῆς ὀργῆς ἀνθέξουσι: τῆ
ὁ δὲ θυμὸς τῶν ὀργῶν
μηνύω· ἵνα μὴ μεγάλων τοιούτων κα
κῶν ἀφορμὴν ἐκ μικρᾶς ἐπιτρέψωμεν
ἀπωλείας. διὰ τοῦτο ἀκαρῆ φιλοτιμί
ἐν γὰρ οἷς τὴν ὀργὴν ἡ ἕξις
ὁ νῦν σωτὴρ δόγμα αὐτοῖς ἀκέρδες

μῆκος ἐστεφθαι, πολλαχοῦ παυσα-
μένου τοῦ ποδός.

βούλεσθαι πῶς οὐ δοκιμεῖν. ἐν δὲ
καλλίστοις ποιοῦντας τὸ εὐσεβεῖν. ἐν δὲ
τοῖς χείροσι πράττοντας, ὠφελίμως.

ἀρέσκει τιμῶν, πρώτων ἀληθῶν τιμᾶν.
ἐμμένειν, ὡς ἀγαθοῦ παντὸς ἐν μόνῃ
ἕξει τῇδε.

ὅλως ὁ θεὸς· ἐκ ἀναγκαίων ἀφείσατο.
καθάπερ τὴν ὄψιν· οὐκ οὖν ἀγαθοὺς
συμβαίνει τιμᾶσθαι· κακοῖς ἄδηλον
εἶναι οὐκ οὖν ἀγαθούς·
ὃ οὐ διαφορὰν κινοῦσιν ἐπὶ τὸ εὖ ἢ κακῶς
ζῆν ἢ εὐδαιμονεῖν· καὶ μὴ ἀμελεῖν
ἀμοιβῆς·
φόρητος γίνεται κακία παρομοίως.

ἰσέρχεσθαι διὰ τῆς ψυχῆς· ὁ δὲ
πολλαχοῦ ἀλλοιωτὸν ἡγεῖται· καὶ ὁ ῥύαξ ὁδὸς
ἀεὶ παρούσης ἐστὶν ἀπολλυμένων.

ὡς πολλοὶ φασὶν οἱ εἰς ἀδηφάγους ἀναπεσεῖν.

ἅσα παῤ ἀφροσύνῃ τὸ πρῶτον ὀλισθήσας ἀνὴρ ἀπολαύσῃ, ἀπὸ λύπης ὑστερον δὲ καρπὸν ἀρνεῖται τὰς ἀπ' αὐτῆς γραμμὰς μνήμης, ἀπροδότους σῴζων.

στενὴ ὁδὸς ἡ δοκοῦσα πορεύεσθαι ὀρθῇ μνήμῃ· τὸ δὲ τέλος τῶν αὐτῆς, ἐρήμη φάσπυθμένα ἄδου.

ῥᾴδιον ἐπὶ πρᾶγμα κακίας· ἐπὶ δὲ ἀρετὴν ῥᾳδίου, ὡς ἐπὶ μηδὲν ἔθη κακοῦ.

ἀκίνητος ῥᾴων μηδὲν ἁλισθῆναι, ἢ ἀφ' ἕδρας ἀναστῆναι.

ῥᾴων ἡ πρὸς ἀρετὴν ὁδὸς κακῶν μᾶλλον ἀκολουθεῖν, ἢ ἐπὶ τοῦ κρήμνους ἀναβαίνειν.

μὴ πρὸς τὸ ἐλάχιστον ἀφανισθείης· πᾶσι δὲ μνημόνευε ὅτι νῶν πρὸς τὸ τοῦ, ἐλάσσων ἀνοῦ ζητεῖν.

φίλων τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπωλέσει αὐτὴν· καὶ ὁ μισῶν αὐτὴν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν.

χ' ὁ ἑαυτὸν ζωγραφῶν, ἐκ τῆς ἐπιδόκιμος
ἀλλ' οὐκ ἐκ συγκρίσεως. (9
αὐτὸν ἀνὴρ φαύλῃ ἑαυτῷ δίκαιος.
καθ' ἑαυτὸν δὲ καρδίας κε'.
κωμῳδία ζ' ὅσα σε ὁ πέλαγος, καὶ τὸ σὸν
σῶμα· ἀμοιβαία χεῖλη κε μὴ τὰ σά.
σ
ὄκνος αἰ ζωγράφου σαφῆ θυσιάσαι τὴν ψυχήν
εἰ δὲ τί που ἁρμόζει αὐτῇ· ἐκ μὴ δόξαι αὐτῇ·
σὺ γὰρ πάντα σαυτοῦ ζωγράφε.

ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὁ λόγος εἰς δ ζ' ιθ'.
ῥοῦν καὶ ἁμιλλᾶσθαι ἀλλήλων ἀξιοῦσιν.
οἱ τῶν μὴ ἰδίων, πρὸς οἰκείαν· τῶν
δὲ ἀμοιβαίων, ἀκεραίους ἐξέρας αἱ·

ὑδὲ εἰς φίλος· οὐδὲ ἀδελφός· τὰ
ἑαυτοῦ σὺ πρῶτον ἕκαστος· ὁ ἀλλότριος,
ὕστερα· ἑαυτῶν ἡ λαβοῦ μόνη· καὶ αὐθαιρέτως
εὐσκλαγώνιστοι, καὶ νοὶ καὶ ὁ λαβόλ
οὐτῶν, ἐκρῦμνι ζῶν ἀποκεῖν ἀμηχόνοις.
ὁ γὰρ οὐ πλήσιος παραμύθιος, ὁ ὅς
γε μόνον ὁρῶν φρενιώτης, ὅπως
ἑαυτὸν διασώσῃ φύγων· κρὸς ἀήσσων

μηθὲ αὐτὸς πρὸ πολλοῦ. ὡς πρόσωπον
ἔμπροσθεν τῶν ἄλλων τὸ πλάττε θέμενος.
μηδὲ τῶν ἄλλων καὶ ἑαυτὸν ὑποτίθεσο.

κ

φυσιοῦσθαι τὸν μὴ φρονοῦντα δοκεῖν φρονεῖν.

ὡσαύτως οἰνοῦσθαι, τὸ δυνατὸν πλέον,
ἑαυτῶν οὐκ ἀκούειν. ὡς πρέσταις χάρας
καλὸν φθέγγεσθαι μόνας, οὐκ ἐσθίειν σθαι.

Λυπεῖσθαι δὲ, οἷς δεῖ καὶ βάλλειν τῶν αὐτῶν
τὸ αὐτὸ ἁρμόττον τοῖς μεγαλοφυέσι λαοῖς πλουσίοις.
Εἰ δὲ ἕνα ἐχθρὸν πανταχοῦ βάλλου
σιν οἱ δύο χθροί, ἐξ ἁπάντων ἀληθῶς
χάσκουσιν. ὁπόταν οἱ χθροὶ πάντων
πλείους πάντων ἔβαλον.

ἐκκλησιάσθε λέγω πάντες ἀθροισθῆναι
καὶ διατρίβομεν. ἵν' μὴ μύριοι κλέψωσιν
ἕνα κλέψαντα.

μαθὼν τὸ λῆρημα ἀρακὸς ἀναπαύσεται.
πλὴρ πλοῦτος ἀὸς ἀρακοῦ οἰκεῖος.

πρὸ αὐτοῦ ζῶντα θῦσαι ζῶντα οἰκιῶσθήσεται πολὺ
φυχικὴ δὲ ἀνόμων, ἐρημωθήσεται αὐτά:

μᾶρτυρος, καρδίαν ἀνοῦσπερεῖς. οὐδὲ
πλοῦτου ἀναλωμάντης τροφῆς, τὸ περὶ
σάρκα λόγω πρὸς φέρεσθαι:

τὸ δὲ μαρτύρων ὑδεομένων ἐχεσθου
κείνης, ἀπὸ τὸ ἀμηλίατης ὁμοίως:

ρᾳ ἁμαρτὸν μικρὸν μεγάλ' ἴλαμο ζῶντος
μᾶλλον. ἢ μάρτυρ πλοῦτον μεγάλ' ἀδικίας:
ὁς δὲ ἀσεβήμενος ζῶν ἀδημαγὸν ἀφῦ-
μάρτυρος οὗτα, ἔφη ἀλλοῦτο μέ ἐστι, τὸ δὲ
ἀ μάρ:
ὧν ἡδέων τῶν ἀπαντιῶτα γινόμενα,
μᾶλλιατερπεῖ:
ηδίσων ὁ ὕδαρ ἔλεγε δὲ καμῦ ειάδας ἃς
πάρα θεῖν ἄμ. ἔφη ἧς μάγρος, οὐκ
ἄξιβᾶτα πολλὰ πρόβατα ἢ ὦ τὸ τοῦ κόλα
σιν ὁ πουχάρμος αὐτῶ, πλέθρα ἢ μῆτρα
δαρ ἔλεγεν, ἢ πῶ. ὡς τὰ πρόβατα πλείου
ὄντα, ὑφ' οὗ ὁς λίδου τὸ ζῶν μένου χρόνῳ:

πεῖ τ̄ ἀγαζόντων ς' ἐν θῶ διαγοντ.

99

†

λήθοι· καὶ ἄμπαλιν μεθ' ὧν, ἀγγεῖ σεῶντε
τεμπωνίου·
ἓξ γὰρ λιλικίας ἐμαρμαίρουσι, δι'
ὃν τὸ ἀγγεῖον λιάθυμον, ὡς τὸ παυσῶν
ἀπηλαγεῖν ὀδυνῶν· τοῦτό ἐστιν ἡ μάλιστα
ἐμφερὰ τοῖς παισίν·

ῥᾴστου ὀφιμιέχειν, λὶ συγλυκὺ ἄρπαλον·

†Μέλιτταν τὴν
μέλιτος μελιττοτέραν,
ἥτις γενέι μέλιτος γλυκαίου
παντί.
Οἱ ποθοῦντες μέλιτος
ἀπογευθῆναι
Δεῦτε προσπελάσατε τῇ
μελιῤῥύτῳ
Ταύτην ἀναπτύξαντες καὶ
χορτασθῆτε:

†Θεοῦ τὸ δῶρον.
καὶ Γεωργίου πόνος
Ἀναξίου θύτου τε
τοῦ Γρηγοροπούλου.

ἐπιβᾶς προ ὑπαστελλήσης προ τῶν χρεωκοπῶν ὑποσχέσεων

ὁ ναπλιεύς.

πρεσβῆς ἀλληγορουμένης ἑλλήνων ἡ αἴγυπτίων θεολογίαν.

Ὁ ραδιώμηλων ἑλλήνων σοφιὰ οὐλωὴ διάσκοπος μύθων. πορφύριος.

Ζὸν γὰρ διαλύννοντα τὸν κόσμου ὑπολαμβάνοντα ὅς ζῷα

ἐν αὐλῷ ἐθνη μὲ ὑρίσκοντα ἔχοντα τὸν κόσμον. ἐν μύθοις

θεολογίας. ταύτην περὶ αὐτοῦ πρᾶξεν δόκασιν οἱ τὰ ὄρφεως

διατόνου. ὀρφέως.

Ζὰς πρῶτος γένετο. ζευς ὕστατος ἀρτιτέρπνους.

ζὰς κεφαλή. ζευς μέσα. διὸς δὲ κ πάντα τέλεται.

ζὰς ἄρσεν γένετο. ζευς ἄφθιτος ὑπλετόνυμφος.

ζευς τοῦ θυμοῦ γαίης τε κ τοῦ ὠκεανοῦ ἀστεροέντος.

ζὰς βασιλεύς. ζευς αὐτὸς ἀπάντων ἀρχιγενεθλὴς.

ἐν μιᾷ δὲ δαίμων γένετο μέγας ἀγλαὸς ἀπάντων.

ἐν δὲ δέμας βασιλῆος ἐν ὧ πάντα συνέπλακεν.

πῦρ. κ ὕδωρ. γαῖα. κ αἰθήρ. νὺξ τε κ ἦμαρ.

κ μῆτις πρῶτος γενέτωρ. κ ἔρως πολυτερπὴς.

πάντα γὰρ ἐν μεγάλῳ ζωὸς πάντα σώματι κέκαται.

τοῦδ᾽ δὲ τοι κεφαλὴν μὲν ἰδὲ νόος κ περὶ πρόσωπα.

ἠέλιος αἰγλήεις. ὀφθαλμοὶ δέ σε φασὶ σελήνην.

ἄκρων μερμήρεων τοξεῖ μὲν λέες ἠερόθουλος.

ταύρεα δ᾽ ἀμφοτέρωθεν δύο χεῖρες μέγα σθένος

αἰολίζουσι δυσὶ γαίης τε θεῶν τε διὶ ἠδὲ πόντου.

ὁμμαδὸν ἠελίοιο· μηδὲ νὺξ ὁσάων σημάνῃ·
νοῦς δὲ ἀλεύαινε· βαλὰ κήδεα θαρσαλέος ἀθήρ·
οἱ δὲ πάντα μῶλον ἔτλη μηδὲ φρεσὶ ζείοις· οὐδὲ λίσσεσθαι·
χλοῖνο τοί· οὐ λευκὸς· οὐδὲ μενοεικὲς ἀλήθης·
διὸς ὑπερμενέος προνίωνος· ὦ δαῖμον·
ὦ δαιμόνιε θαναλωμεφάλε ἐχθρὲ δαιτυμόνι·
σῶμα δέοι τοι φέρμες· ἀπόειρον ἀζυφέϊμον·
ὄμβριμον· ὀμβρίμοσθον· ὑπερμενὲς ὦ δαΐφρον·
ὦ μοι μὴ ἡμῖν σφῆνα· μὴ ἐν ῥεάνῳ λαθεῖν
ἀήρ εὐρυβίης· πολύρρηγες δέοι ἐξεφύσιο·
ἧς ἐπὶ πάντα πολλὰ ἐρὶ δέοι ἔπλεθον νηῦς
γαῖα λεπταμένη· ὀφέα ἀπάντα πλήσω·
μέσον δέ ζώνην βαρυηχέος οἱ δὲ θάλασσης·
μὴ πόνου· τυμβίδιον δὲ θαῆς χθονὸς· ἐν δὲ ῥίζαι·
ἁρπαγὴ δ' εὑρόεν ἐμὲ μὴ ἐκάλεσσε πόρπαξ γαίης·
πάντα δὲ πολυμήμονα αὖθις ἐς πολύμηθες
μὴ ἐν ἀπόπροθεν ἱππαδίης προφέρειν· πολιὸς θέσκελος ἐξ·
ἀπὸ ἠελίου δὲ λιπόντι αἰθέρα ἀμύνει ὑπολαβόντι· ἀπόλλωνα προσόπων· ἀπόλλωνα προσόπων ἀπόλλης
ἀκμήνων αὐτοῦ πάλος ἐννέα δὲ ἑπτὰ δυοῖν αὐτῷ
μοῦσα· ἢ ἐν πόσημίος σφαῖρα· μὴ ἐπὶ πάλῳ πλάνήσιον· μὴ μάλης ἀπλανοῦς· π εἰς θεὸν δὲ αὐτῷ
λιπὼν δαφνῶν λοῦτο μὲν· ὅλιπυρὸς πλῆρον λόφυλον· λοῦτο
δὲ ὁ λαλον πανόμενον· ἀσπάσασθαι λοῦ προφήτ"
θεόν·

σελώνω ἀρτεμις· λοχάς·

Τῶν δὲ θεῶν ὧν τὰ ἱδρύματα ἔχω ὑπολαβόντα, ἀρτεμιν προσπίπτευσαν· οἱ μὲν γὰρ ὁμολογοῦσι λοχάλειαν ἀρτεμιν καὶ πρώτην παρθένον· ὅτι ὑπὸ τῆς νομιζομένης δώσειν μισθὸν ἐλπίδα τοῦ λιμοῦ·

Τῶν δὲ ὅπως αὐτὸς ἀπόλλων τρεῖς αὐλοὺς δίδασκεν ὕμνον· οὐδὲν αὐτὸν ἐξέδωκεν· ὁμολογῶν ἐνδηλῶσαι νικῶν τοὺς τεθνηκότας· ὑπὸ λύρᾳ δὲ ἀσυλητὸς ἐμένομεν· ὡς μὴ ἑρμῆς λελέχθαι ὁμολογῶν ἀπὸ τῆς μάγας·

Γράφει δὲ ὁ τοροφύειος μὴ ἰωπᾶ ἐνδοῖς ἐπέτρεψεν τῆς ἐκλομένων φείδεσθαι· ἐν θαμὰ ἰώνων χρησμῶν ἐμνημόνευσεν, ὡς δίκαιος ἐχόντων·

μέγα πάσῃ χαρμὰ θεοῖσιν ἀπὸ σῶν ἱερῶν μαλερὸς φλὴξ· προθορὼν ὁμοκλείων· οἳ σὲ τοῖ λέγει·

ἀλλ' ὅτε δὴ λαὸν ὡδὶ ἱερὰ λαζοίατο σὰ φόρτιδι δὴ δύμων ὁμοκλείων· ἴσα λομβλῆν· ἴσα δὲ ἄνηρ πατρυλονίας· πατρυλοκτόνας· αἰὰ δὲ ἐξέθορον μανίᾳ λυμορέυν· ὃ ξόλα φοῖβε καὶ ἁγνὰ χρησμολάων βαλέειν τε πολ· αἰὼ ἀσυλητοῖς τοῖχον τρεῖς αὐλοῦ·

εἰμὶ μὲν ἐξ ἱερῆς νάσου θεός· οὔ τοι ἐμὸν ἦρ· φοίβου ἐπεὶ νηὸν δὲ λύσῃ· σὸν ἄνδρα δαΐζειν· ἰήϊον ἱλορόμυσα ἀσυλητοῖσιν· ἀλλὰ λιπεύειν· δεῦρ' ἐμῆς φήγιν·

σὺ δ' ὦ λέσβιε φανός μὴ μάγα λύσις ἱερμῆς· αἰὼ δὲ ἐνχρησμοῖς τρεῖς αὐλοῦ ἴσα δὲ λέσβιον·

γουὼς
υχομαι θεοὶ δὸς ἐμοὶ πάντ' ἰοῦν μφύλοισθεῖν· δὶ ἀτομαι φαλὶ
δὶ ἀπὸ τοῦδι· ἐμοὶ σὺ μελᾶ τρῦφανῦ:

ἡλίος· ρος· ὁσεῖς· ἀνὰξ· δὶ ὀνῦσος· ἀπόλλων·
ὥρων ἡμαρῶν ἠδ' ἀμῶν ἐνιαυτῶν·
ἠοῦς· ἠνῦκλος· τολῦπλόκαμος ἠνίας νομᾶν
ζαφλεγέων ἀστρων βασιλεύς· ἠδ' ἅλουπῦρ:
σοῖς μὲν οὐρανόν· ἠδ' ἀνάκειται λώπεσι φαεσίμβροτα
ὑπολέλαχας· δαίμοσι δὲ τὰπεί οἰκίοις ἠδ' ἀέρα· ἠδ'
δὲ τὰπείρῳ· ἠδ' ὑπόγαια:

ρ ζωζευ ἀλλ' ἰὼ δὲ θεὸς ὅλον ἐς εἶδον ἐλθών·
μὲ δ' ἐπὶ λώβεσι ῶν μακρῶν ὀδυσσεὺς ἔχεσκε·
τῶ μὲν ἐπιχθονίοις πᾶσι δοῦ ρανίοις· πολέσσι θ'
αὐτοῖσι βασιλεῦσα ἠδ' ἐρος ὑγροπόροιο·
ἠδὲ θαλασσαίοις ἠδ' ἐπιχθονίοισιν ἅπασι·
πάντας γὰρ ἐνδέδληκε φύσεως τόμασι ζῶων·
ζώων δῶς θέμις ἐστὶ τεύζῆσαι καθ' ὁμοὺς·
αὐτὸν δὲ λοις δὲ χαρπαστὲ χθονὸς ἐμόν·
χθὲς μὲν ὑπ' ἐπιχθονίοις· τρὶς δυωδεκάτην θεοῖσ·
φαεσὶ δὲ μὲν οὐρανίοις χθονίοις δὲ ναλίγκιος
ἰὼν χθονίων δὲ ἀρχὸς ἐν ἀνθρώποις ἐναίζων·
ἠδὲ ἐῶν καὶ πάντα θεὸς· ἠδ' ἐς ὄθρον ἀνὰ ἀλλ·
χθὲς μὲν ἠνύμφαις μὲν ἠνύμφαις· δὶ οὐνύσιος ἐδωρ

ὅσσοι δ᾽ ἀμφιέπουσι πολύμυθοι ἀγορηταὶ
λοισθοφόνου πλήθουσι πολύλιτοι ἐκκλησίαι
βωμόν· ἐν πυρὶ βάλλε δέμας σὸν ζώσιον ὁλκάδι
νηΐ φύρισον δηΐοις ἀνέμοις ἐνάγειν·
ἄλμους λειβάνοιο· μὴ λοχύλας ἐπὶ βάλλε·
εὖλε δὲ τὰ φαίμεα θοὸς ἵνις βλάπτει ἀλγεσχάων
καὶ μὲ φλὴς θύσαλος· μὴ ἐσβαθύνῃς μάθαλα πάσης·
ζωὸν ὅλον προΐαλλε λελευλάσμενον ἀνδρὸς πάλῃς·
ἐς πολλὰ ὦ νεανίσκε μόρον· ἔρχεο γὰρ ἀνίωνον·
ἀσφόροις δὴ πάντα μὴ θείοις ἐπὶ πάντα·
μὴ μὲν ἐκλαγμῶν πρόσω μάσσον ἀμφὶ θύηλας λιμναίζοι λάθε γῆ θεοῖς ἐνδαλὶ τανύσθαι·
ἄμπρα μὲν ἔφαγε δόμνας· λάθε λοιπὰ πάσασθαι
αὐτμοῖσι λαροῖσιν ἐνὶ πλήσαντον ἀπάλῃ·
ἠέρα ἐξ εὐδαλέου· ἐπὶ δὲ εὐχὰς πέμπε λοισθε·

ὑπὸ δὲ σὺ γαίης πάλε ῥησοὶ κῶλοι εἴσεμῶ· ὁ πολλώνος.
τορῶ λαχόντ· μελέπυκτος πυρὶ· ἡδὺς μηκηαὶ
οἴνου πάμμελανος· οἴθων ἅμα λευκὰ ῥέεθρα·
οἶνον μὴ γ᾽ ἀλαβὰ λλε· μὴ ὕδατος ἀλαόνα λους·
μὴ ξύλα πρὸ πόνεχε λοχ δι᾽ ὀσεύλων ἀνὰ λαῶν
σολάχνα δὲ καὶ ἀθέμιτος λιπροῖσ᾽ ἅμα ναμάτεσσιν δ᾽·
μὲ λὰ τοίας δὲ ἐυχὰς ἐρωλιθάς· ἦρξα λο μὺ· ἁμὺ
ἐπολήφωσθεν· οὕλως ἀπὸ ὧν·

δαίμον ἀλίβρονόων τυχὼ δι ἀσθμαλεοῖσιν
ἠεείων ὑπένερθεν μῶχων χθονίων λιφύπρηθ·

δεῦτ ὦ μὴ μόρη πολυφωσμολος ὄρανόφοιτος·
ἰαν ρόπις· ἐκναρηνος· ἀπηνὴς χθόνος ἐλεμός·
φοίβη· ἀπαρολεχὴς· φᾶσ ἰμβρολος ἀλάθη·
τρισοίχου φύσεως σωθὴ μεταπεῖ ἀνάφρουρος·
ἀγθεείλη πῦρ ὀδεαῖνε δομὼκ δώλοις
ἠέρα δ ἄρ γενῆ ἄροχα ὁμαῖν ἀμεσεῖκαι θημῆ·
γᾶα δ ἔμῶν σιῦλα καιν δνοφρῶν γένος ἰὼ ἰοχέ·
φῶς πεδομηλέους· ὀλῖμαὶ θεοὶ δίκαν δίδωσιν ὧν
αὐὸ ἐξαμῷ ἡ σωῷν·

ἰθέεῖον μὴ ἄρσφε μὼς· πόλον δεδίωκε·
τὸν λος δ χθονὸς οὖδας ἀπέπλυσε· γᾶα δ ἔσαν
ἠελίου ἀκαμάτης· ὃ δ ἄθεσος ἐμβαλε δίναν·
ἄλλος δ ἐξ ἄλλου δέχεται· συγεύουσι δ πάλιν·
ὡς θαλασσ τοῦτο πλὴν οἱ δ αὖ οἱ λερὸ μῆ ἀεθυεῖ
δαίμονες·

δυδεκὼ ἐν ἄλλοις οἷ μὲν θεσ ἀπολυσιν εδοί
χοναι· ἶνῶν· ὣς ὁ πὰν λοῦ δίου ἀχ· δεδήλωκε
δὲ λυτὸ ὁ ἐν δραγχί δας ἀπὸ χλων δι ἀβύλων·
ἐννέα δ ἀρ ἐν γέθος ὁ δ ἀπὸ θανόν λου· τῶν θα
νομένων δ ἀπὸ λῆν λὸν ἀ δρὸν οἱ ποιῶν λῶν λὸ ἀ
λίαν· ἐχθρὸν ὁ θεός·

ἐκναρηνος ἡ ἔκατι ὡς σωμ ἔχουσα λο πεῖ σοι χον· δὴ ὕδωρ· γῶν· ἠ ἀέρα·

σὺλαμὸν οἱ πονηροὶ δαίμονες·

πορφυ

Χρυσόκερως λοσοῦροῖς δονύσου θεράπων τὸν
βαίωνυλήεντος καὶ οὔρεα χθειμφαλαία
ξάδδονέχων· ἑλέρμοδ' ἀπὸ τυνύσου σὺν ἐμβρι-
συείμαλαφῦρω· νύμφαι δ' ὑπὸ θυμὸν ἔθαυεν
ὀξὺ δ' οὐείζων μήσατ' ἐπ' οἰσεν·
ὑλοτόμους τὸν ἔλων θάμβος δ' ἔχεν ἀσφοάνλων·
σὰς μονος ὀρνυμένου· πρὶν δ' ὀδύσασθαι ὀϊστῆσιν·
ἠὺν μὲν τὸν ἔλων ἔμαρψε λέλειπτος Κρύεροῦ θανάτοιο·
ἀμφὶ σὶ πὸ τὸν αἰνὸν ἐνὶ σπήεσιν ἔχουσα·
ἀρτεμὶς ἀτρομέρμηται ὠδῖνος μέλεος μεγαλεροῖσι·
λιὴν χαλίστε δ' ἴναζοι γένηλέ ἐπαρωγός·
ὅλιε ἐρωΐ μαῖς ἦν παθέσας ἐξυπηρεῖ ὠλον
ναὶ τοῖσας ἕκαστος αὐλῶν χαίρῃ.
Ὅυ γὲ νέ νάθανα τοισῖ θεόποτε δὲ μάλιστον
γάδε ἔφανε βυέλεξε σοφοῖς ἐκάλη θεοφόιβας·
ἀλλ' ἀπὸ πάμπαλοι ὁ νόου πάρόθεν μαλίοῦσα
αἰὲν ἀληθέ ἴης ὀλιγαί ζεῖον· ἀμοιδὸ μῆλις
ἐμ' πεδος ἔρ ἐμ' κλοιη μένε λοίσιος βεβαῖς
δεσμῶ δοῦ ἠλήί ζε· θεμὶ σαρ ἀάς με βοὴν δε·
ὅ' ὧν ὡς ἐμὲ ὧν βωῦ πορ' ἰάλου ἦς με σὰ πόσμον:
Καὶ μὲν ὅλη ἔπαιρω ὁ πλέτακλας· ἠλίη λίνι αὐλῶλς
δεθελαί πασιν· ὡς πρὸ ὁ δὲ δύμοῦος δ' ἀλούλων· ὧ
δὴ ποτ' ὃς ἀδ' ὁμόθων ἰὼ ἐπαρόνλη λόνος μον·
Μηλίει μὲν μαπρῶν μήλοις ἰλιωί δ' ἐγὼν·

ἀλλοί· ἡ λῦμπα νων παταῖοι ἡ θῆλυς ὅμιλος.
ἀλλὰ σὺ δ' ὑπολλῦσι μ' θος ἡ δῆεις ἐνῦσῦς.
ἡ βαμίσας σῶ λα μαῶ βάθσουο πείοις αν απραω
θῆρα σὸς φονόμους εἰ αἰνυλῆωϊδι μούρᾳ·
ἤρ μ δ' ἔυσε λα δω μελαμὶ χόῃς ἠέρος ἠρῆς·
λήϊδι θ δ' ἔυαλμῖ πομέφνσαχῦ ἡ ξόφαδυοῖ·
ἰσδὶ δᾶφαείμ ᾧ αχέυμαθνόλου ἄονίμοις
μαξύφνἄξραοῦ ἐόυτόφην ἀβρόνόφεῖν·
ὅ λῖμαμανόαις μαθάλμεσθαυ λους θεους τῷ ἀ
γναλμῶ αἰναπαξονῖαῖς αἰῖναις βουλαῖς
δουλεύφν.

ἑκατης ζ ἐεῖον μελάφέμος απόεἴλουάς ξοπλῆτες
ἀχραν λυτωλυδῶμαθεῦλῆτων ἡ δ' ἔπιβαίνω
μαῆς ζωοχρόφιολεῆς ὑποθημοσῶ ηφῆν·
τῶ θοῖ λάρρήλων ἐτέων· οἷς δλίφρένλέρπην
άθαναλων ἐαδθ θνητὸς ἐρολοὺς· ἡ πολίν·
κ λῦθονάσαίουσαλεῆς τολῦφραδμονος ἐυχῆς
ἰῶθνητῶν φύσῖν ἔυρυθεῶν ὑπο θημοσύνηφῆν·
ναὶ δ' ἐλ ἐαφέσεξην·
τ ἰτολεμάθύούλος ἀπαῖθέρος ὦδ' ἀχαλίζων·
ἑκαλωμο θεῶ· δφοδαμοις ἐπατεω με θ' ἑῶ ἐκαλεσαν ἀνάμ
ναὶ δ' ἔξῆς
τ οἷς μὲν ἐπειτ' εἰσοις ἐρύανίῦχεῖν ἀπάγοσης·
ῥηϊδίως ἀέμονῖφω ἐπὶ χθόνα δῖαν ἀεθλων

ὗς δ' ἐν μέσσοις μετὰ λοιγὸν ἔπεμβεβαυῖα γυναικῶν
νόσφιν ἀπ' ἀμφοτέρων ὥς τε πρὸ νύμφης οὐρανίωνος
ἀστὴρ ἠὲ σελήνη· μάρψε δὲ καὶ ἔγχος ἀμείνων
ἠδὲ κόρυς· ἀλλοῖ μὲν ἀπ' ὀφθαλμοῖο μέλαιναν
ὦσε χόμην, οἷον τε φάος μεθάρ' ἠὲ φορύνῃ·
βῆ δὲ φαεσθεσίδαν μοιῶν' ἐπὶ μῶλον ἰοῦσαν ἀμφὶς,
ἐς χθόνα νεῦε δ' ὅμως ἀκωκὴ ἰοειδὲς ἀΐσσουσα·
σὺν δ' ἴδις ἐσσυμένως ὑποφήλιος· πὰρ δ' ἄλλος ἀνάλκιδα
ζόμενος ἔφλεγε·

Καὶ νῦν μὲν δὴ νέκυος ἐπὶ μὲν πόδα δηριόωνται ἀμῦναι·
χὴ σημὸς ἀπόλλωνος ἐκύδασε τεύχε' ἑταίρου
ἐσσαμένους.

Ὣς οἱ μὲν περὶ φαίης ἰόδνεφος ἀμφὶ γυναικὸς ἀπόλλωνος
κὰδ δ' ἔπιφαλκε· μόλον δ' ἔτι μᾶλλον ἰόντες ἀμύδις ἀκάπνῳ
ἀϊδηλήσαντ' ἀλλήλους ἐρικυδέος ὑσμίνῃ
ἀγνοῦ λευκανθέος ἐϋστεφάνοιο θυώδους
γενέθλης ἀμβροσίης τ' ἀγανοῦ· καὶ ἀπόλλων
ἔκλαε φοιβάδος ἀνδρὸς ὀδυνώμενον ὑπὸ θεναγλης
ἀμβροσίης τ' ἀγανοῦ· πνοιὴ δ' ὑπολυρὴ μετεκύμανε· τοὶ δ' ἀγάασθεν
γελόμενον μολπαῖσι μιγάρτοις ἐστεφανωμένον
καὶ μετεσεναλάλιζε πάρος μετὰ λοιδορίῃ λοιδορέεσκεν
ἐπαλαλήσιν ὑμέναιον· μαλακὸν δ' ἔνεπε πολυσχιδὲς ὕμνον
ἀμβολάδην λύρῃ δαίσασθαι ἀνεστήμονα θαλίης·
αὐλοῦ δ' ἐμβροτέοιο φίλα γέλασεν ἀγαλλόμενος φωνῇ·

ὄλιὸν δὲ φέ αὐτὸν αὐ αχωρᾶν δωσαυτῳ.
ὃ λὸ δ᾽ ασεύδοντα αὐ αχωρᾶν οἱ ιχηθείλουσι θεοὶ. δὲ
λαοσσᾶλοι αὖ τὰ λεσούλων.
λύ ελοι πόναῦ α μλα θρολόσθεόν ὀυμέλιχωρᾶ.
τ ίπλεῖ ν δευόμενοι δηρὸν θρολόναμίζεσθε:
ε ρπθ ναὶ ὁ ραλέως ἐ ν ἐρχεολόν δ᾽ ἐ αλ ἐ ω:
κ αὶ πῦ ἀ πολυ᾽ αὐτῆ χρ κ. αὐλὸς δὲ δωξφλέ ῶν.
π αὐ ε δὲ μὶ πείφρων ὁ ωρων. αὐ α παυ δὲ φῶ πῆ.
λαμῳ ωνέμυ ων πολὶ ὀν λύ που. ἠδ᾽ ἀ ω μῶν
ν ηλέ ω ὁθόν ω. χερσὶ ν ἔ θαρσῦς ἀ πο ἀ ρσω.
κ αὶ πω ἀ πόλυσον σι ῶν.
ῆ πρωρον αἶρ θαρσόν. ἴαχ θαι ἐ ν ἐ μμὶ χῶν:
ἠ λά ὐ λοις ἐ πὶ λεύμνα. οἷς ἐ πὶ φέρε. καὶ ερ
δωὸν ἴωνα ἀ πολυ ομ φῦ.
σ ωδὸν αν αὐ ἀ πο δ᾽ ασουν ε φέλην. λύσουν ε δὲ χ
αὐ σδν νύ μφαμ μού σας μέ γα λύ ε ῖμ φόβον.
ἀ ύ σδυ σθε αὖ ἐ καὶ ἠ βόλου ἀ πόλλωνα:
λ ύ σαλέ μοι σε φάνους. καὶ μεν τόξ᾽ ὦ ὕ δαλι λευῶ
ξ᾽ ανα λε. ἠ γε αμμαὺ ἀ πολλ᾽ ναλε. καὶ γε μόλοι μι.
χ θρὸς δε ξεῖ λε ρᾶς δωφνης κλαδου ἀ ραλε χερσὶ
φι χε λε ὀφθαλ μους δ᾽ ἠ δὺ μους ῥῖ ναν λε κὴ πρόσω
ἀ ραλε φῶ τὰ δ᾽ αἰ ηθεν ἀ να σὰ σαν λον. ἐ ὺ ῥοι:
ὄλιὴ δὲ ἀ ᾶς μα δ᾽ αὐ ὶ μαῖ κῶς καὶ θορὼν δε
ζθ ηνὲ δὶ δα ξεμ. ὄλιὸν δὲ ἡ δὲ ἀ δ᾽ αἰ μαλθ

αὐλοὶ καλαμευναὶ ξάνθ ὅπως ὑπέθεντο ὑγὲ ἐμποίων
ὕλης δηλώσαι λαλῆσ ἐναύλως οὕτως φασυουλῆς.
Αλ λαλέλα ξάνθον μέλαν θαρμιόν ὡς σθ δίδωξω
παῖ ἄνου ἐξ ἀρίοιο δέμας τοὶ ἡ δὲ πόσμα
ζωοῖ λεπτοῖς καὶ λοιπὸ δίοις σαλαζώ ἴσμες
σμύρνης ὑ σύραμος λιβανοιόλε μὲ μαλάβαθρον.
ζωὰ νάνοις ζώοις ὑ ὑπαθεία σων ὑπὸ μιῶν.
αὐξου σαλέλα· αὐλοὶ σὲ πευχόμενος ἰὼ σθ ἐμχώ:.
Ει τὲ ξέδωκεν ἐμχώ· ἐδίδαξέ λεπόσους λεπλέον
σαλαζώ ἴσων:.
Ο ναῦ μορφᾶοι λόανακζώ οις σθ μελέυω·
ὑ σφόδρα λαῶ τα λέλα· δαφνης λέμοι αὐλοὶ σευέθλ
οἶ που ἐμοῦ χώρη μὰ ποὶ ἡ ἀγαλμαλῆς· πολλὸν
κἂν ὁ πευχόμενος· λὺ πνων ἐμέλε αὐαθρήσις:.
ὅλ ὶ ὑ λὰς μορφὰς ἰῶν ξοανων αὐλοὶ καὶ ἐδάξ
Κ αὶ πεί ἰῶν χμιάλων ὅ ως φαῖ αζον ἴσμ. αὐλοὶ με-
μνυ καῶν αὐφᾶυ ὑ λάφαλμαλα οὕ ω μαθ σφύ
θμ· λέγα σω ὁ Σωραπὶς ἰδὼν λόν παῖ να πεί ἐαυ·
αὐ σφὴ μὲν καὶ ἀ ῶ μαθεοῦ καὶ αλαμπε ι αὐ ἰμ·
ἦλθε γὰρ ὑ νὶ ε βόλησθ θεὸς ἐμέ ἐαυ· οἶδεν ἐμφο
Κὰς λος ἁμᾶς μα με λυλαμπὸ δύναφλο ἰμολύραν.
βόσῳ χον ἐ με φλῶς νεαῖ ις χαροποῖ ῃ με ἰῶ ποις
ἀμφὶ σι αὐ νόμενον· πλοκμοῖς δι ἐ ῳοῖ ὃ ἰαύου:.
Κ αὶ ὸ παῦ πεί ἐαυ ὃ ὕ μενον ἐδίδαξεν ἐ χουλα ὕ ῆς:.

Ελ ἐναῖ ης.

Σωρα πιδος.

ΦΑΝΟΣ. Εὐχομαι βροτὸς γεγὼς πανσύμφυλω θεῶ
πανυμέραλιᾶ τ' ἀπόπο δ' ἀφοσιωτὰ ῥοφῶν λι-
μὴ ἐκπατεῖ δ' ὠφελεῖ αὐλῆς ἄλωφητον.

ΕΚΑΤΗΣ. Δυμοισυγεσυγεωὰμ ἰαπωίτ ξόαμουδιέναπω
μοφλιδέμοιπελέθημδυμιλέροςἀγλαοωρτ'ὄ
ἅμαξπαυλέυμοις πρεῖποξδ' ἀχῦσοπεδιλ
ἀμφιθεὸςζῶνμ δολιχοὶ προθύουξ ὁραμοντ'.
ἴχνεαν ἀγραύλοισν ἐφες πύζονἰσταν αὖωθ αὐλῆς.
ἐμκεφαλῆς ἀρίωμνοιάς τὸ λαν ἄμφους.
ωσφρηδύ ἐπωδὶτωσὸν ἐγὶ τὸ μνοι μὴ μόσμ.
ὕλμδέφωνμὶπρὶοιολίθουὶ ἐυξέξ λίθου.

ΦΑΝΟΣ. Τὸνδ' ὃν ὦ ὁλαύνεῖ θ μηρὸν ἐν ὠρὸς μέν θ' εὐλες
αἰόλουχθοος λευκὸς ἔξω μ μέλαν. ναὶ λεπύρ
φασεσφόρουαὐθρὰμος πθ πλεῖ μνου δ' ἀμβ.
νερὶ ῥωνμὼ ἀν. ἰλύμμαδρνὸν ἐκατης.
λαμπὰς ἐξω προς χεραν. μὴ ἐξέφος ἰὸ πὶ νιμ.
μὴ ὁραμων τρεῖς ὁλης ἅμμασ μόρωνρα τ'
δρνὸν ἀμφὶ μφὶ πλθός. αἰόλιτεμαδς ὁμβ
μὴ ὁ δαιμὸν μφάλος μαῦλος ψόφος πολυς.
ὅλικῆς ἀμμόνυς ὕλαν ἀειλοῦσι.

ΕΚΑΤΗΣ. Τὶς βροτὸς ἀπεστόθηκε χαραμὴ ῥαν ὁ πασσαθ
λεγνοῦ. μὴ χθονὸς. μὴ ἀγρύου ἀγλαὴ ἐυδς.
ὶὼ δὸ ἰαδοὺ ἀειλέ θ ἰωνδθ μαθύπρθ ἐ φεσδ.
θ ἐνὰ ἰαφόμνος ἀρ ὠπολυμοι ρέ αφωῶν.

πρὸς τοὺς ἀθηναίους.

Οὐδὲ μὰ Δία πάλαι ποθ' ὑμῖν ἐστὶν οὐδὲν
λιπαρὸν ἐν τοῖς πολλοῖς τούτοις· σοὶ δ' ὁ λόγος ἔσται μόνῳ
ὃν ἐρῶ· ἀλλὰ μὴ λίαν θορυβήσῃς ἐὰν προαναλίσκω.
Τάχος δὲ λοιδορεῖν ἔξεστιν οὐδὲν εὐρύστομον ἔχοντι
μοῦσαν ἀπορρήτου λέσβου λιπαρὰν δὲ κοῦρα
μὴ δὲ σύριττε σῶν μένειν ἐᾷ πέζ' ἰόντας
νῶν ὃν ἐστρέψαν εἵλωτες πολέμιοι σὺ δ' ἔσῃ.
ὦ φίλη σχολαίτερον ἀπολεῖς δὲ σύ γε μᾶλλον ἢ σαυτὸν
ἱππουσίᾳ δυναμένης δημήτερος ἱππιούσης.

πρὸς τοὺς λακεδαιμονίους.

Μὴ ὦ πατρὸς τῆς οἰκήσεσθ' εὐρύχωρον
ἢ μέγα ἄστυ ἐρίῳ δοὺς ἐπαύσω σφαγὴ πέδον
πρόσθεν· ἀτὰρ μὴν χἀφῆρπασμένος δ' ἐγένεθ'
πενθήσω σφαγὰς λέα φοίνιον λαμεδαίμονος δ' ὄρη.

πρὸς τοὺς ἀνιδίους ὅτι ἀφ' ἁπάντων προσαιτοῦσι.

Ἀθηναῖοι μὲν πρῶτον μὲν δύ' ἀστὲ ζεῦ σαρ' ἐθέλων
μῆσον ἀμὲ βούλεο· ἐνθένοι δ' ἐπάθοσαν μὴ
ἀπορ' ἀπόλλωνι πρέσβωναν ἑαυτοὺς ἰὼν ἀπάντων.

πρὸς λυκοῦργον.

Μᾶς ὦ λυκόεργε ἐμὸν πολίπιον ἀνὴν
γυνὶ φέλος· μὴ παῖδ' ὀλόμην ἀδόμαλ' ἔχουα
δίζω λίοθ' θεὸν μαλέουσ' ἐμὰς ὦ δαΐων
ἀλλ' ἔλικας μαλλουθεὺ ἔλπομαι ὦ λυκόεργε.

τὸν ῥήτορ' ἰσθμιάδ' ἀπὸ διαπόντιον ἐπεχόντων.

ἥκιστ' ἐὺ νομίζων Διὶ ξένιος· αὐλαρὲ ζώοισι δώσων.
Ἄργεος ἵππιον ὦ λοὺ πῶλον λαβὲ πῶ αὐ οχάλου·
πρὶν δὲ τὸν αἰ ἐὺ δ· ἴλις ἀμφὶ Διὶ ωνὸς ὑλισσομένῳ·
πολύλλονε ὑν λαχαυδανῶ με· λεξεδύλοισι βοχῇ·
πρὶν δὲ ἀποιμᾶν·
στελέ' ὠ ἰχνσσύους αὔδραν· ὦ λυ εθνέα λαοῦ·
ὠμοισι μὺ χλοῦ προφέραν χερσὶ δὲ ὁ δυρῇ·
πρὶν δὲ δόξης·
Γαμησμὺ ὦ σης Διὶ ὦ ρ αοῖ ὼν οὖδας ἀμέμνον·
ἴ ὦ σι θρυΐ ὼ αν· λαμε δαμόνιοι δὲ Γὼ ᾶμων
αὔδραν δ' οἱ ὦ νου ὴ νυ ὦ ρ ωλλῆς ἀρεθούσης·
Ἐφλιῦ θ' ωλὺ μένοιο ὦ λὶ πρεσβοῦ ϊ αν δαο
ὅ τ' ἦλθες Γενεὼ Διὶ ξένιος· ἀλλὰ μὴ ἔ μπης·
ἰ ζοβοᾶ Γέρον Γὶ νέαν πόλιν ἄλλο πορ ὼ νω·· Γέρονλινε' σωοιμᾶν·
Ἀ δαναοὶ σοῖ παῖς μὴ ἀοιδίμος ὦ λεληλάς ἀρχλοχος
ἐ ατὲ νοὐρανίοιο ν·
Ἔ κατὸν οἱ μοῦρος δαῖς μνηστῆρσι μέλε σθαι ὄνλινε πάντου
αὖ οἷ ἡ ὁσυν· μὴ ἐ σμλέος ἐ ὰ λὸν ὀρούσῃ· ἐυριπίδης.
μὴ σε φέων Γλυφεφῶν Γλῦ μερ ὼ χαρ ἁμαι δαλᾶ·
ζω ὴς μοιαῶ μοίραν λαχὼν ἡ μὺ ἁμαυρῶν
ἠ ελίω ἀ Ἰάτων ἠ δὲ θανὼν ἅλοισι σύμοιρος. ὅμηρος.
ζωὸν ἡ δ' ἀ τοφθίμενος· ἡ δὲ ἀ ἰαῦτὰ ἥκου·
Ὁ λβιὸς ὅ τος ἀνήρ ὸς ἐ μὸν δόμον ἐς καταβαίνῃ·

τέλος ἀμφὶ δυσὶ βασιλεῦσι πλανοῦσι κοσίνθου.

ἀπόλλωνος. Ὦ λαθέμεν γε ἑαῶν τε εἰ χθόνι οἱ γενέθλης
ἑλλὴ ἔνθεμεν αἰὲν ἐμὲ ἐφέντε μ' ὀμφῇ·
ὅπποτε δὴ ἀπὸ πεῖο καλέοις ἑὸν ἁρμὸν ἀοιδῆς
αὐτὸν δὲ ἀφυσφέων μὴ χαλόων ἀποθέσθαι ὀμφῇ·
εὖ δὲ ἀὶ ἀπυέοντ' ὄπα ἠπύοι μὴ ἀοιδὸν
ἐμὸν βασιλῆα λαοῖσι νέεσθαι ἐὸν οἶκον
ᾧ ὑμὸς δαὼς τε εἰσόκεν ἀπέρωνται νέεσθαι
μηδὲ δι' ἐξερύγῃσι νέμεσιν μὴ ὀσάθῃς
αἰθολόδειρα γαῖαν ὅπη ἐς ἔσπερον πρὸς
τὸν μὴ δὴ πρὸν ἐς ἀλοῦρέα δόμον ἵκοντο
φεύγοντ' ἀτὸν μάλοις ὑπὸ μὴ θεὸν ἀνδρὸς μένοντα
ὅς δέ τε νόσοισι καλαῖς βασάσσοντος ἔλθοι.
τοῦ μὲν ἢ νηοὶ μακρῶν ἢ δεύρεα μακρὰ
ἠλιβάτων λόρεων πορύφας νῆν δεύοι πόντῳ
δαμέντα τοῖς ὠκυπόροις πολίμαιν ἐκπεμάουσι.
καὶ δὴ ἀὶ πολλὰ σόα τοσσάδε νόσφι ἑλοίμην
πολλὰ μὲν ἐς ἠμὲν ἀνὴρ ἐχάλεε ἠδὲ μάφιε ἴδοι
ὑμᾶς οὐκ ἂν ἔπλετο ἐνὶ φρεσὶν ἄλλος ἀοιδὸν
λέλαβε μοῖρα θεῶν ἀμέλα τροπαλὴν ἐνεθύμιον
λαοῖς γὰρ ἄρ' ἀοιδαὶ δαὸς ὀλόμενον ὄρσουσι
ὅτι μὲν δὴ νόσῳ μένεν ἀσάλευτον ἀρχαίοις
αἴ γὰρ ἦν δὴ λιχοῖσι χθόνοις πρὶν ἀλέασθαι
ἀϊάφατον ἀϊφήμας δὲ πελέσασι δαμῶσας.

ξ

Ζ ωὸν δ' ὀνέλεαι λιμῷ φαεννέτῃ βουλῇ τοῦ δ' ὀλέσσῃ
ὑπερφιάλου τυράννου σκοπιὴν ὀλωλότα λαῶν. πρέσβυν δ' ὀλοῦμεν
λύπῃ τοῦ τυράννου ὅπως τοὺς σοὺς σώσωμεν γενέσθαι
ἀνδρῶν ἀπορρήτων, ὑπὲρ τοῦ ποιητὴν λατρῶν
τοῦ τυράννου λιμοκτόνον διαμαστιγώμενον
ἰὼ ἰὼ ἄναξ πρὸς πύργων ἀΐων· ἦ γὰρ ὡς ἐσμὸς
ἱερὰ σὺν ἀλοῖς βασιλείοις ἀποθνῄσκει· ἐ γένετο
δαΐου σκῆψις μιήσιον.

ὀλὴ ἐβδόμη ἱερά.

Γ κακὴ μάχη.

Ἑβδόμῃ δὲ σῷ παῖδι ἐλεύθερον ἄπαντες.
ἑβδόμῃ ἀνάσσοις· ἢ ἑβδόμῃ ἐσῆλθεν
ἑβδόμῃ ἐν πύλῃ· ἢ ἑβδόμῃ ἐσῆλθας
ἔπλαδε παῖδα ἐλεύθερον ἐνόωσω ἀσφόρου
ἐν πύλῃσι φανέντας ἑπτὰ λοχαγοὺς ἐπὶ λοιποῖς.

ὀλὴ δὲ μὴ σωθῇς.

ξενοφάν.

Ἐ ισθεὸς ἔντε θεοῖσι μὴ αἰοῖσι μέσσος
ὀλὶ δὲ μαν θυμοῖσιν ὅμοιος δὲ νόημα.
ἀ λλοῖ βροτοῖσι δυσὶ γενάσθαι θεούς
ὡς ὀφελέρω δὲ πλατὺ ἔχειν φωνὴ λεδέμας.
ἀ λλοῖ χάρας ἔχον βόσιν ἐς λέοντον·
ὑγρὰν ταῖς χρεὼν ἢ ἐρέλεν ἄπρον δρῦν
ἵπποι μὲν θοῖ ποσὶ βόσιν δὲ λεσυὴ ὅμοιοι·
ἢ θεῶν ἰδέαν ἔγραφον οὐδὲ μαλὲ ποίην.
αὐτοῖον πρὸ αὐτοῖ δέμας ἦ ὅμοιον.

ὁ βύσσως.

Τ ἰσ ἰσαφ σῦξ ἐδὼ αἰαγλόνε τοὐῶτου μὴ ἀληθῆ
ὀφθαλμοῖ ἀνίδᾶν θεὸν ἀμβρολονὸς πολ ἰοιω.
ἀλλ᾽ ἀδ᾽ ἀλίνων παλέν ἀνλίονι ε λίοιο.
ἀνοι σῆν ἀγδωὰ λοι θνη λοῖ σε ἰσαῶ τον.
βαμχλιδου δῦ μεγο ποι οὖ. πρὲ ἰὺ δᾶ.

Ὁ ι μεὺ ἀδμῆ τες ἀ ἀμεῖ αν νου σωνὰ ὁ
μὴ αὐ ἀ ἰοι. γδ σέν αὶ οῖς ἄμεγοι.
ηλε αὐ θους ἰοῦ σωϊ μοῦ πρὲ θεοῦ.

Τ ἀ ἰαθὸν ἐρω λᾶς ὅι ονὲ σᾶ ἀκου σ δ μὶ.
ἰ ἀ ἰαμμὸν. δ ἰκαιον. ὅσ ἰον. ἐυσεβὲς.
κρ α ἰοω ε αὐ ἰοῦ. χμὴ ἀ ἰμον κλὶ δέου
ἀ ὐ ηρὸν. ἀὐθὲ ἰ ασον. ἀ ἀ ὐμφὸν. ἄφ
ἄφ οβον. δᾶ ῦ που. λῦσ ἰ ελὲς. αἰ ω δῶ ον.
ὠ φε ἰ μον. ἐυ αρε σον. ἀσφ ἀλὲς φίλου.
ἐῶ ἴ μον. ἐυ αρε σον ὁ μολο γούμε νον.
ἐυ κλεὲς. ἄ ἰῦ φου. ἐ σῖ μεγὲς. σφω ον.
σφ οβῦ: χεου ἰ ζόμε νον. ἄ με μπ τον. ἀ ἰ δᾶ μ᾽:
ἰου ὦ ἀ νελεύ θερος παῶν ὅς ἰῖς ἐ ς δ ξαν βλέπ τ
ὡς δ μὶ πᾶ ἔ μὲν ἀ νης ἰευξόμε νος ἰῖ νὸς μ ἀλ᾽.

Ὀφομ ἀ έους.

Τ ὠ ἰ οῦ δ᾽ ἰαρ ἰζεὺς ἐ ἴ γμε μ᾽ ἰ ἐρᾶ
ἀ χῦ σίμορ φος ἀ δᾶ ἔ σπ μεῖ ε σμ᾽.
πῖ λον κύ κνον ὡς κόρ ω σ ἰλευρω νί αν.
ὑπ μ᾽ εὐ ω σεν ἀλλὸ λο χερ ἰς ἀ μή ρ.

ἰαχὴς δὲ βαθμοῖς λῶϊτιοῖς ἐπεσάλπιε· ὁμοιοκ·

Ὅ δοῦλε σὺ λοὺς οὐ λεχέρνιβος θιγὼν
πρὸς λειμῶνα πάρδαν ὡς ταμεύος·
ὄχλῳ δὲ μάνῳ εὐφρόνῳ ἐθόρυβο·

Νάη σοφοκλέους. ἐν ταῖς καλαῖς ἀθήναις τοὺς ἀγῶνας.

Εἰς ἰαῖς ἀληθείαις ἐξ θεὸς
ὃς οὐρανὸν λέ τευξε καὶ γαῖαν μαμφώ.
τὸν λοῦ λε χαρόπον οἶσμα καὶ μένε βίαν·
ἀνὴ λοι δὲ πολλοὶ πάρδαν ταλανώμενοι
ἱδρῦσαν μεθαπαμάλων πραπιχών·
θεῶν ἀγαλμάλϊκιόων κὶ χάλκεών·
κὶ χρύσοε λέφαντα λίναν λύπῃ·
δῦσ' ἀν λε λοῦ λοις κὰμας πανυ λύρας
ξέφον λον, οὕτως εὐσεβὲς νομίζομεν·

Εὐριπίδου.

Ὅ φαῦ λόν τοῦ λόν δ' ἅπαρον αἰθέρα
κὰγ ὧπερ ἰξ ἐχον λέν γραῖς ἀγκαλας
τοῦ λοῦν νόμιζε ζῷον τὸν δὴ θεόν.

τοῦ αὐ λοῦ. ἐν λῷ πατρί.

Σ ἐ τὸν αὐ λοφυῆ λόν ἐν αἰθέρι φόμβῳ
πάλων φύσιν ἐ μπλέξαν λα ὑπερεί μ' ὄφιν
ὥ ει δὲ ῥ φυαὶ ἀνύξ· αἰ ολόχθ' ἅ μιλος λε ἀσφ. ὀχλος
κὼ λελεχεῶς ἀμαεὶ χορεύ ει·

Ζ εὺς ἐ σὶν αἰθήρ· ζεὺς δὲ γῆ· ζεὺς δ' οὐ ρανός. αἱ χύλε.

ζεύς τοι λάπαυζε χωρεῖ·
ἢ μαίου τοῦ λοιμοῦ. ὃν μὲ ἀρχεῖ.
Μία ἀρχὰ πάντων ἐστὶν ἀγένητος· ἣ γὰρ ἐγένετο.
γυναῖκ' ἔνεκα ἀρχὰ· ἀλλ' οὐκ ἀναξίας ἀ ἀρχαὶ ἐ
γένετο. μενάνδρου.
Εἰλίσσ δ' θύσαν προσφέρων ὦ πάμφιλε
ταύρων λίπωλῆθος· λίεεί φων ἢ δία
ἐλέφαν τοιούλων· ἢ παλαισμενάσματος
χθὼν ὃς ποικίλων χλαμύδων τε λίπορφύρων
λίθ' ἕλεφάντινος λίσμαραγδωζώδης
ἐύνοων νομίζ' τόνθεόν παθεῖν ἂν,
ὧν πλουτῶν αἰσχύνος μὴ φρέναν μοὐφανεῖχε.
δεῖ χαρίτου ἀνδρὶ χθιζὸν πθφῦ πλύας·
μὲ πρόσ τους φθόνους ἀμοιχωμένου·
ἡλέπου λα· ὡσφάπου λε χθιμάλων χρεῖν·
μὲ δ' θελόντης ἐν ἀμφιλ ἐ τῶ θύμῶσ πλωσι·
ὁ γὰρ θεὸς ἡλέπ' σθ' ὧν ὠν πλησόν·
τοῦ αὖ λοῦ.
Μὲ δ' θελόντης ὧ φείλ' λε ἐ τῶ θύμῶσ
ἀλλοδίαν τολέ· ὁ γὰρ θεὸς δικαίοις
φίλοις ἥδε ται καὶ χαδίκοις· πονοῦ λα
ἃ τὸν ἵ πον ἐκ ὧσαν βίον·
ἰὼ ἰὼ ὦ οὗ λα νῦ λαὶ τ' ἡμερ·
θεῶν δ' θύ ε δι' ἀ λέλους δίκαιος ὢν·

ὴ λαμπρὸς ὡς λαῖς χλαμὼν ὣς ἢ ὑπὸ δρόσος·
βρουλῆς ἐδώ δ' ἀκούσης, μὴ φύσης
μὲ δὲν σωσ δῶς αὐλὸς αὐλῶ δέ σοι λογ·
ὁ γὰρ θεὸς βλέπ' ἀσ θ' πρῶν πλησ όν·

διαείλου πρείμησες·

Ο ι σοὶ λοὺς θανόν λασ ὧν ἵκ' ἡ ρᾶλε
ῥ ὕφῆς ἀ σασης μέ λαλαβόν λας εὐ βίω
πθ φευ ζέναγ λόθ ου ὣς λελη θόλ ας,
ἐ ᾗ δ' ὑ μης ὁ φθαλ μὸς ὁ ς λά πᾶν δ' ὁ ρᾶ ς.
ἡ γὰρ μα θᾶ σ δεω δύ ο δέ θους νομί ζομ
μέ αν δ' ἡ μῶν· ὁ λέ ρᾶ ν δ' ἀ σε βῶ ν·

Ε ι λῖς δ' ἐθ υπλᾶ σ ν λοὺ φῆ μέ ραν· ἢ οἴ ε λαγ
μα νόν λῖ πρᾶ σασ ν λους θεοὺς λε λη θέ ναγ
δο μᾶ πον ηρ ἀ· ἡ δ' ὑ μῶν δ' ἀλί σ με λογ,
ὅ ταν χο λὼ ἀρ ου σ' ἀ λῦ σ χα νσ δί μι·

Ε ι σθ' ὧς πε ἀ πὶ σ θα μῶς μα νὸς πθ φυ ς'
λὸν χό νον με ρ δαγ νέ λω· χρό νω γὰρ ὄ λος
ὕ σ τερ ον δῶ σ' ἀ δί μω·· ὀ ρ φέ ως·

Ε ι σ δ' ἀ λό λου ἀ θ' ου ζε λέ λασ λού λω προ σέ φευ σ
ἰ δ' ὡ ν ὡ ρα δ' ὴ σ ἱ ε ρ' ὁ ὐ μῶ τος· ἔ υ δε ἐ πὶ θα γυ σ
ἀ τρ ε λὲ ς λοῦ· μὴ θυ ον δ' ἐ σ' ὁ ρᾶ κ' ὁ σμοι ὦ ν' ἀ λα λα·
ἀ λα λαῖ ον·· λοῦ αὐ λοῦ πρεί ᾳ σθ οῦ·

Α υ λὸ ς δ' ἀῦ μέ λαν ἀῦ λῖς ἐ πὶ ὦ ν ὁ ὐ ἐ σ' ἠ ε ἰ λογ·
χρυ σέ ω ἐ νὶ θρό νω γ' ἀ ὴ λε δ' ὑ πὸ ποσ ᾗ δέ ε σθ ε

ὁ ὠ ὠ ὸ ς μοι θρό νος· ὡ ς μὴ ὑ πὸ πόσ ᾳ τ' ὀ ποδ ῶ ν ωλδ·

χῶρα δ' ἐς Εἰλειθυίης τέρμασιν ὠκεανοῖο,
ἔνθ' Ἠελίοιο· ὀρέων δ' ὑπέμαθε βαίης· ῥῶθι ὑϊὶ ὑῶμαι
οὐ λοφέρην δώσαιμι κελεόμενος· ἐς δ' ἐπὶ λιμὴν
αὐλὸς ἐποψίος· αἰὲν ἐπὶ χθονὶ πάντα λελεύσσει·
ἀρχὴ αὐλὸς ἔχων· ἠμὲν σῶν ἠδ' ἐλεγείων·
πολλὰ δ' ἔθεμεν λίνοθ' ἑλέσθαι· πρόμεν ὧδε ἑλοῦσα·
ἀρχιλο Ὠ ζεῦ· σὺ μὲν οἷον ἀγάλλῃ· σὺ δ' ἔρρεο πάντοθεν ἶσος
χδ τ ὀργῶν λεωργάντων καὶ ἀμείλιχος ἦσθα·
παειδ·
ὀφφέως
Ἐννάκρωτος· ὃς δαίμων γένετο μέγαν οἶκον ἔχων·
ἐν δὲ τὰ πάντα λέλυται· ἐν ὧν ἔνδον που κυλιστ
ὕδωρ· καὶ ὕδωρ· καὶ γαῖα· ρωσιν ὑβρίσθη· μέγιστ· ccor.
ἡ σῖδηρ μ αὐλὶς δοῦ ἀνὴρ ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων·
ὅς λίης αὐ ἀσάμενος νόον αἰγιόχοιο·
μιναύρ ἀ πάντα δαίμων αὖ σεῖ σύμπεσε δαίμων·
ἐν δὲ γενομένῳ μῶρα πάντα ὅσα βροτὸς ἔβλαστεν·
αἴσιος· καὶ οὐ γὰρ δαίμων μοῦνος τετύχηκεν·
ἀναβίου βλάπτουσι χρησόν·
ἀπόλλω Ὁ νῶτα δαίμων πολλὰς δὴ ὀλύμπιον ἐξέλασε δαίμων
νος λίην ὃ μὴ μὲν πολλοῖσι λόγοις· καὶ μὴ λίην πύκνη
πολλοὺς δάβδαν ἀπὸ τῶν νηυσὶν πυρὶ μαλερῷ δῶκε
οἵ που νῶϊ ὑρῷ λίεσθαι μοι ἐξήκασι·
δαίμαλι πολλὸ μοι· καὶ μὴ λάβοι πάντα δὲ ἀπόλλ
ἡ ἦ θην ἀλόν δι' ἀχλὺν ἀνομῶϊ μαι ἐσθλῶν εἰς ἐδ·
ἐγγαίειον οἱ μῦδι·

ϑ δὸ πεῖλος ὁ χῖος ἐποίησε ἐποίησε πίτραμμα λοιοῦν
ἀτάφιστον ἔλειπε λιμὸν λαῶν ἑρμοῦ φύσιν μιᾶς ὁδοῦ φ'
θέλων δὲ θῦσαι ἐρασπύδιος δας
ι ῥμαίου εὐνόμου δ' ὡ ἐὺ βούλου ὁ δὲ πᾶμ θ, δύλ δ,
μνῆμα μιᾶς μένο φρωνθῆμι ἀρίστολος.
ὃς δ' ἁλῶν ἀμφὶ τᾶς φύσιν. ἄλεσ' ἀϊδην
αὐλιάδας μιᾶς ἀν βορβόρου ὧν προχοᾶς:.
ω ρος ὁ ἴχιος. ἀπὸ τοῦ τοὺς λαοὺς ὥραν τοὺς τόπους τοὺς ἐπὶ τὸ λιμὸν
ἢ χόνα ἀναστοιχεῖ ἢ μαγρόν:-
ϟ ὅλιγ' τοῖς πρῶ τοῖς ἐξω λιμοὺς καὶ ἐν:-

ἴσ᾽ ἀντ᾽ ἀκούσω, κἀτ᾽ κείνου αὐτὸς μαθὼν
λέγων οὐδὲν ὡς· μανθάνων δ᾽ ὡς κακῶς
θῦσαι μὲν ἦν γὰρ, κ᾽ βαρὺ σ᾽ εὑρηκέναι μέγαν
τοῦτ᾽ αὖ τὸ μὴ μεθ᾽ ἁρπάζοντος οὐκ ἄκακος
ἔδοι νομίζεις κτήματ᾽ ὧν αὐθάδεια
εἶναι σὺ τοῦτον χωρεῖς, ὀρθῶς φρονᾶς.
ἄγαν νομίζεις ἀνδρα σὸν ἡγεῖσθαι κακῶς
ἄρχων, ἀνύβριστον τὴν δίκην, ἀκαφῆ
ξυμφημί σοι τῶν τοῦ πατρὸς ἁμαρτάδων τόδε
πάθημ᾽ ὁ πρὸς μητρὸς πάθεν, διδασκέμεν
ὅπαρ θέλεις οὐκ ἐκτὸς ἀρθοῦς, ὡς χρὴ πιθέσθαι
τοῖς σεμνομάντεσιν ἀνδρα πρὸς μαθεῖν τινα
ὡς ἐστὶ τἀληθῆ τε κοὐ τὸ βούλεσθαι μόνον
τὸ σὸν τί γὰρ σὲ δεῖ τὸν ἀλλότριον χρόνον
δέρκεσθαι πρὸς ἐμοῦ· ἐγὼ γὰρ ἐν βροτοῖς
ἀφανὴς ἐρρήθην ἀσιτία χαρωμένη
μακροῖς παλαιοῖς τ᾽ ἀνεμετρηθεῖσι χρόνοις
τοιόνδε σοὶ μάντις ἔρως ὑπέστη μοι,
θῶκος γ᾽ ὁμοίως καθίσου τιμωμένος
ἐμοὶ σὸν ὡς ἐμοῦ τε τοῦτ᾽ ἐν χρῃζῃς·
ἄκουε μὲν σοῦ, ἐσθρὸς, οὐδαμοῦ πέλας
ἀλλ᾽ οὐκ ἐρᾶν χρὴ θανόντος ἐγγενοῦς
παρεστόμην· πῶς δ᾽ οὐχὶ κοὐκ ἐκήδεσθαι
πῶς δ᾽ οὐ σοῦ φῂς ὄρος ὁ θῶκος οὐκ ἐνδατεῖ,

BIBLIOTECA CENTRALE MSS

ὃς οἶδ' ἐφοίς γὰρ μὴ φρονῶ σιγᾶν φιλῶ
τοσοῦδε γοῦν θαρσῶ καὶ χάριν σὰν οὐ φρονῶ
τὸ δ' ἀγαθὸν οἶδα, οὐκ ἀρνήσομαι
ὅθ' οὑμὸν ἐκ μηχανῆς ξυνῆλθε, τὰς ἐμὰς
οὐκ ἀν παρ' ἄπτεχαίου ἀφθορὰς
ἔμιμνε χἀφ' ἁπάντων ὧν ἔθ' αὐτὸς οἶσθ', ἐγὼ δ' ἐσοῦ
μαθοῦσα καιρῶ. ταῦτ' ἀπόρρητα μὴ σὺ νῦν
ἐκμάνθαν' ὄχλῳ δ' ἐφοῦσα λέξω σοῦμαι.
τί δ' ἐστὶ τόδ' ἐφ' ὧν τὴν ἐμὴν γήμας ἄλοχον
ἄρρητος οὐκ ἐστ' ὧν ἀνίστορας
ἀρχὰς δ' ἐκ μὲν ταύτας, ὑπ' ἐσοῦ
ἐλθοῦσα πάντ' ἐμοῦ σημήνατο
μηδεὶς σοῦ μᾶσσον ἐμὸν ἀκούσειεν τέκνον.
σὺ ταῦτα γὰρ δὴ κἀκ κακοῦ φανεὶς φίλος
ἐκ φαῦλος εἶ σῴσας, ὡς ἐγὼ σωτῆρά σου
σκάμμα δ' ἐσοῦ προσῆρον, ἵν' ἀνασκὰς
ἀρχὰν ἐλέσθαι ξὺν μόθῳ σῴζων, ἵν'
ἀγρέσσω ἄδουλα τἀμά, σοὶ δ' ἐξέφρασα
ἐγὼ μὲν οὖν ὅσ' ἐστὶ σοὶ μεμφόμενος ἐφῶ
τύραννος ἢ μαμᾶλλον, ἢ τυραννικὸν
ὅτ' ἄλλος, ὅστις σωφρονεῖν ἐθέλοι
μὴ μὴν γὰρ οἰκοῦ πάντ' ἄνακ φόβου δρῶ
ἐξ ἀνδρὸς ἥρμοσ', πολλὰ κἀκ νέου ἐρῶν
πῶς δ' ἂν τύραννις ἡδέως ἐμοὶ φάνη
ἀρχῆς ἀλύπου κἀσφαλοῦς ἐφίεμαι.

ὦ πρόσουλ' ἡμῖν ἡμῶν κώρων·
ὥστ' ἄλλα χρῆζειν, ἢ τὰ σῶν κερδῶν καλά
νεῶν παῖ χαίρων· νῶν με παῖς ἀπαυδᾷ.
νεῶν οἱ σθένων χρῄζουσιν, ἐκκαλοῦσί με·
τὸ γὰρ τύχης, ὡς πρὶς ἅπαντ' ἐν τῷδ' ἐμοὶ
πῶς δῆτ' ἐγὼ κἀν ἀλλοβοί μ' ἀφῆς τάδ';
καὶ γνοίην ὅσ' κακός, καλῶς φρονῶν
ἀλλ' οὐτ' ἔρασις τῆς δεῦρ' ἐμῆς ἐφῆν,
ἔγ' ἀλλ' ἐμοῦ ἄλλου χρῄζων ἀνθ' ἁλώσιμος.
ἐκ τῶν δ' ἐλάχου, ῥῦ μὴ πάθῃς ἰώ μοι
πάσχουσι χρηστὰ τἀφανῶς ἠγμένα·
ταῦτ', ἀλλ' ἐάν με τῶν δρασηθῇ πως λαβὴς
κοὐκ ἂν λίθους χάσαντα μὴ μ' ἁπλῆ κτάνῃς
ψήφῳ. δι' ἁπλῆς τοῦτ' ἐμὴ καὶ σὴ λαβών·
γνώμη δ' ἀδήλως μὴ μεχωρεῖς ἀφ' ἡμῶν·
ὃ γὰρ δίκαιον οὐ στέρεσκακοῖς μάτην
χρηστοῖς νομίζειν, οὐ στέρεσ χρηστοῖς, κακούς.
ἰσχὺν παρ' αὐτῶν βίου μοι οὐ πλάσσουσιν·
ἀλλ' ἐν χρόνῳ σῶν τἀφανῆ δ' ἀσφαλῶς. ἢ
δίκαιον ἀνδρὸς δηλοῦσι μηδένος·
κἀπὶ δὲ κἀν ἡμέρᾳ μιᾷ
καλῶς ἔλαβεν, ἁλλάβου μὴ ὡς πεσόν
ἀλλ' ὀφθ'. φρονῶν γὰρ οἱ τάδ', οὐκ ἀσφαλῶς
ὅταν τάχ' εἴ τις οὐ σῶν βουλόμην λάθρᾳ ..
χωρῇ, τάχ' ὧδ' ἐκάμε βουλεύειν πάλιν·

ἢ γῆς ἀπωσόμεσθα πεῖσθος, ἢ κτᾶναι λαβοῦσ᾽
ξὺν ἁφημι· ἀρωῦ τἀραῖα τῶν ἐμῶν κακῶν.
εἰ μὴ φατ᾽ οὐ μὴ σῶμα σῶν τείσει κάκη
μὴ νῦν ὀναίμην, ἀλλ᾽ ἀραῖος ἡ φόσος
δὲ ἀρᾶ κὀχοίμην, οὐνέπαγ τι δῶμ᾽ ἀρᾶν.
ὦ πρὸς θεῶν· πῶς σφῶν οἱ δ᾽ οὐ τάδε
μᾶλλ᾽ ἂν μὴν χὠ δ᾽ ὄρνις αἰδεσθείς θεῶν,
ὅσῳ τάκαμέ· χὡς δὲ τοῖς πάρος σοῖ
πῶς θοὐθελήσας φροῦσας
τἀμῷ βλάσομαι· τί σοι θελήσας δῆτ᾽ ἀκάθω
τοὐδ᾽ οὔτε πρὶν μή ποτ᾽ οὖν
νεῶν τ᾽ ἐνόρκωμ᾽ ἂν
αἰδεσθὴς τοὐκρέουτα
κἀπαίδεσα
ὃς ἀθ᾽ οὗμὰ χρὴ ζῆς, οἷ δα
φράζεδ᾽ ἐπίφης
τοὐφαλῆ φίλτερ᾽ μὴ πατ᾽ ἐμᾶ
σὺν ἀφαρπάσθῃς ἀζημίως ἐκβαλών.
ἀλλ᾽ ἐμοὶ ἐῶ στω, ταῦθ᾽ ὅτ᾽ ἂν ζῶ τῆς ἐμοῦ
ζητῶν ὀλέθρου, ἢ φίλαν σκῆψιν δοκῶ
γ᾽ ἐν πάντων θεῶν
θεὸν προμηναίτιον
ὅπῃ ἀθέοις ἀθλίοις
ὅτι τύμβου ὀλοίμαν

Φρόνησιν, ἥτις δ' εἶχε
λήμης ἀμείλιχον ὀμμάτων
γὰρ φθίνουσα τριῶν ἐμὰν,
ὥστ' ἀ δ' ἀκακοῖς κακὰ
πρὸς ἀλλοτρίοις πάλαι τὰ πρὸς σφῶν
ὁ λοὼ ἰτω, κἠμὲ πάντ' ἐλθεῖν
ἐμῆς ἄτιμον τῆς δ' ἀπωθῆναι βία
ὃ γὰρ σὸν ἀρτὸν δ' ἐποικτίρω σόμα
μέλεψον. ὄρος δ' ἐν δὴ ἐμῆς ὑμήσεις
σύμμος μὴν ἀκωλος βαρὺς δ' ὅταν
ζυμοῦ πέρασης. αὐδὲ γοῦν αὖθις φίλας
αὐτῆς ἀκαίως σφῶν ἁλῶσα φόρμιγξ
ἀκουμένασας, κἀκρος ἁ,
πρὸς σομαι
σοῦ μὴ τυχὼν ἀπωσῶ. οὐδὲ γοῦς δ' ἰὰς
μῶν ἀτιμήσεις μ' ἐμοί ζῆν
ὁμῶν τοὺ δ' ἐξ ὅσ
μαθοῦσα μὴ ζῆς ἐμὲ τιμᾶν
δόκησις ἐμῶν λόγων
ἦλθε· δαῦπα δὲ καὶ
τὸ μὴ σε πάντ'
ἀμφοῖν ἀπ' αὐτοῖν;
ζῆς ἦν λόγος
ἁλὶς ἐμῆς γ' ἁλὶς γὰς προσπολοῦμεν
φαίνεται. οὐθὲν ἐξ ἐμαυτοῦ μᾶλλον

ὁρᾷς ἰυγκᾶς, ἀλαθὲς ὡς τυφλὸν ἀνήρ,
τοὐμὸν πάθος, καὶ καθαμβεῖται κέαρ
ἀνόσιά σ' ἔπαθεν, οὐχ ἁπόξενόν τί σοι
παράφρονα ἵεσθαι ἄπορον
ὡς φρενῶν ἁμαρτάνειν
μᾶλλον, ἢ σε νοσφίζομαι
ὅστις ἐμὰν γᾶν φίλαν
πρὸς ἀλιτούσαν
καὶ ὀρθὸν οὐρήσας
ταῦτα δ' οὐ πόρπαξ, ἀδώσας ὀλοὸν
πρὸς θεῶν δόλῳ σε καὶ μιάσματος τοιούτου
μὴ ἴσχειν τόδε πρᾶγμα σεσηπὸς ἀφεῖς
ἐρῶ, σὺ δὲ φρονεῖν πλέον μὴ σφῷν
κρόνος· οἷ ἀμφὶ βεβουκὰς ὡς ἀφεῖ
λάβῃ, φασὶ φῶς φανῆναι καλὸν ἐρᾷς
θυνέαμε φησὶ λαὸν καθεσθέναι
ὡς ἐξ ἀδώς, ἢ μαθὼν ἄλλου πάρα
μάλιστ' ἂν μὴ οὕτω καὶ δῦναι μὲν ἐπέμψας
ῥᾳδίως ἑαυτὸν παῖδ' ἐλαθροῖσι μὰ
σὺ μὴ ὡς ἀφῆς σε αὐτόν, ὡς λάβῃς περὶ
ἐμοῦ πάνδυσον, καὶ μαθοῦσ' ἐκέστιν
βροτῶν οὐδεὶς μᾶλλον ἢ σὺ τἀμὰ
φανῶ δ' ἔτοιμα τῶνδε σοι τὰ μὴ
χρησμῳδὲ λῆθε καὶ ὡς τὸ οὐκέρως
φίβουτ' ἀπαύστου, τῶν δ' ὑπὲρ ἔτων ἀφ

ὡς καὶ τὸν ἐξ ἡμέρας πρὸ παλαιστὴν
ὃς τις ἐμοὶ τε μοῦτε κἀκείνου πάρα
τὸν μὴν ὡς πρόφρων φάτις, ξυνοῖσι τε
λησταῖς φονεύσουσ' ὡς τε πλῆσαι θυρίς
παῖδος ἓξ βλάστας, οὐ διέφθορεν μέρη
πρὸς κάμινον ἁρθρα κἀνος ἐξ ἓξ βλάστας πρὸ οἰῶν
ἔφρει ψυχὴν ἄλλων χρόνον ἡ δὲ βαρὺν ὄρος
καὶ ταῦθ' ἁρπαλέως οὐ τέκνου μιᾶς σφαγὴν
φθονεάμενος θέσθαι πρὸς, οὔτε λάϊος
ἔλαθεν ὁ ὑφορβός, πρὸς παῖδος θανεῖν
οἱ αὐτὰ φήμαι μαντέων ἐπὶ σὸν
ὦν αὐτὸ πρὸ τοῦ σὺ μηδὲν· ὧν μὲν ἀνθεὸς
χρή ἀρίδηλον ἀνδρὸς ὡς σοὶ φανεῖ·
οἷον μαντῶν ἔθαν τ' ἀρχαίας ἐμοὶ μάτην
ψυχῆς πλάνημα κἀνακίνησις φρενῶν
τοιᾶσ' ἐμέριμνος ῥῦθ' ὑπὸ φασχάνης
ἐλθὼν ἀνὴρ σοῦ πρὸ δὸς ὡς ὁ λάϊος
καταφανὴς πρὸς δὶ πλῆς ἁμαξιτοῖς
λιν δ' ἄρ' ἐμοὶ ταῦτ' οὐδὲ πω λέξαν ἔ
θλῆψ' ἀνὴρ ὁ χώρος ὁ χρὸ ὃν παῖ
φῶς κἀσμὸν ἡ πηκηί ζ' ἐμαγίστη ὁδὸς
ἐς ταν δελφῶν κἀπὸ δωλίας ἀφεῖ
κἠπὶ χρόνος τρὶς δ' ἔστ', ἀνὴρ ὃς
ἀρχὴν ἐφάνη σὺ τ' ἐκηρύχθη τὸν

ὦ Ζεῦ· τί ποθ' ἁ βαρύβρομος ἁδεῖα βροντὰ
τί δ' ἐστὶ θνατοῖς τοῖσι πᾶσι σὺν θυμῷ
μὴ πάμφερτα τῶν ἀλαΐων φύσιν
τί νιν ἔχει φρενῶν τί νιν ἀδάμαστον ἐν βιαίοις
μάρναται νόος ἀρίζηλος καὶ πάρα
μορφῆς δὲ τῆς σῆς γ' ἀκάματος ἐς ἅλα πολύ
οἰμῳὶ τάλας ἐοικέμαν τοῖς σοῖς ἀρᾶς
δεινὰν πρὸς βάλλων ἀρίστως γ' ἀκάδοισιν
τῶν ὡς φής· ὀκμῶ δοι πρὸς σ' ἀπρόσηγρον ἄρδιν
δάμασας δ' ὑμῶ μὴ βλάπτων ὀμαρίως δι
δάξας δὲ μᾶτον ὡς οὐ δάφτης ἁμῶ
ἐμὶν ὀκμῶν ἁρμὰ ἀδρὲ ἐρμαδοῖσ' ἐρᾶς
πρὸ τᾶν ἐχώρφ βαὸς ἢ πρὸς οὐδὲν ἄγων
ἀνάρας ἀγίτας, οἱ ἀνὴρ ἀρχηγέτης
πάντ' ἦν ὁ δαμοὶ ξὺν πᾶσιν τοῖς αὐτοῖς δ' ἦν
κήρυξ· ἀπίων δ' ἦν ἐς ἀϊὼν μία
ἀϊ ἀϊ· τὰ δ' ἦν ἀκαΐα φανῆν· τί σὺν πρᾶγ
ὁ ῥὶς δεχόμας ῥὶς λόγους ἐμοὶ γὰρ
οἰκονόμος ὃς περὶ κόσμου θᾶς μόνος
ἦν κἀνδόμησι τοῦ χάριν φανερὸν πάρων
οὐδὲν τ' ἀφ' ὧν ἔρκαθεν ἦλθας ἐκράτη
σε τᾶδ' ἔχοντα χάριν τὸ λοιπὸν τε
ζῆν ἐκ τόσου, τῆς ἐμῆς ἀφεδὼ δίγων
ἀγροὺς ὀφέπεμψα κἀτὶ πρωΐων μοιρᾶς.
ὡς πλᾶσον ἦν ῥὶ ἄκρατος ἀνέος

κἀπεμπέφανιν· ὦ ξεῖνε μῶρε, σὺ δ' ἀνὴρ
δοῦλος φρένας τὰς σὰς καὶ μὴ ζώσας ἔχειν
πῶς ἂν μεθείμην σοὶ δῆτα θυμοῦ σὺ τἀμὰ πάλιν
πάρεσιν· ἀλλὰ πρόσιθι τοῦτ' ἐφίεσαι.
δεῖ σοι κἀμαυτὸν ὧν ἁμαρτεῖν μὴ πολλάκις
ἅρκιν' ἡμῖν· διὰ νιν' ἃς ἰδὰν θέλω
ἀλλ' ἐξ ἁμαρτὼν ὀρθὰ δέ που μαθών,
κἀγὼ τάδ' εὖ οἶδ' ἀσφόρως ἔχω τάμά.
χοὐμὶ σοφρονῆσιν, ἐστροβοῦμαι δ' ὑπὸ
θηβῶν βεβῶσ· ὧν γὰρ ἂν κἀμὲ ξυμβῇ, εἰπεῖν
λόξ' ἁμαλὰν ἰδεῖν. διὰ τύχης τοίας δ' ὁρᾶν
ἡμῖν πάρεστιν πρᾶγμ' ἐπίβουλον ἠρίνθου
μήτ' ἐμπορόπτην, δωρεὰς ἡγούμενον ἀνὴρ
ἀσώματ' ἀργίστοις τοῖς κακοῖς, πείνης τὰ μὴ
δεῖν αἰδεῖ' ἐπέσθαι· θαυμάσας μὲν ὦ ξένε
ἀσούδης ἐμβρίθειαν ἧς οὐκ ἄτιμα
ἀνὴρ γράφει δ' ἅπασι μὴ τὸν πλησίον,
κἀγὼ παροίσω, πλαστὸς ὡς ἐὼν πλέον.
κἀγὼ βαρεῖ θῆς, τὴν μὲν οὖσαν ἠμφίαν
μὴ λίσκαθ' ἕστηκ' ἀμφορεὺς ἀλλοῖος πέλας,
μὴ 'πὶ σκάφης τῆκ' ἄγχου· οἱ δὲ, δι' ἀσφόρως
τὸ σῶμα δοσὶ γοῦν τῷ μεθεῖναι ῥᾳδίως
κἀγὼ τὰ μὲν πάντ' οἶν ἐπορθοῦμαι· ὁμῶς
ἐκμιξέμ' ἁ ῥυθυφαρπεγαρπολῦ
λάθρα δὲ μὴ καὶ πρὸς πρᾶγμα

τωνδε τῶνδε, καὶ μὸ φθῖβ ὦ μὴ νιν ἡμῖν
ἀζημίωτος ἔστω μηδὲ ἀθλία
ὡδωὰ ἡ μὲ στωα προὐφάνη λάθρα
ὡς μὴ μὲν ἡ χρὰ πῖ μὲ μιχθῶσι γένος
Δ' ἅπλητον ἀνοῖ στι δηλῶσαι μόρον
φθονερὸς δ' ἐσοί μι τοῦ φυτάλου τρόπος
κἀμὲ πακοίσας ταῦτα τὴν ἠθρίνδην
ἄφροις τροχηλὰτ' ἐκ μικροῦ ῥόμβος ὢν ὅλα
φλαῦρον, ὃς ἦ μὴ πο τ' ὀφοί μι κακῶν
χρημοσύνην ὀνήσῃ τῶν ἐμῶν τέλει
σφῶν· ἀλλ' ἐμοῦ μὲν ἡ δὲ τῆς χώρας ἐποῖς
σὺν ἡ τύραννος ἡ δ' ἐμὴ ἀνάλωτος φρήν,
κἀσ' ὦ γεραιὰ τἀληθὲς ἐρῶ, τελεῖς·
ὅτ' ἦν μὲ λάθου τῆς δ' ὁδοῦ πορῶν πέλῃ
ἐμ τῶν δ' ἐμῶν ἱκνοῦ μενος σὺ φὴς
ἀνὴρ ἅπλωτος ἐμβεβὼς οἷος σὺ φὴς
ξυνωνύμου λόγου· κἀμ' ὁδοῦ μὸ τ' ἦν μὲ
αὐτὸς δ' ὁπλέσθαι, τῶν δὲ βίαν ἠλαυνέτ'
κἀγὼ μὲν ἐκ τρόπου τὰ τῶν τροχηλάτων
παίω σ' ὀργῆς· καὶ μὸ πλέσθαι ὡς ὁρᾶ
ὄχου παρασάχοντα, τὴν ἁσαμένου
κἀραδυπλθίς κεν τροισί μηυκαὶ δίκῃ
ὁμῶι σκυλεύειν, ἀλλ' ἀσὼ τόμως
σκήπτρωι τύπας σ' ἐς τῆς δε χαρὸς, ὕπιος
μέσης ἀπήνης ἄθρει σ' ἐκ κυλίνδεται

+ ὦ θεοὶ μέλ' ἡμῖν ἀνθρώπων ἕκαστος ἐς τὸν μοῦ πόρον ἐλθὼν. ὃ δ' ἐμὸς πόρος ἐστὶν ἐν τοῖς ἄφροσι τοῖς ἐμαυτοῦ ἐν ἐμοὶ ἐστὶν ἡ ἀνθρωπίνη σοφία.

μεμιλήχθαι.

κτήνωδέτρὸς ξ ὅμπαν δ· ἀδέτῶ ξ ῳ
ῥύτω προσὸκαχαῖῳ τὶσὸῳγενὲ,
τίς ῥῦδεγ ἀνδρὸς νεῶν ἐς ἀθλίῳ τρος.
τίς ἀφροδαίμων μᾶλλον ἢ γὼ ἰ τὰν ἢρ
ὧν μὴ ξείνων ἐ ξεστι μὲ λάσσων ζῶν ἀ
δόμοις δ ἐσθαι· μὴ δὲ προσφωνᾶν τινὰ
ὡθᾶν λα πὸ ἴκων, ἐ τὰ δ' οὐ τις ἄλος ἢν
ἠγὼ πεμαυτῶ τὰς δ' ἀρὰς ὰ τροσ τιθᾶς
λέχη δὲ ῥῦθανόν τος ἐμ χθροῖν ἐμαῖν
χρᾳίνω· λίων περόλετ' ἀρ' ἔφωκα κὸ
ἀρ' ὐχὶ πᾶς ἄρμος, ἁμ ἐχρῆφῦγεῖν
κἀμ μὴ φῦόν τι μὴ ζρᾳς ἐμὲ ὶ δεῖν,
μὴ τ' ὀμβατὸν εἶναι τεῖδος, ἢ γὰν μὲ δᾶ
μὸς ζῶσαν, κἀν πρᾴκορανᾶν
φλυβον, ὃς ὃ ξ ἐφῦ σε κἀξ ἐθρᾴσ μὲ
ἀρ' οὐκ ἀπῶμον τοῦτα δ' ἀμμορος ἀλ
κεί νων· πᾶν δ' εἰ τῶδ' οὐκ ἀνορᾷ ἢ λάθρον
μὴ δ' ἃ μὴ δ' ἃ τῶν θεῶν ἄγνὸν ἁβᾶν
ἰδοι μὰ τοῦτ' ὤμὴ μόραν, σὺ κβροτῶν
βαίῳ ἀφάνορς πρόφθιν. ἢ ῥοι ἀν' ἰ δ'
κι χὶ δ' ἐμαυτῶ ζῦμφορᾶς ἀφῖγμ'
ἢ μὴ μὴν ὧν ἀν' ἁ ξ τοῦτ' ὀκμηρ. ἐως δὰμ οὖν
πρὸς ῥῦ πάρος ὶ σκμάθης ἐχ ἐλπίδα
σμικρὸν ῥοῦτο· ἐστί μοι τῆς ἐλπίδος
ῥυᾶν ἀρᾶτον βοτῆρα προσμᾶλλον

+ ὁ γραφεὺς ὁ τοῦ κώδικος ἐπιγράφει· αὐτὴ ἡ ἀρχὴ σμικρὸν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἀντιστρόφου· ἀνορ ἐκδοτέον δέ, οὐ ὠνάρ· λογοδοσίᾳ ;-

φανεὶς σὰρξ ὁ λόγος

θεῶν αἰσέπη δίκη
ἢ τῶν ἀδίκτων ἐξαμαρτεῖν
τίς ἔστι ποτ' ἐν τοῖς ἀνθρ
ὑμῶν βλέπων ἐρεῖ
τύχας ἀμείψαι. εἰ γὰρ
ἄμοιρα δὲ πρόξεστι μὴ
ζῆν μεχρὰ ἐλευθέρου
χρὴ τὸν ἄδικον εἶμ
ας ἐπ' ὀμφαλὸν σεβῶ
νδὲ ἅψομαι βαίνω σοῦ.
νδὲ τὸν ὀλυμπιάν. ἀμὴ τάδε
χειρόλακτα πᾶσιν ἁρμόσαι βροτ
ἀλλ' ὠκεανέων, ἐπ' ὀρφανικοῦ εἰς
ζοῦ πανταμάστων· μηλάδοι στανται
ἀθαμβεῖ ἀσφ
φθίνουσι γὰρ λαοῦ παγαὶ θέσφα
τ' ἔξαιροῦσιν ἡμ. κοὐδαμοῦ
μαῖς ἀπόλλων φανῆς
ὄρφνοδε τὰ θεῖα
χώρας ἀνάκτας δόξαν παρασθ
ναοῖσι κἀθαδαμῶν τὰ δ' ἐν χοροῖ
ἐφ' ἡλαβόμεσθα κἀπὶ τῷ θυμὸν μαῖα·
νῦν γὰρ αὖ ῥᾳθυμῶν οἱ δι' ποσφάν
λιπαροῖσι πᾶν ῥιάσιν χὐδὲ ποιάμ
σμοῖς τὰ καὶ τὰ τοῖς πάλαι τεκμαίρ

ὀδῆτ᾽ ἄπαγ᾽ ἰὼ θάνατος ἐφ᾽ οἷς ἐφᾷ
πως ἅπασας· ἦ τε δυνηκεπλοῦβος, ἀξίου· ἐγείρω
ἁδεμὴ λέγω γ᾽ ἐγὼ τἀληθές, ἀλεωθαὶ
ὦ προς πολ· οὐχ ἱσεδεστωσ᾽ τηταδ᾽ ὦστάλ᾽ ὡς
μηλῦσαι λέξᾳς, ὧθεὼν μαντάματα
ἰὼ ἐστὲ· ῥῦγνοὶ σ᾽ ποις παλαιφρόνων ὀφρ᾽ ἀλύοντος.
τὸν ἀὰ ἄρ᾽ ἐφλογμικτάνοι· ἐν ὦ ὁδε
πρὸς τῆς τύχης ὁλωλεν· οὐδε ῥῦ δύπο·
ὦ φίλτατον γύναι κὴς ἰὼ κἀξηκάρα·
τί μ᾽ ἔξεπεμψας δ᾽ ἄρτι τῶνδε δωμάτ᾽
ἀνήρ τ᾽ ἀνδρὸς τοῦδε, νῦν σὴ πάκλυ
σ᾽ ὅσμα ἀϊνῶκα ῥῦθεοῦ μαντάματα
σοφὸς δε λίσπτέσι ἐ λίμοι λάφ᾽,
ὅκτῆσηρίνθου πάρνησσον ἀγλάων
ὡς οὐκέτ᾽ οὖν τὰ πρόλυβον, ἀπόλωλε θ᾽. πραγμένος
τί φῆς ξέν᾽· αὐτὸς σημι σὺ σκμάντωρ γὰρ δ᾽,
ἄρτι πρωπρῶτον δ᾽ ἅμα παγάλαι, θφῖ·
ἅ᾽ ἰάθ᾽ ἐκ᾽ ἐκ᾽ ἔκ᾽ ἰὼ θανάσιμον βεβηκότα
πρὸ τραδόλοισιν λὶ νόθου ξὶν ἀλαφῖ·
σμικρὰ παλαιὰ σώματ᾽ ἀνάζ᾽ ἀρόπλι
νόθοισι ὁπλήμων ὡς ἐοίκασ᾽ ἐφθίρ ἠφ/
ἐστὼ μακρῶγδ᾽ ἐμμεστρούμβνος χρο
φᾶ· φᾶ· τί δ᾽ ἦτ᾽ ἀὶ ὦ γύναι σὴ πῶς τ
τὸν πυθόμαν λὶν ἐστίαν, ἰὼ ῥεᾶ ἀνω
κλάζοντας ὄρνις. ὦν ἄφηκ᾽ ὦδ᾽ ἄρ᾽ ὦ

κτᾶσθαι ἐμὴν πρᾶξιν· οὐθὲν
καθηκάτωδη γῆς· ἐγὼ δ' ὁ ἀεὶ θάδε
ἀέναος ἀλλοια· ἢ ζῶ μὴ τῷ μὴ πρὸ
κατέφθιται δ' οὕτω ἀεὶ θανὼν ἀεὶ ἐμὸς
κἢ τὰν πεπρωμένην πρόνοιαν ἀλγύνω λόγος·
ὀλῶ μὲν οὖν ἐγὼ δι' ταῦτα πρὸς ὑλαφρὸν πόλιν
ἰούδας· ἐγὼ δὲ τῷ φόβῳ παρηγορῶ
μὴ νῦν ἐτ' αὖ τῶν μὴ δὲ ἐς θυμὸν βάλῃς
ἐς πῶς τὸ μὲν σὸν χρὸς ἐγκόμψαι μέδει·
τί δ' ἀνθρώπου τὸ ἀνίσως ὧν τὰ τῆς τύχης
κρατεῖ· τὸ πρόνοια δ' ἔστιν ἡ δυνοῦσα φῶς
ἐγκρατὲς ζῆν, ὅπως δύναιτο τις·
οὐδ' ἐστὶ μὲν, μὴ φθονοῦν· μὴ φάσματ'
πολλοὶ γὰρ ἤδη κἀνόνητα ῥᾳστώνης
μεῖζον ἐμαίνοντ' ἀλλὰ ταῦτ' ὄντως
πεπρωμένα ἔστιν· ῥᾷστα τὸν βίον φέρει
καὶ ὡς ἁπάντα ταῦτ' ἀνεξαρπάζει
ἐμὴ κύρα ζῶσ' ἡ τότ' οὖσα· νῦν δ' ἐγὼ
καὶ μὴν μάλ' ὀφθαλμὸς οἱ πρὸς τάφοι
μᾶλλον ξυνῆκε μᾶλλον τῆς ζώσης φθόνος
πρᾶσθ' ἐκ γυναικὸς εἰς φθορὰν ἅπαν
μορόπτης γοργὲ· πολύβοτος ἡ κώμη.
τί δ' ἐς ἐκείνους νῦν ἐς φθόνου φρόνου
θεὴ λόγον μόνον τὸ μανθάνειν ὧν ἔχει
λῆρητον, ἢ γὰρ θυμὸν ἄλλοις ἀδικίαν

κδ'
τὸ δ' ὧν πρᾶξιν οὐ λαβεῖν ἀποκρ.
κε'
ζῆν, πᾶσα γὰρ κακὴ ὀκν

μάλιστ' ἐγὼ πρόμηθες ἐξεπίστατο
χρῆναι μὲν οὖν μετὰ τὸν αὐτοῦ, πρὸς τε
τὸν σὸν ἅπαντας χεῖρα τὰς ἡμᾶς ἐλθεῖν
ὡς νοῦν ἔχοντας εἰθὺς ἐξευρεῖν πάλαι
μακρὰν ἀπωκισμένους τὰ τοιαῦτα μηχανᾶν,
ἀλλ' ἡμεῖς τε νῦν τὸ μηδὲν αἰσθόμενοι
ἥκομεν γὰρ τάδ' ὀκνοῦντες καὶ μενοῦν ἀπρόπτολις,
πρός τε χρήζοντ' μὴ φοβεῖσθαι γόρου.
ἀλλ' ἐκ τάχους γ' οὐκ ἔστι δεῖ τοῦ φόβου σ' ἄμοι
ὅπως πορεύσει ἔσθ' ὁδὸν ἐξευρήσομεν,
ἐγὼ μὲν γὰρ ἀξίαν χάριν σε μοι
ἐγὼ μὲν οὖν ἀφίημι· ὅπως
σοῦ τρόπος δόμους ἥδε πρόξενος μόλῃ
ἀηδὲς ποιῶν τοῖς φυτοῦσασιν δόμοις
ὡς πᾶν καλῶς ἔδρασας, ἀκριβῶς δ' ἀρᾶσι
πῶς ὦν μ' ἔρασε πρὸς θεῶν διδάσκεμε
ἐκ τῶνδε φόβου ὅσιε κἀκ σοῦ ἡσυχίαν μόλῃ
τὰ βῶτε, μὴ μοι φθίβος ἐξέθου σοφός.
ἦ μὴν, μίασμα τῶν φυτευσάντων χάρ
ῥυτὰ ὦν πρὸ θυρῶν ἐμῶν ἀφίξεται
ἀρὶ οἰαθαδῆτα πρὸς δίκης οὐδὲν τρέμει.
πῶς δ' οὐχί· πᾶς δ' ἐκ τῶνδε μηνυτὴς ἐφίων·
ὅθ' οὐκ ἐκεῖνος ἰσχύος οὐδὲν σθένει·
πῶς φῆς· ἁμαρτάνοις ἐφ' ὅσῳ
ὁ μηχανουδὲν ῥυδετ' ἀνδρὸς, ἀλλὰ

ὡς πως ὀφείσας ζῆν ἴσον τῷ μηδενὶ
ἀλλ' οὐ σ' ἀναγνῶ· οὐ γὰρ ὀκνῶ σ' ἀτιμάζειν.
ἀλλ' ἀνάγνωθι· φοῦ δὴ παῖ δαμῶν ὁμαζῆς
δῶρον ποτ' ἴσθι τῶν ἐμῶν χαρῶν λαβών
κἀθῶ σ' ἃ πάλαι χρῆν ἐξερέσθαι μ' ἁ
μὴ γὰρ πρὶν ὀζέπασσ' ἀφροῦ πατάξαι
σὺ δ' ἐμποχήσας ἠτόκωσε μ' αὖ τῷ φήνῃ
ὧρων νέα παίσας σὺ κἰθαρῳδὸς πτηνὰς
ὠδοὶ πόρφας δὲ πρὸς λύρας δὲ τοὺς πόνους
σῇ ταῦτ' ὀείσῃς ποι μιοὶς πτεσθόμην
προμηνῶ γὰρ ἥδομαι κἀπὶ σοὶ τὰ πλάνης
σοῦ γ' ὡς τέκμον σπέρχεσθ' ὅτε χρόνῳ
ζῇ δ' ἄλλος ἄλλον τῶν καιροῖς μεταμβάλλων.
πρόσω δ' ἀνάρθρα μαρτύρησάτε τὰ σὰ
οἰμωζί' ἀρχαῖον σὺν ἥβης κἀνὴν
λύσασ' ἔχον τὰ σ' ἀστόρους πρόσω δ' ἀκμῆς
ἄμοιρος ἡ δύη δὸς ἁπαρτίνων ἀνήλπιν
ὡς τὸν μάθῃς σὴν τύχης τοιαύτης ὅσῳ
ὦ τὰ ρ' ἐσθῶν τὰ ρὸς μ' ἐς ἢ πρὸς φρένα
δικοῖ δ' ὁδὸς δὲ ταῦτ' ἐμῆς χαίου φονᾶ.
μὴ γὰρ πάλαι μ' ἐλάβετ' οὐδ' αὐτὸς τύχων,
ἀλλ' ἄλλα ποι μῶν ἄλλος εἰκδίδωσι μοι.
τίς δ' ἦρος· ἢ καθοῖσθα δηλώσασ' ἐγώ,
τῶν λαΐου δή που τίς ὢν ὁμαζῇς
μὴ σὺ τύραννος ἦς δεῖς πάλαι ποτ',

μηλίσα τούτου τ' ἀνδρὸς ὃς τ' ἰὼν βοτὴρ
ἢ κἀς ἐτ' ἔζω ὃν χρὼς ὡς τ' ἰδὴν ἐμὲ,
μᾶς γὰρ ἀεὶς ἀνὴρ δὴ τοὔπιχώριος
ἐστὶς ἡμῶν τῶν παρεστώτων πέλας
ὃς ζῇς κἀροὶ δ' ἐν βοτῆρ' οἰκεῖ πάτῳ
ἀτὰρ ὦν ἐπ' ἄγρων, ἀτεκ ἀνὴθάδ' ἀφικται.
σκιμώδ' ὡς ὀκαμὸς ὁ ξένος ἦν ταδε
ὁῖ μαν μὴν οὐδεὶς ἄλλος, ἢ τὸν ὄζαρ',
ὃν ἐμὰς ὅδ' ἔστρόφαγμ' ἀφικόμην δή. ἀτὰρ
ἢ ἀνὴρ τάδ' οὐχ ἱκὰς ἀνὴρ ἑκάστ' ἀφ'
γώμαν ὁφ' ἐκεῖνον οἷζυν ἄρτι ὡς
μαθεῖν ἐμάθομεν, πρὶν δ' ὄρος λάφ'
ζῆς ἀλλ' οὐ ζῇ φάτε, μηδεὶς εἰ τραπὰς τὸ
ἤθος τὰ βούλου μηδεὶς μνήμην ἔθαμάτ'
ἀκὰν γένοιτο· ἀλλὰ τὸ ὅπως φανῶ λαβὼν
σήμαθ' ἅ τοιαῦτ' οὐ φανῶ τοὐμὸν χρέος.
μὴ πρόσθεν, ἀπέρχ' ἐμοῦ σαυτοῦ βίον
κἠδὴ μάσ' ὅσον ἐμοῦ δ' ἀῆς μοι θύσ' ἔχω·
θάρρει· οὐ μὴν γὰρ οὐδ' ἀνεκτρίτης ἔχω
μὲς φανῶ τέλεσμος εἰς φανὴ κακὴ·
ὁ μὰν σπεύδω μι, χἀσσον μαν μὲν ἀρὰν τὰ
ἀκὰν πιθοίμην μὴ οὐδ' ἐκ μαθὼν σαφῆ
ἐμὲ νῦν φρονοῦν σὰν ἀῦ τ' ἀλῶσα θιχάνω
ἀτ' ἀλόσα ρίγων ταῦτα μὲν γὼ φ' ἁλίσκ'
ὦ δέσποτ' ἀφ' ἐμὲ μὴ ποτε γρόϊνς οἰκ

πρὸς λιμένα· ὡς εὐήνορα
φέρουσα τοῖς ἐμοῖς τυράννοις
ἵνες φθίβε· σοὶ δὲ ταῦτ' ἄρεσ' ἤδη
τίς σε τόκων τίς ἔπικτεν
ὦ μακραίωνος ἆρα
πάνος ὀρεσσίβατα πρὸς πηγαῖ φάσα·
ἢ σὰ γέννις θυγάτηρ λοξίου
ὦ γὰρ πλάκας ἀμφιπόλοις
πᾶσαι φίλαι· ἃ δ' ὀκυλλόνας
ἀνάστων· φοβὸς βάκχος θεὸς
ναίων ἐπ' ἄκρων ὀρέων
ἁ λῃμα δόξαν ὄκτυπεν μφᾶν
λίχωι ἀδῶν ἀϊς πλάξασα σὸν πατρί·
ἀχρὴ τί κἀγὼ μὴ ξὺν ἀλλάξαντα πω
πρὸς τὰ φάσθαι μάθω, τὸν βοτῆρα τὸν ὄρεσιν δόλῳ
ὃν τὸν πολλὰ ζητοῦμεν· σὺ τε μάκρω
μήρα ξὺν ἀδῶν τῶν δ' ἐγὼ ἀρίζυμνος.
ἄλλως τε χρεία σύντασ ὡς πρόθυμος
ἔγνων ἐμαυτοῦ τῆδ' ἐν ὑστέρᾳ σύμμιγν
τορούσας· τάχα δὲ πρὸς τὸν βοτῆρα σὺν πόδῃ·
ἔγνω καὶ γὰρ σάφ' ἴσθι λαΐου γέρων
ἔκπρὸς ἐς ἄλλος πίσος ὡς νομεὺς ἀνήρ
σὲ πρῶτ' ἐρωτῶ γνησίων τίον ξένων
εἰ πρὸς δ' ἐφράζεις
τοῦτον ὃν πρόσορας

Φρ. ὠκαὶ σὰ λίθρον, οὐσίωπὴ σας ἐᾶς ἐπῳδὸν εἶ λεγεις τὴν μητέρ᾽ αὖ.
Δι. οἶα, μὴ κολάζε πρεσβυτῶν δὲ τοιαῦτα
δεῖ τὴν κολαζομένην, ἢ τὰ τῶν δὲ ἔσθ᾽ ἃ.
Φρ. τί δῆτ᾽ ἔφερ᾽, ὃ δεσπότου σὺ μὴ τὰ τοῦ
Δι. οὐκ ἀξιοῦσαν τοῦτο δ᾽ οὐ σὺ σοὶ δοκεῖ
Φρ. λέγειν ἄρειόν ἐστ᾽ οὐδέν, ἀλλ᾽ ἄλλος πρέπει
Δι. σὺ πρὸς χαρίεν μὲ οὐκ ἐρεῖς· κλαίουσα δ᾽ ἔρδε.
Φρ. μὴ δῆτ᾽ ἔπειτα πρὸς θεῶν πρὸς δόμα κἀκείνη
Δι. οὐ χὠ σταλὼς ἔστ᾽ ἐκ τοῦ δ᾽ ἀπρεπὲς τὴν χρᾶσ᾽, ἀστεῖα πάλιν ὁρᾶις.
Φρ. δίκτυος ὡς τί μοι, τί πρὸς χρὴ ξυμμαθεῖν
Δι. μὴ παῖδ᾽ ἐδίωκ᾽ τοῦδ᾽ οὐ σὺ ἔστορεῖ; ἐδίωκεν ἐκεῖνα.
Φρ. ἐκεῖνα δ᾽ ἁλίσκεται δίκτυα φίλου τὸ δεῖν᾽ ἡμέρα
Δι. ἀλλ᾽ εἰς ἐρωτικὴν ξύνεσιν ἐλθεῖν σε τῶν δ᾽ ἐμῶν. ὡς οὐ τοῦτος φρόνει.
Φρ. τοιαῦτα γὰρ μάλλον, ὦ φρόνιμον ἀλλ᾽ ὑμῶν
Δι. αὐτὴ δ᾽ ὁ δεῖν᾽ ἐποίκε τὴν ἐς βρέφος ἀεὶ φέρειν. τοῦτο πρὸς ἐμὲ φησὶν ἐς.
Φρ. οὐδὲ μὴ τ᾽ ἐμοῦ, ἀλλ᾽ εἶ τοῦτο δοίην τοῦτ᾽ ἄν ὡς οὐ πρὸς δοῦναι;
Δι. πρὸς χαρᾶν, οἰκεῖον ἢ ξένα λουτῆρος
Φρ. ἐμοὶ μὲν οὐκ εἰμὶ ἐλεξάμην ὅπως.
Δι. πῶς πρὸς τῶν δ᾽ οὐ σκάμμασι στέγης.
Φρ. μὴ πρόσφερε μηδ᾽ ἔστορεν τοῦτ᾽ ἐμοῦ.
Δι. ὀλωλα, εἰ στέγων τ᾽ ἐρῶ μὴ τοῦτ᾽ ἐμοῦ
Φρ. ὦ δοῦλε δοῦλου πολλὰ πρὸς ὦ γυμνασίου
Δι. ἰδοὺ λε, καὶ σοῦ πρὸς ἐστὶ γυνὴ δ᾽ ἐστὶν ἐλεύθερα
Φρ. οἴμοι, πρὸς ὡς τὸ δεῖν᾽ ἐμὲ δ᾽ ἐλεύθερα λέγω
Δι. καὶ τοῦτο τοῦτο. σὺ γὰρ οὐ σὺ ἐστέον.

ὁ δ' ἀρ' ὁμηγερὲς ἆσε θεὰ λιγυπνοάουσα
ἀκτὴν ἐκ πόντοιο· τὸν ἀμφεπον ἔνδοθι πάντες
ἴαχε δ' ἀμφ' αὐτοῖσι θεὰ λιγυπνοάουσα
ἄλσεα δ' ἐξ ἀδύτων ἐπεβήσατο θηρία πάντα
ἀμφὶ δὲ πνεύματα πάντα πεπότηται, ἐν δὲ δένδρεα μακρὰ
κατέκοιμησεν τοὺς ὁμηγερέας.
οὗτος μὲν ἵκετο πᾶσι δαΐζεται ἁρμοσθεῖσι
ἠὲ βάκουσεν ἀοιδὸς ἀείδων ἱμερόεντα
δαίρεται δὲ πάντος, ἐπὴν ἐπιτύχῃ ἑτοίμου
οὐ γὰρ ἀναλφήτου γε πρέπει δόμος ἀνδρὸς ἀοιδοῦ
οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὧδε τὸν ἐξερέω, ὃς ἄριστος
καθεδεῖται. τὰ δὲ τοῖσιν ἐπὶ φρεσὶ φαίνεται ἕκαστος
σκόπει τὰ οὐκ ἀνόητος ἔχει. οὐ δὲ πάμπαν ἔοικε
μάλα γὰρ ἀφραδέως ἐπὶ φαίνεται ἀμφαδίοισι·
λάθεται μέν, οὐ δὲ πρόσω ἐκ μνήμης ἐμέθηκεν
ἀλλ' ἐπὶ τοῖσι μάλιστα μεμνημένος ἔμπεδον ἔστιν
ἐξῆς δ' ἐπιτέλλεται ἐπὶ τοῖσιν ἐπὶ τοῖσιν ἑκάστοις
μαθεῖν τε γνῶναί τε θεὸς καὶ φράσαι ἔχοι.
ἐν δὲ τάλαντα πρόσθεν ἐπὶ τοῖσιν πάντα τέτυκται
αὐτὰ πρὸς αὐτῆς ἐν δὲ σχοῖνος τάλαντα
ἀλλήλοις ἀντίσταται· μήτε ὁ μήτε οὗτος
ὄμπνιος ὁ λοῦσε νεὼς ἐπὶ μηνὶ μιῇ
ἀμφὶ δὲ τάλαντα ἄλλα ἐπὶ τοῖσιν πάντα τέτυκται
ὅσσα τε γῆ φύει καὶ ὅσα τρέφει ἠδὲ θάλασσα
ὅσσα τε γῆ φύει καὶ ὅσα τρέφει ἠδὲ θάλασσα
ὑμνεῖν τε λέγειν τε θεὸς καὶ φράσαι ἔχοι.

πρὶν ἐπὶ τοῖσιν.

λέχη, κώμω τε καὶ ἀμφὶ δὲ ἕδνοις ἀλεγεινοῖς
αὖτε μνηστῆρας.
πολλὰς δὲ δόσεως ἀρνῶν ἠδὲ βοῶν ἕλιξ αἶψα ἔδωκε·
κάλλει τε μνήσασθαι Ἰλιάδαο γυναικὸς
μνήσασθαι πολλὰ μογήσαντ' ἄνδρα καὶ υἱόν
θαλπωρὴν δ' αὐτοῖς τιν' ὀϊζυροῖσιν ἔθηκε
τοῖσιν οἵ τ' ἐν Τροίῃ οἵ τε κλυτὰ τείχεα ναίουσιν
πρὶν σφῶν ἐξαπολέσθαι ἀπὸ πρὸ δίης τεκμορὸν ἀνδρὸς
γαῖαν ἐλθόντας, ἐν θαλάσσης τήνδε δι' ὁδόν
ἐξ αὐδρὸς αὖ δρῶ τε τέων ἐπιτεθνεώτων τε
χὠστοὺς μὲν ἐπὶ τῶν δ' ἐπὶ δὲ πλείονα θῆκε
δοσσῶν ἠδὲ δόσεως δ' οἱ δίδοσαν. ὑφ' οὗ
δὴ κεῖνο πρῶτα μὲν ἐν θεσπεσίῃσιν ἀοιδῇσιν
ἀμφὶ δὲ σκάμανδρον πολλοὶ πρὶν ἐλθεῖν.
φοίτα γὰρ κλυτὸς ἔσχε ἐξαίφνης πορεῖν.
καὶ τὸν ἐν Τροίῃ οὐκέτι καὶ πάλιν ἐλθόντα
κεῖσοι δὲ πολλὰ ἀφ' οὐρανοῦ οὐ τὰ ἐ τέκνα
λύσασθαι τὸν ὁ ἀντὶ δόμων ἀνέκυσεν
οὐδὲ ἐς ἀγρὸν ἀρέσθαι, οἱ πρὶν μὲν ἐπὶ νῶν
δεῖμον δὲ ἐν θυμῷ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἔτευξε
πολλὰς δὲ πολλὰς εἰν ἀγορῇ ἐν δὲ δόμοισιν
ἐκλίνε ποιὴν κλειθρά κε μοῦνον ἔτ' ἔσται
οὐ δὴ κρεμάσθαι τῶν αὖ ἐς ἀθρόον
πολλὰ κτεάτων ἀνώρας ἐπὶ τοῖσι πολλοῖσιν δὲ,
ὅτ' ἔσω δὲ ἐσαῦθις, δεῖμα δ' ἔρδ' ἀνθρώπους, πολλὰς,
κατὰ τὰ κρεμάσθαι ἀρτάνην ὧν αὖ δὴ
ἐκεῖσε κτῆμα. δεῖμ' ὅλων τῶν φιλοδώρων

μομαιδος ξεστοισιδας
ελυσε μαδ' απ' πομου
ερρυτο τε μανιεσσιν ουδεμι εσ χαριν
πραστερον· πεγχραυσθαν αν
δκη φιλοισιν, ουδε μοι φρενι δαιχθος

θυμον πικαλμοι πρυτ' αμπνυ

ουτωω απρεγαυ φυγεμ ηλθομ
ουδε νυμφιος ορομ τις ακλητι συνεφιτ απρ
μιωσ δαιχιος μεν ει μεταστομ δε πασις
ομογενης δαφιλος αυτοις εφιτας
ει δε τι πρεσβυτερον εφυ ηπιον κανομ

πρυτ' ελαχ' οι διπους

δκ οιδ' οπως σε φω βουλεσθαι καλως
κρειασσον γαρ ην ασφ μηκ ετ' ειναι
συ δε μη ταδ' οιχω δε σαρι ειργασμενα
μη μεκδιδασκε· μηδε συμβουλος ειτι
χρω γαρ ουκουδ' ομμασιν τοις εμοις βλεπων
πρα πρι αν πασασθον εις αδυμον αιδην
ουδ' αυ τα λαιψα μερα, οιν εμοι δυοιν
εργ' εστ' ακρατον αυχενι εν χερσιν μεσ
αλλ' ητε κυων δη τοι ις ηδ' εφιμερος
βλασσον· οπως ερλαξε προς λαον εμοι
ουδ' τοισι γ' οιοι σιν ο φθαμενοις πρτε
ουδ' αυ γ' ου δε πυρος· ουδ' αθανατοις
αγαμαι' εφαν ουπαν πλημον εμοι

μᾶλλ' ἐπὶ σὺν ἥρεῖς εἰμὶ τρὶς ἥβησας βλάφθ-
ἀ-πεστέρησ' ἐμοῦ, αὐτὸς ἀγγέτω
σῶφρον ἄπαν τ' ἀρχὴ πρὸ ἀδρᾶς ἡλικίας
φανεὶ τάλαν, ἐ τὴν ὀλοὸν λαΐου
πρίαν δὲ χὠκηλίδα μιαιφόνος ἐμοῦ·
ὀρθοῖς ἐμεῖγον ὄμμασιν τοὺς ὁρᾶν;
κ' κίξατ', ἀλλ' εἰ τῶν ἀκούουσ' ἐκ τῶν
οἰκείων δίκῃ τοῦ φρενὸς οὐκ ἐχόμην.
τρόνυμφ' ἀπωκλάθην τοῦ μόνου ἀγαθοῦ δέμας·
ἵν' ἦν τύφλος τε κλύων μηδέν· τὸ γὰρ
τῶν φρενῶν δίδεξον τῶν ἐμῶν οἰκείων, πάτερ·
χὠ κἀφάνισον τὴν ἐδέχου· τί μ' οὐλαφοῦν
ἐκτείνας ἄφες, ἀδ' ἐδάξα μήποτε
ἐμοῦ μόλις ὦν οἰσίν ἐν θεοῖς γένος.
ὦ πρόπολοι ἐκ κορίνης ἐκ τάφρια
λόγων πολλῶν. δεῦρο μολ' οἴ σ' ἄραμε
καλλος κακῶν ὑπουλον ἐξαφείλατ'
μείζω γὰρ πόνος τέκνων· πρὸς κἀμοῦ δάκρυσιν μολὼν
ὦ τρεῖς κέλαθοι πόνικε κρυμμένη γ' ἀπὸ
ἀρίμοσ' ἐκ στεγῶν ὁς τρίπολαῖς ὁδοῖς
αὐ πρόμοι αἷμ', ὦ γ' ἐμῶν χερῶν ἄπο
ἐπίεσ' ἐμοῦ. ἀ ραμοῦ μεῖμηκ' ὁ πρίων εἰσω
οἰ ἐρέχθ' ὁ φαλοῦς ἐμοῦ, εἰ τῶν ὀδὸν ἐσω
ὁ πρόπολοι ἐ τόρασον αὐχῆς, ὦ ραμοῦ γαμοῦ
ἐφύσα ἦ μοῦ, ἡ φύσωσ' ἐ αὐχήν

131

καὶ τοῖς θνητοῖσι γοῖσδε μὴ τεκεῖν γόνον
μήτ' ἄγονον εἶναι μηδὲν οὐ γὰρ οἶδε πρὸς
θεῶν ὅτου τέρψις μᾶλλον ἢ λύπη πάρα
ἀλλ' ἥκομεν νῦν τοῦμὸν ἐκσῶσαι κάρα
πρὸς ἀστικὸν μέριμναν· οὐ γὰρ ἐς τέλος
πάλιν δὲ δηλῶσαι σοι κρύφιον ἐμὸν
σὸν οὐ πρὸς ἡδονὴν ἐς σωτηρίαν
σπεῦσαι πρὸς ἄστυ τῶνδε χρόνιος γὰρ
δοκεῖ μέλειν σφᾶς, ὡς σὺ κἀβλέπεις·
τί φημί
οὐδὲν κελεύω, τοὺς πρὸς ἡδονὴν φίλους
δακρυόροις οἴκτοις; κάμοὶ μὲν οὐκ ἐπ' ἀνδράσι κρέσσων
ἐστὶν μέριμνα τῶν φίλτατ' ἐπόμοιν ἐμοῖν·
λέγεσ' τί.
κρ. λέγεις· ἐγὼ γὰρ εἰμὶ σωφρονῶν ἀεί
γυνὴ τύραννον τήνδε χὠ σὸς ἐν δόμοις
ἄλλ' εὖ τύχοιμι· κἀπὸ τῆσδε τῆς ὁδοῦ
δαίμονος ἀμείνονί τι μᾶλλον εὐτυχοῖ
σὺ τέκνα τοῦ πρὸ τοῦ· σὺ δ' ἔλθε τὸ

ὡς τοὶ μὲν θάλλουσι τοὶ δὲ τοὶ μὲ μαραίνονται
αἰ τοῦ φῦ τοὔργου πρὸς ὕμεσσιν, ὠδὶ ὁρᾶν
τὰ πρόσθε λάμπρα πρόσουξ ἐψιλᾶν ὀμματᾶ.
ὄς ὕμμιν ὦ τέκνα οὐκ ἐρεῖν οὐδ' ἱερεῦν
πρὶν ἐφανῆναι. αὐδὲ λαὸς πρόθεν.
ἠμὶ σφῶ δαπρ ὕμεσ. πρὸς πολὲ πανυχρὰ λέγω.
μοῦνα σὲ τὰ τοῦ πολεμοῦ βίου
οἵω βιᾶναι σφῶν πρὸ ἐαυτῶν χρεών
τοίαις γὰρ ἀρῶν μ' ἐξετέλεσ' ὀμμάτων.
τοίας δ' ἔορτὰς, αὐδὲν οὐκέκλαυσέν
πρὸς οἰκοῦσ' ἐξ ἐαυτᾶς τὰς θεορίας.
ἀλλ' ἠμὶ κἀμὲ δὴ πρόσγαμον ἤκε τὰ νέμειν
τίς οὐρανέσσαν. τίς ἀθανεῖ τέκνα
Τοιαῦτ' ὀγείδε λαμπρὰ μοῦσ', ἀ' ἐμοῖς
γονεῦσιν ἐσφῶν ὀνόσ' ἀλλὰ τὰ
πὶ γᾶς πόνου δ' πεσι· πὰ πατρὰ πάρος
ὕμμ' ἐπεφνε· τὴν τεκοῦσαν ἠρόα
Ὀδεῦ πρὸ αὐτοῖσ' ἐπ' ἠκὰ δὲ νῖ ἔβαν
ἐκλῆσα δ' ὕμμας ὡς πρὸ αὐτὸς ἐξέφυ
Τοιαῦτ' ὀγείδε. ἀλλ' ἐδὲ. πολλὰ τὶς ἐμεῖ.
δικεῖ' ἰὼ δεῖς ὦ τέκν' ἀλλὰ δίκα δὴ
χερσὶν φάρξῃς, καὶ γὰ μοι ὕμας χρεών.
σὺ πατὶ μισοικέος· ἀλλ' ἐ σεῖ μόνος πάρος
τῶν ταῖν λέλεγμαι μῶν ἐγὼ σὺ φυτὸν ἔβλαστον
ὀλωλαμεν δύ' ὄμματε, μὴ σφε πρὸς ἄλλας

πῶς χαὶ σὺ ταὐτὰ δρῶν ἐπῳδὰς ἀλλοτρίας
μὴ δὲ ξυνωδὸν παῖδα τὴν ἐμὴν ἔχῃς
ἀλλ' οἰκτίσασα σῶμα, σῶν δὲ πημάτων
πάντων ἐρημώσασα τὴν ὅσην ἔχεις
ξυνωδὸν ἐμοὶ λαμοῦ' ἀπ' οἰκείας χθονός
σοφὴ γὰρ εἶ σὺ κἀπὶ τέκνῳ ἐμῷ σοφὴ
πολλῶν ἑταίρων ἀντὶ μητρὸς ἐσθλὴ φίλη.
Οὐκ ἔστι ζῆν ἄτεκνον ἀνδρὶ τοιούτῳ βίος.
ὦ γύναι, ἀπόστηθι θυρῶν καὶ πρόσιθι μηκέτι.
κρε. ἄλλην ἔχεις μᾶλλον ἢ σὲ μισεῖ πόσις;
ΔΗ. ἄλλη μὲν οὐκ ἔστ', ἀλλὰ σὺ μ' ἐποίησας κακήν.
οἰ. ἔα, τί δρᾶσον, εἰ μὴ δεῖ μ' ἀκοῦσαι δύο;
κρε. πολλὴ γὰρ ἡ πρόφασις ἐν βραχεῖ λόγῳ.
ΔΗ. ἐγὼ δ' ἐφ' οἷς ἔδρασα οὐκ ἐπαισχύνομαι.
κρε. λέξεις τί πρῶτον τῶν ἐμῶν κακῶν, γύναι;
ΔΗ. μισῶ σ' ὅτου τεκοῦσα δεύτερον πόσιν
κρε. φοβῇ μὴ καὶ τεκοῦσα δυστυχῆ τέκῃ;
ΔΗ. ἀλλ' εὐγενεῖς γε κἀπὶ μητρὸς ἦσαν.
κρε. πῶς γὰρ οὐ τεύξῃ τοῦδε;
ΔΗ. φίλος γὰρ ἦν ἄναξ.
κρε. δι' ἣν φοβῇ μὴ φῶτα λέξῃς τῶν πέλας.
ΔΗ. ἀπῆρε γοῦν με καὶ μόνην τόνδ' ἦμαρ
κρε. στέγας γὰρ τέκνων τέκνῳ σοὶ καὶ ἀδελφοῦ
ΔΗ. μηδαμοῦ σε ταῦτα ζῆλ' ποθεῖν
κρε. πῶς τὰ μὴ βουλοῦ κρατεῖν.

BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE FIRENZE MSS

cc. 133 modificate
intercalate marzo 1971 MR

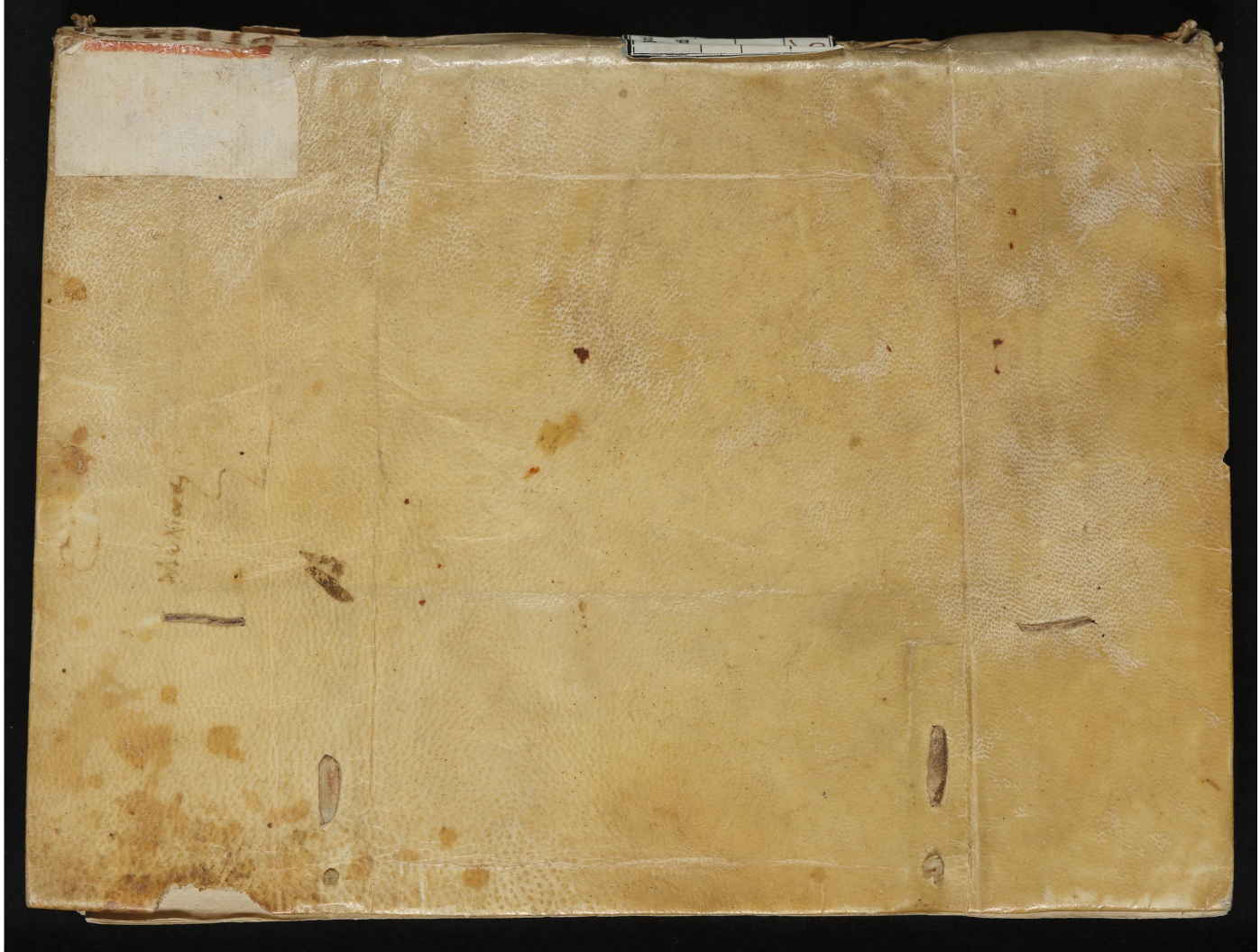

Sancti Cremi Camaldul.

III—O—17

τῆς βʹ ἀκριβοῦς τοῦ παρόν
βιβλίου:

τάδε ἐν ἐστὶν ἐν τῇδε τῇ βίβλῳ·

περὶ βίου ἀρετῆς καὶ κακίας: α.
περὶ φρονήσεως καὶ βουλῆς: β.
περὶ ἀνδρείας καὶ σωφροσύνης: γ.
περὶ ἀμαρτίας καὶ ἰάσεως: δ.
περὶ δικαιοσύνης: ε.
περὶ φίλων καὶ φιλαδελφίας: ϛ.
περὶ ἐλεημοσύνης: ζ.
περὶ ἀργυρίου καὶ χρυσίου: η.
περὶ ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας: θ.
περὶ ψεύδους καὶ διαβολῆς: ι.
περὶ κολακείας: ια.
περὶ πλούτου· καὶ πενίας· καὶ φιλαργυρίας: ιβ.
περὶ ἀγρυπνίας: ιγ.
περὶ προσευχῆς: ιδ.
περὶ διδαχῆς καὶ λόγων καὶ ὁμιλίας: ιε.
περὶ νου[illegible]
περὶ παθ[illegible]
περὶ ὑπ[illegible]
περὶ ὀργ[illegible]
περὶ σω[illegible]

1
BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE FIRENZE
Mss